

**AHMED
HULÛSİ**

“B” sırrıyla

**İNSAN
VE
DİN**

İNSAN GİBİ DÜŞÜNEN “TANRI”,
SANISINDAN;
“ALLAH” GİBİ DÜŞÜNEN İNSAN,
ANLAYIŞINA.

KİTSAN

YENİ ÇIKTI

“B” Sırrıyla

İNSAN ve DİN

AHMED HULÛSİ

www.ahmedhulusi.org

KİTSAN - 2005

KİTSAN Yayınları – İstanbul
BİRİNCİ BASIM: Ekim 2005

İNSAN ve DİN

ISBN: 975-8833-19-7

Yayına Hazırlayan: Ahmed BÂKİ

Grafiker: Sabahattin KANAS

KİTSAN Kitap Bas. Yay. Dağ. San. Ve Tic. Ltd. Şti
Ticarethane Sokak No:41/3-4
34400 Cağaloğlu, İstanbul
Tel.: 0.212.5136769; Fax: 0.212.5115144
<http://www.kitsan.com>

Baskı: Ulus Matbaası, İstanbul
Tel.: 0.212.6133055

**Tüm eserlerimiz gibi, bu kitabın da
telif hakkı yoktur.**

**Orijinaline sâdık kalmak kaydıyla
herkes tarafından basılıp, çoğaltılır,
yayımlanır, tercüme edilebilir.**

Allah ilminin karşılığı alınmaz.

—AHMED HULÛSİ

Üstad **Ahmed Hulûsî**'nin yayınlanmış tüm eserlerini ve İngilizce, Almanca, Fransızca, İspanyolca, Rusça, Flemenkçe, Arnavutça ve Svahilice mevcut çevirilerini ahmedhulusi.org, ahmedbaki.com ve allahvesistemi.org web sitelerinden ücretsiz okuyabilirsiniz.

“Kur’an ve insan ikiz kardeştir.”

—Hazreti **Muhammed**
(aleyhisselâm)

“Kur’ân’ın sırrı Fâtiha’da; Fâtiha’nın sırrı B-ismillah’ta; B-ismillah’ın sırrı da ‘B’ harfindedir!. Ben o ‘B’nin altındaki NOKTA’yım!”

—Hazreti **Âli**
(kerremallahu veche)

İTHÂF

“Bu kitabımı, bana huzurlu bir çalışma ortamı hazırlayıp; Avrupa konferanslarını ve görüntülü sohbetleri yapmam için beni zorlayan eşim Cemile Kamer’e ithâf ediyorum. Allah yaşamı boyunca O’nu hayırlara vesile kılıp, indindeki değerlere göre yaşatsın.”

—Ahmed Hulûsi

İÇİNDEKİLER

Sunu.....	1
Kaynaktan Yarına.....	5
Yeniden İslâm Dini'ni Sorgulamak	7
Kaynak Suyunu Bulandıranlar.....	10
Vahdet ve Kesret Gerçeği	13
Sorgulama.....	19
Ahıret.....	25
Tadına Varmak.....	29
Aslını Bırak Faslına Bak.....	35
"Allah" Adının İşareti	41
Rahman ve Rahiym.....	45
Mülhime.....	49
Gizli Şirk, Şirk Değil Midir.....	52
Evluya Gibi Kişiyi Neden İmansız Öldü.....	59
Akıl Nerede	66
Bilinç Beynin Neresinde	69
Bismillâh.....	75
Salât (Namaz) Niçin	78
Hazreti Muhammed'e İman	87
Tanrı(!)nın Ayak Sesleri	93
Hazineyi "Oku"mak	102
"Sünnet" Ne Değildir	109
Püf Noktası.....	116
Muhammed (aleyhisselâm) Farkı.....	123
Eski ve Yeni	132
"Sünnetullah".....	141
"Sünnet-i Rasûlullah"	151
"Bi-izni-hi"	156
Enfüste ve Âfakta	163
"Tanrı Merkezli Din" Mi.....	168
İlim - İrade - Kudret	177
Nasıl Dersin Yalan	182
Kilitlemişlik.....	192
Bi-rabbihim	199
Tanrının Gökten İnen "Kadir"i	206
Kanmayın	211
Paramparça Olurdu.....	219
Yeni Eviniz Nasıl Olsun.....	229
Faytoncu	237
Yenileyicinin İşlevi.....	247
Yeniden Okuyalım.....	254
Vedam.....	263
Kitabullah Diyor Ki.....	282

SUNU

2005 yılı başında www.ahmedhulusi.org adresindeki web sitemi yeniden faaliyete geçirdikten sonra, kitap okurlarımıza bazı yeni bilgiler ulaştırmak amacıyla arasına çeşitli konuları paylaşmak istemiştim.

Kezâ **expochannel**'da Ramazan boyu yaptığımız sohbetlerin konularının da izleyemeyenler tarafından edinilebilmesi için böyle bir kitaba ihtiyaç duyuldu.

İşte bu sebeplerle yazılmış bulunan ve bugüne kadar kitaplarda yer almamış metinleri genel istek üzerine bir kitap halinde yayınlamak nasipmiş ki karar verdik.

Yeni dönem yazıların ana karakteriştiği, okuyucularımızla “**B**” harfinin işaret ettiği “**giz**”li anlam ile **Kurân-ı Kerîm** âyetlerinin anlamları üzerinde durulması.

şâh-ı Velâyet, “**ilmin kapısı**” Hazreti **Âli**,

“**Ben yürüyen Kurân’ım!**” demiş...

“**Kurân ve insan ikiz kardeştir**” hadisi şerifi işığında...

İşte bu Zât diyor ki:

“**Kurân’ın sırrı Fatiha’da; Fatiha’nın sırrı Bismillah’da; Bismillah’ın sırrı da ‘B’**

harfindedir!. Ben o ‘B’nin altındaki NOKTA’yım!”

Söylemin son cümlesini konuyu yaşayanlara bırakarak; “**Kurân**”ın sırrı “**B**” harfinde olduğuna göre; **Kurân**’ı bu bakış ile değerlendirebilmek için, olayı yeni baştan değerlendirelim.

Şu gerçeği vurgulamaya çalışıyorum:

Kurân-ı Kerîm’i değerlendirmede iki türlü anlayış mevcuttur.

- Birinci anlayış, “**B**” harfinin işaret ettiği sırrın *farkında olmayan veya olup da önemini kavrayamayanların anlayışıdır.*
- İkinci anlayış ise, **Kurân-ı Kerîm’i “B” harfinin kapsadığı anlam ile değerlendirenlerdeki anlayıştır!**

İslâm Dini’ni kabul etmiş her insan bu iki anlayıştan birindedir kesinlikle.

Birinci anlayıştakiler “**Din**” olayını *tamamen şekilci ve materyalist bir bakışla* değerlendirirler. Bunlara göre, “**ALLAH**” adıyla iman edilen tanrı “**yukarıda**”dır; her ne kadar lâfta, “her yerde hazır nazır”, denilse de!.

Namazda o **tanrının huzuruna** çıkılır!. Ona tapınılır razı olması için!. **Kurân**’da anlatılan her şey şekilci ve beş duyuya dayanan anlayış içinde değerlendirilip kabul edilir. Onların fitrat ve yaratılışları bu işlevi yerine getirmek üzeredir çünkü!.

İkinci anlayıştakiler ise, adını koymamış olsalar bile “**B**” sırrına dayalı bir şekilde

ALLAH Rasûl'ünü kabul ve O'na iman etmişler; ismi "**ALLAH**" olanın esmâsıyla, tüm algılanan ve algılanamayanların var olduğunu kabullenmişler; isimlerin ardındaki müsemmanın (isimlenenin) esmâ olduğuna iman veya yakîn elde etmişlerdir. **Bu görüş de tüm ehlullahın ve evliyâullahın anlayışıdır.** Tasavvufa girmiş olanlara da hep bu anlayış idrâk ettirmeye çalışılır yavaş yavaş; hazmettirile hazmettirile...

Birinci görüştekiler her türlü hoşgörü ve sevecenlikten uzak bir şekilde, "**zorlayıcı**" ve "**tahakküm edici**" bakış açısıyla, **ALLAH** adı ile düşündükleri **yukarıdaki tanrı ADINA** konuşma ve insanları yargılama, sorgulama, kendi düşüncelerini kabul etmeyenleri veya kendileri gibi giyinmeyenleri, görünmeyenleri "**kâfir**" ilân etme hakkını kendilerinde görürken...

İkinci görüştekiler ise insanlara daima sevgi ve gerçek hoşgörü ile yaklaşmışlar; onları içinde buldukları şartlardan dolayı kınamamışlar, **fâile değil fiîle** buğz etmişler; **Hakk'**ı tavsiye edip, kendilerine yapılanlara da sabırla yanaşmışlardır. Bunun getirisi olarak da **ALLAH'a derûnlarına giden yoldan yakîn elde etmişler, her insanda da aynı hakikatin varlığını görerak,** onlara saygı duymuşlardır.

Açın okuyun bu yolda yazılmış sayısız eserleri...

Birinci anlayışta olanların eserlerini...

İkinci anlayışta olanların eserlerini...

İşte aradaki fark, “**B**” **sırrının** açıldığı anlayışlar ile açılmadığı anlayışlar arasındaki farktır.

Herkes, bugün beraber olduğu anlayış ehliyle beraber olacaktır, ebeden!.

Hepimize mubarek olsun anlayışı...

Her birimi kendine özgü bir işlevle **Yaratan**, ne güzel takdir eden ve kolaylaştırandır!.

Umarım biz de “**B**” **sırrına** ermiş olarak **Kurân-ı Kerîm**'i bu bakış ile yeni baştan ele alarak değerlendirebilenlerden oluruz.

AHMED HULÛSİ
29 Ekim 2005

KAYNAKTAN YARINA

Dünün değil, yarının seslenişine muhatap olmak, her kişinin değil nasipli kişinin takdiridir!.

Dündekilere dünü anlatmak için yaratılmış olanlar vardır. Böylece kulluklarını eda ederler..

Bugünkülere dünü anlatmak için yaratılmış olanlar vardır!. Onlar da bu görevlerini ifa ederek kulluklarını yerine getirirler..

Biz bu ikisinden de değiliz!

Biz, bugünküleri yarına taşımakla, kulluğumuzu eda etmeye çalışan bir **ALLAH** kuluyuz!.

Rasûlullah kıyâmete kadar geçerli olanı açıklamış ve bildirmiştir. Biz de kıyamete kadar geçerli olanın, yaşadığımız günden, yarınımıza dönük olanını, bildirildiği kadarıyla, paylaşmaya çalıştık bu güne kadar...

Hazreti Âli'nin sözü de zaten bu doğrultuya işaret etmektedir ki biz de **Hazreti Âli**'nin işaret ettiği doğrultuda bir gerçeğe hizmet etmeye çalıştık..

“Çocuklarınızı yaşadığınız güne değil, yaşayacakları güne göre yetiştiriniz!”

Evet biz, yıllarca yaptığımız çeşitli açıklamalarla, insanlığa “**dün**”ü değil, **dünde anlatılanın yarına dönük yüzünü** fark ettirmeye gayret ettik.

Bugün köy(!)ümüze çekildik! Meydanı, bugünküleri düne çekmeye çalışanlara boş bıraktık... Ta ki **düşünebilen beyinler meydandakileri daha rahat değerlendirebilsinler...**

Bu yüzden de açıklanabilecek pek çok şeyi açıklamaktan vazgeçtik!.

Dünün hikâyeleriyle avunmaktan zevk alıp, yeni bilgilere kapalı olan; bilimsel değerlendirmeleri bilim–kurgu kabul eden yaratılmışlara saygı duyduk... Dünyalarında mutlu olurlar inşallah...

Biline ki ardımızdan hatıra olarak kalacak bu sitede sizlere ulaştırılanlar iyi değerlendirilirse, dünün tekrarlarından meydana gelen birikintilerden kurtulunup; **İSLÂM vadisinin engin okyanusuna** ulaşılabilecektir.

Rasûlullah aleyhisselâmın bildirdikleri, dünyada ne tür gelişmeler olursa olsun kıyâmete kadar değişmez ve değerini korur! Bunun değerini fark edebilmek için, mutlaka, aşağıda anlatmaya çalıştığımız bakış açısı hakkında da bilgi sahibi olunması gerekmektedir.

YENİDEN İSLÂM DİNİ'Nİ SORGULAMAK

1400 küsur yıl önce anlatılan ve **Hazreti Âli** devri sonunda saltanatlarla örtülüp, ancak Tasavvuf ile, mecâz, benzetme ve işaret yollu misallerle günümüze kadar ulaşan “**ALLAH**” ismi ile işaret edilenin yaratmış olduğu **Sistem ve düzen (SÜNNETULLAH)** ancak bugünün tüm ilmi ve teknolojik gelişmeleri incelenip, bu gelişmeler ışığı altında yeniden değerlendirilmek suretiyle, yeniden tüm insanlığı aydınlatan bir nur hâlinde parlayabilir.

Bunu gerçekleştirebilene ne mutlu!

Size bir misâl vererek bu olayı farkettermeye çalışayım...

Televizyonun ne olduğunu, nasıl çalıştığını, yayının–dalgaların–vericinin görüntüyü ekrana taşıma teknolojisini bilen biri olarak, bir anda 1000 sene öncesine ışınlansanız bir Afrika veya Uzakdoğu kabilesinin içine...

“Mecbursunuz o kabileye televizyonu ve çalışma mekanizmasını anlatmaya” denilse size... Düşünün bakalım nasıl anlatacaksınız?!

Misâllerle, benzetmelerle, sembollerle ve işaretlerle belki!...

Bulacağınız misâller, benzetmeler, semboller, bugünün realitesi olan bilim ve teknolojiyi, çalışan mekânizmayı ne kadar anlatacak? O misâllerden yola çıkarak ne kadar algılayabileceksiniz TV teknolojisini?..

“Daha ne anlatayım, aklınızı kullanın, üzerinde düşünün bu misâllerin de ne anlatmak istediğimi algılamaya çalışın” demeyecek misiniz?

Kıyâmet öncesine kadar geleceği, olacakları ve yaşanacakları çeşitli açıklamalarında anlatan **ALLAH Rasûlü** de bugünün yaşantısındaki bir çok şeyi görmüş ve bunları benzetmelerle, misâllerle haber vermişti...

Bunlar, **Kurân-ı Kerîm’de** de yer almıştı; ama semboller, mecâzlar ve misâllerle!. Sonra da deniyordu ki o kıyâmete kadar geçerli **muhteşem Kitap’ta: Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız? Biz size misâllerle anlattık pek çok şeyi; o misâllerle, işaretlerle anlatılanların üzerinde tefekkür etmeyecek misiniz?**

Dikkat!.

Yukarıda anlattığım misâldeki üzere...

Misâl ve sembollerden yola çıkarak ASLA GERÇEĞİ GÖREMEZSİNİZ!. Belki böyle bir şeyin sadece varlığı hakkında kanâat sahibi olabilirsiniz.

Yapılması gereken iş...

Çağdas modern bilim ve teknolojiyi çok iyi inceleyerek, bunların Kurân’da veya

ALLAH Rasûlü Hazreti Muhammed dilinde nasıl ifade edilmiş olduğunu araştırmaktır.

Yani somutun soyutta nasıl dillendirildiğini anlamaya çalışmaktır yapılacak iş!

Hazreti MUHAMMED'den Hazreti ÂLİ'ye:

“Ya Âli... Herkes ALLAH'a bir yoldan yakın elde etmeye çalışır. SEN ALLAH'A AKLIYLA YAKÎN ELDE EDENLERDEN OL!”

Gökte bir tanrı olmayan “**ALLAH**” ismi ile de işaret edilmiş **olanın** yarattığı **sistem ve düzen içinde açığa çıkan bilimsel gerçekler ve teknolojinin**; 1400 kûsûr yıl öncesinde nasıl dillendirildiğini fark etmek, bize “*Müslümanlık*” adıyla tanımlanan, anlamsız çağdışı yorumlarla bezenmiş anlatımlarından öte; **SÜNNETULLAH**'ın **kıyâmete kadar geçerli yönünü** farketdirecektir!.

Bu farkediş ise, **akıl ehlinin** kurtuluşu demektir!. Çünkü **akıl ehli**, bu gerçekleri fark etmek suretiyle, **İslâm Dini**'ni daha iyi değerlendirmesi gerekliliğini anlayacak; yapacağı çalışmalarla da yaşamını ebedi hayatına dönük bir biçimde değerlendirme şansına sahip olacaktır!...

Bir kere daha tekrar edelim:

**“Düne ait ne varsa dünde kaldı cancığazım!
Bugün artık yeni şeyler söylemek lâzım!”**

1 Ocak 2005
Raleigh – NC, USA

KAYNAK SUYUNU BULANDIRANLAR

Biraz yaşlanınca, kova ağır gelmiş, taşıyamamış kaynak suyunu dolu olarak!...

Bu arada kova da eski olduğundan, su kaçırmaya başlayınca, kabilesine dönene kadar hayli su eksilmiş... İhtiyar da buna göz yummuş; yükü hafifliyor diye... Ama kabilesi içine de boş kovayla dönmek hoş görünmeyecek... Oradaki kirli sulu bir kuyudan kovasındaki eksik suyun üstünü tamamlayıp girmiş kabilesinin içine; "size has kaynaktan su getirdim" diye...

Tadanların çok azı anlamış suyun saf kaynak suyu olmadığını, bulanıklığından, tadından!... Çoğunluk ise farkedememiş saf kaynak suyu olmadığını; saf kaynak suyunu bilmediklerinden. Kaynağa gitmediklerinden!.. Getiren ihtiyara güvenip, has kaynak suyu diye içmişler o karışık bozulmuş suyu... Herkese de başlamışlar konuşmaya, "işte has kaynak suyu böyle olur", diye...

İnsanlar yaşlanınca beyinler daha yetersiz çalışmaya başlıyor...

Akıl yeterli gelmiyor bazı konuları detaylı kavramaya... Hele gençler akla gelmedik sorularla çıkınca insanın karşısına, hepten bocalayıp, yakıştıрма, tutarsız cevaplar

verilmeye başlanıyor ana konuya yama olarak!. Kaynakla bağlantı koptuğu için, kaynağa gidilmediği için...

Kimileri de kendi patronajına halel gelmesin diye öne sürüyorlar, her vesileyle şu fikri:

—Kaynak kutsaldır, onu rahatsız etmeyin... Biz size her türlü yardımcı olmaya hazırız...

Ne var ki, kaynakta yazılı fikirlerle örtüşmeyince verdikleri cevaplar; çelişkiler açığa çıkınca, bu defa kaynaktan gelenler örtülmeye, yorumlanmaya başlanıyor;

—O öyle demiştir ama, esasında böyle demek istenmiştir... O sizin aklınız almayacağı için böyle demiştir ama aslı budur; gibilerden saçmalanmaya.

Kaynağın yazdıkları, söyledikleri, teville, saptırılmaya, rotasından çıkartılmaya başlanmaktadır.

Sebebi basittir.

Kaynak olmayanlar, kaynakların açıklamalarına akıl erdiremedikleri yerde, kendi mantık yetersizlikleri içinde konuya çözüm aramakta ve buldukları yamalar da kaynağın orijinaliyle bütünleşmeyince de olayı saptırarak, tevil adı altında kendilerini gündemde tutmaya çalışmaktadırlar.

1966 yılında yazdığım **TECELLİYAT** kitabıyla bugünkü görüşüm arasında hiç bir fark yoktur.

15 sene evvel kasete alınmış sohbetimde söylediklerimle, işaret ettiğim gerçeklerle, bugün anlattıklarım hep aynıdır.

Düşüncelerim toplumda zamanla çarpıtılmasın diye, kitap yazdım. Sohbetlerim kasete alındı. Videoya çekildi.

Ne yazmış ve ne söylemişsem, bugün de aynı şeyleri yazar söylerim. Bu ALLAH'ın bahsettiğine ve Rasûlullah'a karşı sorumluluğumun gereğidir.

Yarın Rasûlullah huzuruna çıkacağımı ve yazdıklarımın vebalini omuzlarımda taşıyacağımı bilerek, bunları kaleme aldım.

Yanıldığım yerler varsa, bunların mesuliyeti bana aittir.

Ama hiç kimse, benim söylediklerimi veya yazdıklarımı kendine göre değiştirerek, sınırlı görüş alanına göre yorumluyarak, yazdığım gerçekleri saptırma hakkına sahip değildir!.

Bu gerçekler dolayısıyla insanlara:

“AKLIN YETERLİ DEĞİLSE BARI İMAN ET!” denmiştir.

İman edemeyenler, akılları da yeterli olamayınca, maalesef işte böyle durumlar ortaya çıkmakta, kaynağın suyu bulandırılmaktadır!.

Lûtfen kaynak suyunu bulandırmayın!.

15 Mart 2002
Raleigh – NC, USA

VAHDET VE KESRET GERÇEĞİ

“ALLAH” adıyla işaret edilenin dilemesi ve programlamasıyla oluşmuş bir sistem içinde yer alan bizler, algılama kapasitemizin sınırları içinde, kozamızda yaşarken; bir yandan da haddimizi bilemeyip, sanki evrenin hükümdarı gibi evrene ve yaşama dönük değerlendirmelerimizi sürdürmekteyiz!..

Evrenin gerçek boyutlarına, bir açıklamasında **“yedi kat semânın her biri bir diğeri içinde çöldeki yüzük gibi kalır”** diyerek işaret eden **ALLAH Rasûlü’nün** bildirdiği **Din’den bîhaber; 1400 kûsur yıl öncesinin Bedevisi bakışıyla, geçen süreç şartlarının getirdiği sınırlı anlayış yorumları ve dahi araya karışmış safsatalarla meczolmuş Müslümanlık anlayışı ile 2000’lerde yaşamımızı düzenlemekteyiz!..**

“Mi’râc”ı, at veya füzeyle uzayda seyahat, sonucunda da gökteki bir tanrı huzuruna çıkmak; ve dahi gökteki tanrıyla buluşup ondan buyruklar almak ve hatta onunla pazarlık etmek; diye anlayan kafa yapısı; ALLAH indindeki tek DİN hakkında, ilkel anlayışıyla sınırlı kişisel hükümler vererek, dünya ve âhretimizi düzenlemeye kalkmakta; biz de bütün bunları kerâmetmişçesine kabullenmekteyiz!.. Bu ilkel anlayışla âdeta

kabile dinine dönüştürülmüş Müslümanlık anlayışından, kıyâmete kadar geçerli evrensel gerçekleri vurgulayan İslâm Dini anlayışına ne zaman nasıl yükseleceğiz?

Kim bu gidişe “**DUR**” diyecek?

Hâlâ gelmeyecek mi bizi İslâm Dini'nin gerçeğine yöneltecek, akıl ve mantık dışı safsatalarla iç içe geçerek melezleşmiş Müslümanlıktan kurtaracak bir aydınlatıcı...

Düşünebilen beyinlerde sorular çok... Ne çare ki, geçmişin safsatalarından arınmış, **mantıksal bütünlük içinde** gerçekleri ve sistemi dillendiren kişi yok!..

Cahil, bilmediğini bilmemekte!.. Aydın, bin türlü çelişkili fikirler içinde, sistemli ve mantıksal bütünlük içindeki bakıştan ve konunun ruhundan ne kadar yabancı olduğunu fark edememekte!..

İlim, mukallitlerin dilinde olmuş kilim; ayaklara düşmüş, paspas edilmekte!..

Meded Ya Rabbül âlemin!.. ALLAH Rasûlü Muhammed Mustafa (aleyhisselâm) hiç bir puta ve Tanrı'ya inanmayan hanîf iken, vahiy ile, tüm varlıkların aslı, hakikati, özü ve zâhiri olan; ancak tüm bu anlamlarla da kayıtlanmaktan beri, orijini müşahede edip; bundan sonra da insanları putlardan arındırmaya çalışmış 1400 küsur yıl önce...

Anlatmaya çalışmış ki, dışa yönelik tapınılacak hiçbir varlık yoktur!.. Yalnızca her birim **kendi özü ve hakikati olan “ALLAH” adıyla isimlenmiş** biçimsel–mekânsal olmayan anlamda ulaşma imkânına sahiptir!..

Mirâc yolu, “salât”ın yaşanmasıyla, birimin özüne dönük olarak, tüm inananlara açıktır!.. Göklerde ise ulaşılabilecek bir hedef veya tanrı asla mevcut değildir!.. Keza, dıştaki bir varlığa yönelik herhangi bir ibadet de asla söz konusu değildir!..

İbadet adı verilen tüm çalışmalar, kişinin, kendisine Fâtır’ın bahşetmiş olduğu ve kolaylaştırdığı yoldan, fıtratı kadarıyla hakikatinin muradını gerçekleştirmek içindir.

Tasavvuf erenleri, tasavvuftaki yolculuğu, **“başladığı noktaya gelen daireyi tamamlamaktır”** diye târif etmişlerdir. Bireysellik ve birimsellik noktasından hareket eden düşünce yolcuları, aşama aşama “eşyâ(şeyler)nın hakikatine ilerleyerek, her şeyin TEK’ten var olduğunu müşahade ederler. Bu boyutta, basîretleriyle tespit ederler ki, hakikatleri itibariyle, çokluk yani kesret mevcut olmayıp, varlık TEK’ten ibarettir. Ne kendileri ne de çeşitli boyutlar ve evrenler hiç varolmamıştır!.. Böylece yarım daire tamamlanmış, **“fenâfillah”** gerçekleşmiş olur... Bunun biraz ötesi de vardır ki, onu burada dillendirmenin gereği yoktur.

2. yarım dairenin yolculuğu kolaylaştırılmış olanlar ise burada kalmayıp, fıtratları gereği olarak seyirlerinde devam ederler... Bu defa TEK’in **İlim** sıfatının, **“Mürîd”** ismiyle işaret edilen **İrade** sıfatı aracılığıyla **Kudrete** dönüşerek, kesrete ait ilmî sûretleri meydana getirdiğini; bu **ilmî sûretleri** hâvi mücerred melekin, kendisinden açığa çıkma mahalli olan **“RUH”** adlı müşahhas meleğe

dönüştüğünü, bundan meydana gelen hamelei arş denen müşahhas meleklerin varlığını, ve boyut boyut bunlardan meydana gelen diğer müşahhas melâikenin varlıklarıyla evren içre nice evrenlerin ve sâir varlıkların oluşumunu müşahede ederler. Nelerden nelerin nasıl meydana geldiğini, hangi müşahhas melek(kuvve)lerin hangi kuvveler–varlıklar şeklinde açığa çıktığını seyrederek. Seyredenin, gerçekte kim olduğunun bilincinde, varlıksız olarak!..

Tahkik ehli (hakikatına ermiş —taklitçi değil) olan bu zevât Rabbine yakîn (yakın –uzak değil) elde etmiş olarak artık bilirler ki, ALLAH Rasûlü'nün 1400 küsur yıl önce bildirdikleri, eksiksiz fazlasız aynen ALLAH Sisteminin (sünnetullah) sonucudur!.. Kim bunu müşahede ve idrak edemese de, taklit yollu uygulasa, gene yararını görür; tahkike eremediği için kaybettikleri kazandıklarından çok çok daha fazla olsa dahi!.. Kim bu sistemin gereklerine karşı çıkarsa, o da, eksik kalan ibadet adı verilmiş çalışmalarının kendisinde oluşturacağı eksiklikler dolayısıyla, sistemin dışlileri arasına düşerek kendi kendini cezalandırmış olur!..

Yaratılmış her boyutta, o boyutun kanun ve kuralları geçerlidir!.. Hakikati ne olursa olsun!

Kişinin hakikatının **TEK**'e dayanması, onun yaşadığı boyutun şartlarından azade kalmasını sağlamaz!.. Atomlardan meydana gelen tahta yanar, ama atomları, tahtanın yandığı ateşte yanmaz!.. Cahil mukallitin

dediği üzere, “benim aslım HAK’tır, Hak cehennemde yanmaz”; mantıksızlığına ancak kendi gibi anlayışı kıt olanlar inanır!..

Bugün yanan, yarın da yanar! Bugün azap çeken, yarın da azap çeker!.. Bugün neysen, yarın da osun!.. Bunu iyi anlamak gerektir.

Hazreti **Muhammed** aleyhisselâmın söylediklerini, ne gerekçeyle olursa olsun, arka plana atıp, seni onun bildirdiği yaşam biçiminden uzaklaştırmaya çalışanlar, bil ki, seni sadece, vehimleriyle, evham ve aldanış dünyasına ve bunun sonuçlarına sürüklemektedirler!..

Bal kavanozu yalanmakla balın nimetlerine erilmez!.. Eczane sahibi olsan, raftaki bir ilacı kullanmadıkça hastalığından kurtulamazsın!..

Yaşamda kudret hâkimdir!.. **ALLAH**’ın “kudret” sıfatı vardır; “aciz” sıfatı yoktur!.. Sistemde her an ilmi veya fiilî kudret, âcize galebe çalıp onu bir şekilde imha etmektedir!..

ALLAH, insanı yeryüzünde halife olarak meydana getirmiş ve onu kendi esmâ ve sıfatlarıyla bezemiştir!.. Sen, yaptığın ibadet adı verilen çalışmalarla, gök tanrısını övüp ululaştırmayacak; varlığına bahşedilmiş kuvveleri kendinde açığa çıkaracaksın!.. Böylece bir takım yeni kuvveler elde etmiş olarak başka bir boyutta o boyutun canlıları arasında yerini alacaksın. Eğer bu kuvveleri bu çalışmalarını yapmayarak elde etmemişsen, bu defa da o boyutun canlıları arasında

oyuncak olacaksın, bunun sonuçlarına katlanacaksın!.. İşte ibadetin amacı budur!..

Evren içre evrenleri sayısız boyutlar içinde yaratmış **“ALLAH”** adıyla **işaret edilenin**, senin ibadetine ihtiyacı yoktur!.. **Kesinlikle bil ki, ne yapacaksan hep, kendi orijinini tanımak, varlığına bahşedilmiş özellikleri ve kuvveleri açığa çıkarıp sonuçlarını yaşamak için yapacaksın!..**

“Mehdî”, “kurtarıcı” bekleyerek, yaşadığın anları boşa geçirme gafletine düşme dostum!.. Mehdî'n hakikatinde mevcuttur!.. Arıya bile vahyeden **ALLAH** sana da özünden her an vahyetmektedir; lâkin veri tabanının bu vahyi sana fark ettirmemektedir!..

Hazreti **Muhammed** aleyhisselâmdan **bu yana geçen süreç içinde gelmiş çeşitli mertebelerde kalmış kişilerin o mertebelere dayanarak söylediği şeyler, seni asla ALLAH Rasûlü'nün bildirdiklerini uygulamaktan ala koymasın!.. İslâm Dini'ni** hakkıyla anlayıp gereğini yaşamak için tek örnek Zât Hazreti **Muhammed Mustafa** adıyla bilinen **ALLAH Rasûlü'dür!..**

Ne mutlu O'nu anlayıp, O'nun düşüncelerini idrâk edip, **O'nun evrensel sistem gereği uygulamalarını** örnek alarak yaşamını buna göre düzenlemek suretiyle, sonsuz mutluluğa erenlere...

3 Ekim 2002
Raleigh – NC, USA

SORGULAMA

Sorular hiç bitmiyor!.. Öğrenilecek şeyler sonsuz!.. Öğrenecek süreç kısa... Üstelik pek çok gerçek 1400 yıl öncesinin o günkü toplumsal şartları içinde açıklanmış, sembollerle, mecazlarla, işaretlerle...

Şimdi gene düşünmeye başlayalım...

Bir sahih hadiste, kişi mezara bulunduğu Münker ve Nekir adlı iki meleğin şu soruları soracağı bildirilir.

“Men Rabbüke?

Men Nebiyyüke?

Ma Kitabüke?”

Bu hadisle ilgili çeşitli sorular, olayı daha iyi anlamak isteyenler için akla takılabilir...

Meselâ...

Bu melekler nedir? Nereden gelmektedir? Nasıl gelmektedir? Suretleri kendi orijin devamlı suretler midir, yoksa kişiye göre değişken midir? İstisnasız her ölen insan bunu yaşar mı?

Melek kavramı ile ilgili önceden yazdıklarımızı hatırlarsak...

Melek, eni-boyu, şekli, hacmi, ağırlığı olmayan; kısaca, bildiğimiz madde şartlarıyla alâkası olmayan bir yapıyı tarif etmektedir.

Bu durumda da **bir mekânsal geliş** elbette söz konusu değildir!.. Hatta varlık âleminde belki bir katmandır veya boyuttur diye söylenebilir.

Bu durumda **evrende varolan varlığın holografik esasa göre yaratılmış olduğunu düşünürsek, bu ve diğer isimlerle adlandırılan tüm meleklerin (ya da melekûtun) yani kuvvelerin insanın varlığında bir boyut olarak yer aldığını ve dışardan gelmesinin söz konusu olmadığını fark ederiz.**

Şimdi bu durumda asli yapısı itibariyle **“NUR”** olarak tarif edilen bu meleklerin (melekelerin) **kişi bilincinde, kişinin veri tabanına ve hâleti ruhiyesine göre beynin oluşturduğu suretlerle açığa çıktığını** anlarız. Beyindeki tüm verilerin ruha yüklenmesi ve artık kişinin ruh bedenle yaşaması dolayısıyla **dünyadaki veri tabanı** bu süreçte de **aynen geçerli** olmaktadır.

Demek oluyor ki, her kişinin hakikatinde bir boyut olarak yer alan bu sorgulama kuvvesi, **her kişi, kabre konduğunda kişinin bilincinde açığa çıkıp, içinde bulunduğu yeni boyut şartları konusunda kendisini sorgulamaktadır!..**

İşte kişideki bu sorgulanma yukarıdaki üç konuda olmaktadır.

Niçin men “ilahüke” değil de “Rabbüke” denmektedir? Bu soru kelimeleriyle anlatılmak istenen şey nedir?

İlâhiyet bir dış varlıktan söz eder. Rububiyet ise varlığın oluşumunda onun özündeki bir boyuttur.

Bu sorunun cevabı, o ortam şartları içinde, hâl ve HİSSEDİŞE DAYALI OLARAK, kendisinde otomatik olarak açığa çıkan bilgi ile “Rabbim **ALLAH**”tır olmalıdır... Hatta, “**B**” sırrına dayalı bir biçimde!..

Tekrar uyarayım, cevap, kuru lâfız olarak değil, papağan tekrarı kelime olarak olmayacaktır!.. Buradaki sorgulama bir yaşam şekli ve sürecidir; test usulü bir sorgu değil!..

Hemen her kişi ölümü tattığı anda bir çok yaşar adeta!.. Zira dünya yaşamında hiç düşünemediği kapsamda, değişik bir yaşam türü gerçeğiyle karşı karşıya kalmıştır.

Bu evrede HER kişi tüm geçmişini sorgulamak durumundadır otomatikman... Yanlışları ve doğruları neydi acaba?

Evet, kâbir âlemine geçen HER kişi içine girdiği bu yeni ortam ve şartlar doğrultusunda MECBUREN bu defa inancını sorgulamaya; **inanç ve ölüm ötesi yaşama hazırlık konularında** nerede isabet edip nerede hata ettiğini tespit etmeye başlar. İşte bu süreç işte Münker–Nekir adlı meleklerin kendisinde açığa çıktığı evredir.

HER kişi, kendisine tümüyle değişik gelen bu ortamda, içinde bulunduğu yaşamın gerçeklerine karşı kendisinin ne kadar hazır olduğunu sorgulamak durumundadır.

Dünyada iken yaşanmış olan iki tarz yaşam vardır...

Ya, “**ALLAH**” ismiyle işaret edileni anlamak ve bu anlayışa dayalı olarak dünya yaşamı tarzını tercih etmiş olmak...

Ya da bu gerçeği fark edememiş olarak; bir dış objeye, ötede, **öteNde** bir tanrı–ilah var zannı içinde, sistemin gerçeklerine uymayan yaşam tarzı ile dünya yaşamını noktalamış olmak!..

ŞUNU FARK EDELİM...

Çeşitli isim ve sıfatlarla anlatılan olayları, genelde yaptığımız gibi, bu isim ve sıfatların anlamından yola çıkarak deşifre etmeye kalkarsak bu çok çetrefilli bir yoldur ve olayın gerçeğine isabet etmemiz de hayli güçtür!.. Çünkü kelimeler yaşanılanı anlatmada hayli yetersizdir. Bu yetersizlik dolayısıyla da kelimelerden gerçeğe ermek hayli zor olur.

Bunun misâlini şöyle vereyim. Bir rüya görürsünüz ve o süreçte neler yaşarsınız hissedersiniz. Ancak uyanıp da bunu bir başkasına anlatmaya kalktığınızda rüyada görüp yaşadıklarınızı ne oranda karşınızdakine aktarabilirsiniz kelimelerle!?

İşte Rasûller ve Nebiler de bilinç boyutu algılamasında, zaman zaman vizyonlarla da desteklenen bir biçimde, pek çok şey algılar ve yaşarlar; ama ne çare ki bunları kelimelere dönüştürerek karşılındakilere anlatmak durumunda kaldıklarında son derece yetersiz kalırlar anlatımda.

Bu sebeptendir ki, bize böyle bir kelimesel bilgi ulaştığında, acaba yaşanan neydi ki bu kelimelerle bize aktarılmaya çalışıldı diye düşünmek, konuya nüfuz edebilmek için son derece yararlı bir yoldur.

Buna karşılık, “**yaşanılan neydi**” deyip onu algılamaya çalışarak, “**hâlden kâle gelmek**” gerçekten çok kısa ve net bir yoldur.

Kelimeler ise insanın hissedip yaşadıklarını anlatmada çok yetersiz ve zayıftır.

Tekrar gelelim ana konumuza...

Kişi “**ALLAH**” adıyla işaret edilen gerçeğine uygun yaşamışsa; acaba, bunun yanı sıra, Nübüvvet kemalâtından gelen bilgileri de değerlendirip, yaşamına buna göre yön verebilmiş midir?

Burada niçin “**men Rasûlüke**” denmiyor da, “**men Nebiyyüke**” deniyor?

Oysa gerek kelime-i şehadette gerekse **Kurân-ı Kerîm**'de bir çok âyette hep “**Rasûle iman**”dan söz edilmektedir.

Bunun iki cevabı var...

Birinci cevap şu... **Risalet kemâlâtı** varlığın hakikatinden haber verir... Bu da ilk sorunun cevabıyla alakalıdır.

İkinci cevap ise... İçinde bulunulan şartlarda kişiye yarar sağlayacak şartlar **nübüvvet** kemalâtından gelen bilgileri değerlendirmiş olup olmadığıdır.

Meselâ, ibadet adıyla işaret edilmiş çalışmalar hep **nübüvvet** kemalâtıyla tesbit

edilmiş, insanın ölüm ötesi boyuttaki ihtiyaçlarına yönelik gerekli çalışmalardır.

Kişi bu ibadetleri yerine getirerek, belirli enerjiler, kuvveler kazanır ve bu kuvveler ile, içinde bulunduğu ortamın kendisine azap veya sıkıntı verecek olan şartlarına karşı koyar.

Eğer **nübüvvet** kemalâtından gelen bu bilgileri değerlendirmemişse, Bu yolda yapılması zorunlu ibadet ve çalışmalar yapılmamışsa, bu defa o çalışmaların getirisi olan nurdan, enerjiden, kuvvelerden mahrum kalacağı için kâbir azabı çekmeye duçar olur!..

Kabir azabı, kişinin geçtiği boyuta dünya yaşamında hazırlanmaması, edinmesi gereken kuvveleri edinmemesi, ruh bedenini yeterli ölçüde kuvvetlendirmemesi dolayısıyladır fark edileceği üzere.

12 Aralık 2002
Raleigh – NC, USA

ÂHİRET

Bir gerçek bir başka gerçeğe perde olmasın...

Yaşadıklarımızın zâhiri, o olayın bâtınından, bâtındaki oluşum da zâhirinde yaşanacaklardan bizi perdelemesin!.

Cuma namazındayım. Hutbede hoca Ramazan sonrası ibadetlerin devam etmesini tavsiye ediyor.

“Va’büd rabbeke hatta ye’tiyekel YAKÎN” ayetini konuya misâl gösteriyor ve tercüme ediyor:

“ÖLÜM gelene kadar Rabbine ibadet et”!

Acaba Kurân-ı Kerîm’i inzâl eden, ölüm anlamına gelen **“mevt”** kelimesini bilmiyor muydu!? Niye **“va’büd rabbeke hatta ye’tiyekel MEVT”** dememişti?

Şayet **“yakîn”** kelimesinin anlamı yakıştırdığı üzere **“ölüm”** anlamında ise, bu durumda şöyle denmez miydi bu defa da:

“Külle nefsin zâikatül YAKÎN”!..

Eğer, **ALLAH**, kitabında, bir âyette **“yakîn”** kelimesini kullanmışsa, siz onu **“mevt”** diye değiştiremezsiniz! **“Mevt”** kelimesini kullanmışsa siz onun yerine **“yakîn”** kelimesini oturtamazsınız!

“Burada niye bunu kullanmış anlayamıyorum”, diyebilirsiniz. Ama asla, anlayamadığınız şeyi, ALLAH’ın kullanmadığı kelimenin anlamıyla ÖRTEMEZSİNİZ!.

“Her nefis ölümü TADACAKTIR” âyeti iyi anlaşılması gereken bir âyettir.

“Ölüm” denen bedeninin kullanılmaz hâle gelmesi dolayısıyla, artık bedenini kullanamama ve dünya ile iletişiminin kopması hâlini her bilinç yaşayacaktır... Bilinci en sağlıklı zamanındaki gibi, şuuru yerinde olarak. Tattıktan sonra da, gene aynı şekilde şuuru yerinde, bilinçli olarak yaşamına devam edecektir kâbir boyutunda.

“Âhıret”, dünyadaki bedenli yaşam sonrası, devam edegiden ve sonraki tüm boyutlara uzanan yaşamın genel adıdır, anlamıyla olaya yaklaşırsak...

Kişinin içine girdiği bu yeni yaşam boyutunda, kendini sorgulama olayını **“SORGULAMA”** (Münker – Nekir) yazısında anlatmıştık... Bu o süreçte ve o boyutta şuurlu bir şekilde yaşanacak bir olaydır. Bu yaşamın tevil edilecek bir yanı yoktur.

Daha sonra kişi, yaşadığı bu kâbir âleminde, dünyada yapmış olduğu ibadetlerden elde ettiği nurun —enerjinin— çeşitli yararlarını da yaşayacaktır **o boyutun canlı türlerine karşı.**

Bu yaşam Dünyanın kıyâmetine kadar devam edecektir.

Kıyâmetle birlikte “**kâbir âlemi**” yaşamı sona erecek, bütün insanların dünyadan ayrıldıklarındaki son sûretlerinde olan ruhları toplu bir halde “**mahşer**” diye isimlendirilmiş ortamda bir araya geleceklerdir.

Bu süreç, herkesin dünyada edindiklerinin ve elde ettiklerinin kendine neler kazandırıp neler kaybettirdiğini en detaylı bir şekilde yaşadıkları bir evredir ki, insanlar için hayli sıkıntılı ve uzun süren bir süreç olacaktır.

Daha sonra insanlar Dünya’yı kuşatan cehennemden uzaklaşmak için, Dünya’da iken inanmış oldukları Rasûl ve Nebilerin peşine takılarak yola çıkacaklardır. Bu yolculukta, iman sahipleri bu geçişi başararak “**cennet**” ismiyle tanımlanan boyuta geçecek; **iman nurundan** mahrum olanlar ise “**cehennem**” ismiyle tanımlanan boyutta yaşamlarını sürdürecektir. Bu konunun detaylarını ilgili âyet ve hadisler ile “**İNSAN VE SİRLARI**” isimli kitapta anlatmıştık. İlgili duyanlar oradan okuyabilir detayını.

İman nuruna sahip olanların dünyadayken yaptıkları “**ibadet**” diye tanımlanmış çalışmaları, onların bu geçişi daha kolay yapmalarını sağlayacak, Rasûl ve Nebilerin haber verdikleri konularda yeterli çalışmaları yapmamış olanlar da, o geçiş sırasında bunun sıkıntısına katlanacaklardır.

“**Cehennem**” boyutunda kalanlar, ruh bedenle yaşamlarına devam ederlerken, “**cennet**” ismiyle işaret edilen boyuta geçenler ise bir tür transformasyon yaşayarak, “**ruh**” bedenden arınıp, “**nur**” yapılı yaşamlarına başlayacaklardır.

Bize **ALLAH Rasûlü**'nden gelen, **ALLAH**'ın bahşettiği ilme göre, olayın çok özetle seyri böyledir. İnancımız bunadır.

Elbette herkes kendi inancında sorumludur.

ALLAH hepimize indindeki gerçeklere göre iman etmeyi, yakîni ihsan etsin.

15 Aralık 2002
Raleigh – NC, USA

TADINA VARMAK

“**Sorgulamak**” ve “**Âhîret**” başlıklı yazılarda anlatmak istediğim olayla ilgili bazı sorulara bu yazıda açıklama getirmek istiyorum.

Bilindiği üzere “**ölüm**” olayı her “**nefs**”in, yani “**insan bilinci ve ruhu**”nun “**TADACAGI**” bir oluşum olarak bildirilmiştir **Kurân-ı Kerîm**'de.

Burada önce, niye ve hangi yönü itibariyle “**tatmak**” kelimesi kullanılmıştır onun üzerinde duralım.

“**Tatmak**”, demek, bir şeyin tadını almak demektir ki, bu güzel, hoş, zevk veren şeyler için kullanılan bir kelimedir. Keza Arapça'da dahi aynı anlamda kullanılır “**zâika**” (**tadan**) kelimesi. Demek oluyor ki, “**ölüm**”, kişinin bilinçli ruhunun, bildiğimiz fizik-biyolojik beden yapıdan bağımsızlığını kazanıp yaşaması yoluyla tadılacak, zevkine varılacak bir olaydır!.

Her insan bir gün bir vesile ile bu olayı “**tadarak**” boyut değiştirecektir!. İşte insanın bu şekilde boyut değiştirmesinin adı **Kurân** ifadesiyle “**ölümü tatmak**”tır.

Bu olay insana son derece zevk ve mutluluk verecek bir olaydır. Çünkü insan, bilinçli bir şekilde beden kaydından kurtularak ruh bedeniyle bağımsızlık kazanmaktadır. Bu süreçte, **kişinin yaşamı boyunca edindiği**

tüm verilerin oluşturduğu bilinç tabanı, geçtiği yeni boyutu algılamaya başlamıştır ve bu yeni boyutun ne olduğunu anlamaya çalışmaktadır.

İçine geçtiği bu boyut kişiye son derece ışıklı, aydınlık, âdeta göz kamaştırıcı bir ortam olarak gelir.

Bu geçiş süreci içinde ilk defa olarak o güne kadar göremediği bazı varlıklarla karşı karşıya gelebilir ve bunlar ona bir yaratıcının olmadığını, her şeyin kendi başına müstakil olarak var olduğunu empoze etmeye çalışırlar; ilk defa karşı karşıya kaldığı yeni boyut şartları içinde.

Bu esnada kişinin dünya yaşamı içindeki “**iman**” değerleri çok önemlidir. Eğer o boyuta geçen kişi, **ALLAH** Rasûlü’ne ve **O**’nun bildirdiklerine hakkıyla inanmamışsa, **geçmekte olduğu boyutun şartları ve karşılaştığı varlıkların telkiniyle** tüm “**iman**” edilesi değerleri inkâr etmesi çok kolay olur. **Bu durumda da dayanacak güvencen hiçbir manevî değeri ve dayanağı kalmaz; kendi varlığındaki o boyut şartlarında kullanabileceği hiçbir kuvveyi harekete geçiremez, böylece de gittiği boyutun varlıkları arasında perişan duruma düşer.**

Buna karşın, o boyuta geçiş sırasında bu durumla karşılaşan birim eğer **ALLAH** Rasûlü’ne inanmışsa, o süreçte, o şartlar altında da kendi inanç değerlerinin geçerli olduğunu; dünyada geçerli olan oluşum kanunlarının orada da aynen geçerli olması sebebiyle **ALLAH**’ın inayetiyle o sıkıntıları

atlatacağını bilerek, bu saptırıcı etkilere kapılmaz.

Ancak bu bahsettiğimiz karşılaşma olayı, ölümün kesinleşmesinden sonra olur!. Ölümün ilk aşamasını yaşayıp bir nedenle geri dönenler ise bu karşılaşmayı yaşamazlar. Çünkü bu olay, bedenden çıkış sonrasındaki ilk urûcun ertesindeki birimsellikte baş başa kalış sürecinde meydana gelir.

Bu geçiş sürecinde kendisini yakınlarının ve inandığı din büyüklerinin karşıladığını görenler ise, gerçekte, **kendi veri tabanlarının suretleşmesiyle** karşı karşıyadırlar. Aynen rüya boyutunda olduğu üzere!.

Bilinçli insan ruhu, bedenle irtibatını tam olarak kopardığı zaman, kim olursa olsun önce kendi bilinç ve arınmışlık mertebesine göre kendi öz hakikatine doğru bir yükselişe geçer.

Bu **yükseliş** —fiziksel mekânsal değil, özüne hakikatına doğru bilinç boyutu itibariyle— kendindeki verilerin doğruluğu, isabeti, arınmışlığı nispetinde olur.

Daha sonra, ruhtaki veri tabanının zorunlu getirisi olarak —**kendini tüm yaşamı boyunca beden olarak kabullenışı ve bedene dönük yaşaması nedeniyle**— bedenine döner; kendini, varsa, duruyorsa eğer, bedeniyle bütünleşmiş olarak bulur. Ne çare ki, bedenini artık hiçbir şey yapamaz ve işe yarayamaz bir durumdadır.. İşte bu durum kişinin kendini mezarında bulması

olarak anlatılır. Bedeni parçalanmış, yanmış veya bir şekilde yok olmuşlarda ise bu durum bir beden bağımlı olmaksızın o boyutun şartları içinde kendi sorgulama mekânizmasıyla yüz yüze gelmesine yol açar.

Sonuçta, böylece, kişide otomatik olarak sorgulama mekânizması harekete geçer; **inancına ve veri tabanına göre** sorgulama melekesi, iki sorgulama meleği **Münker ve Nekir** adlarıyla işaret edilen şekilde görüntü alanına girer.

Şimdi şunu düşünelim...

Tüm yaşamınız bedeninizin içinde yaşadığı madde şartlarına göre geçmiş... Oysa buna karşın bir anda kendinizi bambaşka bir boyutta, o ana dek hiç karşılaşmadığınız ortam, olaylar ve belki de varlıklar arasında bulmuşunuz!.

Böyle bir olayla karşılaşan **kişinin yaşayacağı şoku** düşünmeye ve hissetmeye çalışın!.

Kimi dünya yaşamındayken az çok bu olaya dair aldığı bazı bilgilerle giderken, kimi de hiç hazır olmadık bir biçimde bu olayla karşı karşıya gelmiştir!.

İşte bu ortam ve olaylar, insanda —bilinçli ruhta— zorunlu olarak sorgulamayı harekete geçirir...

“Ben neredeyim, ne olacağım, bu varlıkta gerçek tasarruf kimdedir, Tanrı var mıdır, **ALLAH** var mıdır; varsa nedir, ne değildir?” gibi sayısız sorular bir anda kendisinde açığa

çıkarmak... Bu **karşı karşıya kaldığı sorular kendi veri tabanının sonucu olarak, kendindeki sorgulama melekesinin sûrete bürünmesi suretiyle oluşan iki meleğin sorularıdır.**

Bu konunun devamını ise “**Sorgulamak**” başlıklı yazıda anlatmaya çalıştık.

Bu arada sorulan bir başka soru da şu...

“**Ölmeden önce ölmek**” diye tanımlanan hâli yaşamış olanlar bu olayı nasıl yaşarlar?

“**Ölmeden önce ölmek**” denen hâlin üç mertebesi vardır.

a- **İlm-el yakîn**;

b- **Ayn-el yakîn**;

c- **Hakk-el yakîn**.

Birincisi (İLM), konuyu **yakîn** derecesinde müşahede ederek olaya **ikân** kazanmış olmaktır. Bu yukarıda bahsettiğimiz şartlara tâbidir. Ne var ki, o olayları çok farklı tepkimelerle geçirir.

İkincisi (AYN), olayı kendindeki kuvvelerle âdeta yaşamış gibi görür, algılar, hisseder ve hazırdır o şartlara... Ama gene de aynen birincide olduğu gibi aynı aşamalardan geçerek yaşar.

Üçüncüsü (HAKK) ise —ki bu zevâtın sayısı fevkâlâde azdır— “**Mardiyye**” mertebesindeki **evliyâullahta**; veya bazı ender sıra dışı inançsız insanlarda **istidraç** denen bir biçimde gerçekleşir. Buna tasavvufta “**fetih**” denilir. İstidraç yoluyla oluşan “**fetih**”te yedi mertebeden yalnızca iki mertebesi mevcuttur.

Bunlar, dünyada, bildiğimiz biyolojik bedenle yaşarlarken; aynı anda, **biyolojik bedenden tam bağımsızmışçasına da yaşama** özelliğini elde etmişlerdir. Bunlar bahsi geçen sorgulama olayını “**fetih**” kendilerinde açığa çıktığı sırada bir şekilde geçmişlerdir ki, artık onlar için ikinci bir defa kabîr âlemi sorgulaması söz konusu olmaz.

Nitekim, Hazreti Rasûlullah aleyhisselâmın boyut değiştirmesi sırasında “**ALLAH sana ikinci bir ölümü tattırmaz**” denerek bu gerçeğe işaret edilmiştir. Yani, sen yaşarken “**fetih**” yoluyla bu aşamayı geçtiğin için, normalde herkesin yaşadığı **ölümü tatma olayı** sırasında yaşanacakları yaşamazsın; anlamındadır. “**FETİH**” Sûresinin başında da bu olaya işaret edilmiştir zaten. Ne var ki, olayın bu derinliği açılmamış olanlar konuyu Mekke'nin fethiyle ilgili olarak değerlendirmişlerdir. Bu gerçeği bilmeyenler, ikinci ölüm olayını gelecekte ilerde bir zamanda oluşacak başka bir ölüm olayına bağlamışlardır.

Bu konuyu başka kitaplarımızda “**fetih nedir**” başlığı altında anlatmaya çalışmıştık. İsteyenler “**fetih**” konusunu orada inceleyebilirler.

ALLAH lûtfu ile dilimiz döndüğünce bu olaya bir açıklık getirebildiysek şükrederiz.

14 Ocak 2003
Raleigh – NC, USA

ASLINI BIRAK FASLINA BAK

“**Aslı Hû, nesli Hû**”; derler bilirsiniz...

Aslı elbette ki önemlidir insanın... Aslı önemlidir mahlûkatın... Aslı önemlidir varlık âleminin... Buna **Hakikati** de denilir...

Denilir de..

Bir de işin faslı vardır!.

İşin hakikati, yani aslı önemlidir!. Niye?

Eğer işin aslını öğrenmemişsen, o takdirde **dışarıda, dışında, ötede bir tanrı** düşünür; Hazreti **Muhammed**'in bildirdiği “**Din**”in özünden mahrum kalmış olursun.

Zira, “**Din**”in bildirilmesindeki iki ana amaçtan birincisi ötede bir tanrı olmadığını idrak etmen suretiyle “**ALLAH’a iman etmen**”dir. Ki bu, işin aslı ile alâkalıdır... Birde ikinci şıkkı vardır ki bu işin o da, tâbiri câizse **faslı** ile ilgilidir.

“**Din**” olan İslâm, bir sistemi açıklamaktadır; bunu anlayamayan tek yönlü ilâhiyatçılar inkâr etseler bile...

Bir kısım ilâhiyatçılar ve “**Din**”i yüzeysel ele alan şekilci zekâ sahipleri, “**Din**” dendiğinde, sistemli düşünceden ve çağdaş bilimlerin getirdiği evrensel bilimlerden (Kuantum fiziği, holografik gerçeklik gibi) mahrum oldukları için, konuyu, ezberci ve taklitçi bir biçimde

ele alıp, **gökte oturan tanrının, kendisinin alt katındaki melekler aracılığıyla yeryüzündeki postacı hükmünde peygamberine yolladığı fermanlar bütünü olarak anlamaktadırlar. Cinler de bilmem kaç kilometre yukarı fırlayıp(!) gökteki(!) meleklerden bilgi kapıp sonra yeryüzündeki medyumlarına haber taşımaktadır(!).**

Bunlar gerçekte, çağlar gerisinden kopup gelen **maddeci Müslümanlık** ekolünün günümüzdeki sözcüleridir bilim adamı olmanın çok ötesinde!. Etiketleri ne olursa olsun, sistemli düşünme yeteneği olmayan dinciler olmaktadır.

Ötede gökte tanrı, alt katında buyrukları ileten melekler, yeryüzünde peygamber postacılar!... Buyrukları yerine getirenler mükâfaat olarak cennete sokulacak, buyruklara karşı gelen âsiler de kollarından tutulup ateşli kuyulara atılacaklar ceza olarak!.

Bunların ne “**ALLAH**” adıyla işaret edilenden haberleri vardır, ne “**melek**” ismiyle işaret edilen boyutun ne olduğundan, ne **İslâm**'da *peygamberlik* kavramının var olmayıp, bunun gerçeği olan “**risâlet**” ve “**nübüvvet**” kavramlarının düşündüklerinden çok farklı şeyler olduğundan, ne de “**İslâm Din**”inin insanlara niçin ve hangi amaçla tebliğ edilmiş olduğundan haberleri vardır.

Olayın bu yönünü kısaca belirttikten sonra gelelim için **faslına**...

İslâm “Din”inin açıkladığı **vahdet** gerçeğini taklit yollu kabullenip dayandığı **"sistem"**i fark edemeyenler, işin bu **faslında** hep şu yanılığa düşmektedirler...

“Mâdem ki ötemde bir tanrı yok; **ALLAH** adıyla işaret edilen benim ve tüm varlığın özündeki hakikat denilen ilim ve kudret sıfatlarıyla tanımlanan bir “ÖZ”dür, bu takdirde artık benim tapınacağım bir öte varlıktan söz edilemez!. *Öyle ise, benim ne namaz ne oruç ne hac ne zikir ne de sair ibadetlerime gerek yoktur. Bu idrâka geldikten sonra bunlara ihtiyaç kalmaz!.*”

Bu fikir tümüyle çok büyük bir yanılıdır!.. Bu fikir öylesine pahalı faturasıyla karşılaşılabilecek bir yanılı ki, sonuçlarını kimse tahmin edemez!.

Bu konuyu **"KENDİNİ TANI"** isimli kitabımızda yazmıştık kısmen, ama o kitabı okumamış olanlar için bir kere daha kısaca özetleyelim...

İnsanın hakikati ile evrenin hakikati aynı asıldan aynı özden meydana gelmiştir ama... “İnsan” ismiyle, varlıktaki herhangi bir mahlûktan ayrılması **insanın bileşimi** itibariyledir!

Yani, atom boyutu itibariyle insan, o boyuttaki tüm varlıklarla bileşik tekil bir varlık olarak yaşamasına rağmen; bedenselliği ve bilincinin varolduğu boyut itibariyle, tüm varlıklardan bağımsız olarak kendi dünyasının (beden ve bilincinin) şartları içinde yaşamaktadır... Yani insan, bir alt katmandaki atom boyutunun algılamalarıyla,

atom boyutunun şartlarına göre değil; moleküler yapısının şartlarına göre değil; hücrenel beden boyutunun şartlarına göre ve bu boyutun oluşturduğu bilince bağlı olarak oluşan bilinciyle yaşamını sürdürmektedir.

Demek ki, bir alt asla göre dahi gerçek olan tekillik, üst katmanın yaşamına yön vermemekte; her katmanın kendi oluşum şartlarına göre yaşam geçerli olmaktadır.

Bunun sonucu nedir?

Bunun sonucu şudur:

Kişi, vahdet itibariyle, aslının **Tekil Hakikat** olduğunu ne kadar idrak etmiş, hissetmiş ve yaşar olursa olsun; **sonuçta, yaşamı beden boyutunun şartlarına göre sürmektedir.**

Biraz daha açık misal vereyim...

Bedeninin aslı moleküler katmandır!. Moleküler katmanın için ise, ne açlık ve susuzluk söz konusudur ne de hastalık veya kuvvetsizlik!.. Sen şimdi, benim aslım hücrenel beden boyutum GÖRE moleküler boyutum veya katmanımdır, diyerek yemeden içmeden durabiliyor, hastalanınca ilaç veya serum, vitamin almadan ayakta kalabiliyor musun?

Hücrenel katmanının aslı olan moleküler katmanının gerçeklerine **rağmen**, nasıl sen yaşamına beden yani hücrenel katmanına göre yön vermek ve şartlar oluşturmak zorunda isen...

Aynı şekilde, "hakikat" dediğin evrensel özünün ne olduğunu ne ölçüde idrâk etmiş olursan ol, yine de beden boyutunun ve

geleceğın olan ruh boyutunun şartlarına göre de yaşamına yön vermek zorundasın!.

İşte İslâm “Din”i gereği olarak sana bildirilmiş olan **ibadet** kelimesiyle tanımlanan çalışmalar, **ötende bir tanrıya tapınmak amacıyla değil; özündeki hakikate ermek; bu arada da kendi özündeki sayısız kuvveleri beyninden açığa çıkarıp ruh bedenine yüklemek üzere sana teklif edilmiştir.**

Yapacağın korunma duaları beyninde üretilen bir tür dalgalarla çevrende korunma kalkanı oluşturmak amacına dönüktür!. Koruyucu meleklerin, özündeki melekî boyuttan bu çalışmalarla zâhirine çıkmakta ve seni korumaktadır. Evrende tek canlı türü insan değildir!. Korunmaya muhtaçsın! Bunu anla artık!

Sen bu çalışmaları yapmazsan, bu çalışmaların oluşacağı beyninde gerekli açılım kombinasyonları oluşmaz; oluşmayan bu kombinasyonlardan üretilecek nur veya enerji ruhuna yüklenmez; böylece, bedenin terk edilerek ölümün tadılmasından sonra zorunlu olarak muhtaç olacağın kuvvelerden de kendini mahrum bırakmış olursun!. Artık o şartlarda, bu enerjiyi elde edebileceğın fizik beyni de bulamayacağın için, ebeden bu yoksunluğın azap ve ızdırabını çekersin! Kendi kendini cehenneme atmış olursun!

ALLAH asla kullarına azap etmez!. Herkes elleriyle ortaya koyduklarının sonuçlarını yaşar!.

Bu gerçeği iyi kavrayalım lütfen...

Not: Konuyla ilgili daha geniş metinleri şu kitaplardan okuyabilirsiniz.

“ALLAH”, “Sistemin Seslenişi”, “Kendini Tanı”, “DUA ve ZİKİR”.

27 Ocak 2003
Raleigh – NC, USA

"ALLAH" ADININ İŞARETİ

Bismillâh, bilindiği üzere, "**ALLAH**" ismiyle, diyerek bu kelimenin bir isim olduğuna işaret eder.

İsim, isimlenmiş olana işaret eder bazen birkaç yönden...

Biz, "**ALLAH**" **adıyla işaret edilen**, diyerek bu konuya değişik bir bakış açısı göstermiştik.

İsterseniz şimdi de "**ALLAH**" isminin Arapça orijinal yazılımına dayalı bir başka bakış açısı üzerinde daha duralım.

Tasavvuf ile ilgilenen herkesin iyi bildiği üzere âlemler dörde ayrılır... Zât âlemi, Sıfat âlemi, Esmâ âlemi ve Efâl âlemi... Bu âlemlerde yaşanarak urûç yapılır ve kişi hakikatini tanır.

Şimdi bu kısa hatırlatmadan sonra konumuza girelim...

"**ALLAH**" ismi bilindiği üzere Arapça harfler ile yazıldığında, başta kendisinden sonra gelen tüm harflerden bağımsız, tek duran "**Elif**" ile," yanında birbirine bağlı iki "**Lâm**" harfi ve ikinci "**Lâm**"a bağlı daire (veya kûfi yazılımda dört köşe) "**H**" harfinden ibarettir. Bir de ikinci "**Lâm**" ile "**H**" arasında görünmez ama okunur "**Elif**" vardır ki bu da "**A**" sesini verir.

Şimdi bu harflerin temsil ettiği ve işaret ettiği anlamlara bir bakalım isterseniz.

Elbette bu değerlendirme, keşif ehlinin kendi keşiflerine dayanmaktadır ve kimseyi bağlamaz. Ama bilgi olarak bazı değerlendirmelerimize yararlı olur diyerek nakledelim..

Birinci “**Elif**” ehline göre “**ALLAH**” ismiyle işaret edilenin **Ahadiyetine** yani **Zâtına** işaret eder. Zat mutlak bağımsızlığı ve sıfatlardan kayıtsızlığı itibariyle hiç bir fikre ve düşünceye bağlanmaz. Öyle bir **Hiç**’liktir ki, üzerinde ne tefekkür olur ne tahayyül veya ne de târif!. İşte bu duruma yazılımda, ancak mutlak bağımsız, noktanın uzamış hâli olan “**Elif**” işaret eder.

Gelelim birinci “**Lâm**”a... Birinci “**Lâm**” sıfat âlemine işaret eder. Var olan her şey, bu sıfat mertebesinin özellikleriyle hayat bulur, şuurlanır, kudrete kavuşur!. Tüm âlemler, sıfat mertebesinin özelliklerinin sonucu olarak meydana gelen esma (isimler) mertebesinin açılımından meydana gelmiştir. İşte bu yüzden de birinci “**Lâm**” yani “L” yazılımda ikinci “**Lâm**”a yani “L” ye bağlanmıştır.

İkinci “**Lâm**”... İkinci “**Lâm**” yani “L” yazılımda birinci “**Lâm**”a bağlıdır çünkü varlık birinci “**Lâm**” ile yani sıfat mertebesinin özellikleri ile oluşmuştur ve onunla kâimdir. Esmâ mertebesinde mevcut bulunan tüm isimlerin özellikleri varlığını sıfat mertebesindeki sıfatlardan alırlar. Bu sebeple de ikinci “**Lâm**” birincinin sanki tekrarı, ama detay ve açılımı olarak da ayrı bir görünümle ikinci defa olarak bu işaret kelimesi içinde yerini alır.

Evet, ikinci “**Lâm**”, varlığını birinciden alması hasebiyle birincinin tekrarı olarak, ama buna karşın da sayısız açılımları meydana getiren farklı bir mertebeye işareti dolayısıyla da ikinci defa tekrarlanan bir “**Lâm**” görülmektedir.

Gelelim “**H**” harfine... İster asırlardır yazıla gelen ikinci “**Lâm**”a bağlı daire şekliyle, ister de tebliğin ilk yıllarında kullanılan Kûfi yazı karakteriyle dört köşe haliyle şuna işaret eder...

Sıfat ve esmâ âleminden her an açığa çıkan, başı ve sonu olmayan özellikleri, **devamlı bir dönüşüm** hâliyle ortaya koyan efâl âlemi yani fiiller âlemi; yani, evren içre sayısız evrenler ve onlarda algılananların tümü!

Bu “**H**”nin iki gözlü veya kûfi yazılışa göre üstte iki noktalı olması da efâl âleminin, **algılayanın boyutuna göre zâhir ve gayb âlemi olarak** iki yönlü mütalâa edilmesidir.

“**H**” harfi ikinci “**Lâm**”a bağlıdır, çünkü, efâl âleminin esma ve sıfat âleminden bağımsız bir varlığı yoktur; ve dahi varlığı ancak kendisinde açığa çıkan sıfat ve esma mertebelerindeki özelliklerin varlığı ile kâimdir.

Bir de bu arada, yani ikinci “**Lâm**” ile “**H**” arasında görünmeyen, ama buna karşın varlığı her okunuşta itiraf edilen gizli “**Elif**” mevcuttur. Bu da efâl âleminin, zâtın varlığı ve dilemesiyle, **O**’nun ilminde, **O**’nun sıfat ve esmâsının varlığıyla varolup, süregitmekte olduğuna işaret eder.

Ehli, elbette bu keşif ehlienden naklettiklerimizi çok daha kapsamlı olarak fark edecek ve “**ALLAH**” isminin işaret ettiğine, niçin “**bu ismin**” uygun görülüp seçildiğini böylece daha iyi değerlendireceklerdir.

Umarım keşfen sâbit bu bilgi, “**ALLAH**” adındaki inceliği daha iyi anlamamıza ve bu kelimeyi bundan sonra daha yerli yerince kullanmayı bize nasip eder.

29 Ocak 2003
Raleigh – NC, USA

RAHMAN VE RAHİYM

Söyler geçeriz *besmele*'yi...

Bazen de okuruz arkasından hemen Fatiha'yı, ölmüşlerimize!

Oysa...

“**Fatiha'sız salât —namaz— olmaz!**”; uyarısı yapılmıştır **Rasûlullah** tarafından.

“**İslâm'ın Temel Esasları**” isimli kitabımızda bu konuya değinmiştik bir hayli. Orada değinmediğimiz bir yöne de şimdi işaret edelim nasip olduğu kadarıyla... Ancak gene ehlinin anlayabileceği bir lisanla elbette...

Kısaca “**besmele**” dediğimiz kelime bildiğiniz üzere “**BismillahirRahmanirRahiym**”dir.

Hem **Kurân** okunmaya başlandığındaki ilk âyettir hem de ittifakla kabul edilir ki **Fatiha** Suresinin ilk âyetidir.

Bazıları da der ki Bismillâh, Fatiha'nın ilk âyeti değildir. Fatiha suresi “**Elhamdulillahil Rabbil âlemiyn**” diye başlar. Bu konuda geniş bilgi **Elmalılı Hamdi** merhumun tefsirinde, ilgili bölümde anlatılmıştır.

Biz şimdi değişik bir soru ile konuya yaklaşarak, buradaki tekrarın nedenini fark etmeye çalışacağız anladığımız kadarıyla.

Bismillâh, eğer **Fatiha**'nın ilk âyeti ise "**RahmanirRahim**" 3. âyet olarak niçin bir defa daha tekrar edilmiştir?

"BismillahirRahmanirRahim

Elhamdu lillahi Rabbilâlemin

ErRahmanirRahim...."

Şimdi konuyu fazla yaymayıp dikkatinizi ilk âyet olan **Bismillâh**'ın başındaki "**B**" sırrına çekeyim. Bu sırrın ne olduğunu "**Hazreti Muhammed'in açıkladığı ALLAH**" kitabında yazmıştık ve orada merhum **Hamdi Yazır**'ın "**Hak Dini Kurân Dili**" isimli 9 ciltlik eserinin 1. cilt 42 ve 43. sayfalarında "**B**" harfinin mânâsıyla ilgili olarak özetle şu bilgiyi aktarmıştık:

"Eazımı müfessirin diyorlar ki. "BA"nın buradaki mânâyı ilsakı, ya MÛLÂSEBET ve MUSAHEBET veya istianedir.

...

Bu teville göre ("B" ile başlayan) Bismillâh'ın meâli: "ALLAHı rahmanı rahim nâmına" demek oluyor ki; bu da "B"de MÛLÂBESE mânâsına râcidir.. Bunun hasılı, bir niyâbet itirafıdır.

Bir işe başlarken , "filan nâmına" demek, "ben bunu ona izâfeten, ona hilâfeten, onu temsilen, ONUN BİR ALETİ olarak yapıyorum; bu iş hakikatte benim veya başkasının değil ancak onundur" demek olur.."

Bu bilgiyi hatırlayarak düşünürsek...

“**B**” sırrının işaret ettiği şekilde **ismi ALLAH olanın Rahmaniyet ve Rahimiyeti** kişinin **nefsinden** zuhur etmektedir. Bu sebeple, kişi, gerek zâhiri ve gerekse bâtını yönünden **Rahmaniyet ve Rahîmiyyet** nimetlerine **özünden gelen bir yolla** erişmektedir; anlamını çıkartabiliriz. (**Rahmaniyet ve Rahîmiyyet için İslâm'ın Temel Esasları** kitabına bakınız.)

Bundan sonraki âyette ise olayın **afakî**, yani **birimin algılayabildiği evrenini** ele alan yönüne işaret edilmektedir. Yani, algılayabildiğin tüm âlemlerde her ne varsa, bunların hepsi, onların da özlerinden gelen bir biçimde, yani rububiyetlerinden, yani özlerindeki esma bileşiminden gelen bir biçimde, Rahmaniyet ve Rahimiyetin özellikleriyle varlıklarını devam ettirmektedirler.

Birinci âyette, **Uluhiyete** kulluğun kişinin özünden gelen şekilde ve özüne dönük olarak meydana gelmekte olduğuna işaret edilirken... İkinci ve üçüncü âyette ise âlemlerde her birimin özündeki **rububiyet** noktasından açığa çıkan **Uluhiyet kemalatının Rahmaniyet ve Rahimiyet** ile meydana geldiğine işaret edilmektedir!.

Şayet bunu anlayabildiysek, fark ederiz ki, birinci âyette “**nefsini bilmek**” sırrına işaret vardır, ikinci âyette ise “**eşyânın hakikatini**” bilmek sırrına işaret olunmaktadır.

Bütün bunları anladıysak, o takdirde şunun üzerinde de düşünelim bakalım acaba şu tespihle neredeki kime işaret ederek, neyi dillendirmekteyiz?

Namazda, rükûda ve secdede şunları söylememiz istenmektedir... Niçin? Böyle tekrarlarla neye dikkatimiz çekilmektedir acaba?

“Subhane RABBİY el Azıym!”

“Subhane RABBİY el Â'lâ!!.”

“Subhan olan RABBİM; ve O'nun azıym ve â'lâ oluşu” ne demek? Bana bunu tekrar etmem söylenmekle, ne fark ettirilmek, ne hissettirilmek isteniyor acaba?

ALLAH idrakını nasip ede... Kolaylaştır... Hazmını vere...

28 Şubat 2003
Raleigh – NC, USA

MÜLHİME

Nefsin mertebeleri diye biliriz yedi mertebeyi...

Emmare, Levvame, Mülhime, Mutmaine, Radiye, Mardiye ve Safiye!

Bu konuyu “**KENDİNİ TANI**” kitabında da detaylı anlatmıştık...

Nefs kelimesiyle anlatılmak istenen esas itibariyle **bilinç**tir.

Bilinç ilk oluştuğunda, veri tabanının getirisi sonucu, kendini beden olarak kabullendiği için, bedeninin tüm isteklerini kendi istekleri olarak benimser; tamamen bedenselliğe dönük ihtiyaç ve zevklere dönük yaşar. Bundan dolayı da “emmare nefs” olarak tanımlanır. Yani bilincin, kendini beden olarak kabulü söz konusudur bu anlayış düzeyinde.

Kendini beden olarak kabullenen ancak bedenin kullanılmaz hâle gelmesiyle yaşamın son bulmayıp bir şekilde devam edeceğini, dünyada yaptıklarının sonucunu bu yeni yaşam boyutunda göreceğini düşünerek, geleceğe dönük olarak yaptığı yanlışlardan pişmanlık duyması levv etmesi olarak nitelendirilir.

Görüldüğü üzere her iki mertebedeki nefis yani bilinç hâli de bedene dönük ve bedenle

alakalıdır. Yani “arz” ile!... Bilinç henüz “semâ”sının farkında değildir!.

Dünyası arzdır!... Bedendir! Sevinci üzüntüsü kavgası hep arzı yani bedeni ile alâkalıdır!

Bilinci, kendisinin beden olmadığını, evrensel tekelliğin bir yansıtıcısı veya evrensel tekelliğin özelliğini kapasitesince açığa çıkartıcısı olduğunu fark ederse; bu farkediş ilham yollu olacağı için tanımlama bâbında “**mülhime nefs**” denir, “ilham alan” anlamına.

Bu anlayış mertebesinde bilinç artık kendini beden kabullenmekten arınmaya başlar. Kâh bedenmiş gibi hisseder kendini bilinç, kâh da ondan ayrı bir şeymiş gibi... Ama bedenden ayrı olan bu hâlinin yapısının ne olduğu da henüz belirginleşmemiştir... Ayrıca bu, bilgi yollu yaşanır bir olay da değildir.

Bilincin bu anlayış evresi yaşamın en zorlu devresidir. Bilinç sayısız çelişkiler içine düşer!. Kâh kendini kul görür kâh kendini Hak görür; bu hissedişlerinin bunların değişik sonuçlarını yaşar!.

Burayı aşmak ancak ender kişilere mahsustur!.

Bu düzeyde kendini Hak olarak gören kişi, zaman zaman velâyete bile tenezzül etmez(!). Tüm değerleri boşlayıp, tam bir bedenselliği yaşama düzeyine bile inebilir.

“**OKU**”mak bu bilinç düzeyinde başlar tahkik ehli için!. **Sünnetullah** denilen **SİSTEMİ OKUMAK** başlayınca da bu bilinçte, Rasûl’ün neyi niye getirdiğini “hakkal yakîn” yaşamaya başlar...

Burada **Hanif** olur!... Burada “**ALLAH adıyla işaret edilene**” iman eder...

Burada “keşfi zulmanî”den arınıp, “keşfi nuranî” sahibi olur!.

Burada kıyâmete kadar geçerli olan **Kurân**’ın sırlarını fark etmeye başlar... **Ârif** derler bu hâli yaşayana... Ama henüz **velâyet oluşmamıştır!**.

Halkın yani **taklit ehlinin veli sandığı** hatta gavsılık, kutupluk payesi yakıştırdığı kişilerin neredeyse tamamına yakını hep bu alandaki bilinçlerdir. **Onlar da bazen kendilerini bu mertebelerin ehli sınırlar içinde buldukları idrak dolayısıyla...** Halbuki velayet pınarından akan suların birikintisinden başka bir şey değildir henüz!

Velâyet ile aralarında okyanuslar vardır!..

Velâyet? Bu da başka bir yazı konusu olsun inş**ALLAH!**.

28 Mart 2003
Raleigh – NC, USA

GİZLİ ŞİRK, ŞİRK DEĞİL MİDİR

Sanırım açıklık kazanmamış bir konu bu başlıkta söz ettiğim konu!.

Önce şu üç hükmü hatırlayalım:

1. **ALLAH** kesinlikle şirki affetmez!. Bunun alt seviyesindekileri dilediğine bağışlar.
2. **ALLAH HADDİNİ AŞANLARI sevmez!**.
3. **ALLAH NANKÖRLERİ sevmez!**.

Şimdi bu üç gerçek ışığında konuyu anlamaya çalışalım...

Kurân **şirki** hiçbir zaman ikiye ayırmaz. **Şirk, şirk**!. Açık da olsa gizli de olsa!.

Şirkin iki boyutu vardır imanın iki boyutuna karşılık.

İmanın iki boyutu şudur:

1. **ALLAH**'a iman.
2. **ALLAH**'a "**B**" sırrıyla iman!

Şirkin de iki boyutu vardır...

1. **ALLAH** yanı sıra bir dış objeyi veya bedenini tanrı edinmek suretiyle apaçık şirk!
2. **ALLAH** ismiyle işaret edilene "**B**" **sırrını** inkâr anlamına gelen şirk!.

Şimdi yukarıdaki üç Kurân hükmünü bir arada düşünmeye çalışalım...

ALLAH nankörleri sevmez!...

Biz bunu genelde nasıl anlarız?

Eğer birisi bize bazı nimetler ulaştırmışsa, biz de onun ulaştırdığı **bu nimetin kıymetini bilmemiş, ona şükretmemiş, onu inkâr anlamına gelecek fiil veya hâl içinde olmuşsak**, bunu nankörlük olarak nitelendiririz.

Oysa “**ALLAH nankörleri sevmez**” hükmü üstte anlattığımızın derininde şu anlamı da ihtiva etmektedir... **ALLAH** kulunun derûnuna bahşetmiş olduğu sıfat ve esmasının kadir kıymetinin bilinmesini ve bunun değerlendirilmesini istemektedir.

Kim ki bilinç boyutunun hakikati olan bu sıfat ve esma mertebesinin hakkını vererek yaşamazsa; kendini beden kabul edip bunun sonucu olarak da bedensel dürtüleri, istek ve arzuları doğrultusunda yaşamını sürdürürse; sanki varoluşundan amaç bedenini ve bedensel zevklerini tatmin etmek gibiymişçesine fiillerine yön verirse, o **nankörlerden** olmuş olur!

Gelelim diğer hükme...

“ALLAH haddini aşanları sevmez”!..

Bunu da genelde şöyle düşünürüz. Bir kişi kendisine konulmuş sınırları aşıp, o sınırlar ötesinde **canının çektiklerini** yapmaya kalkarsa o kişi haddini aşıyor demektir.

Oysa insanın haddi, onun varoluş amacıyla sınırlandırılmıştır!

İnsan –*insansı değil*– yeryüzünde “**halife**” olarak yaratılmıştır. Yaratılmışların en şerefliisi olmak mertebesine “**hilafet**” sırrına lââyık yaşam sürmesi şartıyla ulaşacaktır!. “**Hilafet**” sırrına lââyık olması ise ancak ve ancak **kendisinin bir beden değil bilinç varlık olduğuna iman etmesi**; bedeninin bir süre sonra ebeden terk edilip asla bir daha dönülmeyecek bir yapı olduğunu kabul etmesi; bu idrakin kendisinde yakîne dönüşmesi; ve bilinç boyutunda iman ettiği Rasûlullah’ın yolunda, fiilleriyle, O’nun amacına uygun şekilde yaşamasıyla mümkün olur!.

Aksi halde bedenini tanrı edinip bedenine kulluk etmesi dolayısıyla **haddi aşanlardan olarak, ALLAH onu sevmez!**. **ALLAH** katından tard edilmiş iblis durumuna düşer!. **Maneviyât ve ruhaniyetin tüm kapıları yüzüne kapanır!**. Böylece birkaç yıllık bedeni dürtü ve zevkleri uğruna ebeden **ALLAH**’tan ayrı düşmüşlüğün perişanlığını yaşar!

Dün yaşadığı pişmanlıklardan ders almayan, bugünü değerlendiremez ve yarın yeni pişmanlıklar yaşamaya kendini mahkûm eder!.

Evet şimdi bu iki hükmün getirisi ışığında **şirk** konusunu inceleyelim...

Şirk denmiştir **Kurân**’da ve bu ikiye ayrılmamıştır...

Ancak insanların **şirk** kavramının ne olduğunu anlaması için genelde bu kavram iki boyutlu olarak irdelenmiştir.

Şirki zâhir ve şirki bâtın veya açık şirk gizli şirk tabirleri hep bilinçteki şirkin iki yönü için kullanılmıştır.

Rasûlullah aleyhisselâm da buna şöyle işaret etmiştir:

“Benden sonra açık şirk olmaz ümmetimde; ama onlar için korkum şirkin gizlisidir”... Yani, yapılan uygulamanın şirk olduğunun fark edilememesidir!

Sonuç olarak şirkin hangi türü olursa olsun şirk şirkettir ve bağışlanması yoktur!.

Rasûlullah aleyhisselâmın **“ümmetim için korkarım”** ifadesi de şirkin hangi yönüyle olursa olsun sonuçta bu **bağışlanmazlığı** dolayısıyladır.

Şirkin bağışlanmaması ne demektir **“SÜNNETULLAH”** açısından?

Tanrı olmadığına göre, şirkin bağışlanmaması ne anlama gelmektedir? Kim şirki affetmez? Şirkin bağışlanmamasının nedeni ve sonuçları nedir?

Şirk, kişinin **ALLAH** adıyla işaret edilen dışında tapınılacak bir obje kabul etmesi ve ona kulluk ederek yaşaması hâline verilen isimdir. Bu obje dışta (afakta) olabilir, içte (nefsi) olabilir!.

Oysa **ALLAH** adıyla işaret edilen kişiyi yalnızca kendine kulluk etmesi amacıyla yaratmıştır!.

Kişinin yalnızca **ALLAH**'a kulluk etmesi ne demektir?

Kişinin, bilinç boyutunda, kendisinin **ALLAH**'ın sıfat ve esmasıyla yaratılması sonucu, "**ALLAH ahlâkıyla ahlâklanmış**" olarak, kendisindeki o esma özelliklerini tanıması ve bunları kuvveden fiile çıkarması; yani kendisinde potansiyel olarak bulunan özellikleri istediği anda beyninin elverdiği ölçüde açığa çıkarması demektir. Amaç budur!. Araç ise, bunu oluşturacak ibadet adı verilen çeşitli çalışmalar, gerekli zamanlarda yapılacak riyâzetler, bu yolda kendisini tatmin edecek ve yakîne götürecek düzeyde bilgilenmektir.

Kişiyi bu anlayış ve bu doğrultuda çalışmalardan ala koyan şey ise, bilincindeki (nefsindeki), **kendisinin bir beden varlık olup, bedensel zevklerini bilincinin zevkleri olduğu yolundaki vehmidir!** Bu vehim kişinin şeytanıdır!. İnsansı bu vehmin esiridir!. ***Bu kişi için sadece bedeni zevkler asıldır; bedensel beraberlikler asıldır; kendini beden kabul etmenin getirisi olan yaşam biçimi asıldır!. İşte bu fikrin sahipleri "ŞİRK" ehli olarak tanımlanmıştır!***

Böyle bir yaşama kendini kaptırmanın kendini bu anlayıştan kurtarması çok zordur!. Bu yüzden **şirk**, "**necis**" (pis) olarak tanımlanmıştır! Zıddı olan "**tahir**" (pislikten arınmış, temiz) ise gene Kurân'da "**arınmamış olanlar bu kitaba el sürmesinler**" çünkü **şirk** düşüncesi içindeyken anlatılmak istenenleri anlamaları mümkün olmaz; gerçeğine işaret için kullanılmıştır.

Kişi bilinç olarak, kendini beden kabulü içindeyse; ve buna dayalı olarak sadece bedensel zevklerini tatmin için, hatta bu yolda başkalarının göreceği zararı hiç düşünmeden yaşıyorsa; bunun yanı sıra âdet kabilinden çeşitli ibadetler yapıyor olsa bile gerçekte yalnızca kendini aldatarak vicdanını rahatlatmaya çalışıyordur.

Ne var ki, hüküm kesindir:

ALLAH şirk koşanın hiçbir amelini kabul etmez!. O sadece nefesine zulmetmektedir!

Şirkin sonucu ve **bağışlanmaması** konusuna gelince...

Kişi bilincinin hakikati olan ALLAH adıyla işaret edilenin getirisini yaşamak yerine bedensel dürtülerinin ve zevklerinin istikâmetinde yaşamaya başladığı zaman tüm enerji ve düşüncesini sonuçta tümüyle bu dünyada bırakacağı ve bir daha asla geri dönemeyeceği şeylere harcamış olur. Bunun sonucunda ölüm ötesi bedeni olan ruhuna da yalnızca dünyadayken geçerli olan kuvveleri ve diğer verileri yüklemiş olur. Oysa bu veriler ona ölüm sonrası boyutta hiçbir yarar sağlamayacaktır çünkü artık geçerliliği kalmamıştır!. O boyutta dünyadaki olay veya kişilerle veya dünyadaki türden varlıklarla karşılaşmayacaktır!.

Oysa insanın, bilincinin hakikati olan sistemin ana kuvvelerini tanınması ve onları kullanmayı öğrenmesi ZORUNLUDUR; geleceği olan boyutlar dolayısıyla!.

Halbuki dünyadaki şartlanmaları, değer yargıları ve bunların sonucu olan duyguları ile kendini beden kabul ederek bedene dönük zevkler için yaşaması, az önce söz ettiğim özelliklerden mahrum kalması sonucunu doğurmaktadır otomatik olarak!.

İşte sana **Rasûlullah** tarafından verilen bu bilgilere **nankörlük** edip; **haddini aşanlardan** olmuş olarak; kendini beden kabul etme yolunda fiiller ortaya koyarak yaşarsan, **“herkesin elleriyle yaptıklarının sonucunu yaşayacağı boyutta” “ŞİRK”** koşma hâlinin sonucu olarak **“nefsine zulmetmiş”** olursun!... Şirk ise **“sünnetullah”**da asla bağışlanmaz!.

ALLAH Haddini aşanları sevmez!

ALLAH nankörleri sevmez!

ALLAH’a şirk koşarak nefesine zulmedenlerin sonu üç-beş günlük zevkler ötesinde sonsuz bir hüsrandır!.
Tard edilmişliktir!

Şirk şirktir; açık da olsa gizli de olsa!

19 Haziran 2003
Raleigh – NC, USA

EVLIYA GİBİ KİŞİ NEDEN İMANSIZ ÖLDÜ

Hani bakarız kişinin konuşmalarına anlattıklarına da, deriz ki, “**evliya gibi adam**”!... Ama bir de bakarlarsa ki, o kişi “**imansız**” gitmiş yeni yaşam boyutuna!

İnanılmaz gelir bu bize!... Ortaya koyduğu fiiller veya konuşmalar yahut görünüşü, bizde “**evliyadan**” zannını oluşturacak kadar belirgin olmasına karşın, neden böyle bir kişi “**imansız**” olarak yeni yaşam boyutuna geçer?

Bu konuyu sorguladığımda şöyle bir olay müşahede ettim...

Hepimizin bildiği meşhur açıklaması vardır **Rasûlullah** aleyhisselâmın:

“Kişi ne hâl ile yaşarsa o hâl ile ölümü tadar; o hâl üzere bâs olur ve o hâl üzere kâbir âleminden mahşer âlemine geçer!”

Anlam olarak böyle açıklama.

Şimdi beynin çalışma sistemi hakkında şu bilgiyi hatırlayalım...

Beypinde iki tür hafıza–bellek (memory) mevcut...

Birincisi “**short term memory**” yani kısa süreli bellek–hafıza, diğeri de uzun süreli hafıza (**long term memory**)...

Kısa süreli hafıza yani önbellek, gün içinde kullandığımız verilerin muhafaza edildiği; anlık değerlendirmelerin yapılarak fiilleri ortaya çıkartan bölüm. Bu bazen birkaç saat, bazen de uyanık kaldığımız süreye kadar uzanan bir süreç. Önbellekte çalışma yapan bilinç, kendisinin gerekli gördüğü bu sürecin sonunda elindeki verileri bazen ana hafızaya aktarıyor bazen de aktarmadan silip atıyor. Tıpkı bilgisayardaki RAM ile Hard Disk gibi...

Ancak burada şu hususu iyi anlayalım..

Biz yıllar içinde edindiğimiz bilgileri, şartlanmaları ve değer yargılarını, hatta genetik yoldan bize intikal eden verileri ana hafızada barındırırken; ön bellekte ise, (Ram karşılığı olan) bilinç, bedenden beyne ulaşan istek ve dürtüleri, hormonal yoldan gelen itmeleri ve dahi oluşan duyguları esas alarak, içinde bulunduğumuz anı değerlendirir.

Önbellek bu süreçte gerek gördükçe ana bellekten de yararlanır!.

Meselenin **püf noktası** işte buradadır düşünce göre!

Zekâ veya akıl ön bellekte işini görürken, yani bir konuda karar verme durumundayken, ana bellekte ne kadar doğru ve mantıklı bilgi ve değer yüklenmiş olursa olsun, daima bedensel dürtüleri ve duyguları da dikkate alır; ve hatta onların etkisi altında karar verir!.

Bedensel dürtüler veya duygular ise, başta hormonal üretim olmak üzere, bedenın tüm biyokimyası ile çok yakından ilgilidir.

Konu içinde olanların yakından bildikleri üzere, çeşitli **hormonların aşırı veya yetersiz** üretilmesi kişinin **psikolojik dengesi** üzerinde önemli değişiklikler veya büyük dengesizlikler oluşturabilir.

İşte bu durum yani **bedensel dürtüler; astrolojik etkiler, şartlanmalar veya yanlış bilgiler**, önbellek havuzunda toplanan veri girdilerinin değerlendirilmesinde son derece önemli rol oynayarak; kişinin ana bellek veri tabanındaki bir takım **doğru ve gerçek bilgilere rağmen**, olması gerekenin aksi istikâmette davranışlar ortaya koymasına, yanlış değerlendirmeler ve uygulamalar yapmasına yol açabilir.

Kişisel kanâatim odur ki, **karaciğerin sağlık düzeninin bozulması**, bünyenin çeşitli metabolik ve biokimyasal dengelerini değiştirmekte; bu durum da **otomatik olarak beyne yansiyarak**, zeka veya aklın önbellekte yaptığı değerlendirmelerde pek çok yanlışlara yol açmaktadır. **Bu yüzden karaciğere zarar veren her şeyden kesinlikle kaçınmak gerekir beyin sağlığımız ve sağlıklı düşünce yapısına sahip olmamız için!**

Nefs kelimesiyle işaret edilen **şuur** (beden değil), önbellekteki değerlendirmeleri sırasında, astrolojik etkiler, bedensel dürtüler ve duyguların yoğun bombardımanına rağmen; **ana belleğinde bulunan gerçekçi verilere göre yaşamına yön verebilirse**, o

kişinin dünyası da âhireti de mamûr olur. Bu da ancak onun bilincini, "**nefsini tezkiye etmesi**" ile, yani **tasavvuf terbiyesi ve İslâm Dini verileriyle arındırmasıyla** mümkün olur.

Bunu gerçekleştiremez ise, o zaman da, hem yaşamı hem de geleceği hayli sorunlu olacak demektir!.

Önce 40 vakit olarak namaz teklif edilmişken, sonuçta 5 vakit namaz yaşanmasındaki amaç da işte bu noktada konumuzla çakışmaktadır.

Niçin 5 vakit namaz?

KURÂN'I EN İYİ DEĞERLENDİREN KİŞİ OLARAK RASÛLULLAH Muhammed Mustafa aleyhisselâm beş vakit namaza devam etmiş ve tüm çevresiyle de bunu yaşamı boyunca uygulamıştır!

Bizim olayı değerlendirme yönümüz itibariyle, bu olaydaki ana amaç şudur.

Daha önce de çeşitli konular arasında anlattığımız üzere, **Namaz yaşanan bir olaydır**, kılınmanın ötesinde!.

"Vay o namaz kılanların hâline ki Namazlarından gaflet içindedir" hükmünü düşünelim...

Yani...

Kişi, namaza durduğu zaman, "**Fatiha'sız Namaz olmaz**" hükmünce, okuduklarının mânâsını **düşünür ve yaşar**. Bu düşünceyle de, namaza girmiş olur!.

Bu düşüncenin sonucudur ki, beden varlığının kendisinin kullandığı geçici bir araç olduğunu; kendisinin, beden ötesi bir varlık ve hatta “**halife**” olarak, özündeki “**ilahî**” kuvveleri keşfetmek; bunları “**kuvve**”den “**fiile**” çıkarmak; **bu kuvvelerle donanımlı olarak** ölüm ötesi boyuta geçmek zorunda olduğunu farkederek ve hisseder.

İşte bu hissediş ve hatırlayış, kişinin önbellekteki düşünsel faaliyetlerine ve yaşama bakış açısına kazandırdıklarıyla, bir sonraki vakte kadar yaşamına yön verir.

Bu da en azından 5 vakte bölünmüştür kişinin uyanık olduğu süreç içinde... Önbellek çalışma düzenine bağlı olarak!. Böylece kişi “iman” hâli içinde yaşar bir sonraki vakte kadar!.

Esasen, namaz vakitle kayıtlı olmayıp; her vaktin namazı söz konusudur!.

Bir kişi din bilgilerini hatmetmiş, tasavvuf bilgilerini ezberlemiş; en ince ayrıntısına kadar ana belleğine yerleştirmiş ve gerek duyduğunda da tıpkı bir bilgisayar gibi bütün bunları tekrarlıyor olabilir!. Bu hâliyle de o, herkesin onu “**evliya**”dan gibi görmesine rağmen, bir **felsefeci** olmaktan öteye geçemez!.

Eğer, **bilinci, yaşadığı andaki değerlendirmeleri sürecinde, bedensel dürtülerine esir olmaktan kendini alakoyamıyorsa;** veya **duyguları yüzünden, akla mantığa ve ana belleğindeki “iman bilgilerine” rağmen,**

onlara ters düşen davranışlar sergiliyorsa; sonuçta “**imanî gerçeklerden**” perdelenerek o anki fiillerini ortaya koyuyorsa; böyle bir hâl içindeyken “**imansız**” olarak ölümü tatması işten bile değildir!. Bâs oluşu da “**imansız**” olarak gerçekleşecektir elbette bu durumda!.

İşte bu nedenledir ki, **kendinin ölüm ötesi sonsuz yaşam için varolmuş bedensiz varlık olduğuna iman etmemek** anlamına gelen **beden dürtülerine veya duygularına tâbi olarak aklın gereklerine ters düşen davranışlar ortaya koymak,** sonuçta kişinin önbellekte yaşanan bu “**imansızlık**” hâliyle ölümü tatmasına yol açar!... Bilgisine, konuşmalarına hayran olan insanlar, onu “**veli**” sansalar dahi!.

Bu konu aslında çok geniş bir konu... Bana bu konuda açılanın ana hatlarını sizlerle paylaşmak istedim. Sizler de bu konuda düşünerek daha pek çok detayı keşfedebilirsiniz elbette...

Yüksek kolestorolün veya hormonal dengesizliklerin beyinde nasıl etkiler oluşturarak, psikolojiyi ne şekilde etkileyebileceğini düşünüyor muyuz?

Karaciğere zarar veren maddeler kullanımı sonucu metabolik dengelerin etkilenmesiyle, beynin, vücudun değişen biyokimyası altında ne tür psikolojik dengesizliklere girebileceğini hatırmıza getiriyor muyuz?

Dedim ya, konu sanırım benim yazdıklarımдан çok daha kapsamlı... Ve insanlık şu anki bilgisiyle bu konuda henüz,

baltayla beyin ameliyatı yapma düzeyinde gibi!

Beynimize, karaciğerimize ve hormonal dengemize zarar verecek şeylerden uzak durmamız, belki de bize ölüm ötesi sonsuz yaşamın hiç farkında olmadığımız güzelliklerini kazandıracaktır...

Bu konuyu iyi düşünelim.

29 Haziran 2003
Raleigh – NC, USA

AKIL NEREDE

“Aklını başına al!”... “Aklın neredeydi?”...

Bu tür sorular ve uyarılar hep yapılır da niye **aklın yeri** sorgulanır düşündünüz mü?

Aklı yaratan ulu tanrı onu üstün özelliklerle bezedikten sonra beyne oturtmuş!... Ama akıl bakmış ki çevresine hiçbir şey görünmüyor!..

Şaşırmış... **“Etraf mı karanlık ben mi körüm”**, diye düşünmüş..

Çözememiş olayı ve sormuş tanrıya:

—Tanrım beni mükemmel yarattın ama galiba körüm!... Beni hareketli, oynak, kıvrak, her şeye anında adapte olabilir yarattın ama önümü, çevremi göremiyorum, bulunduğum yeri göremiyorum!.. Sadece bulunduğum yerden bana gelenleri değerlendirip onları amaçlarına göre en mükemmel şekilde yönlendiriyorum..

Tanrı cevap vermiş:

—Seni öylesine mükemmel yarattım ki, ayrıca bir de göze ihtiyacın yok!.. Kör olman daha hayırlı; işlevini hakkıyla yapabilmen için!.. Seni öyle bir mekâna yerleştirdim ki, orada her şey, sana ulaşabilecek şekilde var!. Sana, sadece gelen verileri değerlendirmek kalıyor!..

Sen evrenin merkezindesin bulunduğun mekân itibariyle!. Orada sana gelen verileri değerlendirirsen bulunduğun ortamın sultanı olursun!. Unutma ki çözümsüzlük anında sana yol gösterecek iman kuvvesini de koydum o mekâna hemen yanına!

Peki, demiş akıl ve işlevini hakkıyla yerine getirmeye başlamış...

Ama insanlar çoğalıp her birinde işlev gören akıl farklı verilerle karşılaşırken, bazen hayret ve şaşkınlıktan, bazen dışardan gelen yanlış verilerden, bazen de hormonların dürtmesinden ayağı kayıp kana karışıp, soluğu başka bir organda alıverir olmuş bir anda!.

Kör olduğu için de, gittiği yeni mekânı (organı) tanıyamayıp, kendini hâlâ eski mekânında sanarak, o organın kendisine sağladığı verilere göre, o organa en mükemmel şekilde hizmet vermek üzere işlevini, yerine getirir olmuş!..

Bu yeni mekân bazısında mide olurmuş, bazısında cinsel organ; bazısında ayak olurmuş, bazısında kalp!..

Kimi sadece yemek için yaşarmış bu durumda; kimi insanlığını imanını unuttur yalnızca seks yapmak için yaşarmış; kimi kendini yalnızca spora verirmiş, kimi de tüm yaşamına duygularıyla yön veren davranışlar ortaya koyup sürekli pişmanlıkları yaşarmış akıl dinlenmeye geçtiğinde de!...

Evet, akıl, kutsal tahtı beyinden düşünce bir başka organa, insanlar ona “**aklını başına al**” derlermiş!... Ama nasıl alsın ki!. Akıl gitmiş yerleşmiş bir organın içine!. Beyni o organ olmuş artık!

Devası?

İMAN!

Ya **iman** ağır basar ve akılı bulunduğu yerden kopartır ve eski tahtına oturtur!.. Ya da akla söz geçiremez... Onunla ilişkisini kopartır bu durumda ne hâlin varsa gör!” diyerek... Böylece akıl da artık imansız bir şekilde bulunduğu organdan mutlu bir şekilde yaşamına devam edip imansız bir şekilde dünyasını değiştir!...

Bakarlar ötelerden ve derler:

—Biri daha gitti imansız!

29 Temmuz 2003
Raleigh – NC, USA

BİLİNÇ BEYNİN NERESİNDE

Öylesine düşünmeden ve sorgulamadan yaşamaya alışmışız ki, gördüğümüz kadarını maddeye, mekanik çalışan bir sisteme bağlayıp, görmediklerimizin de hokus-pokuslarla oluştuğunu kabullenmek bizi rahatlatıveriyor!.

Kimi, bu hokus-pokus sihrini doğaya bağlıyor, kimi de tanrısına!. Bedenindeki muhteşem mekanizmanın çalışma düzenini, sebep-sonuç ilişkisini görmekten ve sorgulamaktan mahrum olanlar; beden mükemmel çalışma düzenini ve "ALLAH" **ismi ile işaret edilenin**, algıladığımız plândaki en muhteşem mekanizması olan **BEYİNİ** görmezden gelmekte anlamsız bir ısrar içindeler!.

Genlerin, insanın varoluşundaki, yaşamındaki ve beynindeki yerinden ve **işlevinden** haberi dahi olmayan kahve âlimleri(!) ve onların dediklerinin yayıcıları, tanrı hokus-pokusuyla varolup yaşayan insanın, tanrıya tapınmakla işin biteceğinden ve dinin bundan ibaret olduğundan söz ederek avutuyorlar toplumun önemli kesimini!.

Korkuyoruz düşünmekten, sorgulamaktan ve kendimizi tanımaktan!.

Âyet, hadis ezberleyip nakleden zevatın çağdaş bilim dünyasındaki gelişmelerden haberi yok; bilim dünyasındakilerin çoğu ise **"Din"** kapsamı içinde bildirilenlerden habersiz. Çoğunluk kendi dünyasında, bazen de hayâli kurgular içinde bu dünyadan geçip gidiyor.

Oysa **"Din"** adı altında anlatılan **"ALLAH"** ismi ile **işaret edilenin** yaratmış olduğu sistem ve düzen, ancak beynini kullananlarca değerlendirilebileceği gibi, bilimin de kökeninde gene beynin çalışması yatmaktadır.

Böyle olunca en gerçekçi yaklaşım beynimizin çalışma sistem ve mekanizmasını ve bunun davranış ve düşüncelerimizi nasıl oluşturduğunu fark etmekten geçer.

Elbette ben namazımı kılar orucumu tutarım gerisi beni ilgilendirmez diyene sözümüz yok. O da tabii ki yaptığının karşılığını alacaktır.

Sözümüz aydın ve sorgulayıcı geçinip de, işine geldiği yerde neden, nasıl deyip; işine gelmeyen yerde de bilimi inkâr noktasında gezenlere, düşünmekten yorulduğu ya da korktuğu noktada **tanrının sihirli değeneğini** işe karıştıranlardır.

AbdülKerîm Cîylî'nin bir sözü vardır: **"Bu dünya hikmet dünyası, âhîret ise kudret yurdudur"** der, **"İnsanı Kamil"** adlı çok değerli eserinde.

Başta **Muhyiddin Arabi** olmak üzere Tasavvuf ehline göre, dünyada olup biten her şey sebeplerle oluşur. Ancak biz bu

sebeplerin büyük bir kısmına ilmimiz yeterli olmadığı için muttali olamayız.

Bu yüzdendir ki Muhyiddin'i Arabi, keşfine dayanarak "**Dünyada, berzahta, mahşerde ve cennet-cehennemde her şey burçların tesiri altındadır**" demiştir. Henüz astrolojinin hangi tür dalgalarla yapıları etkilediği bulunamasa dahi.

Şimdi burada beyin ile ilgili bana göre çok önemli bir noktaya gelmek istiyorum.

İslâm isimli kitapta "**Ruhlar Ezelde Mi Yaratıldı**" başlıklı yazımda anlattığım üzere, **insan ruhu dışardan gelmeyip ana rahminde oluşmaya başladığına göre Din terminolojisinde "ruh" adı verilen ölüm sonrası yaşam bedeni, beyin çekirdeği tarafından daha ana rahminde meydana getirilmektedir.**

İnsan beyninin eseri olan bilinç ve hafıza, beyin tarafından tümüyle bu ruhta muhafaza edilmekte ve bu ruhun bedenle ilişkisi kesildikten sonra da insan aynı bilinç ile ölüm ötesi boyutta yaşamını sürdürmektedir. Kişinin ölüm sonrasında "**mahşerde okuyacağı kitabı**" budur kanaatimizce, yaşadıklarının virgülü kaybolmamacasına.

Bu "ALLAH" adıyla bildirilenin en büyük mucizelerinden biridir. Yediğimiz gıdalardan elde edilen enerji nasıl beyinde çeşitli dalgalara dönüştürülme noktasına uzanmaktadır? Bu akıl sahipleri için üzerinde hayli düşünülmesi gereken bir konudur.

Beyin, dalgalar mı üretiyor!?... Beynin ürettiği çeşitli dalgalar artık bütün bilim adamları tarafından biliniyor!. Bilinmeyen ise beyin ürettiği bu dalgaların işlevlerinin ne olduğu. Bu konu henüz netlik kazanmış değil!... Henüz elde yeterince teknik imkân olmadığı için dalga spektrumundaki beynin ürettiği tüm dalgaların tespit edilememiş olduğu da açıktır!.

Biz 1985’de “**insan ruhu**”nun dışardan gelmeyip beyin tarafında üretildiğini yazdığımızda bu konu konuşulmuyordu.

Şimdi size 16 Mayıs 2002’de yayınlanmış bir makaleden paragraflar sunuyorum:

“The Conscious Electromagnetic (EM) Information Field —Bilinçli Elektromanyetik Bilgi Alanı)”

İngiltere’deki **Surrey Üniversitesi** hocalarından Profesör McFadden tarafından yayınlanmış bir makale.

“Senkronize Ateşlenme ve Beynin EM Alanı Üzerine Etkisi: EM Bilinç Alanı Teorisi Üzerine Bulgu.”

Bakın yazıda özetle ne diyor Profesör McFadden, anlayabildiğim kadarıyla:

“Bir hücre her ateşlendiğinde, elektriksel aktivite beynin EM (ElektroManyetik) alanına bir sinyal gönderiyor. **Ancak, sinir hücrelerinin aksine, beynin EM alanına ulaşan dalgalı bilgi beyindeki diğer sinyallerle otomatik olarak birbirine bağlanır.** Ancak, diğer sinir hücrelerinin aksine, beynin EM alanındaki nöronlara

ulaşan dalgasal bilgi, beyindeki diğer sinyallerle otomatik olarak bağlantı kurar, bütünleşir. Bilincin karakteri olan bu bağlanmayı beynin EM alanı yapar.

Profesör McFadden ve Yeni Zelanda'lı Nörobiyolojist Sue Pockett, beynin EM alanının bilincin kendisi olduğunu öne sürmüşlerdir.

Beynin EM alanı sadece bir arşiv niteliğinde olan veri tabanı değil, adeta bir "komuta kontrol merkezi" gibi çalışan ve fiillerimizi oluşturan ilgili nöronları, aktive eden yada baskılayan bir merkezdir. İşte bu faaliyet Profesör McFadden'e göre bizim irademizin fiziksel olarak ortaya çıkışıdır.

Bu teori bilinçle ilgili eskiden beri sorulan zor soruya cevap getirmekte, özgür irade, spiritüel konular, yapay zeka, hatta yaşam ve ölümle ilgili birçok konuyla ilgili kavramlarımızı da derinden etkilemektedir.

Çoğu insan, zihni, farkında, bilincinde olduğumuz şeylerin toplamı olarak tanımlar. Ancak birçok zihinsel aktivite biz farkında olmadan gerçekleşir. Yürüme, vites değiştirme, vs, zamanla nefes alma gibi otomatik hale gelir.

Nöroloji biliminde en büyük soru, bilincinde olduğumuz beyin aktivitesi ile biz farkına varmadan gerçekleşen faaliyetleri yapan beyin aktivitesinin farkının ne olduğudur.

Bir objeyi gördüğümüzde, retinadan sinyaller elektrik yüklü iyon dalgaları olarak sinirler yoluyla ilerlerler. Terminal

sinire ulaştıklarında, nörotransmitterler vasıtasıyla komşu sinire atlarlar. Burada bir sinir hücresi, kendinden yukarıdaki bir grup sinirin vereceği eşik değere göre ateşlenip ateşlenmeyeceğine karar verir.

Bu şekilde elektriksel sinyaller vücudumuza aktarılmadan önce beyinde işleme tabi tutulurlar. Peki, tüm bu iyon ve kimyasalların hareketi sırasında bilinç nerededir? Bilim adamları beyinde bilince ait bir yer veya yapıya rastlamış değiller. Bilinç sır olarak kalmıştır.

Bizi insan yapan bilinçtir, diyor Professor McFadden. **“Bilinç olmadan, dil, yaratıcılık, hisler, spiritüalite, mantık, zihinsel aritmetik, adalet duygusu kavranamaz.. Peki bilinç neden meydana gelmiştir?”**

Bu yazıda en önemli olgu EM alanıdır. Beynin ürettiği dalgalardan oluşan Elektromanyetik alan..

“Ruh” adını verdiğimiz yapı EM alandır veya değildir. Ama gerçek şudur ki beynin ürettiği ve hatta bilincin kendisi olduğu iddia edilen dalgalar söz konusudur!. **Ve bir gün kişinin ölüm ötesi yaşam bedeninin de bu fizik bedenden ayrılan bu tür bir beyinsel enerji dalgası olduğu açığa çıkacaktır. Muhtemelen ben göremesem de..**

23 Ekim 2003
Raleigh – NC, USA

BİSMİLLÂH

Bismillâh konusunu daha evvelce “**İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI**” kitabında yazmıştık **Fatiha** yorumunda ve de “**Rahman–Rahim**” başlıklı makalede.

Burada başka bir yönü üzerinde duralım..

Bilindiği üzere, cemaatle kılınan namazlarda, Bismillâh, Fatiha Suresinin ilk âyeti olması gerçeğine rağmen, İmam tarafından sesli olarak okunmaz!

İmam direkt olarak “**Elhamdulillahirabbülalemiyn**”den başlar sesli okumaya...

Niçin İmam Fatiha'nın birinci âyeti olan Bismillâh'ı sesli okumaz?

Sanırım akla hemen hiç gelmemiş konulardan biridir bu...

Evet İmam, Fatiha Suresinin birinci âyeti olmasına rağmen Bismillâh'ı sesli okumaz ve ikinci âyetten seslendirmeye başlar. Bu arada cemaat de eksikliği(!) tamamlamak için içinden Bismillâh çeker(!)...

Şimdi önce geçmişte tartışılan bir konuya kısaca değinelim.

Kimileri demiş ki Fatiha Suresi yedi âyettir; ilk âyeti de Bismillâh'tır. Kimi de demiş ki Fatiha Suresinin ilk âyeti Bismillâh değil

“Elhamdulillahirabbulalemiyn” dir!.. Baştaki Bismillâh teberrüken konmuştur oraya...

Konunun derinliğine inmiş olanlar sonuçta Bismillâh'ın **Fatiha** suresinin ilk âyeti olduğuna kanaat getirmişler.

Bizler de bugün genelde bu kanaati taşıyoruz.

Şimdi durum bu olunca dikkatimizi çeken önce şu oluyor...

Niçin Bismillâh'ta **“rahmanirrahim”** denildikten sonra, **“Elhamdulillahirabbulalemiyn”**den sonra tekrar **“rahmanirrahim”** denilmiştir? Burada tekrar aynı konuya girmeyeceğiz ancak konunun önemine binaen bir kere daha dikkat çekelim istedik bu iki âyete.

Yani şöyle ki:

1. âyet: “Bismillahir–**rahmanirrahim”**
2. âyet: “Elhamdulillahirabbulalemiyn er **rahmanirrahim”**.”

Buradaki inceliği **“Rahman–Rahim”** yazısında dillendirilebileceği kadarıyla anlatmaya çalışmıştık.

İşte bu gerçek ışığı altında fark etmemiz gerekir ki...

Namazın, Mirâc'a dönüşebilmesi için **“B”** harfi ile işaret edilen **sırrın** idrakı ile **kişinin Bismillâh'taki mânâyı BİZZAT HİSSETMESİ zorunludur!**

Bu yüzden de cemaatle kılınan namazda dahi, İmamın Bismillâh'ı cemaat adına

okuması yeterli olmaz! Bismillâh'ı bizatihi kişinin hissederek okuması ve o idrak ile namaza başlaması gerekir.

Yani İmam, cemaat adına Bismillâh çekemez!.

Kişinin "**Bismillâh**"ı **bizzat yaşaması** zorunludur urûç yapabilmek için!.

Günde bir kere olsun Bismillâh'ı yaşayabilene ne mutlu!

Ves Selâm!.

10 Nisan 2004
Raleigh – NC, USA

SALÂT (NAMAZ) NİÇİN

“İnsan” diye hitap edilmiş bize...

“İnsan”, neyin, ne tür bir varlığın adıdır acaba?

Bu konuyu geniş bir biçimde “**Kendini Tanı**” ile “**Bilincin Arınışı**” isimli kitaplarımda ele aldığım için burada detayına girmeyeceğim...

“İnsan” olarak bize teklif edilen “**salât**”, yani dilimizdeki adıyla “**namaz**” denilen **yönelişin** ne olduğu ve **neden zorunlu olduğu** hakkında birkaç şey paylaşmak istedim bu yazımda sizlerle.

Son zamanlarda mükemmel robotlar yapılıyor biliyorsunuz... Hatta bu konuda bir tasavvur olarak duygular taşıyan robot örneğini konu alan “**Artificial Intelligence**” (*Yapay Zeka*), “**I Robot**” (*Ben Robot*) gibi filmler de yakın zamanlarda gösterimdeydi...

Böyle bir robotun beynine “Kurân” metnini yükleyip, namaz hareketlerini de programlayabilirsiniz... O robot da namazdaki hareketleri aynen uygulayıp, tüm Kurân’ı saatler içinde tekrarlayarak bizlerden çok daha iyi bir performans gösterebilir.... Hatta programlayarak belli yerleri okurken gözyaşı bile dökürtebilirsiniz!

Peki insanın farkı nerede? **Biliyor muyuz acaba ne olduğumuzu ve robot olmadığımızı?**

İnsanın farkı, aynı işlevi yaşarken, okuduğunun anlamını düşünerek, bu düşüncenin sonuçlarını hissedip, idrak edip gereğini namaz sonrası süreçte yaşayabilmesinde!

“Feveylün lil musalliye elleziyne hüm an salâtihim sâhûn” âyetinde işte bu yaşanası gerçekliğe işaret vardır: **Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki namazın ne olduğundan gafildirler.** (108:4–5)

Nedir o yaşanası namaz gerçekliği?

Havas veya hâssül havasın namazda yaşadıklarından değil; kendim gibi avamdan birinin namazdaki asgarî yaşaması gerekenden söz etmek istiyorum burada...

Önce hatırlayalım ki...

Hazreti **Muhammed** aleyhisselâm, tek tanrılı, gök kaynaklı (semavî) din anlayışına son verip; **“ALLAH”** ismiyle işaret edilene iman, bu iman edilene şahit olma, bunu kendisine bildiren Rasûl’e iman etme esasını tebliğ etmiştir!.

Eğer Hazreti **Muhammed** aleyhisselâmın ne getirdiğini idrak etmişseniz; fark etmişsinizdir ki, başta **“salât”**, yani **dua** ve **namaz** olmak üzere, ibadet adı altındaki tüm çalışmalar, asla yukarıdaki bir gök tanrının gözüne girmek veya ona tapınmak amacıyla önerilmemiştir!. Çünkü gökte bir tanrı yoktur!...

Gelecekte, gökten bir tanrının dünyaya gelmesi de kesinlikle ve asla söz konusu değildir! **Deccal** veya **Mesih** adıyla beklenen ve çevresindeki uzaylılar konusuna şimdilik bu kadarıyla işaret edelim... Bunu daha sonra daha geniş yazarım belki..

Evet! İbadetler yani dua ve namaz, yukarıdaki yani DİŞİMİZDAKİ bir tanrı için yapılmayacağına göre niçin yapılır?

ALLAH huzuru neresidir?

Huzurunda olmanın anlamı nedir?

Önerilen bu çalışma ile bize ne kazandırılmak istenmektedir?

Gelmiş geçmiş bütün kemâlat sahibi tasavvuf ehli ittifak hâindedir ki, **kişinin “ALLAH” ismi ile işaret edilene yönelişi ve ulaşması kendi özünden yani kendi bilincinden (nefsinden) kendi vicdanındandır!**

Vicdan, Hak'kın seslenişidir kişinin özünden!.

“ALLAH'a” giden yol nefsler (bilinçler) adedincedir” sözü insanların dışardan değil kendi **“öz”lerinden hakikate ulaşma yolunun açık** olduğuna işaret eder!.

Gerek dua ve gerekse namaz, kişinin **“ALLAH” ismi ile işaret edilene “yönelişinden”** başka bir şey değildir!.

Dua, kişinin, hakikatindeki “ALLAH” adıyla bilinene ait kuvveleri harekete geçirerek istediğini gerçekleştirme faaliyetidir!.

Namaz, kişinin hakikati olan “ALLAH” ismi ile bilinene ait bir kısım özelliklerin

idrâk edilmesi, hissedilmesi, yaşanması ve namaz sonrasında da bunun günlük yaşam içinde devam ettirilmesi amacıyla avam boyutundakiler için...

Daha üst boyuttakilerle ilgili bazı düşüncelerimizi ise “İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI” isimli kitabımızın “Namaz” bölümünde paylaşmıştık... Web sitemizden online okunabilir adı geçen kitaptan isteyenlerce.

Evet, namaza dururken önce “**Subhaneke**” veya benzeri bir cümle okunarak giriş yapılır... Bunun nedeni, öncelikle “**ALLAH**” ismi ile işaret edilenin azamet ve sonsuzluğunun, ve dahi o boyutların yanında dünya ve diğer değerlerin ne ifade ettiğini hatırlamaktır!. **Okunan bu cümlelerin anlamının bilinmesi şarttır ki, o anlam üzerinde düşünülüp meselenin ciddiyet ve önemi fark edilebilsin.**

Bundan sonra “**euzü**” okunarak, kişinin vehminin oluşturacağı kendini bir beden kabulü dolayısıyla mahrum kalacağı hakikatlerden, “B”illahi hakikatiyle korunması amaçlanır.

Sonra açılımı “**B**–ismi ALLAH olan “**Bismillâh**” okunur. Bunun anlamını geniş şekilde “**ALLAH**” isimli kitabımda yazmıştım. Anlamını merak edenler oradan geniş şekilde okuyabilirler. Yazıyı uzatmamak için detaya girmiyorum.

Bundan sonra sıra “**Fatiha**”yı “**OKU**”maya gelir...

“Hamd” esas itibariyle **“değerlendirmek”** anlamında kullanılmıştır burada. **Hamd ALLAH içindir** demek, **“değerlendirmek ALLAH’a aittir”**, anlamındadır.

Çünkü, **ALLAH** adı ile işaret edilenin yarattıklarını hakkıyla değerlendirmek ancak ve ancak kendisine aittir!. Bir yaratılmışın böyle bir değerlendirme yapabilmesi muhaldir!.

Bu yüzdendir ki bu cümle okunarak **daha en başta insana çizgisi ve kapasitesi fark ettirilmekte, yaratılmış bu sistem hakkında haddini bilerek yaşaması ikazında bulunmaktadır!**.

“Rahman” ve **“Rahim”**in bugüne kadar anlatılanlardan ve anlattıklarımızdan farklı bir anlamı üzerinde durmak istiyorum...

“Rahman” bir özel isimdir ve tercüme edilemez!” (Elmalılı Hamdi Tefsiri —orijinali— cilt 1, sayfa 32)

“Rahman pek merhametli diye yetersiz bir şekilde tefsir olunabilirse de böyle tercüme edilemez..... ALLAHu tealanın rahmeti, merhameti, bir hissi kalbi, bir temayüli nefsanî mânâsına bir iyilik duygusu değildir. Fatiha’da izah olunacağı üzere “İRÂDEİ HAYR veya İNAMI SONSUZ mânâsındır.” (Aynı tefsir, cilt 1, sayfa 33)

“Vücut her hayrın ve her nimetin aslıdır. Rahman, böyle bir iradei hayr ile bizi cismaniyet ve ruhaniyetimizle ademden (yokluktan) vücuda (varlığa) getirerek halk eden ve bununla beraber esbabı baka ve

hayatımız olan nimetleri de izhar ve isal eyleyen rahmeti celile sahibidir ki bu rahmetin şumulünden (kapsamından) hariç hiçbir mahlûk bulunamayacağından buna celâili niâm ile rahmet denilir.” (aynı tefsir, cilt 1, sayfa 77)

Şimdi buradan da anlaşılır ki, **Rahman**, klasik anlatımdaki gibi “*esirgeyici, bağışlayıcı*” gibi beşerî değerlendirme anlamlarının çok ötesinde; evrensel anlamıyla, **“dilediği şekilde varlığı yokluktan vucuda getiren, var kılan”** anlamındadır!.

Rahim ise “**bu vücuda getirişin sistemini oluşturan mekanizmayı var eden**” anlamındadır.

Rahim kelimesi Arapça kökenli bir kelimedir. Annede rahim, kendi özellikleriyle nasıl yavruyu hücreden alıp dünyada yaşayabilecek bir olgunluğa kavuşturursa...

Rahman’ın irade edip varlığa çıkardığı birimi de, Rahim aynı şekilde **ALLAH** ismi ile işaret edileninin esması özellikleriyle oluşturup açığa çıkartır!.

Dolayısıyla her birim, her varlık Rahman ve Rahim’in yarattığı bir birimdir!. Yani, **her birim Rahman ve Rahim isimlerinin işaret ettiği anlamlar doğrultusunda ALLAH adı ile işaret edilenin isimlerinin bir bileşimi bir terkibi olarak varolmuştur.**

Bu anlam, bu isimlerin evrensel boyutundaki anlamıdır. Bu anlamı dünyevi beşerî değerlere göre anladıklarımızla karıştırmamak gerekir.

Ayrıca her an bir canlının bir değerini boğazlayıp hatta canlı canlı yemesi olayını gözümüz önüne getirirsek; beşeri anlamda acıma duygusu taşıyan yukarda bir yerde tanrı anlayışının ne kadar gerçeğe uyduğunu takdirinize bırakırım!.

Hazreti Muhammed aleyhisselâmın açıkladığı “ALLAH”, Din, “Sünnetullah” gerçekliklerinin bugünkü anlayışımız ve idrakımız doğrultusunda kesinlikle güncelleştirilmesi artık apaçık ortadadır!.

Evet konuyu fazla dağıtmadan kaldığımız yerden devam edelim...

Rahman ve Rahim adlarıyla işaret edilen özelliklerin sonucu yaratılmış insan, günde belli aralıklarla en az beş vakitte yaşanan namaz ile beş defa neyi hatırlamak ve hissetmek zorunda?

“ALLAH” ismi ile işaret edilenin, isimlerinin anlattığı özelliklerle varolmuş olan, hakikati bu olan insan, hatırlamalıdır ki, kendisi dünyada yaşadktan sonra toprak olup yok olup gidecek bir beden değil; hakikatinin gereği ve sonucu olarak varlığındaki kuvvelerle sonsuza kadar yaşayacak olan bir bilinç varlıktır!. Dünya sonrası bedeninin adı da “ruh”tur!.

RAHİM’iyetin gereğidir ki, insan hakikatini idrak eder, kendi özündeki ALLAH isimlerinden kaynaklanan kuvveleri keşfeder, bunları hissedip bunlara yakîn elde ederek “kurbiyet” mertebesine ulaşır!.

Yevm-id Din’de, Melîkiyet ve Mâlîkiyet’in kendisinde açığa çıkışını yaşar!.

Bunun kişide yaşanması için kendisine hidayet ulaşmalıdır bâtınından (özünden)!.

Bunun için de “bize hidayet et” denerek bu talep edilir Fatiha okunurken!.

Bu hidayet ile kendilerine en’âm’da bulunan, yani özlerindeki hakikatleri yaşama özelliğinin açığa çıktığı kişilerin yolunda yürümenin kolaylaşması talep edilir. Bu hakikati inkar edip, gazap ve lânete (uzak düşmeye) veya gerçekten uzak görüşlere kapılarak özlerinden mahrum kalanlardan olmamak talep edilir.

Sonra da **Kurân**’dan bir miktar âyet okunur. O mânâ üzerine tefekkür edilir.

Daha detayını yukarda belirttiğim gibi “İslâm’ın Temel Esasları” kitabında **“Namaz”** bölümünde okuyabilirsiniz...

Umarım “Namaz nedir?” sorusunun cevabını birazcık da olsa, avam boyutunda da olsa kısmen cevaplayabilmişizdir.

Daha derinine girmeye ise zaman ve zeminin müsait olmadığını düşündüğüm için girmiyorum. Merak eden tefekkür etsin bu mânâların getirisi üzerinde...

Biline ki, bu konu daha çok derindir ve anlattıklarım buz dağının görüneni bile değildir!.

“İki namaz arasındaki günahların kefaretidir” anlamındaki **ALLAH Rasûlü** açıklamasını bu anlayış ile bir daha gözden

geçirmenin ve neden böyle olduğunu düşünmenin yararlı olacağını düşünüyorum.

“Namazın ne olduğundan gafil olarak bunu uygulayanlara VEYL olsun!” âyetini de bu açıdan bir daha hatırlatıyorum...

Haddimizi aşır sürçü lisân ettiyse affola!...
Samimi niyetimize bağıslana...

20 Ocak 2005
Raleigh – NC, USA

Hazreti MUHAMMED'e İMAN

Kesin olarak bilelim ki, Hazreti Muhammed aleyhisselâma iman etmemiş olanın, “ALLAH”a imanı yoktur!. Tanrısı olabilir!

Niçin bu böyledir?

Çünkü “**Tanrı**” yoktur!. Tanrı, hiç varolmamıştır!.

İnsanların kendi hayal dünyalarında tasavvur ettikleri bir tanrıları olabilir elbette.. Hatta dünya üzerinde yaşayan ve çeşitli inanışlara mensup olan çok büyük bir çoğunluğun böyle bir tanrısı da vardır zaten!. Ama bu varsayım asla doğru değildir ve gerçeğe alakası yoktur.

Hazreti **Muhammed** aleyhisselâm, insanların inandıkları tanrı kavramına dayalı yaşam biçimiyle hayatlarını boşa harcamamaları için görev yapmış; ve “**LA ilahe...**” sözcüğüyle bu konuda kendisine inananları uyarmaya çalışmıştır.

“**Hazreti MUHAMMED’İN AÇIKLADIĞI ALLAH**” isimli kitabımda “**ALLAH**” adıyla işaret edilenin asla bir gök tanrısı olmadığını açıklamaya çalıştım.

İnsanlar geçmiş çağlarda ve hatta günümüzde gökteki bir tanrıya inanırken; ve bunun sonucu olarak da o gökteki tanrı

yanından gelen **OGUL**'dan veya kanatlı meleklerden söz ederken; Rasûlümüz bunun böyle olmadığını en öz ve özet şekilde "**İHLAS**" sûresiyle vurgulamıştır.

Tanrı'ya inanmak insanı sonuçta hüsrana götürür!. Çünkü ötedeki bir varlıktan bir şeyler bekleme düşüncesi oluşur böyle bir inanç sonunda!. Bu da ataleti, uyuşukluğu ve tembelliği oluşturur!

Oysa her şey, insanın özündeki sırda mevcuttur. Dışarıda değil!. İnsan özündeki bu sırla her an pek çok şeyler yapabilme istidat ve kabiliyetine sahiptir.

Tanrıya inananlar, onun hiçbir zaman var olmadığını anladıkları anda korkunç bir sükûtu hayal yaşayarak hüsrana uğrayacaklardır!.

Yukarıda, uzayda veya başka bir galakside yaşamakta olan ve buraya elçi yollayan, OGUL yollayan bir tanrı asla varolmamıştır!

Bu yüzden de kesin olarak, Hazreti Muhammed aleyhisselâma iman edenler; dolayısıyla da onun açıkladığı "ALLAH" ismi ile işaret edilene iman edenler, gökte, ötede bir tanrı tahayyül edenlerden farklı ve onlarınkiyle uyuşmaz bir inanç içindedirler.

Hazreti Muhammed aleyhisselâma iman etmeyen, onun ALLAH Rasûlü ve Nebisi olduğunu kabul ve tasdik etmeyenler, doğal olarak O'nun açıkladığı "ALLAH" kavramını da kabul etmemiş olurlar.

Bu da, Muhammed aleyhisselâmın Rasûllüğünü kabul ve tasdik etmemiş olanların, **evrende kendi kafalarına göre hayal ettikleri bir tanrı ve bu varsayımaya dayalı yaşam biçimi oluşturmalarını getirir!**

Hazreti Muhammed “men kale la ilahe illALLAH fekad dehale cenneh!” demiştir. “Kim la ilahe illa ALLAH derse cennete girer!”

Ama bu demek değildir ki, tanrıya inananlar cennete girer!

Burada dikkat edilmesi gereken bir incelik vardır:

Hazreti Muhammed kişinin tanrı kavramından kurtulmuş olmasına dikkat çekmektedir bu açıklamasıyla. Yani **şirkten arınmış olmasına...**

“İhlâs” sûresinin anlamını kavramış olanlar, ötede veya ötelerinde bir **tanrı olmadığını** fark ederler!.

Kurân-ı Kerîm baştan sona, **tanrı kavramının şirkte yol açtığını**; şirk koşanın da ebediyen cehennemi yaşayacağını vurgulayan âyetlerle doludur. Şirk koşanın ebediyen cehennemde kalacak olmasının nedeni nedir acaba?

Tanrı olmadığına göre, şirk koşanın ebediyen cehennem denilen boyutta kalmasının, yanmasının nedeni nedir?

Bunları çok iyi düşünüp anlamak gerekir!.

Hazreti **Muhammed** aleyhisselâma inanmayan, **O'nun ALLAH Rasûlü** ve **Nebisi** olduğuna inanmayan ve dahi buna **ŞAHADET** etmeyen, **İslâm Dini**'ni, yani **ALLAH** Rasûlü'nün açıkladığı **sünnetullahı** (sistem ve düzeni) kabul etmemiş demektir!. O sistem ve düzeni kabul etmeyen de kendi inancına göre yaşar ve sonuçlarına katlanır!

Biz kimseyi ne cennete sokabiliriz ne de cehenneme atabiliriz!.

Herkes kendi idrak kapasitesi ve bunun sonucu kendine çizdiği yaşam biçimiyle cehennemini şekillendirir veya cennetini bezer!.

Hazreti **Muhammed** aleyhisselâma imanı olmayan, onun **ALLAH Rasûlü** ve **Nebisi** olduğuna şahadet etmeyen ise, **O'nun** açıkladığı "**ALLAH**" ismiyle işaret edileni fark ve idrak edemeyeceği için; otomatikman **hayalinde yaratıp bezediği bir tanrıya inanmak** durumunda kalacaktır!. Sonra da hayalinde yarattığı bu tanrıyı beğenmeyip, yanlışlarını bulacak ve eleştirmeye başlayacaktır!.

İçinde yaşadığımız, kimini algılayıp, çoğunluğunu algılayamadığımız tüm kanun ve prensipler, sistemler, Kurân'da "**sünnetullah**" diye isimlendirilen "**sistem ve düzendir**" ki bize "**DİN**" adıyla tanıtılmıştır.

"**ALLAH**" ismi ile bize bildirilen, eskilerin "**evren içre evrenler**", yenilerin "**paralel evrenler**" dediği tüm yapıları, zamansızlık "**AN**" boyutunda ilmiyle, ilminden ve ilminde yaratmıştır!.

Tüm evrenler holografik gerçeklik doğrultusunda her bir zerrede mevcuttur!

Rasûlullah aleyhisselâm 1400 küsur yıl önce bu gerçeğe “**Zerre küllün aynasıdır**” diyerek işaret etmiştir.. Bu konuda detaylı bilgi için “**TEK'İN SEYRİ**” isimli kitabımızı okuyabilirsiniz:

Bir “**NOKTA**”dan var edilen tüm evrenler yaratılış amacına göre “**sünnetullah**” kanunlarına göre işlevlerini oluşturmaktadır.

“**K**” misâlinde olduğu üzere, çizgideki bir noktadan açının oluşması benzeri, tüm evrenler yalnızca bir açı içindedirler. Uzun çizgide ise bunun gibi sayısız “nokta”lar vardır!. Ötesi ise tefekkür dışıdır!. “**ALLAH**” isminin işareti en azında böyle bir yapı veya varlığıdır!.

İşte “**ALLAH**” ismiyle işaret edilen böylesine muhteşemdir ki; bir tanrı olarak düşünülmekten elbette münezzehtir!.

İnsan veya tüm birimler ise birer koni gibidir!. Oysa, kimi kendini yalnızca, koni değil koninin iki boyutlu düzlemi gibi, yani et–kemik beden gibi düşünür. Kimi ise koni olduğunu fark etmiştir. Koni boyutsallığı içindeki “**esmâ âlemine**” ta “**nokta**”ya kadar seyreder!.

Bize düşen, **ALLAH** Rasûlü Hazreti **Muhammed**'e ve O'nun “**ALLAH**” ismiyle işaret edip açıkladığına iman ederek, bu bildirilen gerçekler doğrultusunda yaşamımıza yön vermektir!.

ALLAH Rasûlü Hazreti **Muhammed** aleyhisselâma ve O'nun açıkladığı “**Tanrı**”

yoktur yalnızca ALLAH” gerçekliğine iman edenler, birlikte namaz eda ettiklerinde, **imam Fatiha’yı okurken asla Bismillâh’ı sesli okumaz!** Fatiha’yı “El hamdu...”den başlatır imam...

Niçin?

Çünkü, Bismillâh’ta “B” sırrı vardır ve herkesin bi-zatihi kendi özünde varolan sırda dayalı olarak “B-ismillah”ı kendisinin “OKU”ması ve yaşaması gerekmektedir!

Namaz ancak **Fatiha “oku”nmakla** yaşanır ve bu yüzden de **ALLAH Rasûlü, “Fatiha’sız namaz olmaz!”** buyurmuştur!.

“**ALLAH**”a giden yol dışardan öteye değil, insanın şuurundan özüne doğrudur!.

Tanrıya inananlar için ise yöneliş uzayda bir yerlere doğrudur!.

Konunun Türk’lük Arap’lık veya başka ırklılıkla bir alakası yoktur!. “**ALLAH**” ismi **ÖZEL İSİMDİR!** Özel isimler hiçbir lisanda değişmez, tercüme edilmez; aynen kullanılır!.

“**ALLAH**” **ÖZEL** isminin işaret ettiği anlam ile, genel “**TANRI**” kavramı arasındaki farkı hâlâ anlatamadıklarıma ise şimdilik diyecek başka sözüm yok!”

(Tanrı(!) da çok uzak olmayan bir zamanda dünyaya gelecektir zannediyorum... Bu ise gelecekteki ayrı bir yazı konusu...)

4 Mart 2005
Raleigh – NC, USA

TANRI(!)NIN AYAK SESLERİ

Bu yazımızdan önce, size dünya üzerinde çok büyük bir topluluğun beklediği **tanrı(!)nın ayak seslerinden** söz etmiştim. 1972 yılında konusunda tek kaynak kitap olan “**RUH İNSAN CİN**“ kitabını yayınlamış kişi olarak konuyu biraz daha açmak istiyorum gelişen şartlar dolayısıyla...

Eğer, Hazreti **Muhammed** aleyhisselâmın bahsetmiş olduğu, bu nesil kıyâmetinin küçük alâmetleri tamamlanmış ve sıra büyüklerine gelmiş ise...

Eğer, asırlarca evvel bahsedilen ve **İbrahim Hakkı'nın “Marifetname”sinde** söz ettiği 26 bin senelik dünya dengelerinin değişme süreci bu yüzyılda tamamlanacak ise...

Eğer, hicri tarihle her yüzyılın başında gelen “**müceddid**”, bu defa “**son müceddid**” olarak 1401–1410 yılları arasında gelmiş ve lâkabı “**el Mehdi**” ise... Ancak, belirtildiği üzere Mekke’de bir hac döneminde açığa çıktıktan sonra tanınacaksa...

Bilelim ki...

“**Mehdi**”nin aşikâr olması öncesi nasıl “**mehdiyiet devri ilmi**” yeryüzünde açığa çıkmakta ise, daha önce de belirttiğim üzere, “**Deccal**’ın zahir oluşu öncesi “**deccaliyiet devri uygulamaları**” da aynı

şekilde günümüzde dünya üzerinde yaşanmaktadır. Artık sıra kişiliklerin âşikâr olmasına gelmektedir.

Haber verildiği üzere “**cinler yeryüzünde istisnasız tüm insanlara görünecek**” uzaylı bir tür kimliği ile bir zaman sonra; ve **Rasûlullah** aleyhisselâmın haber verdiği, “**Mesih DECCAL**” lâkaplı **insanlığın TANRI(!)sı** olduğunu iddia edecek **yalancı TANRI** (Mesih) ortaya çıkacaktır!. Ardından da Hazreti **İSA** aleyhisselâm hadislerde belirtilen şekilde açığa çıkacaktır.

“**Gökten taş yağacak**” diye işaret edilen **meteor yağmuru**; “**doğuda, batıda ve ortada meydana gelecek üç yer batması**”; **depremlerin büyüklüklerinin ve sayılarının artması** gibi olaylar ertesinde bir şekilde açığa çıkacak olan “**cin**”ler ne şekilde **Deccal’in ordusu** işlevi görecekler bunu yaşayanlar görecek eğer nasiplerinde varsa...

Şimdi burada kısa bir açıklama yapmak istiyorum...

“**Cin**” kelimesi “**insan gözünün göremediği varlıklar**” anlamında kullanılmıştır genel olarak. Bu genel mânâsı ile de “**insan gözünün tespit edemediği tüm bilinçli varlıklar**” bu kapsamda kabul edilmiştir. İster Dünya üzerinde yaşayanlar olsun, ister Güneş sistemi içinde veya ötesinde olsun!. **Abdülkerîm Ceyli** “**İnsan-ı Kâmil**” adlı eserinde yedi katmandaki yedi farklı tür “**cin**”den söz eder. Bunların bir türünden birini **Rasûlullah** yakalamış, sonra da serbest bırakmıştı. Konumuz bu olmadığı için

detaylarına girmeyeceğim. Dileyen araştırsın bunu!.

Bir zamanlar, dünya düz bir tepsi, Güneş, Ay ve tüm yıldızlar dünya çevresinde dönmekteler; diye düşünen kişiler gibi....

Hâlâ, dünya üzerindeki et-kemik bedenli **insan adı verilmiş bilinçli varlıklar dışında başka bilinçli varlıklar olamayacağını** iddia eden aydınlar maalesef çoğunlukta...

Oysa...

Dünyanın düz bir tepsi olduğunu iddia etmek ne kadar yanlış ise; Güneş sistemindeki tek bilinçli varlığın insan olduğunu iddia etmek te o kadar yanlıştır!. Hele galakside!.

İnsanoğlunun, sadece santimetrenin onbinde 4'ü ile 7'si arası dalga boylarını değerlendirebilmesinden dolayı **sadece bu spektrum aralığındakilerin var kabul edilmesi** artık yüzyıl öncesine ait çağdışı bir kabuldür!.

Bugün bilim, bırakın beş duyuyu, beynin otuziki duyusu olduğunu iddia etmeye başlamıştır son yapılan araştırmalar sonucunda...

Bizim 1972'de yazdığımız üzere, beynin, yalnızca gözden gelen dalga boylarını değil bunun çok daha ötesindeki değişik dalga boylarını değerlendirdiği, belirtilmektedir.

Evet... Bugün, bir şekilde, insanlığın genelde göremediği bilinçli varlıklar aramızda dolaştıkları gibi; belki de birkaç yıl sonra başka bir sistemden gelerek dünya üzerinde açığa çıkacak değişik tür bilinçli varlıklar

“**Mesih DECCAL**” ordusu olarak insanları yanlış hedeflere yönlendirmeye çalışacaklardır.

İnsanların bu “Mesih Deccal” ve ordusuna karşı tek savunma mekanizması DUA ve “LA İLAHE İLLALLAH” gerçeğini hatırlamaları olacaktır!.

Hazreti Muhammed aleyhisselâmın “LA İLAHE” mesajını anlamış olanlar, kesinlikle hiçbir varlığın, ne tür özellik ve kuvvetlere sahip olursa olsun, *TANRI* olmasının mümkün olmadığını, “tanrılık kavramının geçersizliğini” bilerek, bu varlıklara tâbi olmayacaklardır.

Deccal, Müslümanlar dışındakilere İsa’yı yollayan “**baba**” olarak kendini tanıtırken: Müslümanlara da kendini “**HAK**” olarak tanıtacak ve “*Varlığımda tapındığınız haktan başka bir şey yoktur. Ben Hakkım. Burada size zahir oluyorum. Bana secde etmeyen hakkı inkâr etmiş olur*” gibi fikirlerle ortaya çıkarak onları kendine tâbi kılmaya çalışacaktır!.

Oysa kesinlikle bildirilmiştir ki “**TANRI YOKTUR! TANRI’lık KAVRAMI**” geçersizdir!... **Hak, her zerre de aynı ölçüde zâhirdir!** Yalnızca bir birimin, kendisinin Hak olduğunu iddia ederek başkalarını kendine secde ettirmeye kalkışması, **akı kara, karayı ak göstermek** yani **deccaliettir**; bâtıldır; kandırmacadır!.

Milyarlarca galaksiyi kapsayan evren içre evrenler, “**ALLAH**” ismiyle işaret edilen

tarafından ilmiyle ve ilminden, ilminde vücut bulmuşlardır!.

Her insan ve her varlık için “ALLAH”a giden yol, kendi dışına değil; KENDİ ÖZÜNE HAKİKATINA DOĞRUDUR!.

Dışarıda, **ötede bir tanrı** düşünen, ancak kendi zannındakine, **hayâlindekine** yönelmektedir!.

Tüm **İslâm tasavvufunu** yaşayan hakikat ehli, hep, âlemlerin iç içe boyutlar şeklinde varolduğundan söz eder ki, bu da **kişinin, hakikatindeki TEK önünde varlığının hiçliğini hissetmesiyle** son bulur!.

“Panteizm”, **birimlerin varlığından ve evrenin bütünselliğinden söz ederken; tasavvuf mutlak TEK (AHAD) indinde tüm birimlerin varlığının olmayışından söz eder.** Tasavvuf ehli, hakikate ermek için kişinin “**ego**”-“**ben**”inin olmayışı gerçeğini idrak etmesini anlatır.

Zira, Dünyada olduğu gibi Cehennemin en büyük azabı da, insanın özündeki “**ALLAH**”tan perdeli kalması sonucudur. Yani tard edilmişliktir!

Çağdaş bilimin erdiği holografik evren tezi dahi “string”ler veya dalga sistemi içinde varlığın yaratıcı Kudret önünde önce **TEK**’liğini ve nihayet **yokluğunu** anlatır. “**TEK’İN SEYRİ**“ kitabını okuyun bu konunun açıklaması olarak lütfen.

İşte bütün bu gerçekler dolayısıyla, yeryüzünde tüm insanlara görünecek olan “**cin**” ismiyle anlatılmış dünyalı ya da uzaylı

türler ile; onların desteğiyle sayısız olağan üstünlükleri ortaya koyacak olan **Deccal**'ın asla **TANRI** olmasından söz edilemez.

Belki geçmişte o türlerin yeryüzündeki insanlara kendilerini tanrı olarak tanıtmaları; tarihe, çeşitli değişik anlatımlarla “tanrıların dünyayı ziyareti” olarak nakledilmiş olabilir... Ama bu nakiller, asla Tanrı veya tanrıların yeryüzüne gelmesi veya insanı yaratması demek değildir!.

İnsanların üzerindeki çeşitli sıkıntı ve yanlış yönelimler, hırs ve bencil atılımlar, şeytanî düşünce ve duygular kendi yapılarından kaynaklandığı gibi, dışarıdan kendilerine ulaşan dalgalardan da olabilir.

İşte bu tür etkilere karşı insanın yapabileceği en verimli ve isabetli çalışma, **DUA mekanizmasını** harekete geçirmektir.

DUA, kişinin “**ALLAH**” ismiyle işaret edilene yönelerek, O'nun kuvvet ve kudretiyle isteklerini gerçekleştirme işlevidir!.

Burada dikkat edilmesi ve çok iyi anlaşılması gereken **çok ince bir sır nüktesi** vardır.

Arkamdan belki biri hatırlayıp, bir hayır duası eden çıkar umuduyla sizlerle bu hususu paylaşmaya çalışayım... Belki, anlatabilirim ne demek istediğimi...

“**SALÂT (Namaz) Niçin**“ başlıklı yazımda “**FATİHA’SIZ NAMAZ niçin olmaz**” konusunda kısmen işaret ettiğim üzere....

Kişi korunmak istediğinde...

Dışarıya değil, içinden **özündekine** yönelir gerçekte!...

Hakikatinden bilincine olan akışta, çeşitli boyutlar-âlemler-mertebeler hâlinde, Ahadiyyetten, Â'ma mertebesinden, Vahidiyyetten Rahmaniyetten, Arştan, Rububiyetten, Ubudiyete, yani bilinç (nefs) mertebesine kadar **tüm mertebeler kişinin özünde** mevcuttur!.

Tıpkı bedende hücreler boyutunun, hücrelerin içinde genler boyutunun, onun özünde proteinlerin, onun özünde moleküllerin, onun özünde atomların, onun özünde dalgaların, stringlerin olması gibi... Ve dahi her boyutun kendi özelliğine göre şuuru olması gibi... Algılayanın kapasitesine göre tespit ettiği mertebeler veya âlemler veya boyutlar diyebileceğimiz şekilde...

İşte kişi, korunma amacıyla bir duayı okurken, kendi hakikatinde bulunan **“ALLAH” ismiyle işaret edilene ait bir mertebenin kuvvet ve kudretine** sığınarak, **onu harekete geçirerek** kendisinde o kuvveyi açığa çıkartmakta; böylece de, korunmak istediği varlığa karşı beyninden yaydığı dalgalarla bir korunma kalkanı oluşturmaktadır.

Meselâ “**Âyetelkürsi**”yi okurken, tanrı olmadığından, hakikatin olanın **Hay** ve **Kayyum** oluşundan; beynin uyuklama bölümüne karşın **hakikatindeki o mertebenin** asla gafleti yani uyku ya da uyuklaması olmadığından, o mertebenin (**kürsî**) kişinin **semâvât** yani tüm bilinç (nefs mertebelerin) ve **arz** (bedenin) üzerinde

tasarrufu olduğunu düşünerek, “**ALLAH**”ın **varlığındaki** kuvvet ve kudretini açığa çıkartmayı niyaz ediyorsun!...

Ya da büyülere, cinlere, hasetçilere karşı korunma kalkanını oluşturmak için “**DUA VE ZİKİR**” kitabımızda önerdiğimiz “**korunma duaları**” ile, “**FELAK**” ve “**NAS**” sûrelerindeki duayı “**euzü birabbil felak....**”, “**euzü birabbın nas.....**” diye okumaya başladığında, kendi hakikatindeki, varlığını meydana getiren **esma** mertebesinin **rububiyet** kuvvetine sığınarak, onun seni korumasını talep ediyor; bu anlamda beyninden yaydığın dalgalarla, sana yönlendirilen menfi dalgalardan kendini korumaya çalışıyorsun... Ne anlatmak istediğimi anlamaya çalışın lütfen!.

Artık bu konuda, bundan daha fazlasını açıklamak bizim için mümkün değildir.

Rab–Rububiyet konusunu ve insanın nasıl **ALLAH** isimleri bileşimi olduğu açıklamasını “**İNSAN ve SİRLARI**” kitabından okuyabilir arzu edenler.

İşte tüm korunma duaları, bu mekanizmanın işleyişi bilinerek, ona göre gereken yönelimle yapılırsa muhakkak ki çok daha etkili olur yaşamımızda. Hatta, **Kurân-ı Kerîm** bu anlayışla okunursa, kişiye neler açılır artık bilemem!.

“**ALLAH**” ismi ile işaret edilene, yani var sandığın varlığını, varlığıyla var edene iman; asla, ötede, varsayılan TANRI kavramına iman değildir bu yüzden!.

Hazreti Muhammed aleyhisselâmın açıkladığı “ALLAH”, gerçeğini anlamak, daha farkında olmadığımız sayısız hazinelerimizin anahtarıdır, meraklılar ve sorgulayanlar için.

İş ki, Hazreti **Muhammed** aleyhisselâmı değerlendirebilmek bize kolaylaştırılmış olsun!.

İnsanlık için her türlü kurtuluşun yolu Hazreti **Muhammed** aleyhisselâmı değerlendirebilmekten, onun bildirdiklerini “**OKU**”yabilmekten geçer!.

Ehli hakikat elbette anlattıklarımızın çok daha fevkini bilir...

15 Nisan 2005
Raleigh – NC, USA

HAZİNEYİ "OKU"MAK

Adam tarlasını kazarken toprağın altında naylona sarılı bir şey bulmuş... Hemen açmış... Başlığında kendi lisanıyla, "BUNU okuyan hazineyi bulur!" yazılıymış...

Ancak yazının alt tarafı ise okuyamadığı bir lisanmış..

Hemen yazıyı almış köyün imamına koşmuş... Köyün imamı ona göre büyük adam; belki de zamanın gavısı ya da müceddidi!.

İmam efendi Kurân kursunu bitirmiş... Kurân okumasını biliyor...

Hemen almış kağıdı eline ve bakar bakmaz konuşmuş:

"Bunu **"okuyan hazineyi bulur!"** yazıyor... Altında da Arapça bir dua var!... Hemen bunu çoğaltalım!.. Ve herkes okusun!" demiş...

Mübarek elleriyle, bulunan yazıdakileri kopyalamışlar ve tüm köy halkına dağıtmışlar!..

Herkes okumaya başlamış imam efendinin kendi dillerinin harfleriyle yazdığı onbeş satırlık yazıyı... Aradan bir zaman geçmiş...

Derken biri köy kahvesinde demiş:

"—Efendiler bu böyle günde bir kere okunmakla olmayacak sabah akşam okuyalım şunu... Elbette bir kerameti vardır!"

Birkaç gün daha geçmiş, günde kırk defa okumaya karar vermişler!.

Derken günde yüz defa!..

Bazıları bakmış, "hazine bulunmuyor" demişler:

"Bu safсата!.. Bizi umutlandırmak için böyle bir masal uydurmuş birisi!."

Kimi de inançla ve ısrarla devam etmiş okumaya..

Aradan aylar geçmiş ama ne çare ki hazineyi bulan yok!..

Derken günün birinde bir gezgin uğramış köye... Camide yatsıyı kıldıktan sonra bakmış bir dua yapıyor insanlar birlikte, hiç duyulmamış o güne kadar öyle birşey!

Demiş camiden çıkarken imama, "bana da öğretsenize bunu"...

Hemen yazılısını vermiş ona da imam...

Adamı misafir etmişler misafirhanede...

El etek çekilip insanlar uyuduktan sonra adam kalkmış mumu yakmış kağıttaki Arapça dua(!)yı okumaya başlamış!!!

Misafirhaneden çıkmış elinde mum ve kâğıt, köyün ortasındaki ulu çınarın altına gelmiş... Gene kâğıttaki duayı okumuş; çınardan köyün kuzey çıkışındaki dere boyuna doğru yürümüş.. Sonra Arapça dua(!)yı okumuş gene, dere yatağından

uzanan salkım söğütün yanına varmış. Dua(!)da yazılı olduğu üzere söğüt ağacının yanından yüzünü köye dönüp yirmibir adım atmış ve oradaki koca kayanın dibini kazmaya başlamış...

Bulmuş orada bir tahta kutu ve içinde çil çil altınlar!. Alıp yoluna devam etmiş!.

Köylünün her gün okuduğu dua(!) doğruyu yazıyormuş meğer inanmayanların aksine!

“OKU”muş duayı köylülerin okumasından farklı olarak; anlamış anlamını yazılanların ve gereğini de uygulayarak; hazineyi bulmuş!

Köylülere hâlâ devam ediyormuş sabah akşam anlamını bilmedikleri imam efendinin kendi lisanlarında yazıp ellerine verdiği Arapça duayı okumaya!!!

Okuyorlar...

Tıpkı imamın köylüsü gibi okuyorlar gün be gün okumak olsun diye... Yahut okumaya çalışıyorlar... Ya da okuyamıyorlar...

Ana konuya geçmeden önce bizi okuyan anlayışı sınırlılar için bir uyarı koyalım...

"DUA ve ZİKİR" isimli kitabımızda "yapılan tüm zikir ve duaların anlamı bilinmese bile, inanılmadan okunsa bile kişiye yarar vereceğini" geniş bir şekilde izah etmiştik. Çünkü bu bir mekanizmanın işletiliş şeklidir ve inançla ve yukarıdaki veya ötendeki tanrı ile alâkası yoktur sonuç vermesinin!.

Bunu böylece vurguladıktan sonra esas konumuza gelelim...

“**OKU**”mak nasıl olur?

Hazreti **Muhammed** aleyhisselâma iman edenler O'nun açıkladığı "**ismi ALLAH olanı**" önce "**İHLÂS**" suresinde tanımlandığı şekilde anlayıp idrak ederler... Ya da HOLOGRAFİK EVREN gerçeğini fark ederler; ki bu da aynı hakikate giden yoldur! (Anlayışı kıtlar için uyarı: “Yoldur” dedik, ikisi aynı şey değil! “**Ahmed Hulusi, enerji Allaktır diyor**” iftirasından vazgeçin! Ehli katında çok ufalıyorsunuz!)

Bunu anladıktan sonra bilinir ki, insanın varlığı ve hakikati, ismi “**ALLAH**” olanın esması ile kendini var kılan **rububiyet** mertebesidir ve kendisinin **Rabbi**'dir! Ve bu mertebe yalnızca afakta ötelede bir yerde değil, kendi hakikatinden bilincine uzanan bir yapıda mevcuttur!. Her birim için böyle olduğundan dolayı da “**Rabb-ül âlemiyn**”dir!.

Evrensellik ötesi evren içre evrenlerin varolduğu **NOKTA**'nın ilminde var olan her birim ve yapıda **holografik gerçeklik** nedeniyle **Arş, Kürsî, semâvât** ve bunların ehli mevcuttur!

Yoktan varolmuş insan zaten yoktur ve var olan yalnızca Hazreti **Muhammed** aleyhisselâmın açıkladığı ismi “**ALLAH**” olandır!. Bu yüzden de “la ilahe” “**tanrı ve dolayısıyla tanrılık kavramı yoktur**” uyarısı yapılmıştır!.

Böylece de insanın dışarıda, ötesinde bir tanrı araması veya kabullenmesi yerine

özündeki, varlığındaki, ismi **"ALLAH"** olan'ın **Rububiyet** ve **Melikiyet** ve **İlahiyet** sıfatlarının mertebeler şeklindeki özelliklerine yönelmesi ve sığınması istenmiştir!.

"Nerede olursanız olun O sizinle beraberdir" (57:4) âyeti bu **mâiyet** sırrına işaret eder!.

Bu yüzden de; **"Sen sesini yükseltsen (de fark etmez) O Sırrını da Ahfa'nı da bilir"**. (20:7) Çünkü dışardaki veya ötendekine dua etmiyorsun!!!

Fatiha'da dahi Malik'i veya Melîk'i okunuşuyla gene bu noktaya işaret edilmektedir ki; **"OKU kitabını! Bilincinin-nefsinin hakikati yeterlidir. O gün hasîb olarak"** **"ikra kitabek!. Kefa binefsik el yevme aleyke hasîb"** (17:14) âyeti bu sırra işaret etmektedir. "Hasîb" ismi esmadan olarak Rububiyet mertebesinde varlığında yer almaktadır holografik gerçeklik doğrultusunda. Ötedeki tanrıya değildir hesap yani!. Hakikatindeki **"ismi ALLAH olanın Melîkiyeti"**ne hesap verirsin "yevmid DİN"—**"DİN GÜNÜNDE"**... İstersen çok asırlar sonrasına at bu **"din günü"**nü!.

Bu yüzden **Kurân-ı Kerîm'i** okumaya başladığında, **"B-ismi-ALLAH Rahman ve Rahim"** dir; yani **"Hakikatim ismi ALLAH olanın Rahmaniyyet ve Rahimiyetiyle açığa çıkmaktadır her an"** demektedir ehli hâl!.

Salât (namaz) bu gerçekliğin yaşanmasıdır işte!..

"Âyet el Kürsî"de aynı gerçeklik dolayısıyla insanın hakikatinde bulunan ismi **"ALLAH"**

olanın mertebeleri ve özellikleri vurgulanmakta, bunların idrak edilip değerlendirilmesi istenmektedir. İnsanın uyuyan boyutuna karşılık hakikatindeki asla uyumayan mertebeye dikkat çekilmektedir.

“**KUL**” (DE Kİ) diye başlayan âyetler senin onları okumanı isterken; esasen bu âyetleri “**OKU**”yabilene bunun anlamını YAŞA uyarısını ihtiva etmektedir...

Yani, bu dua ayetleri sana yukarıdaki tanrına yönel ve ondan yardım iste anlamında değil; senin varlığını ve hakikatini var kılan bu mertebelerin hakkını vererek ismi “**ALLAH**” olana hakkıyla kulluk et, anlamındadır...

Elbette bizim anlayabildiğimiz kadarıyla. Kimseyi bağlamaz!

Ne yazık ki...

Hazreti **Muhammed** aleyhisselâmın açıkladığı ismi “**ALLAH**” olanı insanlarla paylaşmaya çalıştım, anlayıp hissedebildiğim kadarının anlatılabilirliği ile; onlarsa kendi “**ULU TANRI**”larını update ettiler (güncellediler!) anladıklarıyla...

OYSA...

“**TANRI EDİNME ALLAH YANISIRA**” (28:88) âyeti çok açık şekilde, ismi “**ALLAH**” olana iman edildikten sonra, **tanrılık kavramının** düşünülmemesi gerektiğini vurgulamaktadır!.

Kimileri varlıklarını yok etmediler, varlıklarının yok olduğunu idrak ettiler ismi “**ALLAH**” olan indinde...

Kimileri de "**tanrı**" yaratıp onu kullandılar benliklerini yüceltmek dünya âhîret ulusu olmak için!

Evet...

"**Yok**"luğunu ve var olanın yalnızca ismi "**ALLAH**" olan olduğunu idrak edip **İslâm Dini**'ni kabullenenler, Hazreti **Muhammed**'in getirdiklerini anlayıp o doğrultuda hazineyi bulmaya çalıştılar.

Kurân-ı Kerîm'i okuyup **işaret edilen sırları** deşifre ederek ismi "**ALLAH**" olanı, kendi esmasıyla yaratmış olduğu âlemleri ve içinde yaşadıkları sistem ve düzeni "**OKU**"yarak kendi özlerindeki sonsuz muhteşem hazineyi buldular!.

Kimi de etraf ve dedikodu–gıybetle ömrünü tüketerek kulluğunu yerine getirip bu dünyadan ayrıldı... Sürüden biri daha öteye geçti, **Yunus**'un deyimiyile!.

6 Mayıs 2005
Raleigh – NC, USA

"SÜNNET" NE DEĞİLDİR

"Sünnet", *sakal–bıyık, elbise–sarık, kılık–kıyâfet* midir?

ALLAH Rasûlü'nün sünneti ne olabilir acaba?

ALLAH sünneti, "sünnetullah" nedir?

Anlayışı kıtların "sünnet"ten anlayışı, erkek çocuklara yapılan bir operasyondan ibarettir!

Anlayışı sınırlıların "sünnet"i ise biraz daha ileri uzanır... Sakal–bıyık ile elbise–sarık olur onlar için de sünnet!... **ALLAH Rasûlü'**ne uymak demek, 1400 küsur yıl önceki kıyafete bürünüp, o devrin örf âdetlerine uymak demektir onlar için!..

Kendilerinin Müslüman olduklarını, kısa kol gömlek giyenlerin ise kâfir olduklarını söyleyen Müslümanlardır bunlar!

Şâh-ı velâyet, "**İlmin Kapısı**" Hazreti **Âli'**yi şehîd edenler kadar Müslümandırlar bunlar!... Anlayışları, O yüce Zâtı Din dışı gören anlayıştır bunları!..

Hazreti **Muhammed** aleyhisselâmın Hazreti **Âli** için söylediklerini bir inceleyin... **O'**nu, **Rasûlullah** yolunda bulmadıkları için şehîd eden Müslümanların hâlini ve anlayış kapasitelerini iyi değerlendirin!..

Sünnet'e, Din'e hizmet adı altında Din'i "*saltanat*"a dönüştürüp bugünlere kadar insanlara hükmetmek için DİN'i kullananları iyi fark edin!

Özel olarak bu konuda anlattıklarım bir vesile bir internet haber sitesinde kısmen nakledilince biraz daha konuya açıklık getireyim istedim bizzat!

LÜTFEN BU ANLATACAKLARIMI İYİ DÜŞÜNÜN!..

Henüz 20 yaşındayken, yani bundan 40 yıl önce Hazreti **Rasûlullah** aleyhisselâm'ı rüyamda görmüştüm ve bana Hazreti **Ebû Bekr**'e gitmemi söylemişti...

Gerisi önemli değil... Ben de bundan sonra **Hazret'i Ebu Bekr**'in hayatını yazmıştım o sene... Daha sonra da Hazreti **Rasûlullah**'ın yaşamının Mekke devrine ait kesitlerini hadislerle yazmıştım "**Muhammed Mustafa**" aleyhisselâm adı altında.

Bunu şu sebepten yazıyorum... O devrin yaşantısını hayli iyi araştırmıştım... Yaklaşık 60 bin civarında hadis okumuştum sahih kaynaklardan...

Şimdi olayı iyi düşünelim...

ALLAH Rasûlü Muhammed Mustafa aleyhisselâm, bilindiği üzere *putperest Kureyş Kabilesi* içinde dünyaya gelmişti... Dedesi, amcaları, akrabaları, kabilenin inancı üzere yaşıyorlardı...

O yüce Zât da onların arasında doğup, büyüdü... **Onlar gibi GİYİNDİ, onlar gibi SAKAL BIRAKTI, onlar gibi SARIK**

SARDI!. Onlar gibi oturup kalkıp, yedi içti...

Böylece 39 yaşına ulaşır **ALLAH RASÛLÜ** oldu!... **ALLAH** Rasûlü olarak gerçekleri bu yaşta fark edip, üç sene sonra **Nübüvveti** tahakkuk edince de, insanlara neler yapmalarını anlatmaya başladı vahyolduğu üzere; ebedi hayatlarını kazanmaları için.

İşte ne bu süreç içinde ne de sonrasında, NE SAKALINI DEĞİŞTİRDİ, NE DE KIYAFETİNİ!

Gene kabilesindekiler gibi sarık sardı, gene onlar gibi giyindi, gene onlar gibi sakallı dolaştı!. Çok renkli çubuklu elbisesini bile giymeye devam etti!..

ALLAH Rasûlü'nün sünneti, Rasûlü olduğu "ismi ALLAH olanın sünneti"dir; "SÜNNETULLAH"tır!.

Biz de "SÜNNETULLAH"ı anlayıp ona uyduğumuz zaman "sünnet-i Rasûlullah" ve "sünnetullah" üzere oluruz! Sakal-bıyık, elbise-sarık ile değil!.

Ayrıca burada EN ÖNEMLİ FARK EDİLESİ HUSUS ŞUDUR:

Rasûlullah, o putperest *Ebu Cehil, Ebu Leheb* ve onların takipçisi, Rasûlullah torunu *katili Yezid* gibilerin kıyâfet örflerine karışmadığı gibi, onlara böyle bir öneri dahi götürmeyip, **onlar gibi giyinip yaşamaya devam etmiştir yaşam biçiminde.**

Çünkü bu, DİN'in gereğini yaşamada önemi olmayan bir konu idi; ve bunun **ebedi hayat gerçeği** veya **ismi "ALLAH"** olanın bilinmesiyle bir ilgisi yoktu!

Bu da demektir ki...

ALLAH bir insana hidayet ederse, o kişi içinde yaşadığı toplumun örf ve âdetlerine göre giyim kuşamını devam ettirebilir, ama “sünnetullah” gereği konularda onlara uymaz; hidayet üzere olduğu konularda, öğrendiği gerçekleri onlara bildirmeye devam eder!.

Yani, kişinin içinde yaşadığı toplumun örf, âdet, kıyafet gibi hususlardaki anlayışına karşı çıkması değil, tam tersine onlara uyması SÛNNET-İ RASÛL'dür!

Çünkü DİN, insanlara kılık kıyafet devrimi için gelmemiştir!

Kılık kıyafetle uğraşmak "Din" in işi değildir. İnsanlar toplumsal barışı bozmayacak biçimde inandığı gibi, istediği gibi giyinip, okuma, yaşama, çalışma haklarına sahiptirler sünnete göre!. Her ne kadar bu husus, beyni anlayamayıp bedende kalanlara ters gelse de!..

Kıyafetine bakarak kişinin dini hakkında hüküm vermek, kişinin gelişmemiş, taklitçi bir beyne sahip olduğunun açık ifadesidir.

İsmi “**ALLAH**” olanın Rasûlü, insanlara içinde yaşadıkları **sistem ve düzenin** gerçeklerini bildirerek, insanların, o günde “**DİN**” adı verilmiş olan **ALLAH sistem ve düzenine** uygun yaşamaları ve kendilerini ebedi hayata hazırlamaları için çaba göstermiştir!.

“**DİNDAR**” kişi demek, **ALLAH sistem ve düzenini** araştırıp sorgulayıp, anlayıp,

gereğince yaşamayı kabullenmiş kişi demektir!. **Dindar** kişi bu “**OKU**”duğu sistem gerçekleri dolayısıyla da “**muttaki**” yani “kendini koruyan” olur, fark ettiği gelecekteki tehlikelere karşı!.

ALLAH Rasûlü’nün sünnetine tâbi olmak demek, onun anlayışını benimseyip, gösterdiği yolda yürümek ve dediklerini uygulayarak geleceğin güzelliklerine erişmek demektir. Onun bildirdiği özündeki hakikati keşfedip, onun muhteşem sonuçlarını yaşamak demektir!. Taklitle ömür tüketmek değil!.

Rasûlullah’ın sünnetine uymak, kendisine hibe edilen ilmi, insanlarla **karşılıksız olarak paylaşmak** demektir! İnsanları kılık kıyâfet hikâyeleriyle avutmak değil!.

ALLAH sistem ve düzenini, yani “sünnetullah”ı idrak eden ve gereklerini uygulayan kişi, “**sünnet-i Rasûlullah**”a da uymuş olan kişidir!.

“**Kim kendini hangi kavme benzetirse o kavimdendir**” uyarısı, kişinin, “**fikir ve inancını**” paylaştığı topluluktan olduğuna işaret eder... Kılık kıyafetinin veya saç-sakalının benzemesini değil!.

“**Din Adı Altında İnsanlara Hükmetmek**” yazısında anlattığım üzere, bir takım insanlar “**DİN**”in sorgulanmasını, araştırılmasını yasaklamışlar; ve böylece de düşünme yetisi olmayan, ezberci, teyp beyinli insanlar üremesine yol açmışlardır...

Dünya, hikmet yurdudur ve **Rasûlullah**’ın her açıklaması bir hikmete dayanmaktadır!. Akıllı

insan, **Rasûlullah**'ı daha iyi anlamak için, her beyânını sorgulayıp, araştırıp, bildirilenin **hikmetine ermeye** çalışır.

“Hikmet müminin yitiğidir” uyarısı buna işaret eder.

Düşünce sisteminde çelişki ya da kopukluk olan kişi “DİN”i anlamamış, içinde yaşadığı sistem ve düzeni, mekânizmayı “OKU”yamamış taklitçidir!.

Oysa, **“DİN” taklit kabul etmez!**

Fîlin taklidi aynı sonucu oluşturur; ama **ANLAYIŞIN TAKLİDİ OLMAZ!**

“Fâkih” yani **“anlayışlı olmak” ALLAH lûtfudur.** Böylece kişi mukallit olmaktan çıkar.

Fıkıh kuralları ezberlemek, “fâkih” olmak demek asla değildir!.

Ezbercilik, teyp icat olalı değerini yitirmiştir!.

“Din” bize **“OKU”**nası olarak bildirilmiştir ki, içinde yaşadığın sistem ve düzeni fark edesin; daha önemlisi **“KENDİNİ TANI”**yasın! **Hakikatindeki hazineyi keşfedesin;** ve sonunda **ismi “ALLAH” olanı holografik gerçeklik esasına göre tanıyıp, evrendeki yerini bilesin...**

Bunu anlamamış olanlar, hayatlarında bir kere bile **“İHLÂS”** okumamışlardır; yüz bin kere çekseler dahi!..

“Çok namaz kılan vardır yanına yorgunluktan başka şey kalmaz; çok oruç tutan vardır açlıktan başka kârı olmaz”

şeklindeki **Rasûlullah** uyarısını iyi düşünelim.

ALLAH Rasûlü, Kurân'ı anlayalım ve üzerinde tefekkür edelim diye bize bildirmiştir. Ta ki, yaşamımızda attığımız adımları "**sünnetullah**"a uygun atalım! *Saç-sakal-kılık-kıyafet dedikodusuyla, gıybetiyle* vakit geçirip, insan yargılamalarıyla ömür harcayalım diye **Rasûl** gelmemiştir!.

İsmi "**ALLAH**" olan yanı sıra *tanrı ve tanrılık kavramı yoktur* (La İLAHE İlla **ALLAH**); diye giriş yapılan "**DİN**" anlayışı nedir?..

Bunu sorgulayıp anlamaya çalışmayanlar ve ömrünü taklitle tüketenler, **hazineyi okuyamamanın** sonuçlarını büyük hüsrân ve sükûtu hayalle ödeyeceklerdir!...

Ne çare ki sistemde geçmişi TELÂFİ kavramı da yoktur!

Not: Kişisel değerlendirmemdir, kimseyi bağlamaz! Dileyen paylaşır dileyen paylaşmaz. Kimileri de çıkarlarına uymadığı için kafa karıştırdığımızı ileri sürerek, "**düşündürüyorsun yasaklanmalısın**" deyip okunmamızı yasaklar.

19 Mayıs 2005
Raleigh – NC, USA

PÜF NOKTASI

Püf noktası nedir; **ismi** “**ALLAH**” olanı, “**İslâm**” dini tanımlamasıyla anlatılan evrensel sistemi ve de “**ben kimim, neyim**” sorularının cevaplarını anlamamanın?..

Niçin bu konularda sapmalar meydana geliyor?

Niçin bir yerlerde takılıp, konunun tam resmini göremiyoruz?

Niçin **Kurân-ı Kerîm**'i hakkıyla değerlendirip, olayı bütün açıklığıyla seyretemiyoruz?

Elbette bunlar düşünebilen beyinlerin sorunu!.. Düşünmeden, yalnızca söylenenleri taklit ederek yaşayanlar için böyle bir sorun yok!.

Hazreti **Muhammed** aleyhisselâmın bildirdiklerinin hakkıyla anlaşılması, **Kurân-ı Kerîm**'de belirtilenlerin değerlendirilebilmesi için öncelikle şu iki gerçeği çok iyi fark etmek zorundayız:

1. Anlatılan sistemin evrensel boyutu,

2. Anlatılan sistemdeki kişinin yaşam boyutu.

Bu konuları derin düşünme, hissetme ve yaşama uğraşı olan **Tasavvuf** çalışmalarında, iki seyirden söz edilir:

1. **Seyri Âfâkî** (evrensel gerçekleri fark etmek),
2. **Seyri Enfüsî** (kişisel gerçekleri fark etmek).

Bu iki “**seyir**”den birincisi, **ismi “ALLAH”** olanın, ilminde yarattığı **evrensel sistem ve düzenin** tanınması sürecidir; ki buna “**seyri âfâkî**” denir. İkincisi ise, kişinin kendi hakikatini (nefsini) tanınması çalışmalarıdır.

Kurân-ı Kerîm, pek çok âyetinde, **hem “seyri âfâkî”, hem de “seyri enfüsî” yönünden** fark edilmesi gerekli gerçekleri açıklar, vurgular!.

Şayet kişi, o âyetleri **yalnızca bir yönü ile** değerlendirirse, konunun diğer yanından mahrum kalarak, o yönde bir düşünsel sapma içine girer!.

Neden bu böyle olur?

Çünkü bir yanlış algılama sonucu olarak, Kurân, Evrensel Sistem (sünnetullah) ve bunu yaratanı açıklayan kitap olmak yerine, **“yukarıdaki bir tanrının buyruk kitabı”** kabul edilmiştir!. Oysa, tüm gelmiş geçmiş hakikat ehli bunun böyle olmadığını anlatmaya ve yaşatmaya çalışmışlardır.

İsmi “ALLAH” olanın ne olduğunu **“Hazreti Muhammed’in Açıkladığı ALLAH”** isimli kitabımızda, bu güne kadar üzerinde durulmadık bir şekilde irdelemeye çalıştık. Eğer o kitabı iyi anlayıp, o açıklamaları iyi değerlendirebildiysek, **HOLOGRAFİK EVREN** gerçekliğinden yola çıkarak, insanda,

ismi “**ALLAH**” olanın varlığının ne şekilde açığa çıkmakta olduğunu fark edebiliriz.

Hazreti **Muhammed Mustafa**’nın bahsedip bize fark ettirmeye çalıştığı gerçeklik, **tanrı ve tanrılık kavramının olmayışı** gerçeği yanı sıra; **ismi** “**ALLAH**” olanın ne olduğudur!. **Kurân-ı Kerîm** bunu açıklar ve anlatır!. O yüzden biz de, sürekli olarak “**ismi ALLAH**” diyerek, yalnızca **isminin** “**ALLAH**” olduğunu; ismin, resminin yapılmaktan kaçınılmasını; bu **isimle** neye işaret edildiğinin iyi anlaşılması gerektiğini yazıp duruyoruz. Yazdıklarımızı “**OKU**”makta yetersiz olanların tüm eleştirilerine rağmen!

Evet...

Evrenin zâtı, **Kayyum** olanın Zâtı ile kâimdir!.

Ama evren, tanrı değildir!

İnsanın zâtı, **Kayyum** olanın Zâtı ile kâimdir!

Ama insan, tanrı değildir!

Evren, **ismi** “**ALLAH**” olanın, bildirilen kadarıyla isim ve sıfatlarının özellikleriyle varolmuştur ve sonsuza dek bu böyledir!

İnsan, **ismi** “**ALLAH**” olanın, bildirilen kadarıyla isim ve sıfatlarının özellikleriyle varolmuştur ve sonsuza dek bu böyledir!

Evren “**Hay**”dır (diridir–canlıdır); çünkü **ALLAH** “**HAYY**”dır!

İnsan “**Hay**”dır (diridir–canlıdır); çünkü **ALLAH** “**HAYY**”dır!

Evren **şuurludur**; çünkü **ALLAH** **Âlim**’dir!

İnsan **şuurludur**; çünkü **ALLAH** **Âlim**’dir!

İlim sıfatının açığa çıkışı **şuur** adını alır!

Evren ismi ve resmi ardında, "**Ulûhiyet**"inin gereği olarak "**Vahidiyeti**" ile aşikâr olup, "**Rahmaniyeti**" ile her an yeni bir yaratışını ve oluşumu sürdüren, dilediğini var kılan "**Rabb-ül âlemiyn**" vardır!

İnsan ismi ve resmi ardında, "**Ulûhiyet**"inin gereği olarak "**Vahidiyeti**" ile aşikâr olup, "**Rahmaniyeti**" ile her an yeni bir yaratışını ve oluşumu sürdüren, dilediğini var kılan "**Rabb-ül âlemiyn**" vardır!

İşte bu şekilde **evrende** açığa çıkan her mertebe, aynıyla ve mikrosu ile **insanda** da mevcuttur; ki bu yüzden insan, kendini tanıyabildiği ölçüde, evreni tanıyabilir...

Uluhiyet hakikati, insanın zâtını yaratırken, kendine ayna kılmış; **Vahidiyeti** ile onu "**Vahid**" yapmış; **Rahmaniyeti** ile her an ondan yaratışta bulunmuş; **Rububiyeti** ile insanın tüm fiillerinin **Hâlik**'i olmuştur!.

Evrende vardır, "**Arş**", "**Kürsî**", **yedi kat semâ** ve **yedi kat yer**!

İnsanda vardır, "**Arş**", "**Kürsî**", **yedi kat semâ** ve **yedi kat yer**!

Evren vardır, tüm melekler ile!

İnsan vardır, tüm melekler ile!

Ve "**hakikat**" sonrasında dördüncü basamakta "**marifetullah**" ihsan edilmiş olanlar, bu mecâzların, sistem içinde neye işâret ettiklerini çok iyi "**OKUR**"lar!.. Bilirler, **Arş**'tan murat nedir, **Kürsî** neye işâret eder; **melekler** sistemin hangi kuvveleridir!

“Her ne ararsan kendinde ara” işareti bu yüzdendir!. Kendini tanırsan mikro âlem olarak, evreni de tanırsın makro âlem olarak!.

Ve böylece bilirsin âlemlerin **RABB**'ı kimdir, nedir!.

Seyri enfüsi, insanda **“nefsini bilme”** diye anlatılan olaydır; ki bunu **“NEFS NEDİR”** isimli sohbetimizde anlatmıştık.

İşte bu gerçekliği öğrenmeye başlayan **seyri enfüsi** düşünce yolcuları, bir anlayış durağında, **“kendini HAK olarak görmeye”** başlar. Bunun ötesinde de **“ben Hakkım, dilediğimi yaparım her şey bana mubah”** noktasına saplanır. Buna **“Mülhime nefis bilinci”** (hakikatine dair ilham alan bilinç) veya **Mülhime Girdabı** denir; ki bu konunun detayı **“Mülhime Bilinç”** sohbetimizde mevcuttur. Bunu aşamayıp, **“Mutmainne bilince”** ulaşamazsa, bir süre sonra **Emmare bilinci** ağır basarak, **Mülhime bilgisi ile de firavunlaşarak**, herkesi ve her şeyi yanlış, kendini mükemmel görüp, o hâl üzere bu dünyadan ayrılır!.

“Bu yolda nice başlar kesilir; hiç soran olmaz!” ile buradaki kayıplara işaret edilir!

Evet, insan, kendi hakikatini meydana getiren tüm bu gerçeklikler yanı sıra, **elleriyle yaptıklarından** da sorumludur!. Yani, **her an, daha önce yaptıklarının sonuçlarını kaçınılmaz bir şekilde yaşamak durumundadır!** Vurgulayalım ki, kendinden ne **düşünce veya fiil** açığa çıkmışsa, onun sonuçlarını da yaşamak mecburiyetindedir!.

Bir diğer deyişle, **bugününüz, dününüzün sonucudur!**

Bu anlattıklarımız eğer anlaşıldı ise şimdi gelelim konunun **püf noktasına...**

Hazreti **Ebû Bekr**'in en mükemmel şekilde vurguladığı üzere, "**ALLAHİ İDRAK, İDRAK EDİLEMEYECEĞİNİ İDRAKTIR**" gerçeğini hiç gözden kaçırmamak kaydıyla, anlamaya çalışalım bu **püf noktasını...**

Kurân-ı Kerîm'de "**ALLAH**" ismine bağlı olarak anlatılan olayları, daima, **hem evrensel boyut** itibariyle, evrenin özünde hakikatinde bilinci içinde; **hem de insan** ismiyle işaret edilenin varlığında ve hakikatinde olarak düşünmek gerekir!.

Daha önce de işaret ettiğim üzere, gerek "**Âyet'el Kûrsî**", gerek "**Kul Euzü**"ler ve gerekse "**huvALLAHulleziy...**" diye başlayan tüm tanımlamalar, **hem evren** boyutlarıyla aşikâr olanı, **hem de insan** ismi altında açığa çıkanın, çıkış mertebelerindeki özelliklerini anlatmaktadır. Bu durumda ehli anlar sığınılan "**Rab**" nerededir, nedir; sığınılan "**Melik**" nedir; sığınılacağı "**İlâhin nâs**" neresidir!.

Bir diğer ifade şekliyle, **ALLAH isimleri**, **hem evrensel** boyutta, **hem de insanın** varlığındaki **Rububiyet** mertebesinde bulunan özelliklerdir.

İşte bu yüzden ki, **Kurân**'ı anlamak için okumaya başladığımızda, **ALLAH'a ait** diye anlatılan tüm özelliklerin hakikatimizi meydana getirdiğini fark etmek, gelecekte karşılaşacağımız sonsuz olayların dahi bu

özellikler kapsamında karşımıza çıkacağını bilmek zorundayız!.

Özet...

Kurân-ı Kerîm'i anlamak için dikkat etmemiz gereken öncelik, O'nun ötedeki bir tanrıdan gelen ferman olmadığını fark etmektir!. Bundan sonra yapılacak iş ise, o yüce Kitabın, "**ALLAH**" ismiyle, evrenin ve insanın hakikatindeki özelliklerden ve "**sünnetullah**"tan söz ettiğini idrak ederek, olgunluğa giden yolda yürümeye başlamaktır..

Kesinlikle bilinmesi ve göz ardı edilmemesi zorunlu gerçek de şudur ki, **ismi "ALLAH"** olan, evren içre evrenleri ve insanı, ilminde kendi isimlerinin işaret ettiği özelliklerle yaratmış olandır!.

Ne insanın, ne de evrenin "*tanrısallığından*" asla söz edilemez!

Zaten bugüne kadar hiçbir **şuur sahibi** de "**ALLAH**" olduğunu iddia etmemiştir!.

30 Mayıs 2005
Raleigh – NC, USA

MUHAMMED (aleyhisselâm) FARKI

İsmi “**ALLAH**” olan, bize Hazreti **Muhammed** aleyhisselâm tarafından bildirilmiştir!. Çünkü **O, bir peygamber değil, “RASÛLULLAH” idi!**

Farkı neydi kendisinden önceki Rasûllerden?

Meselâ **İbrahim** aleyhisselâm da, **Musa** aleyhisselâm da, **İsa** aleyhisselâm da “**Rasûlullah**” idi...

Hazreti **Muhammed** aleyhisselâmı tasdik etmek niçin zorunlu?

Diğer Rasûlleri tasdik edip, kabullenip; Hazreti **Muhammed**'i ve bildirdiklerini kabul etmemek niçin insana her şeyi kaybettirir?

Hazreti **Muhammed** aleyhisselâm, “**HANİF**”lik kavramını getiren **İbrahim** aleyhisselâmdan; **tenzih** yönlü açıklamalar yapan **Musa** aleyhisselâmdan, **teşbih** ağırlıklı anlatımla görevini yapan **İsa** aleyhisselâmdan çok farklı bir işlevle; **teşbih ve tenzihi cem etmiş tevhide açığa çıkarmış ALLAH kulu ve Rasûlü**, ve **son Nebi**'dir!.

Çünkü **O**, hepsinden farklı ve ayrıcalıklı olarak “**SÛNNETULLAH**”ı “**OKU**”muş; buna dayalı olarak insan için gerekli olan her şeyi,

kâh vahiy olan âyetlerle, kâh da hadîs denilen açıklamalarıyla insanlığa bildirmişti!.

“Hadislerle işimiz yok bize yalnızca Kurân yeter” diyenler ne **Kurân**’ı anlamışlardır; ne **ismi “ALLAH”** olan hakkındaki işaretleri değerlendirebilmişlerdir; ne de **“Rasûl”**lük veya **“Nebî”**liğin işlevinin ne olduğunu fark etmişlerdir!.

Onlar hâlâ, yukarılarda uzayda bir yerde büyük bir tanrı hayal etmekte; onun yolladığı kanatlı meleklerle buyruk alan bir **postacı peygamber** düşünmekte; ve dahi bu **postacının** bize ilettiği buyruknameye inanmaktadırlar!!!

Hazreti **Muhammed** aleyhisselâm ve işlevi hakkında hiçbir fikir sahibi değillerdir!.

Hazreti **Muhammed** aleyhisselâmın evrensel ve tüm insanlığı kapsayan muhteşem **“SÜNNETULLAH”** açıklamalarını onlar hiç fark edememektedirler.

Androitmişçesine **Kurân** tekrarlamak veya sadece fiziki namaz kılmak onlar için yeterli tapınmaktır tanrıya!...

Bu yüzden de neler kaybettiklerinin asla farkında olamadan bu dünyadan geçip gideceklerdir!. İşte bu gerçeklerden farkındasızlık, onlar için en büyük karşılıktır, cezâdır!.

Ey Rasûlü inkâr eden, **“bana Kurân yeter hadislerle işim yok”** diyen nankör; sil bakayım hafızandaki, **Rasûllullah**’tan sana ulaşanların hepsini; bakalım ne

konusabileceksin **Kurân** veya hadîs veya bunlara dayanan ilimler hakkında?!

Kendisini aydınlatan ve ona bilmediklerini öğreten; ismi “**ALLAH**” olanı tanıtan ve “**sünnetullah**”ı bildirene yapılan nankörlük; bunun karşılığını, ebediyen o gerçeklerin müşahade ve yaşamına karşı perdelilikle alır!. Bu da dışardan bir tanrının veya varlığın cezalandırması şeklinde değil; Özündekinin, kendisine, elleriyle yaptıklarının karşılığını vermesi şeklinde gelişir!. Bu durum, “**sünnetullah**” gereği beyindeki bir kilitlenmenin sonucudur. **Her kişi, inkâr ettiği karşı kendini otomatik olarak kilitler!** “**Sünnetullah**” konusuna bir başka yazıda açıklık getireceğiz inşallah.

Rasûlullah aleyhisselâmı, **postacı peygamber** olarak değerlendiren nankörler, yolun en başından, kendi zanlarına sapmış oldukları için, daha sonraki aşamaları zaten değerlendirme imkânı ile karşılaşamazlar.

Hazreti **Muhammed** aleyhisselâm asla değişmeyen veya dönüşmeyen “**SÜNNETULLAH**”ı “**OKU**”muş olarak; **risâletinin** gereği “**Fatiha**” okunan ve **Fatiha**’sız asla geçerliliği olmayan **salât**’ı teklif ederken; **Nübüvvetinin** işlevi olarak da, salât öncesinde abdest almayı uygulamıştır!

Zirâ, **risâlet**, ismi “**ALLAH**” olanı anlayıp hissetmeye dönük bir işlemdir ve bu işlev sonsuza dek devam edecek olan bir yaşantının elde edilmesiyle alâkalıdır. Abdest ise, beden bu işleve hizmetiyle ilgili ve dünya yaşantısıyla sınırlı bir uygulamadır.

Bu aralar bazıları, “**Salât**”daki **Bismillâh ve Fatiha** okunuşuyla yaşayabilenin mi'râcı olan hissedışı, tutup yoga ile, veya Hint felsefesinin Nirvana'ya ulaşması ile kıyaslamakta ve hatta aynı şey olduklarını iddia etmekteler.

Oysa birbiriyle hiç alâkası olmayan iki olaydan söz edilmekte!

Niye böyle?..

Neden böyle olduğu konusuna daha sonra döneceğim.

Hazreti **Muhammed** aleyhisselâm **son nebî**'dir; çünkü “**sünnetullah**”ın insanlığı ilgilendiren tüm özelliklerini bütün detayları ile anlatmıştır.

“**Sünnetullah**” konusu tahmin edemeyeceğiniz kadar önemli bir konudur. Zirâ “**sünnetullah**”ın ne olduğunu fark edemeyen kendi kozasından asla çıkamaz; kozasında, hayâl dünyasında yaşamaya devam eder. Buna, insanların uykuda olması, yani **rüya görmesi** diye yaklaşılmıştır. Rüyaların ne kadarının gerçekçi olduğunu bir düşünün!.

Açıklandığı devir şartları itibariyle, zorunlu olarak mecazlar, işaretler kullanılmıştır; ancak bugün artık belli bir bilim ve kültür altyapısı olanlar, Hazreti **Muhammed** aleyhisselâmı eskisinden çok daha farklı anlayabilmekte ve değerlendirmektedirler.

Önce şu mutlak gerçeği fark ve kabul edelim:

İsmi “ALLAH” olarak bize bildirilen ve tanıtılan, neyse, **O**'dur!.

Kul da, kuldur!.

Kul'un varlığı ve varlığı altındaki her şey, ismi "**ALLAH**" olana ait olsa dahi, o yine de sadece bir "**abd**"dır ve asla "**ALLAH**" değildir!.

Hazreti **Muhammed** dahi, tüm muhteşem ilmi kişiliğiyle ve kendisinde açığa çıkan **ismi** "**ALLAH**" olana ait özelliklerle varoluşuna rağmen bir "**abd**"dır, yani **KUL**dur ve ebeden bu böyledir!.

Şimdi gelelim olayın neden ve nasıl böyle oluşuna...

"**Zerre küllün aynasıdır**" işaret ve uyarısını yapan **Rasûlullah** aleyhisselâm, vurguladığı bu gerçeğe "**kul**"luğun da en büyük açıklamasını yapmaktadır.

"**Abd**" nedir?

"**Abd**", ismi "**ALLAH**" olanın dilediklerini yerine getirmek durumunda olandır.

Burada konuyu anlatabilmek için, hem incir misâlini vereyim hem de **holografik gerçeklik** misâlini...

İncir bir meyve, ama içindeki her çekirdek dahi gelişmesi hâlinde bir incir!... İncir, nasıl teklik içindeki çokluğu, bu çoklukla birlikte her birinin tekliğini sembolize eden bir meyve ise; bu yüzden "**İncir**" Sûresi gelmiş ise...

Holografik gerçeklik sonucu, evrende tüm boyutları ile var olan her şey, evrendeki her bir zerrede de aynı şekilde mevcut ise...

İsmi "**ALLAH**" olan da, aynı şekilde, her bir zerrede, Zâtıyla, sıfatlarıyla, esmasıyla,

arşıyla, kürsîsi ile, yedi kat semâvât ve yedi kat arzıyla mevcuttur!.

Bu her insanda böyle olduğu gibi, tüm boyutlardaki tüm canlılarda da böyledir!.

1998 yılında Antalya’da bu konuları anlattığım ve “**Üst Madde**” ile “**Özün Seyri**” isimlerini verdiğim sohbet kasetlerindeki bu gerçekleri, çok daha sonra detaylı şekilde “**TEK’İN SEYRİ**” isimli kitabımda açıklamaya çalıştım.

Evrende her birim kendi boyut ve yapısının bilinç ve şuuruna sahiptir. Ama bir diğer boyut varlığının bunu algılaması yapısal şartlar sebebiyle mümkün olmaz!.

Her birim kendi yapısındaki bu mertebeler dolayısıyla da kendi özünde oluşacak bir yükseliş veya sıçrama ile Rabb’ine, Melîk’ine ve İlâh’ına ulaşma şansına sahiptir!. Ki bunu artezyen kazmaya benzetebiliriz. Veya “uruç” da diyebiliriz.

Bazı birimlerde ise, kaynağın ve hatta gayzerin fışkırması gibi **özden gelen = tenezzül eden** bir şekilde ilim açığa çıkar!.

Velâyet uruç yolludur bilinen anlamıyla. Gerçekte velâyetin üst mertebesi olan **Risâlet** ise irsal yolludur. Velâyetin üst kademesi olan, “**EI VELÎ**” isminin işaret ettiği anlamın açığa çıkışıyla meydana gelen Risâlet, kişide Rasûllük olarak değerlendirilir.

Rasûller, risâlet adının işaret ettiği **mahiyet** itibariyle birbirlerinden farksızdırlar; fakat irsâl olunan ilmin kaynağı olan sıfatlar yönünden farklıdırlar!.

Kimi Kudret sıfatından irsâl olmuştur, kimi İlim, kimi Hayat!

Neyse konuyu fazla genişletmek yerine ana noktamıza dönelim.

Hazreti **Muhammed** aleyhisselâm kendisinde açığa çıkan sıfatlara, isim özelliklerine, “**sünnetullah**” **marifetine** rağmen asla “**ALLAH**” değil, “**ABD**”dır!.

Evrende var olan tüm yaratılmışlar yani “**zerre**”ler de böyledir!.

Zerre küllün aynasıdır; ama asla zerre kül değildir; kül kendisinde var olmuş olsa dahi!...

Buradan bir başka noktaya kayılır... Zerre her an kendisindeki hakikat ve o hakikat noktasıyla ilişkiler içinde yaşamını nasıl sürdürür; sorusunun cevabına... Ne var ki bu yazıda buna girmeyeceğim; çünkü burada anlatmak istediğim husus o değil... Zaten onun işaretini bundan önceki yazılarda vermiştim.

Gelelim ana noktaya.

Zerre zerredir!. Kül değil!

Kül, yani hologramik gerçekliğe esas olan ana yapıya, “İşte “**ALLAH**” adıyla işaret edilendir!” diyenler burada büyük bir yanılğıya düşerler ve gerçekten saparlar!.

Burada onları uyaracak olan levhada şu gerçek yazılıdır:

“İsmi “ALLAH” olan, ZÂT, tecezzî (cüzlere ayrılma) kabul etmez!”

Burada “İhlâs” Sûresinin anlamını iyi düşünmek gerekir. **Ahadiyyet** ve **Samediyet** sonucu olarak kendisinin varlığından başka bir şey düşünülemez; ve dahi bu mertebede tekillikten dahi bahis açılmaz!

“K” olayı diyerek, “ALLAH” isimli kitabımızda anlattığım konuyu iyi incellerseniz görürsünüz ki, İlm-i ilahîde bir noktadan açığa çıkan açıda içindeki 11 boyutlu evren, paralel evrenler veya bizim deyişimizle “evren içre evrenler”, hologramın konusu olan “KÛL”dür!. Ve zerre de bu küllün aynasıdır!.

“**Hayâl içinde hayâl içinde hayâl**” diye eski hakikat ehlinin tarif ettiği konu budur işte!... **Nokta**, bir hayâldir **ismi** “ALLAH” olan indinde!. O noktanın açılımı olan, **açıda içindeki küll** bir hayâldir... Küllün yansıdığı her zerre diye tanımlanan, her bir ayna dahi ayrı bir hayâldir!.

İşte bu yüzdendir ki, zerrede varlığı hologramik gerçeklik dolayısıyla var olan “küll” dahi, “ALLAH” adıyla işaret edilen olmayıp; yalnızca, bir “NOKTA” olarak, O’nun ilminde var olan “ilmî sûret”tir!.

Yani, 11 boyutlu evren, ya da paralel evrenler topluluğu, her zerrede, tıpkı incirin, sayısız çekirdeğinin her birinde varoluşu gibi, her birimde varolsa dahi, bundan öte bir şey değildir!. O da gerçekte “ALLAH”a “**abd**”lık etmededir!.

Bu anlattıklarımın birşeyler paylaşmayı sağlayabildiysem... Bilelim ki, tasavvuf heveslilerinin önce, “**ben, sen, o Hak!**”

kabullerinden; ve dahi **herşeyi, Hak oldukları için kendilerine mubah kabullenmelerinden** çok çok ötededir gerçekler!.

Kusurumu bağışlasın son zamanlarda yazdıklarımın dolaylı beni uyaran ve kızan kişiler. **“Kafa karıştırıyorsun, anlaşılmaz şeyler yazıyorsun, bunlara ne gerek var”** diyenler... Onlar için de yazılmış pek çok kitap var kitapçılarda, başta ilmihal kitapları ve çeşitli evliya menkıbeleri olmak üzere!.

Hoş görsünler, bizim de **“abdiyetimiz”** bu yönde işte!.

Lütfen, **Muhammed** aleyhisselâmın getirdiği **“ALLAH”** ilmini karşılıksız olarak sizlerle paylaşan bu fakîre, kızmak yerine dua edin!.

13 Haziran 2005
Raleigh – NC, USA

ESKİ ve YENİ

“Sünnetullah” mevzûuna bu defa bir ara verip, bu konuların daha iyi anlaşılması için, üzerinde durulması çok önemli bir hususa değinmek istiyorum...

Adam alışmış hayatı boyunca tarlasında traktör sürmeye... Yaşantısından da hiç mutsuz değilmiş... Hatta zaman zaman aşka gelip tarlasını sürerken akrobatik hareketler bile yaptırırılmış traktörüne kendince!.

Derken bir gün çıkagelmiş elektro–mekanik uzmanı oğlu Almanya’dan yeni imalatları bir araçla; adam görünce şaşakalmış! Araç elektronik butonlarla kullanılıyor, karada suda gidiyor, uygun şartlarda yerden bir–iki metre bile havalanıp engebeleri aşabiliyor!..

Kolay, demiş adam içinden; ne olacak, o oda bir araç işte traktör gibi yürüyen; ben de kullanırım bunu...

Oğlu uyarılmış:

—Baba, yeni araç ancak yapılış ve işleyiş sistemine uygun yeni kullanım kılavuzuyla kullanılabilir. Her sistemin kendi kullanım kılavuzu vardır! Bu araçtan randıman alabilmen için onu uygulaman zorunludur!.

Adam hoşlanmamış bu uyarıdan.

“—Ben 50 yıldır traktör kullanırım!. Nasıl araç kullanılacağını senden iyi bilirim!. Vereceksen ver şu mereti kullanayım bir bakalım!.”

Gerisini yazmayayım... Neler olmuş siz tahmin edin!.

Çok uzun yıllardır, “**sünnetullah**” denmiş olan, evrensel yaşam sistem ve düzeninden söz edip duruyorum.

Her **şeyin**, kendine göre bir sistem ve düzen içinde meydana geldiğini; bildiğimiz ya da bilemediğimiz bir sebep—sonuç ilişkisi içinde oluştuğunu anlatmaya çalışıyorum.

Ne sihirbaz sopası var evrende, ne de sihirli değnek kullanan gökteki bir yıldızda yerleşik tanrı!.

Yaşam sürekli yenilenmektedir!.

Sonsuza dek, her planda yenilenme de devam edecektir!.

Zaten bu bir realite olmasa, her yüzyılın başında bir “**müceddid—yenileyici**” **gelmesinden** söz edilmezdi. Ama konumuz bu değil!.

Konumuz, yeni anlatımların nasıl ve kimler tarafından değerlendirilebileceği!.

Misâli müsaadenizle kendimden vereyim...

13 Eylül 1963 tarihinde, taklidî anlayışla, hadislerin işaret ettiği zikir ve diğer ibadetleri, İslâm Dini'nin gereklerini uygulamaya başladım.

Bu alandaki tüm çalışmalarım, hep sorgulamak şeklinde gelişti o tarihten itibaren... Ne neden nasıl.... Önce **Elmalılı'nın Hak Dini** tefsiriyle başladım işe; arkasından da **Sahihi Buhari** ile devam ettim... Sonra da diğer hadis kitaplarıyla... 1964 yılı başlarında rahmetli **Medine'li Seyyid Osman Efendi** ile tanıştım ve ondan çeşitli ibadet şekilleri öğrendim; dualar, zikirler vs., ve hep bunları uyguladım.

Sonra tasavvuf eserlerini incelemeye başladım.

Bu konuda **Abdülkadir Geylani'den Muhyiddini Arabi'ye; Ahmed Rufai'den Abdülkerim Ciyli'ye** kadar okumadığım, fikirlerinden istifade etmediğim, bakış açılarını öğrenmediğim tasavvuf ehli kalmadı. Onların çeşitli uygulamalarını kendimde denedim elimden geldiğince... Sonra 1965 yılında hacdan döndükten sonra ilk Dua Kitabını yazdım, o günkü bilgilerim kadarıyla.

Araya askerlik girdi...

1967 yılında, hissedip yaşadıklarımı, o günkü kavrayışımı, bakış açımı yansıtan "**TECELLİYAT**" isimli kitabımı yayınladım.

Daha sonraki süreçte de günlerimin çok büyük kısmı oruçlu ve sürekli zikir halinde geçti... Çeşitli yıllarda 80–120 günlük uzlet–riyâzatlar yapıp, 4–5 günlük bağlamalı (arada hiç bir şey yememek ve içmemek üzere) oruçlar tuttum!. Okuyup, duyup, öğrenip uygulamadığım çalışma kalmadı diyebilirim.

Bu arada bana **ALLAH**'ın "**irade**" sıfatının adı olan "**MÜRÎD**" isminin önemi fark ettirildi.

İnsanın zayıf noktasının, irade sıfatının beyin açılımında yeterli açığa çıkmamasından kaynaklandığını; bu zayıflığın “Mürîd” isminin beyinde yoğun tekrarlanması suretiyle giderileceğini gördüm. Bu kelime tekrarı öncelikle beyin biyokimyasını, daha sonra da beyin biyoelektriğini ve sonuçta ruhu etkiliyordu tespitime göre. Rahmetli **Gazalî**’de “**Mürîd**” isminin öneminden bahsediyordu kitaplarında.

Bazıları bu ismin **esma-ül hüsna** içinde olmayışından söz ederek; benim kendime mürit toplamak için bu ismi uydurduğumun dedikodusunu yayıyorlardı! Bu **bilgisizleri** tebessümle karşılayarak yoluma devam ediyordum. Çünkü **ALLAH’ın yedi Zati sıfatından biri olan “İrade sıfatı”nın adının “Mürîd” olduğunu** bile bilmeyecek kadar cahildi bunlar!.

Yaşamım boyunca ne öğrendiysem, önce kendimde denedim sonra da yakınlarımdan arzu edenlere tavsiye ettim.

Sonuçta yıllar bana, “Mürîd”, “Kuddûs” ve “Fettah” isimleri zikrinin beyinde çok önemli açılımlar yaptığını gösterdi. Bu konudaki formülleri, yazdığım DUA kitabının, “**Özel Zikirler**” bölümünde yayınladım.

Bunlara ve diğer bazı **ALLAH isimlerine** devam eden kişilerde zamanla önemli anlayış gelişmeleri oluyor; o güne kadar fark etmedikleri pek çok sırrı kolaylıkla kavrayabilir hâle geliyorlardı. Elbette, akıl sağlığı yerinde olması yanısıra bu konulara

istidât ve kabiliyetinin de fıtraten müsait olması şartıyla.

Bu olay, beyindeki bir mekânizmanın işletilişi idi!.

Kişinin inanıp inanmamasıyla ilgisi yoktu...

ALLAH'ın insan beynine bahşetmiş olduğu bir mekânizmanın ya da sistemin işleyişinden ibaret bir olaydı bu!

Tanıdığım nice **Alevî veya ateist** kişiler dahi bunları, "**İNANMAYARAK**", sırf denemek için, uyguladılar ve belirttiğim sonuçlara ulaştılar!.

O yüzden bu tecrübelerimin sonucu olan bir kısım bilgilerimi "**DUA ve ZİKİR**" isimli kitabımda yazıp, arzu edenlerin istifadesine sundum.

Yeni şeyler daima yeni uygulamalar eşliğinde açığa çıkar!

Eski uygulamayla yeni şeyler üremez!.

Benim de yeni uygulamam, yalnızca, bahsettiğim bu isimlerin beyindeki tekrarı konusundaydı!. Ve açığa çıkanlar da bu üç ismin anlamları doğrultusundaydı..

Onun dışında tavsiye ettiğim, **tesbih namazı** hadîs idi ve **Rasûlullah aleyhisselâmın amcasına** tavsiye ettiği bir namaz idi. **Oruçlar** konusunda hadîsler pek çoktur. **Abdestsiz gezmek** konusunda hadîsler pek çoktur. **Namazın taklidîden çıkartılıp, hakkıyla tahkiki olarak edâ edilmesi** zorunluluğu hakkında âyetler, bilgili

insanlarca hep nakledilmiştir. Kendi uyguladığım ve yakınımında olan birkaç kişiye tavsiye ettiğim **bağlamalı oruçlar** ise zaten genele hitap etmez!. İnsanlara farz olan ramazan orucudur!. Bunun dışında dolunay günleri veya Pazartesi, Perşembe oruçları tavsiye edilmiştir, o kadar... 7–11–40 gün bağlamalı oruç tutanlardan **ismail Hakkı Bursevî** eserlerinde bahsetmiştir; ama bunlar çok özel kişilerdir; ki benim onları taklit etmem, uygun olmaz sanırım!.

Farz olan ibadetlerin ne ve neden olduğunu da **“İSLÂMİN TEMEL ESASLARI”** isimli kitabımda yazdım. Bunların hikmetlerini öğrenmek isteyenler bu kitabı okuyabilirler.

Burada sizlerle samimî bir sohbet yapıp, **yeni uygulamalar olmaksızın yeniye ulaşılamayacağını** anlatmaya çalıştım. **Her yeni açığa çıkanın arkasında kesinlikle yeni bir uygulama vardır!. Asla eski ile yeniyi elde etmek mümkün değildir kanaatimce!.**

Ayrıca düşünüyorum ki...

Düzenli ve sistemli bir çalışma ve dahi ibadet süreci olmaksızın tasavvuf konuşmak okumak, **“hobi”** olmaktan öteye gitmez. Felsefe olarak kalır!.

Tasavvuf felsefesi okumak, tasavvuf felsefesi yazmak, tasavvuf ehli olmak değildir!.

Dünün tekrarı ile dünden öteye gidilmez!.

Şâh-ı velâyet Hazreti ÂLİ, “çocuklarınızı yarına göre yetiştirin, yaşadığınız güne göre değil!” derken...

Biz, **kıyâmete kadar yeniliğini ve orijinalliğini koruyup, o çağın insanına hitap edecek özellikler ihtiva eden Kutsal KİTABI**; günümüzde, **dünün tekrarıyla, dündekiler gibi anlayıp yorumluyorsak**; vay hâlimize!.

Bunları şunun için yazdım...

Yaşım gelmiş altmışa... **Rasûlullah** aleyhisselâmın dünyayı terk ettiği yıllara iki senem kalmış. Beyin ve akıl sağlığım yerinde ne kadar hayatta kalırım bilemem.

Ben ne bir şeyhim, mürşidim, ne de izlenesi bir önder; ne de başka bir ünvan veya etiketi olan biri... Ne de başkalarından bir pâyeye bekleyen biri... Kendimden söz etmemin sebebi de, bana göre çok değerli olan bu anlayış açıklıklarının, hiçbir çalışma yapılmadan havadan durduk yerde gelmeyeceği gerçeğini sizlere fark ettirmektir. İşte bu yüzden de bunları yazdım.

Ben, sadece sıradan bir düşünürüm ve yalnızca, düşüncelerimi yazarak arzu edenlerle paylaşırım.

Bu fikirlerden yararlananlar bizi okumaya devam ederler, fikirlerimizi veri tabanlarına uygun bulmayanlar da okumaz diledikleri gibi yaşamaya devam ederler.

Biz kendi çapımızda **ALLAH**'ın kolaylaştırdığı bazı yeni uygulamalarla (bahsettiğim üç isme

ağırlıklı devam suretiyle) bir kısım yeni bakış açıları edindik.

Diyoruz ki bu yüzden de...

Her yeni açılım veya oluşumun altında mutlaka yeni bir yaklaşım ve uygulama vardır.

Bu, bugün de böyledir; yarın da böyle olacaktır!

İstidâd ve kâbiliyetiniz olsa dahi, klâsik uygulama ile klâsik verilerin ötesini elde edemezsiniz!.

DİN adı verilmiş olan ALLAH sistem ve düzeninin, bugüne kadar fark edilmemiş yeni yanlarını ve inceliklerini, sırlarını öğrenmek ve değerlendirmek için de, mutlaka yeni yaklaşımları ve çalışmalarını sistemli ve düzenli şekilde sonuç alana kadar yapmak zorunludur kanaatimce!.

Bahçede bir orayı bir burayı çapalayarak kuyu açamaz, suya ulaşamazsınız!.

Maymun iştahlı kişiliklerin, üç beş günlük çalışmayla bir yere varamayıp; sonra da, "*bu bahçede su yokmuş*" demesi, yalnızca kendisini hüsrana uğratır.

Şükründen âcizim, Rabbim kolaylaştırdı, nimetine erdirdi, kulluğumu, hiçliğimi fark ettirdi...

İnsanların dedikodusu ise beni ilgilendirmez. Akli olan benim dedikodumla ömrünü boşa harcayacağına, kendisine gelecekte yararlı olan çalışmalarla yaşamını değerlendirir!

Gayrı bundan sonra takdir etmiş olduğu süre gelince de, köyümden alıp yeni bir boyutta kulluğuma devam ettirecek.

“Biz bu ilden gider olduk; kalanlara SELÂM olsun!” deriz Yunus gibi.

İhsan ettiklerini, bu fakîrde açığa çıkarttıklarını, kullarınla, takdir etmiş olduğun ölçülerde, **onlardan karşılık beklemeden** paylaştım; onlar senin kulların!. Takdir ve hüküm sana aittir Rabbül âlemiyn.

17 Haziran 2005
Raleigh – NC, USA

"SÜNNETULLAH"

(ALLAH Sisteminin Değişmez Yasaları)

İsmi "ALLAH" olanın, yeryüzündeki en büyük mucizesi MUHAMMED MUSTAFA aleyhisselâmdir!. O'nun beyni, hakikati ve beyni ile hakikati arasındaki iletişim, yeryüzünde açığa çıkmış en büyük mucizedir!

ALLAH kulu ve Rasûlü Muhammed aleyhisselâmın en büyük mucizesi ise Kurân-ı Kerîm'dir!.

Niçin?

Çünkü "ALLAH" Rasûlü ve Nebîsi olarak, ne kendisinden önce, ne de sonra (kıyâmete kadar) hiç kimse O'nun açıklayıp bildirdiklerini açığa çıkaramayacaktır da ondan! Bu yüzden de O'ndan sonra **nebî** gelmeyecektir.

Nedir bu mucizevî olay?

Kurân, iki ana fikir veya bölümdür birbirine girift halde:

1. "**Tanrı ve tanrılık kavramı**"nın geçersiz olduğunu vurgulayıp; ismi "ALLAH" olanı bildirmek ve tanıtmak (bu **Risâletin** konusudur).

2. “**SÛNNETULLAH**” adıyla bildirilen **evrensel sistem ve düzeni** açıklamak; buna dayalı olarak, nelerin yapılmasının veya yapılmamasının insana yararlı olacağını bildirmek (bu da **Nübüvvetin** alanıdır).

Yaşadığımız dünyada otomatik olarak tâbi olduğumuz yasalar ile, tüm evrensel yasalar **Kurân-ı Kerîm**'de “**sünnetullah**” olarak isimlendirilmiştir..

Stringlerin hareketinden; holografik gerçeklikten; evrenler arası ilişkilerden; evrenin enerji bütünselliğinden; kozmolojik ilişkilerden; insanın kendi yapısı ve özündeki **Arş**'ından **Kürsî**'sine, **semâvâtına** ve yedi kat arzına kadar, tüm ilişkiler yumağı hep “**sünnetullah**” kapsamında gerçekleşir!.

“**Sünnetullah**” öncelikle şöyle bildirilmektedir:

“**Sünnetimiz**” **başka bir şekle dönüşmez!**.
(Esrâ:77)

“**Sünnetullah'ta değişme olmaz!**” (Fetih:23)

“**Sünnetullah'ta tahvil** (sapma – yön – amaç – tarz değişimi) **olmaz!**” (Fâtır:43)

Şimdi bir evrensel gerçeği vurgulayalım; bazılarının hafsalaları çok zorlansa veya alamasa da... Zirâ gerçek gerçektir!.

Nokta'dan ilk açılımın olduğu andan, genişleyen evren gerçekliğine dayalı bir şekilde sonsuza dek tüm olan ve olacaklar, Yaratıcı Kudret indinde bellidir ve asla değişmez!.

Bu vurguladığım olay yanında, insanlık tarihinin yeri ise düşünebilenlerce takdir edilir ki, bir hiç mesabesinde dir!.

Evrende muhakkak ki insan aklının alamayacağı kadar **canlı, şuurlu değişik türler mevcuttur**; ve bunların tamamı dahi bu **“sünnetullah”** kapsamında değerlendirilir!.

Bir **ALLAH Rasûlü** uyarısını hatırlayarak konumuza girelim:

“Siz eğer benim bildiklerimi bilseydiniz, az güler çok ağlardınız!.. Rahat yataklarınızda yatamayıp “ALLAH, ALLAH” diye bağıarak dağlara kaçardınız!”

Acaba ALLAH Rasûlü ne anlatmak istiyordu burada dersiniz?

“Sünnetullah”ı eğer “OKU”yabilirsek...

Evren Anayasası'nın şu ilk maddelerini fark etmeye başlarız:

1. Tüm yaratılmışlar, bilinçli veya bilinçsiz şekilde mutlak kulluklarını yerine getirmektedir; yaratılış amaçlarına hizmet eder şekilde yaşayarak!.

“Yedi Sema, Arz ve onların içindekiler (hep) O’nu tesbih eder... Hiç bir şey yok ki O’nun Hamdı ile tesbih etmesin, fakat siz onların tesbihinin anlamını anlamıyorsunuz.”
(Isra:44)

“Semavat’ta ve Arz’da bulunan canlılar ve melaike (ruhani ve cismani alemlere ait

varlıklar ve kuvveler) hiç kibirlenmeksizin **ALLAH'a** secde eder.” (Nahl:49)

2. İblîs denilen varlığın isyanı dahi mutlak kulluğunun eseridir! Ne var ki mutlak kulluk ifâsı, tard edilme veya lânete (uzak düşmeye) engel olmaz!

“(İblis) dedi ki: “Rabbim!.. 'B'eni azdırman dolayısı ile, yemin ederim ki, Arz'da onlara (sünnetullah'a ters davranışları) süsleyeceğim ve onları toptan azdıracam.” (Hicr:39)

3. Sünnetullah'ta, ismi ALLAH olanın “kudret” sıfatı hakimdir. İsmi “ALLAH” olanın “Kadir” sıfatı gereği, Sünnetullah denen evrensel sistem ve düzen, her dem güçlünün güçsüzü yok etmesi şeklinde işler! İsmi “ALLAH” olan, var ettiği sistemde “kudret” sıfatını ortaya koyar. “Acz” ise sistemde yok olmak içindir!. Dolayısıyla, sistemde duygulara ve beşeri değer yargılarına dayalı değerlendirmelerin hükmü yoktur! Acımak veya acınmak sistemin işleyişini etkilemez. Korunmak isteyenler için içinde bulunulan ortamın gerektirdiği tedbiri almak zorunludur. Duygularına ve beşeri bakış açısına göre yaşayan, bu kararlarının sonuçlarını da yaşar!

“Ey iman edenler! Nefslerinizi/kendinizi ve ehlinizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan Nar'dan koruyun. Onun (o nar'ın) üzerinde çok katı-kavi, çok şiddetli–sert–acımasız, kendilerine emrettiği konuda **ALLAH'a** asi olmayan ve emredildiklerini (mutlaka) yapan melekler (kuvveler) vardır.” (Tahrim:6)

4. Her birim, her bir anda, kendisinden daha önceki süreçte açığa çıkmış olanın sonuçlarını ve gereğini yaşamaktadır; farkında olsa da, olmasa da!. Bu, yaptıklarının cezasını (yani karşılığını) almasıdır. “Bugün”, “dünün” sonucudur; “yarın” ise “bugün”ün sonuçları yaşanacaktır!. “Bugün”, yaşadığın andır!. “Yarın” ise yaşadığın anın sonrası! Zerre kadar hayır yapan anında karşılığını alır; zerre kadar zararlı fiil ortaya koyan bunun da anında karşılığını alır. Ancak, alınan bu karşılık, beyindeki alındığı devre itibariyle, kısa veya uzun zamanda belirgin olabilir!. Çünkü ortaya konulan fiilin beyindeki hangi devrelerin faaliyeti sonucu oluştuğu, fiilin feedback şeklinde beyinde nasıl bir geri etkileşim oluşturduğu, ve dahi bu geri etkinin beyinde ne zaman hangi şartlar sonucunda devreye gireceği bizim tarafımızdan bilinemez.

“O gün, (amellerin suretlerinin kayıtlı olduğu) Kitab ortaya konmuştur. Mücrimlerin, onun içinde olanlardan korkup ürpererek “Eyvah bize bu nasıl Kitapmış ki küçük büyük bırakmadan hepsini ihşa etmiş (tek tek sayıp dökmüş, zabt–muhafaza etmiş)” dediklerini görürsün. Ne yapmışlarsa onu hazır bulmuşlardır. Rabbin kimseye zulmetmez.” (Kehf:49)

“(Dürülen) sayfalar neşrolduğunda (açıldığında)...” (Tekvir: 10)

“Kim bir zerre ağırlığınca bir hayır yaparsa, onu görür. Ve kim de bir zerre ağırlığınca bir şerr yaparsa, onu görür.” (Zilzal:7–8)

5. Her birim için sonsuza kadar sadece yapabildikleri ve yapabildiklerinin sonuçları söz konusudur. Yapmamış olduğunu veya karşılığında mahrum kalmayı getiren bir yanlışı telâfi edebilecek hiçbir mazeretin geçerliliği yoktur.

“İnsan için yaptığının dışında hiçbir şey yoktur.” (53:39)

6. Sistemde geçmişin telâfisi yoktur!. Sistemde oluşlar sürekli bir ileriye gidişi oluşturduğundan ve yaşanan hiç bir anın tekrarı söz konusu olmadığından geriye, DÜNE dönmek de imkânsızdır. Dolayısıyla geçmişin telâfisi yoktur!. Yalnızca, yaşanan anın değerlendirilmesi söz konusudur!. Geçmiş geçmiştir!. Geçmişin (ve dahi namazın) kazası da olmaz!

“Eğer o ikisinde (Arz–Semavat) ALLAH yanısıra ilahlar (mevcud, müessir) olsaydı, elbette o ikisi de fesada uğrardı. Arş’ın Rabbi olan ALLAH onların vasıflamalarından münezzehtir. O, yaptığından sual edilmez. Onlar sual edilirler.” (Enbiya:22–23)

7. Dünyada â’ma (kör) olan âhirette de â’ma olur; hatta daha da şaşkın!. (17:72) Burada basireti açılmayan, ölüm denen dönüşümden sonra ebediyen kör kalır!

8. İsmi “ALLAH” olan, bu konuda yeterli bilgiye ve tefekküre sahip olmayanların sandığı gibi, uzayda bir gezegende yaşayan bir tanrı olmadığı için bir gün tanrının karşısına geçip neden türünden

soru sormak da kesinlikle mümkün değildir!

9. İnsan, sonsuz yaşama dönük ne elde etmek istiyorsa, dünyada iken bunun gereklerini yapma ve ruhuna bunu yükleme şansına sahiptir. “Ölüm” denen “boyut değiştirme” sonrası, ibadet denen beyin geliştirme çalışmaları söz konusu değildir. Ölümle buna dayalı tekâmül yolu da kapanır!. Dolayısıyla yaşam, ibadet denen beyindeki ALLAH isimlerine dayalı özellikleri açığa çıkarmak için tek ve eşî bir daha gelmeyecek yegâne şanstır. Bahanesi veya mazereti ne olursa olsun bunu değerlendirmeyen sonuçlarını ebeden **değiştiremez!**

“Nihayet onlardan birine ölüm geldiğinde dedi ki: “Rabbim beni geri döndürün”... “Ta ki terketmiş bulunduğum şeylerde (sünnetullahı ters düşen davranışlarımda) isabetli yerinde fiiller yapayım”. Hayır (asla mümkün değil), bir kelime ki onu kendisi söyler (sistem’de yeri ve geçerliliği yoktur). Arkalarında (eğer geri dönüş mümkün olsaydı) ‘önlerinde’ ba’solunacakları güne kadar bir berzah (engel, perde, aralık, boyutsal başkalık) vardır! (Geri dönemezler; reenkarnasyon da mümkün değildir). Sur’da nefholduğunda (ikincisinde), o gün aralarında nisbetler (beşeri mensubiyetler, akrabalıklar, etiketler; dünyada birbirlerini tanımalarını sağlayan görünümleri) olmayacak. Sualleşmezler de (dünyadaki nisbetlere/iletişime göre birbirlerini sormazlar da).” (Mu’minun:99–101)

10. Her birim, incir içindeki çekirdek ya da spermdeki insan gizliliği gibi, kendisinden sonrakini içinde barındırır içinde bulunduğu boyuta göre. Velev ki, açığa çıkmasa...

11. İnsanın farkı, kendi semâvâtında yükselerek veya özündeki hakikat noktasına urûç ederek beşeri değer yargıları ve duygulardan arınmış bir halde, “halife” olmayı başarabilme olanağına sahip olmasıdır!.

“Sizi Arz’da halifeler kılan O’dur... Kim küfr (nankörlük) eder (birimsel, nefsanî, fani hazlar uğruna halifeliğini örter) ise, onun küfrü kendi aleyhinedir. Kafirlerle kendi küfürleri Rableri indinde şiddetli gadaptan başka bir şey artırmaz. Kafirlerle küfürleri hüsrandan başka bir şey ziyade etmez.” (Fatır:39)

12. Hedefine ulaşarak yeni bir boyuta sıçrama yapan bir tek sperm yanısıra, milyonlarcası hedefe ulaşamamanın sonucunu yaşamaktadır ve onlara hiç acıyan da yoktur!

Bu arada bir de ekleme yapalım konumuza, “sünnetullah” ile “sünnet-i Rasûlullah”ı ayrı şeyler diye öğrenmiş olanlar için.

Bazıları **ALLAH Rasûlü'nü**, yetişme şartlanmaları ile “**baba**” gibi kabul ediyorlar. Hâlâ hiçbir şey anlamış değiller!.

“RASÛL”ler birimizin, babası amcası falan değillerdir; **ALLAH Rasûlleri'**dir... Ta o devirlerden beri bu mahalle yaklaşımı ne

yazık ki hâlâ devam etmektedir. Bunun ne demek olduğunu düşünemeyenlere zaten bir şey anlatmak mümkün değildir!. İşte âyet:

“MUHAMMED sizden birinin *BABASI* değildir ve lâkin ALLAH RÂSULÜ ve SON NEBİDİR!” (33:40)

Umarım artık **O**'nu *baba* gibi kabul etmeyi bırakıp, gerçek hüviyetiyle değerlendirirsiniz!.

Tasavvurundaki tanrısına, **“ALLAH”** adını etiketleyip göğe oturtan, sonra da yerde *peygamberi* olduğunu sananlar için, elbette ki **“sünnetullah”** diye bahsedilen ile **“sünnet-i peygamber”** ayrı ayrı şeylerdir!. Biz, **tasavvufun “vuf”una** eremeyip **“tasa”**sında kaldığı için vahdet hikâyeleriyle uğraşan nîce kişide dahi bu ayırımı rastladık... Bırakın, her şeye sırf zâhir gözüyle bakanları bir yana...

“O kendi hevâsından konuşmaz!” (53:3)

Âyeti başlı başına yeterlidir düşünebilen beyinler için **“ALLAH Rasûlü ve Nebisinin sünneti”**nin **“sünnetullah”** üzere olduğuna. Ayrıca bu konudaki değişik hadislerle konuyu detaylandırmaya gerek duymuyorum. İsteyen araştırsın bu konudaki hadisleri.

Kim olursa olsun, her birim **“zerre”**dir, **“kül”**e ayna olan; ve kendisindeki **Hakikatin** özellikleriyle (esmâsıyla) **O**'nun muradını zâhire çıkartır!.

“TEK”ten **“çok”**a bakma yetisi kendisinde açığa çıkmayanların bu **sırrı** anlamaları mümkün değildir; velev ki taklit yollu kabul edile..

“Kelime-i şahadet”in anlamını idrak ederek söyleyebilen cennete girecek olandır!.

Ne var ki Hazreti **Muhammed Mustafa** aleyhisslâmın **“tanrı peygamberi”** değil, **“ALLAH kulu ve RASÛLÜ”** olduğunun idrakinde olarak buna **“ŞEHADET”** edebilecek **“İNSAN”** sayısı da galiba o kadar fazla değildir yedi milyarlık dünyada!

24 Haziran 2005
Raleigh – NC, USA

"SÜNNET-İ RASÛLULLAH" (ALLAH Rasûlü'nün Sünneti – ALLAH Ahlâkı)

"Sünnetullah" konusunun biraz daha iyi anlaşılması; beyinlerdeki "*ulu tanrı babamız, resulullah babamız*" balonunun patlaması için, konuya bu yazıda da devam etmek istiyorum. Zira, karşımızdaki bu muhteşem yüceliklere, mahalle aklının "*anam-babam, amcam-yengem*" gibi beşerî yakıştırmalarıyla bakarsak, nelerden perdelenmekte olduğumuzu hayâl bile edemeyiz!.

Bu konuya ne kadar önemle yaklaşıp, ne yazarsak yazalım, insanlara, kendi **hayâl dünyalarında şekillendirdikleri "DİN" anlayışından** vazgeçip, **bildirilen** evrensel gerçekleri kabullenmek çok zor geliyor!.

Düşünüyorum acaba ne yapmam lazım diye... Eskinin tekrarını yazsam "***bunlar hep bildiğimiz şeyler***" deniyor; yeni duyulmadık şeyleri yazsam, bu defa da "***bunları hiç duymadık daha önce, nereden çıkarıyorsun***" deniyor!!! Bilmem ki ne yapmak lazım?

Ama bildiğim bir şey var ki, hiç farkında değiliz "**ALLAH**" ya da "**Rasûlullah**" derken neden söz ettiğimizin!. Sadece lafını ediyoruz

bazı kavramların; anlamını hiç tefekkür etmeden!

“ALLAH” ismi ile işaret edileni idrâk, ancak, idrak edilemeyeceğini idrâktır!” diyen Ebu Bekir Sıddîk..

Aynı gerekçeden hareketle, biz de diyoruz ki:

İsmi “ALLAH” olanın yeryüzündeki en büyük mucizesi olan Muhammed Mustafa aleyhisselâmı idrak ve kapsamak, ancak, bizim bu konuda yetersizliğimizi idrâktır!

Çünkü, o muhteşem **Zâtın** getirdiklerini anlamaya ve deşifre etmeye çalışan bizlerin, **O'nun** müşahede ve yaşadıklarını yaşamamız, **O'nun** bir ikincisi olamayacağımıza göre, imkânsızdır!. Bu nedenle de önünde saygıyla eğilmekten ve açıkladıklarını anlamaya çalışmaktan başka çaremiz yoktur!.

“Messenger (elçi) – tanrının postacısı” türünden tanımlamalar, **ALLAH** ismiyle **işaret edileni** ve **ALLAH Rasûlü'nü** idrakte yetersizliğini kavrayamayanların, haddini bilmezliklerinden doğan akıl–mantık dışı yakıştırmalardır.

Gençliğinde **“Hanîf”** olarak yaşarken tanrı kavramını kabul etmeyen; daha sonra da, yalnızca ismi **“ALLAH”** olanı risâleti itibariyle insanlığa anlatmaya çalışan **Muhammed** aleyhisselâm şu evrensel gerçeğe tüm insanlığı uyarıyordu:

“Lâ tec'âl meâllahi ilahen âher, fetak'ude mezmumen mahzula” (İsra:22)

“ALLAH ile beraber (kafanda) bir de tanrı (kavramı) oluşturma (O'nun gayrını vehmetme)!. Yoksa, (bu şirk sebebiyle) kınanmış/aşağılanmış ve kendi başına/yapayalnız terkedilmiş (yardımsız) olarak oturup kalırsın!”

Çünkü, “tanrı” kavramı, insanın, dış dünyasına yönelip, özündeki hakikatten mahrum kalmasını oluşturur!. Ki bunun doğal sonucu da ebeden cehennem yaşamıdır!.

Sünnetullah gereğidir ki... Kim “KİMİ” inkâr ve reddederse, yaşamı boyunca, “ONUN GETİRDİKLERİNDEN” de perdelenir ve bu perdelilik hâliyle de âhirete intikâl eder!.

Bu gerçek böylece vurgulandıktan sonra, şimdi de gelelim Rasûlullah’a tâbi olmak konusuna...

“Sünnet-i Rasûlullah”a tâbi olmak adına, bize, putperest Kureyş toplumunun âdet ve örfünü uygulatmaya; bunun yanlış olduğunu söyleyince de, bizi *sünnet düşmanı* göstermeye kalkışanlara gelince...

Onlar, **ALLAH** kulu ve Rasûlü Muhammed Mustafa aleyhisselâmın hangi özellikler ve hangi işlevle yaratılmış olduğunu fark edemedikleri sürece, bu yaptıklarına devam edecek ve sonunda çok büyük bir sükûtu hayâl ve hüsrân yaşayacaklardır!

Rasûlullah aleyhisselâm, insanın, varoluşundaki şerefli **“hilâfet”** özelliğine dönük olarak, yaşamındaki önceliklere gerekli uyarıları yaparken; içinde bulunduğu

toplumun giyim kuşam ve davranış biçimleriyle hiç uğraşmamıştır!. **Bunlar, insana kazandırılmak istenen muhteşem “halife” olma vasfı yanında, çerçöp bile sayılmayacak konulardır...**

Özündeki ALLAH esmasını müşahede edip, Rabbini tanımak; Rabbani kuvvelerini yaşama geçirmek; “Sünnetullah”ı müşahede etmek; algılayabildiği evreninde, her an “Sünnetullah”ın nasıl açığa çıktığını seyretmek gibi çeşitli işlevleri yaşamamanın muhatabı olan insanın; hâlâ birbirinin giyim kuşamı ya da sakalı bıyığıyla uğraşması ne kadar hazîndir!

Ana amaç yanı sıra, hiçbir önem ve değeri olmaması dolayısıyla Rasûlullah’ın saygı ve uyum gösterdiği putperest Kureyş ahalisinin örf ve âdetlerini bize “*Rasûlullah sünneti*” diye kabul ettirmeye çalışan zihniyet; kozasını delip gerçek hedefi basîretiyle göremediği sürece; **ALLAH Rasûlü’nün onlara yaşatmaya çalıştığı ebediyet dünyasındaki halifelik kemâlatından mahrum kalarak ömürlerini boşa tüketeceklerdir.**

Oysa Rasûl, “ALLAH Rasûlü”dür ve sünneti de “sünnetullah”dır!.

Sünneti Rasûl, Sünneti ALLAH’tır!. ALLAH Rasûlü’nün bağımsız kendine özgü sünneti olmaz!.

“O KENDİ HEVASINDAN KONUŞMAZ!”
(Necm:3)

âyetinin kapsamını çok iyi anlamak lâzım. Bu âyette “**Kurân**” lafzı geçmiyor ve hevâ olmayan konuşması, vahiy olan âyetlerle sınırlanmıyor!.

“**Siz benden daha iyi bilirsiniz**” dediği konu dahi, anlatmak istediğinin anlaşılabilmesi sonucu, onları kendi hallerine bırakmak amacıyla idi. Çünkü onlara kendi bildiklerini anlatabilmesi mümkün değildi. “**Sünnetullah**”ın o konudaki bilinmeyen bir işleyiş sistemini anlatması belki yanlış değerlendirmelere maruz kalacak, belki çok yanlış anlayışlar ortaya çıkabilecekti. Bu olay dahi, Kureyşli’lerin **amaç doğrultusunda çok önemli olmayan konularına, yaşam biçimlerine veya anlayışlarına Rasûlullah’ın müdahale etmediğinin** açık göstergesidir.

Buna karşılık “**Sünnetullah**”ta bir yeri ve değeri olduğu için, örneğin, “**abdest alırken suyu yüzünüze çarpmayın, sürün sıvazlayın**” uyarısını yapmıştır ciltteki tüm hücrelere suyun nüfuz edebilmesi için.

ALLAH, bizlere **Rasûlü Muhammed Mustafa** aleyhisselâmın hangi özellikler ve hangi işlevle yaratılmış olduğunu fark edebilmeyi ve **ALLAH Rasûlü’nün sünnetinin de “ALLAH sünneti”** olduğunu kavrayabilmeyi nasip etsin.

8 Temmuz 2005
Raleigh – NC, USA

"Bİ-İZNİ-Hİ"

Rasûlullah Sünneti'nin Sünnetullah olduğunu önceki yazılarımızda açıkladıktan sonra, gelelim "**Sünnetullah**" oluşumundaki bazı insana ait gerçeklerin işaretlerine...

Önce "**Bismillâh**" hakkında bir iki söz...

Kelime-i tevhidi idrâk ettikten sonra, bunun yaşamda uygulanmasının cenneti getireceğini fark edebilen kişiye, **ALLAH Rasûlü'nün** en büyük hediyesi "**B-ismi-ALLAH-er-Rahman-er-Rahim**" anlayışıdır!

Bunun anlamını idrak edene, fıtratı kadarıyla, en yüksek cennet yaşamı nasip olur!. **İnsanın, eşrefi mahlûk** oluşu, bu kelimelerin anlamını idrak edip yaşama, istidat ve kabiliyetinden dolayısıdır!. Bu ancak, said olarak dünyaya gelmişler arasından, **mukarrebeler** ait bir şereftir.

"**Bismillâh**" çekilesi bir şey değil, yaşanılacak bir olayın, dille ifadesidir! Hakkıyla **kelime-i şahadeti** dillendirmek de ancak bu durumdakiler için mümkündür!. "**Muhakkikîn**" denilen **tahkik ehli** de bunlardır sadece ikân sahipleri olarak!. Biz ise genelde iman yollu takliden tekrarlarız bu cümleleri ve böylece cennet umarız Rabbimizden!

Gelelim bir diğer önemli konu olan Şefâat meselesine...

Rasûlullah kimlere şefaât eder veya etmektedir? Eğer bu dünyada şefaât ulaşmamışsa, sonrasında fayda eder mi? Veya, bizler bir diğerimize ne kadar yardımcı olabiliriz?

Hangi şartlarla şefaatten yararlanmak mümkündür?

İşte bu konuda **Âyetel Kürsî**'deki bir cümleyi hatırlayalım; zirâ, kişide **ALLAH**'ın tasarrufu nasıl açığa çıkmaktadır ve dış etkiler veya şefâat bu tasarrufu ne kadar etkiler sorusunun cevabı buradadır.

“...men zelleziy yeşfeu indehu illâ bi-iznihi”...

“...Kim şefaât edebilir “bi-izni-hi” olmadan!”...

Diyeceksiniz ki niye başını Türkçe yazdın da “bi-izni-hi” kelimesini Arapça orijinaliyle bıraktın?

Konunun sır noktası işte o kelime de onun için!.

B-izni-H...

Bismillâh açıklamasında belirttiğim üzere Kurân-ı Kerîm'i sırlarına ermek için okumak istiyorsak öncelikle “**B**” anahtarını kullanmak zorundayız. Bu sır anlaşılmaz ise, hep yukarıdaki bir tanrıdan, ötedeki ya da ötendeki bir tanrıdan söz edildiğini düşünürüz. Ne yazık ki, mevcut Kurân çevirilerinin neredeyse tamamında ve hatta orijinalinde mevcut olmasına rağmen güncellenmiş Kurân tefsirlerinde “**B**” harfinin anlamı gözardı edilip, yer verilmemiş

ve bu çok çok önemli anlama hiç işaret edilmemiştir!

Oysa...

“B-izni-H” işareti, kişinin hakikati olan **esma terkibine** (isimler bileşimine) işaret etmektedir burada!.

Bu durumda bu âyetin anlamı şu olur:

“Senin Rabbin olan, **ALLAH** isimleri bileşimin, o şeyin oluşmasına elvermiyorsa, kim sana o konuda başarılı olman için yardımcı olabilir”!.

Nitekim bu gerçekler bakın şu âyetlerde nasıl vurgulanmaktadır:

“Yevmeizin la tenfaaüş Şefaatu illa men ezine lehür Rahmanu ve radiye lehu kavla” (Taha:109)

“O gün şefaath fayda vermez. Ancak Rahman’ın kendisine izin verdiği (şefaath edilen) ve kavline (etkin söz) razı olduğu (şefaath eden) kimse müstesna!.”

“Isteinyu Bi-İlahi.” (A’raf:128)

“Yardımy, özünüzdeki ulûhiyet hakikatından isteyin!..”

“Ya eyyuhellezine amenu, âminu bi-İlahi...” (Nisa:136)

“Ey iman edenler, iman edin “B” harfindeki anlam itibariyle ALLAH’a..”

“Ve minennasi men yekûlu amenna Billahi ve Bilyevmilâhiri; ve mâhum Bimu’minin” (Bakara:8)

“Ve insanların bir kısmı, “B” harfinin işaret ettiği sır ile ALLAH’a ve yine “B” harfinin işaret ettiği sır ile âhirete iman ettiklerini söylerler... Oysa, onlar “B” harfinin sırrını anlamış olarak iman etmemişlerdir.”

“Feâminu billahi ve Rasûlihin nebiyyil ümmiyi.” (A’raf:158)

“B sırrı ile ALLAH’a ve ümmi Nebi olan Rasûlü’ne iman edin!”

“Feemmelleziyne amenu Billahi va’tasamu Bihi feseyudhiluhum fiy rahmetin minhu ve fadlin ve yehdiyhim ileyhi siratan mustakiyma.” (Nisa:75)

“B’nin sır anlamıyla ALLAH'a iman eden ve “B” sırrı ile O'na bağlanıp O'nunla korunanları rahmetine ve fazlına erdirir, sıratı mustakiyme hidayet eder.”

“Velew şâe rabbuke leamene men fil ardi küllühüm cemiy’a; efeente tukrihun nase hatta yekûnu mu’miniyn. Ve ma kâne linefsin en tu’mine illa “Bi”-izni-İlahi...” (Yunus:99-100)

“Eğer Rabbin isteseydi yeryüzündekilerin tamamı iman ederdi... Bu durumda sen mi insanları zorlayacaksın mü’min olmaları için.. “B”-izni-ALLAH olmadıkça hiç bir kimsenin iman etmesi mümkün değildir....”

İşte bu yüzdendir ki:

“Ma aler Rasûli illel belağ..”

“Rasûl'ün üzerinde tebliğden başka vazife yoktur.” (Maide:99)

“La ikrâhe fiyd DİYN.” (Bakara:256)

“Din içinde zorlama yoktur.”

İşte bu yüzdendir ki, Şefâat, yani yardım, ancak kişinin fıtratı o işe elveriyorsa geçerli olabilir!.

Fıtrâtı meydana getiren Fâtır isminin özelliği dahi, kişinin Rabbi olan ve rubûbiyet boyutunu oluşturan kendi yapısındaki esmâ mertebesinde yer almaktadır!

“Feakım vecheke liddiyni hanyfa. Fıtratallahilletiy fetarennase aleyha. La tebdiyle lihalkillah; zâlike diynül kayyım; velakinne ekseren nasi la ya'lemun.” (Rum:30)

“Vechini hanîf (tanrıya inanmayan) olarak dine (sisteme) döndür. O ALLAH FITRATI ki, insanları, fıtratlar üzerine yaratmıştır; ALLAH'ın [belli bir amaç ve programla] yarattığı sisteminde asla program değişikliği olmaz!. İşte dosdoğru din budur!. Ne var ki insanların çoğunluğu bu gerçeği bilmezler.”

Evet, günümüzde keşfedilen holografik gerçeklik ile **“zerre külün aynasıdır”** uyarısının işareti burada çakışmaktadır.

NOKTA'dan meydana gelen aç içindeki Rahmaniyet sıfatının işaret ettiği anlamın açığa çıkışı... Bu zuhurun üretkenliği ile meydana gelen Rahîm'den, “ars” isimli evrensel doğurganlık —algıladığımız madde boyutunda değil— ile tüm esmâ

mertebesinin sonucu oluşan manâlar hâsıl olmakta; ve Kürsî, “Rubûbiyetin tahakkuk ve tahakküm mertebesi” olarak açığa çıkmaktadır!.

Kül, bu arada, aynıyla zerreye yansımış olduğu için de; zerrelerde yani birimlerde, Rabbin, yani esma terkinin getirisi hükmü, kademe kademe kişinin semâvâtından bedene nâzil olmaktadır!.

Bu her birimde böyledir ki, işte **holografik** gerçeklik bu sistemi anlatır.

ALLAH Rasûlü'nün “**zerre külün aynasıdır**” cümlesiyle özetlediği gerçek kanaatimce bunu anlatır.

Zerre itibariyle, zerre ve külden söz edilirken; İlm-i ilâhîde, hepsi tek bir nefis olarak yer alır!.

Buna,

“O (ALLAH) ki, sizi nefis-i vahide'den/tek bir nefis'den yarattı” (7:189),

“Onların hepsi kıyamet günü O'na ferd olarak gelir” (Meryem:95) ayetleri işaret eder.

Yani, **ilm-i ilahîde “zerreler” yoktur “tek bir yapı” sözkonusudur.** Bunun idrak edilmesi herkes için kolay olmayabilir.

Evren tek bir canlı gibidir sanki tüm boyutsallıklarıyla; ya da evren içre evrenleriyle!!! **“Ruh-u Â'zâm”** da demişlerdir buna...

Peki ya bu muazzam yapıda, “**insan**”ın varoluşunu, özelliklerini ve işlevini idrak edebilecek miyiz?..

Gelecek yazımızda da kalem elverdikçe bu konuya değineceğiz inşallah.

15 Temmuz 2005
Raleigh – NC, USA

ENFÜSTE VE ÂFAKTA

“Sünnet-i Rasûlullah” ve “Bi-izni-hi” başlıklı yazılarımızda “Sünnetullah” oluşumundaki insana ait bazı gerçeklerin işaretlerine yer vermiştik ve ALLAH Rasûlü’nün “zerre külün aynasıdır” cümlesiyle özetlediği **holografik** gerçeklik sistemine değinmiştik. Demiştik ki:

NOKTA’dan meydana gelen açığı içindeki Rahmaniyyet zuhuru ve bu zuhurun üretkenliği ile meydana gelen Rahîm’den, arş isimli evrensel doğurganlık —**algıladığımız madde boyutunda değil**— ile tüm esmâ mertebesi hâsıl olmakta; ve Kürsî, “Rubûbiyyetin tahakkuk ve tahakküm mertebesi” olarak açığa çıkmaktadır!.

Kül, bu arada, aynıyla zerreye yansımış olduğu için de; zerrelere yani birimlerde, Rabbin, yani esma terkiibinin getirisi hükmü, kademe kademe kişinin semâvâtından bedene nâzil olmaktadır!.

Tam burada, konuya farklı bir yaklaşımdan söz edelim şimdi...

Cinnî kökenli veriler, insanı, hep uzaya, âfaka ve sayısız uzay katmanlarına yönlendirir özüne yönelişini kesmek için!. “Muavizeteyn” denen “**Felâk ve Nas**” sûrelerinin yorumunda inşaallah anlatacağım üzere bunların vesveselerine, ilhamlarına

kapılanlar girdikleri etki altında, daha önce bahsettiğim **Kurân âyetleri ve ALLAH Rasûlü** duası olan **Korunma Dualarını** çevrelerindeki okutmazlar. Oysa bunları okumaya devam edenlere cinlerin tasarrufu ulaşmaz. Cin adı verilmiş **görünmez varlıklar** insanların kendi özlerindeki “**hilâfet**” sırrına ermelerini kesinlikle istemezler!. Bu ana amaçlarıdır. Bu konuyu geniş şekilde **RUH İNSAN CİN** ile **AKIL ve İMAN** isimli kitaplarda yazdık. “**Şeytani Cinler Niçin İnsana Düşmandır**” bahsi bunu açıklar. Bu yüzden de “**şeytaniyet**” vasfıyla tanıtılmışlardır.

İnsanın kendi hakikatinde yapacağı mirâç ile keşfedeceği Rabbini, Kürsîyi, Arşı hep uzayda bir yerlerde aratırlar, sanki somut şeylermişçesine!!!.

Biz eğer, bu saptırıcı yönlendirmelere kapılmayıp, “**Sünnetullah**” adı altında açığa çıkan **ALLAH isimlerinin özelliklerini** fark edip; düzenini ve sistemini anlamak istiyorsak...

Eğer **Kurân-ı Kerîm**'i gerçekten anlayarak ve **içindeki sırlara** ererek “**OKU**”maya başlamak, “**değişmez sünnetullah**”ın neleri nasıl oluşturduğunu fark etmek istiyorsak, öncelikle şu inceliğe dikkat edeceğiz:

Okumakta olduğumuz o âyet, **insan** ya da bir başka **birimden** söz ediyorsa, o âyette geçen “**ALLAH**” kelimesini veya “**ALLAH isimlerini**” zerredeki aynalığa bağlayıp, kendi özünden gelen bir şekilde dilenenin açığa çıkması olarak değerlendireceğiz; yani,

o birimin yapısındaki, özündeki mertebelere bağlı olarak anlayacağız.

Buna karşılık, okuduğumuz âyet, evrensel boyutsallıktan söz ediyorsa, bu defa aynı isimleri evrensel boyuttaki mertebelerle alâkalı olarak değerlendireceğiz!

İsmi “ALLAH” olanın, sıfat mertebesini anlamak istiyorsak, bu defa karşımıza “İHLAS” Sûresi çıkacaktır.

İsmi “ALLAH” olanın ZATINI tefekkür ise muhâldir!. Olanaksızdır!.

Sıfat, zata işaret eder ama asla zata kapsayamaz!. Bu sebeptendir ki ALLAH Zâtının tefekkürü olanaksızdır!.

“ALLAH’ı idrâk, ancak, idrâk edilemeyeceğini idrâk’tır” diyen **Muhammed Mustafa** aleyhisselâmın en yakın arkadaşı **Ebu Bekir**’in bu sözü, kendisinin mirâcını tamamlamışlığının dile gelişidir!.

Evet bu gerçeklik fark edilirse, hissedilir yaşanırsa, artık **basîret, döner âlemlerin Rabbi’nin tasarrufuna veya kullarda Rabbin tasarrufunu seyre...**

“Senuriyhim âyâtına fiyl âfaki ve fiy enfusihim...” (41:53)

Biz onlara âfakta ve enfüslerinde âyetlerimizi göstereceğiz...

“Ve fiyl’ardı ayâtü lilmukınıyn. Ve fiy enfusikum efela tubsirun.” (51:20–21)

İkan sahipleri için, yeryüzünde âyetler vardır. Nefisleriniz de de!.. Halâ görmüyor musunuz?..

Ayetleri bu inceliğe işaret etmektedirler.

Bu seyirde de görülür ki, enfüste ve âfakta, mutlak kuvvet ve kudret ve hüküm yalnızca **RABBE** aittir!. Ve o Rab, "**MÜRÎD**"dir!

"İnnALLAHe yef'âlu ma YURÎD" (Hac:14)

"Kesinlikle ALLAH irade ettiğini açığa çıkartır"!

İşte bu âyette de, **ALLAH'ın irade sıfatına** işaret vardır ki o sıfatın ismi de "**MÜRİD**"tir!.

"Kulun kalbi ALLAH'ın iki parmağı arasındadır!"

Her an rabbı olan esma terkibinin açığa çıkışıyla renk alır!

"Rabbin hükmetmiştir ki, kendisinden başkasına kulluk edilmeye!"

Zirâ Rab tektir, kendisinden başka Rab yoktur.

"İyyâke na'budu ve iyyâke nestayn!"

Zâhiriyle, bâtınındaki Rabbinin kulluğunu yerine getirmektedir.

Gel dostum ömrünü boşa geçirme artık... "**Sünnetullah**"ı iyi anla, kavra ve değerlendirmeye bak sana bildirilenleri.

Boş işlerle geçen zamanın asla telafisi olmayacağını hatırlatmıştık; bâri, bundan sonra aklını başına alıp, boş şeylerle, şeytanın sana hoş gösterdiği şeylerle ömür

tüketeceğine kendini hazırlamaya bak bu gerçekler doğrutusunda, dünya yaşamı ötesi sonsuz âleme!.

Hatırla ki, zararın neresinden dönülse kârdır!

22 Temmuz 2005
Raleigh – NC, USA

"TANRI MERKEZLİ DİN" Mİ

Konuyu en baştan ya da bir diğer deyişle tam temelinden sorgulayalım.

"Tanrı merkezli din anlayışı" mı?

Yoksa...

"Hazreti Muhammed aleyhisselâm merkezli DİN anlayışı" mı?

Evet, gene yeni bir şey attık ortaya! Haklısınız... Ama ne çare ki bu ikisi arasındaki fark, çok çok önemli bir fark!...

Hatta, bu ikisi arasındaki kesin fark kavranmadan, "**dinsel anlayışlar**"dan arınılıp, gerçek "**DİN**" olgusu kavranılmaz!...

Gelin bu önemli farkı derinlemesine inceleyelim...

Önce "**tanrı merkezli dinsel anlayış**"ın geçerli olduğu genel **Müslümanlık** kabulüne bakalım...

Bu anlayışa göre, her ne kadar "**ALLAH**" adıyla etiketlenmiş **tanrı**, her yerde denilse de, hep yukarılarda bir yerdedir!... Buna inananlar, yukarılarda, ötelerinde bir yerdeki tanrıya inanırlar. Oysa, ötede bir tanrı kabulü direkt şirk'tir (*şirk-i hâfi*); ve bu şirk anlayışındaki hemen herkesin, kendi kültür, çevre, anlayış ve tasavvuruna göre kabul

ettiği bir tanrısı vardır, “**ALLAH**” adıyla andığı.

Bir kısım kişilerin, kafalarına göre gerekçelerle yasaklaması dolayısıyla **Kurân**'da bu konuda yapılan açıklamalar tefekkür edilmediği için; beyinlerdeki “**kisi**” **tanrı** tasavvurları öylece kalır; tekâmül etmez!. Ötelerindeki bu “**kisi tanrı**”, zanlarına ve yanlış anlayışlarına göre, kendi katındaki melekleri aracılığıyla yeryüzünde bir *peygamber* seçer ve insanlara emirlerini uygulatması için onu *elçi-postacı-messenger* olarak görevlendirir. Tabi bu işlem de yanındaki meleklerden birini ona **GÖNDERMESİ** şeklinde oluşur!. Yanından, yeryüzündeki seçilmiş peygambere yollanan elçi melek!!!...

İşte bu noktada bir saptama yapalım!. UFOcular veya uzaydan gelen birilerinin varlığına inananların bazıları, hemen bu anlayışı değerlendirerek, meleklerin veya yeryüzündekilerin kabul etmiş olduğu tanrıların gökten gelen diğer üstün ırklar olduğunu öne sürerler.

Şunu vurgulayalım:

Gökten birileri gelmiş olabilir veya gelecek olabilir!. Bunu reddetmek akıl ve mantık işi değildir. Ancak **kesinlikle yanlış olan şey, bu gelmiş veya gelecek olanların “tanrı” veya “melek” olduğu kabulüdür!** Çünkü aşağıda izaha çalışacağım üzere **ALLAH Rasûl’ünün bildirdiği şeylerin bu kabullerle hiç ilgisi yoktur**. Bunu çok iyi fark etmek ve anlamak gerekir.

Keza, **Deccal** diye isimlenmiş tanrı olduğunu ve dünyaya kullarının arasına geldiğini söyleyecek olan varlık dahi işte bu “**tanrı merkezli dinsel anlayışları**” kullanacaktır!. Ötede, yukarıda bir tanrıya inananları kendine tâbi kılacaktır!. Yeryüzünde kendisine inanmayan pek az insan kalacaktır!.

Bugün Yahudî ve Hıristiyanların “**Mesih**” lâkabıyla bekledikleri kişi, gerçekte **İsa** aleyhisselâm değil, **Deccal**'dir!. **İsa** aleyhisselâm ise “**Tanrı**” olduğunu iddia ederek orataya çıkan **Deccal**'den sonra **açığa çıkacaktır!**. Kendisinin, insanların beklediği tanrı olduğunu iddia eden **Deccal** lakaplı varlığın ortadan kaldırılışı, bizâtihi 33 yaşında olarak dünya üzerinde açığa çıkacak olan Hazreti **İsa** aleyhisselâm tarafından gerçekleştirilecektir. Bundan sonra **Mehdî** lakaplı son müceddid ile 7 veya 11 senelik beraberliği olacak, bu arada **yecüc–mecüc** isimleriyle tanınan ırkın doğu Asya'dan Ortadoğuyu istilası meydana gelecek, bu da geçirildikten sonra 73 yaşına kadar 40 yıl yeryüzünde yaşayacaktır **İsa** aleyhisselâm; **Rasûlullah** açıklamalarına göre. Bu konudaki Hadisler “**İnsan ve Sırları**” isimli kitabımızın **Kıyâmet Alâmetleri** bahsinde okunabilir.

Neyse gelelim biz ana konumuza...

“**Tanrı merkezli dinsel anlayışa**” göre materyalist bir sistem anlayışı esastır!.

Tanrı merkezli dinsel anlayışta, Kurân'da ve hadislerde anlatılan her şey kelime anlamındadır.

Tanrı merkezli din anlayışında tanrının eli vardır!

Tanrı merkezli dinsel anlayışta tanrının iki kefeli terazisi vardır! (henüz dijital veya ötesi tartı sistemini bulmamış tanrı!!!)...

Bu anlatılanların, insanlara bazı gerçekleri anlatmak için kullanılan misaller olduğu fark edilmez, düşünülmez, kabul edilmez!.

Kısacası, **tanrı merkezli dinsel** anlayışta anlatılan her şey madde dünyası gerçeklerine göredir!. Bu anlayışta sorgulama, anlamaya çalışma, ne olduğunu bilme, tefekkür yoktur. Emirler ve uygulamalar vardır!. **Kıyası fukuha** adı altında, âyetlerde kesin olmayan her şey, kişilerin yaşadıkları devir şartları altında yorumlanmış ve o yorumlar dahi Din–Şeriât kapsamında kabul edilmiştir. Âyet veya Hadislerin o devirler şart ve anlayışı kadarıyla yorumlanması ise sanki Din'in bir hükmü gibi algılanmıştır.

Tanrı merkezli dinsel anlayışta namaz borçtur tanrıya; oruç borçtur ödenmesi zorunlu. Borcunu ödemezsen tanrı seni hapse, pardon cehenneme atar!

Tanrı merkezli dinsel anlayış şudur: “Biz sadece emirleri uygularız gerisini düşünmeyiz. Neyin ne olduğunu O bilir!. Bizim gerisini bilmemize gerek yoktur. Gerek olsaydı onu da bildirirdi. Bize düşen sadece emirlere uyup emredilen ibadetlerimizi yapmaktır. Gerisini sorgulayıp hikmetini ve nedenini araştırmak; tefekkür etmek, diğer

konularda fikir sahibi olmak bizim işimiz değildir...”

“Biz öleceğiz ve kıyâmette dirilince her şey meydana çıkacak” zannı da işte bu **tanrı merkezli dinsel** kabulün bir getirisidir!.

Madde dünyası gerçeklerine göre oluşturulmuş bu tür materyalist dinsel anlayışlar ötesindeki, **“ALLAH Rasûlü ve son Nebî’si Muhammed aleyhisselâm merkezli DİN anlayışı”**na gelince...

Bütün **Hakikat ehli tasavvuf önderlerinin** anlayışı olan bu anlayışa göre... (Ki **Hacı Bektaş Velî’den İmam Gazâli’ye, Abdulkadir Geylanî’den**, kendisine **“kibirli görünüyorsunuz”** diyen kişiye **“Bu kibir değil Kibriyâdır”** cevabını veren **Şah Bahaeddin Nakşibendi’ye** ve isimlerini sayamayacağımız kadar çok zevâta göre...)

“Hanîf” kökenli **Muhammed aleyhisselâm**, tanrı ve tanrılık kavramının asla söz konusu olmadığını idrâk etmiş bir kişi olarak putperest kavmi içinde yaşarken, nihâyet 39 yaşında **“Tanrı ve tanrılık kavramı yoktur yalnızca ismi “ALLAH” olan vardır”** (La ilâhe illa-ALLAH) gerçeğini çeşitli tanrılara tapınan putperest topluma ilân etti!.

Burada en öncelikli konu, ismi **“ALLAH”** olanın ne olduğunu fark etmektir. İsmi **“ALLAH”** olan, bu konu eğer iyi irdelenirse, görülecektir ki idrâk edilesi ötelerdeki bir tanrı olmayıp, her birimin ve şeyin derûnundaki, özünde bir kuvvedir, kudrettir!. Her şey ve birim kendi dışına afâkına yönelerek değil, kendi özüne ve

derûnuna yönelerek o kuvve ve kudrete ulaşır ve ulaşabilirse de O varlık indinde birimsel “yok”luğunu fark eder!. “Var olan yalnızca ALLAH imiş” der bir muvahhid olarak!...

Bu anlayışta, göklerden insana inen melekler değil, insanın özünden, derûnundan bilincine tenezzül eden kuvveler, ilim (cebrâiliyet) söz konusudur. Beyin daima kendi veri tabanına ulaşanları ve veri tabanından açığa çıkanları —**Musavvir** ismi sonucu— suretlendirerek bilinçte açığa çıkardığı için, beyinler melekleri sûretler şeklinde görür.

ALLAH Rasûlü, ismi ALLAH olanın derûnundaki hakikatinin dillendirmesini gerçekleştirendir. O hakikatin ilim sıfatının, vahiy yolu açığa çıkışı risâlettir.

Olay Bâtın’dan zâhire doğrudur; gökten yeryüzündeki et, kemik bedene doğru değil!.

O Hakikatin ilmi, “**sünnetullah**” denilen ismi “**ALLAH**” olanın evren içre evrenlerde değişmez yasalarını “**OKU**”maya ve insanlara kendilerine gerekli olduğu kadarıyla bu yasalara uygun olarak yapılması gerekli olanları bildirmeye yönelik ise, buna da “**nübüvvet**” denilir.

Zâtı itibariyle “mutlak GAYB” (kesinlikle bilinemez) olan “ALLAH”, bizim tarafımızdan, ancak, ALLAH Rasûlü’nün bildirdiği kadarıyla ve O’nun bildirdikleri kapsamında bilinebilir!.

Biz kafamızda kendi hevâ ve hayâlimize göre bir tanrı tasavvur etmeyip; **ALLAH** Rasûlü’nün bize bildirdiği (Kurân ve

Hadîslerle) kapsamında tefekkür ederek ismi “**ALLAH**” olanı anlamaya çalışırız ve sonuçta ortaya çıkanı da asla kayıtlamayız bildiklerimiz kadarıyla!

Rasûlullah merkezli anlayışta, “**Din**” boyutsallık içeren evren içre evrenlerdeki (âlemlerdeki) sistem ve düzenin adıdır!.

Tüm evren içre evrenler ve içindekiler kendilerini yaratan TEK ilim ve kudretin eseri ve esiri olarak (mutlak teslimiyet içinde) varlıklarını sürdürdükleri için de sistemin adı “**İSLÂM**”dır!.

“**ALLAH** indinde **Din İslâm’dır**” vurgulaması bu gerçeği anlatır.

Bu sebeple, **Rasûlullah merkezli** anlayış, **DİN**’dir; tanrıya dayalı inanış biçimleri ise sadece “**dinsel anlayışlar**”dır.

Rasûlullah merkezli anlayışta için ikinci en önemli yanı, insanın “**hilafeti**” konusudur. Tüm birimler ve zerrelere, holografik gerçeklik açıklamasındaki üzere, “**Zerre küllün aynasıdır**” hadisince; ismi “**ALLAH**” olanın bildirilen sıfat ve esmâsının yansıtıcısı olarak açığa çıkmalarıdır.

Bu olayı anlamanın yolu, tekten çoğa (tümünden birime) şeklinde düşünebilmekten geçer!.

Eğer bu idrâk edilirse fark edilecektir ki, “ALLAH” ismine ait olarak bildirilen sıfat ve esmâ, her insanda olduğu gibi bunların açığa çıkışındaki bir mertebe–boyut hükmünde olan kuvveler (melekler) dahi

insanın özünden, veri tabanından bilincine doğru açığa çıkan varlıklardır...

Sırasıyla **Aliym, Mumit ve Hasiyb** isimlerinden açığa çıkan kuvveler olan **Cebrâil** de böyledir, **Azrâil** (dönüştüren) de; **Münkir – Nekir** (muhasabe yapan) de!.

Rasûlullah merkezli DİN anlayışında cansız ve bilinçsiz varlık yoktur!. Çünkü her birim, ismi “ALLAH” olanın esmâsının özellikleriyle vardır.

İnsan, yeryüzünde var olan canlılar içinde “**acıma ve merhamet**” duygusuna ve dahi “**ALLAH**”ın muhteşem “**sünnetullah**”ını seyir kapasitesine sahip olan tek varlıktır!. Bunun için de **eşref-i mahlûktur!**

“Merhamet etmeyene merhamet edilmez”!

Haşerat için:

“Her zarar vericiyi öldürün!”

şeklindeki **ALLAH Rasûlü** uyarılarını çok iyi anlamak ve değerlendirmek gerekir.

Rasûlullah merkezli DİN anlayışında başkasının yaşama hakkına saygı duyan her insan yaşama hakkına sahiptir!.

Rasûlullah merkezli DİN anlayışında, her birim yaratan tarafından, Rabbi (özündeki esma mertebesi sonucu oluşan terki-bileşimi) tarafından hangi amaca dönük olarak yaratılmışsa, ona o kolaylaşır ve o da yaratılış amacını kolaylıkla gerçekleştirir!. Bu saâdet istikâmetinde de olabilir şakâvet

istikâmetinde de olabilir. İşte bu da onların mutlak kulluklarıdır.

Rasûlullah merkezli DİN anlayışının sonucudur ki yapılan ibadetler ve çalışmalar, zikir, salat (dua–namaz), oruç vs., borç değil, bir tanrıyı mutlu kılmak için değil; **kişinin kendi özüne bahşedilmiş Rabbanî kuvve ve özelliklerin açığa çıkartılması içindir...** “**ALLAH rızası**” diye bahsedilen şey, kişinin hakikatinin kemâlatına uygunluktur. O kemâlata uygun davranış sonucunda, kişide o hakikatin kemâlatının bir özelliğinin açığa çıkması sonucunu doğurur otomatik olarak!.

“İnsan için kendi çalışmasının sonuçlarından başka bir şey asla söz konusu değildir” anlamındaki âyet düşünen beyinler için olayın ne olduğu hakkında yeterince açık bir uyarıdır!.

Kısacası, “**tanrı merkezli din anlayışı**”, ötelelerdeki bir tanrıya yönelen toplulukların yaşam biçimidir...

“ALLAH Rasûlü Muhammed aleyhisselâm merkezli DİN anlayışı” ise, **Rasûlullah'ın açıkladığı "ALLAH"a imandan yola çıkıp,** kendi özündeki ilâhi mertebelere ve o mertebelerdeki (boyutlardaki) kuvve ve kemâlatı keşfe yönlenebilen “**insan**”lar içindir, anlayışımızca.

29 Temmuz 2005
Raleigh, NC – USA

İLİM – İRADE – KUDRET

Mahşerin üç atlısı!

“**Sırat**”ı bu üç ayakla geçmeğe çalışıyoruz; yanı sıra bazı yardımcı kuvvelerle...

İlim, İrade ve kudret!

“Alîm”, “Mürîd” ve “Kâdir”!

Beynimizden açığa çıkan her şey, bu üçlünün sırasıyla özelliklerini kullanmasıyla açığa çıkıyor!

İlim ismiyle anlatılmış olan, beynin veri tabanı...

İrade diye vasıflandırılmış olan, kişideki uygulama yeteneği, azmi...

Ve o irade edileni kuvveden fiile dönüştürecek olan enerji, **kudret!**..

Yaşamımızın her anında bu üçlünün çalışması söz konusu...

Esasen, her birimizin varlığında mevcut olan bu üçlü, evrendeki tüm canlı birimlerde de aynı şekilde işlev görmekte!

Çünkü, evrendeki her şeyin ve hepimizin var edeni, “**ALLAH ismiyle işaret edilen**”, “**ALİM**” isminin işaret ettiği “**ilmi**” ile, kendindeki sayısız özellikleri bilen; aynı zamanda “**MÜRÎD**” olduğu için, kendisindeki bu sınırsız özellikleri seyretmeyi “**irade**” eden

ve “**KADİR**” isminin işaret ettiği biçimde “**kudretiyle**” bu kendisindeki manâları seyredendir...

Dünyamızda, bu özelliklerin birimsel suretlerde zahire çıkışında da bu sistem ve düzen hakimdir...

Her birimin beyinde, veya daha doğrusu birimsel hafızasında, o ana kadarki tüm girdilerin senteziyle oluşmuş, bir nihai bilinci vardır. İnsanda da, görünmez canlılarda da, hayvanlarda da hep bu böyledir!. Bu, onlardaki “**İLİM**” açığa çıkışıdır.

Bu birimsel veri tabanının, doğal olarak, kendindekini açığa çıkarma olgusu vardır ki, veri tabanı işlevi sonucudur bu da!. Buna “**İRADE etme, isteme**” denir... Bu da otomatik oluşur beyinde; kısaca “*aklımıza gelen*” deriz fark ettiğimiz kadarına.

Nihayet irade etme, isteme kuvvetine göre, gerekli bir ölçüyü aşması halinde o fikrin kuvveden fiile dönüşü başlar... Ki bu da “KUDRET” denilen enerji potansiyeliyle ve ölçüsü kadarıyla oluşur.

Bu üçlü sistem olarak anlattığım ilim – irade – kudret cereyanı beyinde aynı anda oluşur ve her an tekrar eder...

“O her an yeni bir ŞANDADIR”...

“O”, Uzaydaki değil, Hakikatindekidir!... Ve dahi, evrensel yapının küllü, yani “tümel tek”tir!

İlim – irade – kudret ilişkisinin milyarlarca işlemi vardır her an beyinde; bunlardan yalnızca birkaçı bilincimizde açığa çıkandır.

Aslında, “aklına gelen” açığa çıkmış demektir; dile veya ele getirmesen de ve bu geri dönüşle beyinde veri tabanını yeniden etkileyerek başka bir gelişmeyi doğurur!.

Kesindir; değişmezdir bu sistem.

Bu yüzden Bakara Suresi 284'te:

“...Aklınızdan geçeni (nefislerinizdekini) açığa çıkarsanız da içinizde de kalsa siz sonuçlarını (yuhasibkum) Bi-hillah (varlığınızdaki ilahi kuvvelerin oluşumu sonucu) yaşayacaksınız!”

denmektedir.

Bu mekânizmada hiçbir mazeret geçerli değildir!.

O açığa çıkan, ya sizin geçmişte veri tabanınıza eklediğiniz; ya da size **genetik yolla intikâl etmiş verilerdendir!** Her hâlûkârda sizdekinin sonuçlarıdır!.

“Dedesı erik çalmış torunun dışı kamaşmış” atasözü, bu realiteyi vurgulamaya çalışır.

Kül itibariyle sınırsız olan **İLİM – İRADE – KUDRET**, işte böylece her zerrede, onun açığa çıkma sınırları, kapasitesi, fitratı ölçüleriyle (kaderiyle) gerçekleşir.

DUA veya BEDDUA da işte bu sistemle beyinden açığa çıkar... Veri tabanı verileri sınırları içinde!

Her birim kendindekini yaşar!.

Her birimin yaşadığı bir diğerinden farklıdır.

Gene her birim, kendindeki kadarıyla, karşısındakini değerlendirir; gerçeğiyle karşısındakini algılamak konusunda, kendi kapasitesiyle sınırlıdır!.

“Birisine beddua etmeyin o hakketmediyse döner sizi vurur!” anlamındaki **Rasûlullah** uyarısı işte bu gerçeğe dayanır.

Size **göre** yanlış bulduğunuz olaydan dolayı, yönlendirdiğiniz kahredici kuvve, eğer o kişi masumsa veya o elinde olmadan öyle bir duruma düşmüş ise, kısaca hakketmemişse, ona ulaşamaz ve koruyucu kalkanından size döner ve aynı şiddetle sizi vurur!

Sizin **veri tabanınızla sınırlı yargularınıza GÖRE “doğru” veya GÖRE “haklı”** bulduğunuz şey, acaba sistem açısından da aynı mıdır?...

Karşılaştığım olaylarda benim bakış açım, **“acaba ben nerede yanlış yaptım da bu başıma geldi”** şeklindedir; karşımdakini suçlamak yerine!.

Zira âyet: **“Herkes elleriyle yaptıklarının karşılığını alır”** gerçeğini vurgular!. **Ellerinle yaptığından kasıt, oluşmuş “beynin veri tabanı”dır.**

Evet, hakkeden hakkettiğini bulur!... Hakketmemişse de bu defa eden bulur!

Neyse, misalle konuyu fazla yaymadan devam edelim işin önemli yanına...

Dua, yani yöneliş veya namaz (ki o da bir yönelimdir öze), ya dışarıdaki bir tanrıdan

istektir —ki bu durumda dışarıda yönelinilen bir tanrı olması gerekir...

Ya da, **birimin kendindeki, varlığına bahşedilmiş kuvveleri kullanarak, veri tabanındaki bilgiler istikametinde, dileklerini gerçekleştirme işlevidir.**

Yani kısaca, kişi dua ederken kendindeki, varlığını oluşturan ALLAH sıfatlarının özelliklerini (ilmindekini) açığa çıkarma olayını (irade ederek) gerçekleştirmektedir (kudreti ölçüsünde).

“Bildiğimiz mânâda ilim” sahibi de olsa bu böyledir; körkütük cahil de olsa böyledir!.

"İstaiynu Bi-İlahi." (A'raf:128)

"Yardıma, özünüzdeki ulûhiyet hakikatından isteyin!.."

Zira birimin yapısında çalışan bir mekânizmadır bu; **ilim – irade – kudret** dizilimi doğrultusunda!

Dışarıdaki tanrılara dua edip onlardan bir şey istemek cahillik ve gaflettir. Çünkü ulaşacağın şey de gene **senden – sendekinden** meydana gelecektir; **sendeki** özelliklerle! İsmi **“ALLAH”** olanın, varlığında açığa çıkan vasıfları sonucu olarak!.

Bu idrak ile **“DUA VE ZİKİR”** isimli kitabımı bir daha okuyun lütfen!.

5 Ağustos 2005
Raleigh – NC, USA

NASIL DERSİN YALAN

Ne evrenden haberi var, ne de bedeninden!.

Kasım kasım kasılarak ortalarda dolaşıp “*küçük dağları ben yarattım*” dercesine çevresindekilere emirler yağdırır!. Ama bilincinin yaşadığı yer “**köyü**”dür; bedeniyle isterse İstanbul veya Londra, Paris ya da Amerika’da olsun!.

Çocukluğundan, gençliğinin ilk yıllarına kadar **taşrada yaşamının tüm şartlanmaları ve değer yargılarıyla bloke olmuş beyniyle** hep küçük “**köyü**”nün dar penceresinden bakar dünyaya!.

Etiketine bakarsan “**böyyük adam**”dır!. Etiket, çok şey bildiğine şartlandırır insanları!.. Ama gerçekte, köyünde öğrendikleriyle, okulda ezberletilenlerle yaşar dünyasında!

Farkında bile değildir “**etiketli köylülüğünün**”!.

Ayıp mı? Günah mı? Yasak mı?

Hayır, hiç biri değil!.

Yalnızca, bu durumunun bilincinde olamadığı için, kendini aşamaz; ömrünü boşa geçirip, boş değerler arasında kendini tüketir!. Bir de kendi gibi olanları, istemeden yanlış yollara sürükler!.

Fizikte, Tıpta, Kimyada, Astronomide en yüksek noktalara gelmiştir belki ama, hâlâ “**köyünde**”dir!. Yaşama, olaylara, insanlara, “**yetiştığı köyün**” değer yargılarıyla yaklaşmaktadır!.

Din’i, köyündeki kurstan öğrenmiştir. Orada beynine, kendisine verilen bilgilerle temel atılmış, düşüncelerine yön verilmiştir. **Beyin, bu süreçte edinilen yetersiz verilere göre oluşan hükümlerle bloke olduğu için**, daha sonra konunun profesörü bile olsa, o günlerdeki düşüncelerini aşamaz!.

Ezberci eğitimle yetiştirilmesi dolayısıyla, sorgulamaktan, araştırmaktan, elde ettiği bilgileri sentez yapıp yeni sonuçlar ortaya çıkarmaktan, ateşten kaçır gibi uzaklaşır!.

“Evrensel gerçekler yanında Dünya’nın yeri nedir? Bedenindeki milyar kere milyar faâliyetin ne kadarını bilir? Beyni nedir, nasıl bir şeydir? “**Ben**” dediği varlık nedir?” Yanına bile yaklaşmak istemez onların; öcüdür bu konular ona!.

Ya da ezberlemiştir; “**her şey tanrıdır, tanrının bir parçasıdır, ben de O’yum**”!.

Eee?... Sonra?... Bunu ezberlemiş olmanın getirisi ne sana?

Yaşamına ne katkıda bulunuyor bu bilgi?...

Böyle bir farkındalığın hangi lüksünü yaşıyorsun?

Bunun sonucu sorumsuzluk ve tam bir bedensel serbesti içinde yaşamaksa, onu zaten bütün hayvanlar yaşıyor farkında

olmasalar da!. Senin bu farkındalıktan doğan ayrıcalığın ne, kazancın ne?... Böyle olduğunu bilmek, sana hangi sırların kapısını açtı, idrak ettirdi de, o sırlara göre yaşamına ek değerler kattın?

Bu ne biçim “**Hak**”lık ki, “**SÛNNETULLAH**”ından haberi yok!... Hatta ne olduğunun bile farkında değil!.

Kendini aldatmanın faturası yaşamdaki en pahalı faturadır!.

Kurân talim edilmiş!..

Niye?...

Nasıl?...

İyi hoş, “**Hak**”sın; “**TEK**”sin de, “**KURÂN**”dan haberin var mı?

Sakin deme bana, “*tanrının peygambere gönderdiği kutsal kitaptır!*”...

Bak, ne yazılı “**OKU**”nası **KİTAP**’ta!

“**Er Rahman allemel Kurân!... Halekal insane allemehül beyân!**” (Rahman:1/4)

“**Rahman, Kurân’ı talim etti!... Beyânı talim ile insanı halketti!**”

İnsan nasıl yaratılmış? Hangi aşamadan sonra?..

İnsan yok iken daha, “**Kurân**” kime veya neye talim edilmiş?..

Tâlim edilmekten murat ne?..

Niye **Kurân** bunları bize anlatıyor?..

İnsan maymunun gelişmişidir diyen **Darwin**'ci görüşe reaksiyon olarak Amerika'da "**AKILLI TASARIM**" görüşü savunulmaya başlandı!.

Evrensel "**Yaratıcı Zekâ**", insanı yaratmış maymundan bağımsız olarak; bu görüşe göre...

"Fe teberek allahu ahsenül hâlıkıyn"!...

Ya hu, bin küsur yıl öncesinden beri, tasavvufu yaşayan tüm evliyâullah, "**AKL-İ EVVEL**"den, evrenin özündeki **ALLAH** adıyla işaret edilenin ilim sıfatının zuhuru olarak söz edip durmuşlar...

"Evrendeki her birimde oluşan hareketin başlangıcında 'akl-ı KÜL' vardır" demişler; "**tümel akıl**" bugünkü deyişle...

Hiç mi kimse bunun farkında değil?.

Elin adamı "**Yaratıcı Zekâ**"dan ve "**Akıllı Tasarım**"dan söz edince kıyâmet kopuyor!.

Oysa, bu olayla esasında, "**ALLAH**" adıyla işaret edilenin "**Fatır**" isminin mânâsının ortaya çıkışı dile getirilmektedir; "**takdir, tasarım, planlama, düzenleme, ölçüm, zamanlama**" gibi kavramlarla birlikte "**yaratma**" anlamına gelen "**fitrat**" sözkonusu olduğundan dolayı... "**Fatır**"ın "**fitrat**"ı...

Bilimin "tanrı yoktur" gerçeğini apaçık vurgulaması sonucu, aydın kesim mecburen ateizme kayarken, ismi "**ALLAH**" olan kendilerine anlatılamadığı için, kimse çıkıp da **ALLAH Rasûlü**'nün neyi açıklamış olduğunu bunlara anlatamıyor!.

Bu kadar mı kilitlemişlik olur!

Çağdaş bilim sonucu, yükselen değer diye takdim edilen **ateizmi** binlerce yıl önce keşfedip, "**HANİF**"lığı (tanrı kabul etmezlik) savunarak işe başlayan; daha sonra da **ALLAH Rasûlü** olarak, "**ALLAH**" gerçeğini **tebliğ eden İbrahim** aleyhisselâmdan bu yana, **DİN** gerçeğini değerlendirebilen tüm **Rasûller, veliler ve tahkik ehli işin daha başında "La ilahe (tanrı yoktur —tanrılık kavramı yoktur)"** diyerek bunu dillendirmişler...

"Tanrı ve tanrılık kavramı yoktur; yalnızca ismi ALLAH olan"ı anlamak" daha işin başı demişler...

"Feakım vecheke liddiyi HANİFA... Fitratallahilletiy fetaran nâse aleyha!.. Lâ tebdiyle lihalkıllah... Zâlike diynül kayyim... Ve lâkinne ekseren nâsi lâ ya'lemun." (30:30)

"O halde yüzünü (şuurunu) Hanif (lik bilinciyle) DİN'e yönlendir; O ALLAH Fitratına ki, insanları fitratıyla yaratmıştır! ALLAH yaratış sisteminde değişiklik olmaz! Geçerli olan DİN (ALLAH sistem ve düzeni) budur. Ne var ki insanların çoğu bunu bilmez!"

Bu konulardaki geniş açıklamalarımızı dileyen web sitemizden, 1992 yılında kaleme aldığımız "**Hazreti Muhammed Neyi OKUdu**" isimli kitabımızın "**Fatır ve Fitrat Dini**" bölümünde detaylarıyla okuyabilir.

Rahman, Kurân'ı talim etmiştir!. Bu talim işlemi, bir sistem ve düzen ile tüm evren içre evrenlerin meydana gelişini oluşturmuştur!.

Buradaki anlamıyla **“Kurân”, Zâtın, sıfat ve esmâsıyla kesret (çokluk) âlemine tenezzülü; bu sûretle algılanan ve algılanamayan her şeyin, elbette ki “cin” (tüm görünmez varlıklar) ve insanlığın oluşumunu sağlamasının genel adıdır.**

Evrenlerde, her zerrede, her an, ismi **“ALLAH”** olanın, ilmi değişik isimler altında açığa çıkmakta; bu açığa çıkış ile de, irade sıfatı kudrete dönüşerek her an yeni bir birimi yaratmaktadır!.

Genetik kodları her ne kadar maymunun gelişmiş olan **“insansı”** ile büyük bir benzerlik gösterse de; ister mutasyon deyin ister melekî etki, neticede **ilmi ilâhi sonucu yoktan var edilmiş, yokken var edilmiş** bir tür olarak yeryüzünde **“insan”** meydana gelmiştir!.

Bu meydana geliş dahi **“BEYÂN”** sonucu oluşmuştur!.

“Beyân”, varlığını oluşturan programın, **“işletim sisteminin”** adıdır, tanımlamasıdır!. **“Beyânın talimi”** demek, evrende uygulanmış olan işletim sisteminin aynen uygulanarak insanın yaratılması demektir... Ki bu da doğal olarak **“Sünnetullah”**ın sonucudur!.

Bu oluşum makrodaki programın aynen mikroya uygulanması suretiyle oluşmuştur!

Bu yüzden, **“zerre küllün aynasıdır”** denmiştir!.

Bu yüzden, evren makro, insan mikro olarak tanımlanmıştır.

Biz de buna “**beyin mikrokozmostur**” diyerek işaret etmiştik uzun yıllar önce.

Evrenler, tüm derinliği, boyutsallığı ile, nasıl, ismi ALLAH olanın, sıfat ve esmasının, mertebeler ve terkipler halinde açığa çıkışı ise, aynı şekilde, talim edilmiş olan, yani bir programla oluşturulmuş insan da, o mertebeleri bünyesinde barındıran mikro âlemdir.

Şahı Velâyet Hazreti Âli, “sen kendini küçük âlem sanırsın, oysa âlemi **Kebîr sensin**” diyerek bu gerçeğe 1400 yıl önce dikkat çekmiştir!.

Ne yazık ki, her şey hep mecazlar, benzetmeler, misâllerle anlatıldığı için, işin gerçeği hep örtülü kalmıştır!.

“**Kurân ve insan ikiz kardeştir**” uyarısının arkasında da burada anlatmaya çalıştığım işte bu gerçek yatmaktadır.

“**Rahman Kurân’ı tâlim etti**” âyetindeki “**Kurân**” isminin anlatmak istediği kavram ile, bugün elimizdeki “**mukaddes kitap**”tan algıladığımız mânâ, aynı kavram değildir.

Bu âyette geçen “**Kurân**”, ismi **ALLAH** olanın, evreni, yani orijin “**ANA KİTABI**” oluşturmuş olduğu sistem ve düzenin, oluşum ve işletim programıdır. Bu oluşumun adıdır Kurân!. İnsan dahi aynı sistem ve düzenle var olduğu için de, evrenin mikrosu ya da ikiz kardeşi olarak tanımlanmıştır, ve ona gelen Kitap da aynı isimle isimlendirilmiştir!.

Rasûlullah aleyhisselâmın evrensel sistemi “**OKU**”ması (**İKRA**) ise, **Kurân**’ın kendisine **inzâli** olarak anlatılmıştır!. “**Kurân bir defada inzâl oldu**” gerçeği bu durumu anlatır.

Bu “**OKU**”manın vahiylerle tafsil yollu topluma nakliyle de bildiğimiz “**Kurân**” oluşmuştur. **Kurân, bilgidir!** Kağıt veya deri veya sayfa değil!.

İnsan, taklitten, ezber ve şartlanma yollu edindiği bilinçsiz bilgiden arınıp; hakikatini sorgulayıp, elde ettiklerini değerlendirebilirse, kendisine “**ALLAH ahlâkıyla ahlâklanma**” yolu açılır.

“**Sünnetullah**”ı “**OKU**”r!..

Görür gözü, işitir kulağı, konuşur dili, **O** olur!.

Beşer ise asla **O**’nu göremez!.

ALLAH Rasûlü’ne bakıp, “**sen de bizim gibi çarşı–pazar dolaşan birisin**” dedikleri gibi...

Müşrikler ancak “**yetim Muhammed’i**” görebilir!... **ALLAH Rasûlünü** asla!!!

Bu öyle bir yaratılış nimetidir ki...

“**Fe Bî–eyyi alâi RABİKÜMÂ tükezzibân!**”

(Ey görünmez varlıklar ve insanlar!) **Varlığınızı meydana getiren Rububiyet boyutunuzun “siz” olarak açığa çıkardığı nimetleri nasıl yalan sayarsınız?** (Rahman Suresi’nde 31 defa tekrarlanan bir uyarı!)

Buna ancak **hakikat ehli** tasdik ve şهادet edebilir!.

“**Kurân OKU**”mak işte bu boyutta olur hakikatiyle!.

Ateizmin getirisi ve bilimin başlangıcı kabul edilen Darwinci görüş "**tanrı**" anlayışını yıkarken; "**peki öyle ise sistem ve düzeni oluşturan yaratıcı zeka nedir?**" sorusunu da beraberinde getirmiştir.

Klasik "tanrı" anlayışı ise bunu cevaplayamamış; sonunda "akıllı tasarım" görüşüne ulaşılmıştır! Çünkü düşünen beyinler **tanrı olmayan "evrensel yaratıcı akıl"** aramaktaydılar son bilimsel gelişmeler ışığında.

Bilimsel gelişmeleri takip eden batılı aydınlar gökte **bir tanrı ve gökten gönderilmiş–inmiş (semavi) din** olamayacağı gerçeğini gördükten sonra, **Ateizmi** kabullenmişlerdir.

Ne var ki, bu da yaşanan evrensel gerçekleri çözmeye yetmemiş, bu defa insanlar "**Evrensel YARATICI ZEKA**" bulunması zorunlu gerçeğinden hareketle bu görüşe ulaşmışlardır...

Bu görüş, **ALLAH Rasûlü Muhamed** aleyhisselâmın açıkladığı "**ALLAH**" ismiyle bildirip târif ettiği olayın kapısıdır!

İnsanlık, *bugünkü Müslümanlık anlayışının* ötesinde, gerçek **İSLÂM DİNİ'ni tanıma hareketini başlatmıştır!**

Fatır'ın farkına varılmasını sağlayan bu görüşün sonu, Zâtı İtibariyle mutlak gayb olan ismi "ALLAH" olanın keşfedilip kabul edilmesine kadar uzanacaktır..

Bu da, görünmez, bilinmez "**MÜCEDDİD-YENİLEYİCİ**"nin dünya üzerindeki işlevini yıllardır yerine getirmesi dolayısıyladır kanaâtindeyim.

Zirâ bu gerçekleri fark eden aydınların artık ateist olarak kalması imkânsızdır!

Fark edilen gerçek kapısı **tüm insanlığa** hayırlı olsun!

Bu da, "**ALLAH hidâyetinin**", yani gerçeği görmenin, değerlendirmenin bir başka ifadesidir!.

12 Ağustos 2005
Raleigh – NC, USA

KİLİTLENMİŐLİK

Sorun bu işte!.

Kilitlenmiş olmak!

Kendi kendini kilitlemek!.

“Anlayamıyorum... Okuyorum okuyorum bir tŸrlŸ yerli yerine oturmuyor!... Tam anladım derken bir bakıyorum hiÇbir Şey anlamamıŐım!”

Çok duyduğum bir itiraf...

Niye bŸyle oluyor?

ÇŸnkŸ, geŐmiŐte bir zaman, kendi beynini kendi elleriyle kilitlemiş!..

Farkında değil geŐmiŐ bir zaman iÇinde nasıl bir komutla kendi beyninin kilitlediğinin!.

Kesinlikle bilin ki, başkasına zannıyla ne yapıyorsak, gerÇekte kendi kendimize yapıyoruz; ve kendi yaptıklarımızın da sonuÇlarını yaŐıyoruz!.

“Herkes elleriyle yaptıklarının sonuÇlarını yaşar!” uyarısı da işte buna işaret ediyor!.

GeŐmiŐte bir zaman iÇinde... Belki genŐlikte veya yeni yetmelikte, bir hŸkŸm veriyorsunuz: **“Bu konu Öyledir”** ya da **“bu, bu kadardır”**, diye...

Böylece, beyin o konuda kendi kendini kilitliyor!. Bundan sonra, o hükme ters gelen ne kadar yeni gelişme olursa olsun, beyniniz onları görmüyor ve değerlendirmeye almıyor!.

Bir kitap, bir kişi, ya da bir konu... Dinî veya toplumsal; fark etmiyor!.

Beyin yalnızca bu “**sünnetullah**” üzere çalışmasına devam ediyor!.

Bu sebeptendir ki, kim, ne zaman neyi reddetmiş veya inkâr etmişse, artık geri dönüşü olmuyor kolay kolay!.

Hiç mi?

Hayır!.

Tövbe kapısı açık!..

Eğer, yaptığının yanlış olduğunu kesin bir şekilde fark etmişsen; bunun düzelmesi için çok kuvvetli olarak o konuyu tekrar ele almışsan; yapacağın çalışmalar ile yeniden o alanı araştırma ve sorgulamaya sokup kilitlenmeyi çözme imkânına sahipsin!. Ama bu da elbette, o konudaki hükmünün kesinlikle **yanlış olduğunu kavramana** bağlı.

Aksi takdirde, beyin, geçmişte aldığı o komutun gereğini ölene kadar koruyor; sen de gözünün ya da basîretinin önündeki o gerçeği algılayamadan bu dünyadan çekip gidiyorsun!.

Her an her yeniye mutlak olarak açık olmak, işin başlangıcı...

Sorgulayıcı olmak; araştırmacı olmak; asla mevcut veri tabanıyla kendini kayıtlamamak ve sınırlamamak!

“Dün bu konuda böyle denmiş ama başka türlü de olabilir mi acaba”, diyerek; yeni karşılaştığınız her olayı veya fikri yeniden değerlendirmeye tutmak, kişinin beyin kilitlemelerine karşı emniyet supabıdır!.

Toplumların çok büyük bir kısmı, daha genç yaşlarda kilitlemiş beyinlerle yaşamlarını sürdürdükleri için, yaşamdaki sürekli yeni açılımları fark edemiyorlar!.

Toplumsal şartlandırmalar, beyin kilitlemelerinin en büyük oluşturucusu!.

Daha çok küçük yaşlarda başlayarak, beyinler pek çok konuda kilitlemeye başlıyor!.

Bir vesile ile bir şeyin orada olmayacağı yolunda bir fikir oluşmuşsa sizde; artık o şey orada gözünüzün önünde olsa bile onu göremezsiniz! Sanki kör olmuşunuzdur!.

İşte bu bireysel beyinlerde oluşan blokaj körlüğü, bazen toplumsal körlük şeklinde de açığa çıkar, o konudaki şartlanmanın tüm toplumu kilitlemesiyle.

Görünmezlerin, bilinmezlerin önündeki perde, çoğu zaman bizdeki bu kilitlemelerin oluşturduğu blokajlardır! Bazen de, bizdeki bu kilitlemeleri bilenlerin, o perdeleri kullanmalarıdır.

“Velilerin, ALLAH’ın örtüsü altında gizli olmalarında” da bu sistem geçerlidir. Biz, **“velilik ve veliler”** hakkındaki zanlarımız

dolayısıyla kilitlenmiş olduğumuz için, onları görsek de tanıyamayız!. Çünkü **beynimiz zannımızla kilitlenmiştir** o konuda!

İlle de, kafamızdaki zannımıza, kabulümüze göre açığa çıkacaktır ki o konu veya kişi, biz onu görebilelim!.

“...Ki, onların kalpleri (şuurları) var, onlarla (hakikatleri) anlamazlar; gözleri var bunların, onlarla gördüklerini değerlendirmezler; kulakları var bunların, onlarla algılamazlar!.. İşte bunlar en’am (davarlar) gibidirler... Belki daha da sapkın... Onlar gâfillerin ta kendileridir.”
(A'raf:179)

“ALLAH, kalplerini (şuurlarını), kulaklarını/algılamalarını mühürlemiş ve gözlerinin üzerinde de bir perde vardır...” (Bakara:7)

Burada, **“ALLAH’ın mühürlemesi”** ifadesinden murat, **“sünnetullah”** sonucu, beyin çalışma sistemi gereği, kişide oluşan kilitlenme, **“körlük–blokaj”** dır!.

Zirâ, **kişi, verdiği yanlış hükümle beynini kilitler ve artık o gerçeğe yüz yüze gelse de onu değerlendiremez!**

KÜFÜR, **“gerçeği örtmek, görememek, inkâr etmektir”!** Ki bu da, beyindeki kilitlenmenin sonucudur!. **“Kâfir”** diye tanımlananlar, beyinleri önceden verdikleri hükümle kilitlenmiş olduğu için, **“ALLAH”**, **“Rasûlullah”** ve **“Kurân”** gerçeğini değerlendiremeyip, onu **ÖRTENLERDİR!**

Bizi “**OKU**”mamış biri, elbette burada bahsedilen “**hatem–mühürlenme**” olayının yukarıdaki bir tanrı tarafından gerçekleştirildiğini düşünebilir...

Oysa bizi “**OKU**”yabilenler, şimdi farkedeceklerdir ki, her birimin özünde bulunup, varlığını oluşturan “**ALLAH**” isimlerinin işaret ettiği özellikler, kişide otomatik olarak bu işleyişi meydana getirmekte; bu durum da, “**ALLAH’ın tasarrufu**” olarak tanımlanmaktadır **Kurân-ı Kerîm**'de!.

Şimdi bakın burada elimize önemli bir anahtar daha almış oluyoruz **Kurân-ı Kerîm**'i anlamak için...

Kişinin eline aldığı veya karşısındakini “**OKU**”yabilmesi için ilk şart, geçmiş tüm veri birikimini bir yana koyarak, onlara dayalı değerlendirmelerini devreye sokmayarak, tamamen objektif, yorumsuz olmasıdır.

İkinci iş, elindeki metinde veya karşısında anlatanda, işaret yollu, misal veya mecaz yollu dillendirmelere dikkat etmesi şarttır!.

Üçüncü önemli şart... Kesinlikle, “*ben bunu zaten biliyorum, duymuştum–okumuştum*” önyargısından uzak durup, asla peşin hükümlü olarak konu hakkında hüküm vermemektir!

Ola ki, o anda sizde o konuda yeterli açıklık oluşmadı... Bu defa o konuyu sakın inkâr veya red etmeyin... Hüküm vermeden, değerlendirme işini zamana bırakın... Zirâ, ya o konuda yeterli veri tabanınız olmadığı için o konuyu anlayamamışsınızdır; ya da daha

önceden o konuda vermiş olduğunuz bir hükümlerle beyninizi kilitlemişsinizdir!. Bu durumda yapılacak en iyi iş, kendinizi o konuya sürekli açık tutmak olacaktır.

Bilelim ki, verdiğimiz hükümlerin neredeyse pek çoğu, bizim, sonsuz evrensel gerçeklik içinde sayısız sırdan mahrum kalmamıza yol açan, en önemli faktör olmaktadır.

Düşünce dünyamızı oluşturan kozamız, çoğu zaman evrensel araç olarak bizi sonsuz yeniliklere taşımak yerine; düşünsel hücremiz şeklinde hapishanemiz olmaktadır!.

Düşünün, evrende ve Dünyada, her şey, her an yenilenmektedir!.

“O her an yeni bir ŞAN’dadır” âyetiyle, bize, sürekli bir evrensel yenilenme uyarısı yapılmaktadır!.

Biz ise, hâlâ, toplumu çağlar öncesi anlayışa ve yaşam tarzına döndürecek(!) **“Müceddid-Yenileyici”** beklentisi içindeyiz!. Elinde kılıç, at üstünde ordusuyla ortaya çıkacak bir **“Müceddid-Yenileyici”!!!**

Muhtemelen benim ömrüm yetmeyebilir; veya türlü sebeple ben kendisine ulaşamayabilirim böyle bir **“Müceddid-Yenileyici”**ye ama...

Siz siz olun, şundan gâfil olmayın...

O gelecek **Zât**, halk dilindeki deyişle **“MEHDİ RASÛL”**, asla, sanıldığı gibi, **toplumu ve Din anlayışını** eskiye, asırlar öncesi anlayışa döndürecek bir **“eskiye döndürücü”**, ya da yüzyıllar veya yıllar önceki anlayışı tekrarlayacak bir **“TEKRARLAYICI”** değil;

Celâleddin Rûmî'nin dediği gibi, “bugün artık yeni şeyler söyleyecek” bir “YENİLEYİCİ” olacaktır!.

Kilitlenmiş beyinler, ya da benim gibi ömrünün son günlerini yaşayanlar, muhtemelen, **O** mübarek **Zâtı** göremese de; en azından farkedip, biliyoruz ki, **O** bir **“YENİLEYİCİ”**dir!. **Din Anlayışımızı “YENİLEMEK–TECDİD” işleviyle Dünya’ya gelmiştir; kanâatimce!**. Buna açık olanlara ne mutlu!.

Dünün tekrarlarını tekrarlayacak **“TEKRARLAYICI”** beklemekte olup da, kafalarındaki bu **“tekrarlayıcı”**ya **“müceddid–yenileyici”** adını etiketlemiş olanlar, bu gerçeği kabullenemeseler de; maâlesef olay budur!

Ömrü olan görecek ve bizi rahmetle anacaktır!.

Siz siz olun, beyninizdeki kilitlerinizden kurtulmaya bakın; **“sünnetullah”** denilen evrensel gerçekleri görmekten mahrum kalmamak için!

19 Ağustos 2005
Raleigh – NC, USA

BI-RABBIHİM

Kurân-ı Kerîm'de “**B**” harfi kadar öncelikli ve **O**’nu “**OKU**”mada, çok önemli bir **anahtar** olan “**Bi-Rabbihim**” tanımlaması üzerinde biraz daha durmak istiyorum. Zirâ bu husus ne kadar anlaşılırsa, **Kurân-ı Kerîm**'deki bâzı **inceliklerin** fark edilmesi de o kadar kolaylaşacaktır.

“**Bi-Rabbi-HİM**”, her birimin özünde mevcut olan ve esmâ terkibi şeklinde açığa çıkan Rubûbiyet boyutuna işaret ederken, “**Bi-Rabbi-KE**” sendeki isimler bileşimi hâlinde açığa çıkan, **özündeki** Rubûbiyet boyutunu dillendirmektedir.

“**Rabbihim**” = Rablerine, yani Rabb-ül âlemiyn'e işaret ederken, “**Bi-Rabbihim**” = Onların Özlerinde, Hakikatlerinde mevcut olan, o boyuttan —mertebeden— her birinde tasarruf eden Rubûbiyet (Rab'lık) kuvvesi anlamını taşır.

Ancak bundan dolayı da, kesinlikle parçalanma, yani ayrı ayrı Rab'ler anlaşılmamalıdır!.

Bütün, ampul filamanlarına gelen elektrik aynıdır; Rubûbiyet boyutunun genel anlamına örnek olarak... Filamanlar ise birimi oluşturan **ALLAH** isimleri bileşimi, yani esmâ terkipleri misâlidir... 1967 yılında yazdığım

“**TECELLİYÂT**” isimli kitabımda anlatmışım bu konuyu. Oradan okuyabilirsiniz.

Konuya bir örnek: “**Kadr**” Sûresini hatırlayalım...

“**Tenezzelül melâiketü ver ruhu fiyha 'Bi'-izni-rabbihim...**” (97:4)

“Melekler ve ruh tenezzül eder **özlerindeki rablerinin izni** kadarıyla...”

“**RUH**” her ne kadar, yalnızca kişinin ölüm ötesi bedeni gibi anlatılmışsa da, **Kurân**'daki esas işareti, “**o şeyin mânâsı, taşıdığı anlam**” şeklindedir!

Buna göre, “**insanın ruhu**” denildiğinde, **insanın varlığını meydana getiren esma terkinin ihtiva ettiği genel anlam**, anlaşılır. Nitekim halk dilindeki “**ben senin ruhunu okurum**” deyiimi de bu anlamla paraleldir.

“**KADR**” nedir; ***gökten inen(!) Kadir*** nasıl iniyor?.. Bu konuya daha sonraki yazıda devam etmek istiyorum!.

Bu arada dikkatimizden kaçmasın:

“... âhızun **Bi-nâsiyetiha...**” (Hud:56) âyeti de Rabbin tasarrufunun altında (beyinlerde) açığa çıktığına işaret eder!.

“**Lâ havle ve lâ kuvvete illâ B-illah**” vurgulamasını da şimdi bir düşünün bakalım... Acaba niçin bu zikir çok önemli ve insana, neden, neler kazandırıyor?

İşte Kurân'da geçmekte olan “Bi-rabbihim” zamiri, bize göre, daima birimlerin rabbi hükmünde olan; onların

varlıklarının hakikatini meydana getiren, “esma terkibi” oluşunu vurgular. Bu konu daha geniş olarak 1985 yılında yazmış olduğum **İNSAN VE SIRLARI** kitabında **“RAB”** ve **“Rubûbiyet”** bölümlerinde anlatılmıştır. **Rabbül âlemiyn** ifadesi ise Külli anlamda **Rubûbiyet** mertebesini ifade eder ki, tüm esma terkiplerinin varoluşu bu mertebeden aldıkları kuvve ile mümkündür zerrelere boyutunda.

Burada da gördüğümüz üzere, belli kelimelerin başına gelen **“B”** eki konuyu bambaşka boyutlara ve anlamlara taşımaktadır.

Evet, şimdi de konumuzla ilgili başka bir önemli noktaya dikkat çekelim.

“B-illahi” diyerek yemin etmeyi men ederlerdi eskiler; niye?

Çünkü anlamı, **“varlığımdaki ALLAH adına konuşuyorum ki....!”** diyedir de ondan!.

İş böyle ise, gerçekten, bu anlamın getirisinin ve götürüsünün idrakinde misiniz acaba? Ne dediğinizin farkında mısınız böyle yemin ettiğinizde?

Bütün bunlar neyi gösteriyor?..

İnsanın vehmettiği, var sandığı, dışarıdaki, ötesindeki bir tanrıya yönelmek yerine; **kendi hakikatindeki ALLAH isimlerinin işaret ettiği kuvvelere yönelerek, onları aktive etmeye çalışması gerçeğini gösteriyor!** İbadet denen bütün çalışmalar bunun içindir..

Kişinin kendi **hakikatindeki ALLAH isimlerinin özellikleri** yanısıra, ötesindeki bir

tanrı kavramını kabul etmesi “**ŞİRK**” diye anlatılan olgunun ta kendisidir!.

İnsanların birbirinden yardım, şefâat dilemesi, veya **Rasûlullah** veya manevî büyüklerden yardım dilemesi; onların kendisi gibi “**KUL**” olarak var olup, ne var ki kendisinin açığa çıkaramadığı kuvveleri onların ortaya koyabildiklerini fark etmesi suretiyle olursa, bu “**şirk**” olmaz!.

Ama, ötede bir tanrı kabul ederken, kendi hakikatini inkâr ederek; kendini mahlûk, karşısındakini Hâlik gibi görerek bunu uygularsa, bu “**şirk**” olur.

Burada önemli olan, kendindekini fark edip, kullanamadığını bilerek, karşısındakinden yardım istemektir.

Tanrılaştırmadan!..

Normal yaşamda herhangi bir konuda, birisinden yardım–şefâat istemek ne ise, manevî konularda da olay aynıdır!.

Ne var ki gelecek yardım, asla kişinin fitratını değiştirmez; özündeki açılım (isimler bileşimi) müsaadesi kadarıyla gerçekleşebilir.

İstediğin yardım, istidat ve kâbiliyetini değiştirmez... İstidat ve kabiliyetin kapsamı kadarıyla yardımcı olabilir!. Ki buna “illâ bi-izni-h” denmiştir Ayet-el Kürsi'de!

Duan, zikrin, arzun buna devam ettiğin sürece kabiliyetini artırır; ama kestiğin anda eski haline döner!.. Buna "**himmet**" de derler. Himmetini daimi tutmalısın ki kabiliyetin

artsın; istediklerin, istidadın kadarıyla gerçekleşsin.

Rasûlullah veya bir başkasından yardım istediğinde, o kişi bu yardımı yapabilecek kapasitedeyse ve buna rağmen sana beklediğin yardım ulaşmıyorsa, o kişiye karşı değişik duygular içine girme; **olayı, kapasitende, fıtratında ara!**

“Bi-rabbihim” ifadesiyle vurgulanan esmâ terkinin kesinlikle herkesten farklıdır ve bir eşi daha yoktur. Bu sebeple de kimse kimseye örnek olmaz ve kimse kimsenin yolundan Rabbini tanıyamaz!

Bu dünyaya bir **Şah-ı Velâyet Hazreti Âli** daha gelmez!... Eğer onun gibi olmak için dua ediyorsan, bu gerçekleşmez! Bil ki aynı tecellî iki defa oluşmaz!.

İstek konusunda da haddini bilmek şarttır; her konuda olduğu gibi!

Hiç kimse **GİBİ** olmağa çalışma; zirâ bu mümkün değildir! **Kendin ol**, ilminin âzâmisini kullanarak!

Fıtrat konusunu çok iyi anlamak gerek!.

Herkesin bir fıtratı vardır ve bu asla değişmez!. Yani doğum süreci içinde kendisinde oluşan **ALLAH** isimleri özelliklerinin bir bileşim şeklinde beyinde programlanması!.

Bu yüzden, “**can çıkmadıkça huy çıkmaz**”, demişlerdir!.

Bu yüzden, “**yedisinde neyse yetmişinde de odur**”, demişlerdir!.

Testi, hikmeti Hûda içindekini sürekli üretir!. Kiminde şerbet vardır, kiminde bulaşık suyu!.. **Astrolojik tesirler ise, testileri zaman zaman eğen kollardır!** O zamanlarda, testide ne varsa o dökülür; süslü görüntülü testilerde ne bulunduğu da, o zamanlarda anlaşılır!

Bu şaşılacak bir şey değildir!

Algılayabildiğimiz dünyamızda ne varsa, en sevdiğimizden en tiksindiğimize kadar, hepsi de **ismi "ALLAH" olanın**, kendi esmâsıyla yaratmış olduğu birimlerdir...

Cennetin cennetliği veya cehennemin cehennemliği birimin yapısına GÖREDİR!

Zebanilere GÖRE cehennem cennettir; pislik böceğine GÖRE de dışkı içinde yaşamak cennet!

Yaratıkların tümü de, **"GÖRE"sel olarak** değerlidir veya tiksindiricidir!. Birine **göre** en sevgili gelen, diğerine **göre** en tiksindirici olabilir!.

Sendekini seversin, karşındakinde!

Sendeki yoksa karşındakinde, ondan hoşlanmaz ve onunla bir arada olmayı istemezsin!.

Zamanla değişir insan!..

Zaman içinde derûnundaki farkında olmadığın bir kısım veriler açığa çıkınca, değer yargıların da değişir, beraber olmak istediklerin de!. **"Dün"** senin için değerli olanlar, **"bugün"** artık değer ifade etmemeye başlar! Onların yerine başkaları değer kazanır indinde!.

Her kuş sürüsüyle uçar!. Herkes, sonunda, lââyık olduklarıyla beraber olur!.

Akıllı insan, gerçekçi olur!. Kendisindeki “HASİYB”, hesaba çeker onu “münker ve nekîr” anlamı ile!.

İlmine göre, nerede, ne hâlde, ne gibi bir yaşantı ile ömrünü geçirmekte olduğunu fark eder insan o zaman!.

Yaşamımda, kendini “**gavs**” veya “**dünyanın hâkimi**” sanan kişiler gördüm... Bazıları kendisini hep Rasûlullah veya çok yakın sahabesiyle görüyordu rüyalarında!.. Kimi akıl hastanesine gitti, kimi gün geldi bu hâlden sonra inkârları yaşadı... Kimi de o hayalle gitti bu dünyadan...

Önemli olan, **ilminizi ne kadarıyla yaşamınıza geçirip; “iradenizi”, “ilminiz” doğrultusunda ne kadar “kudret”le açığa çıkarttığınızdır!** Hayâllerle geçen geceleriniz değil!

Yalnız geldiniz ve yalnız gideceksiniz sonsuz yaşama; bu dünya yaşamında elde ettiklerinizle... Yaptıklarınızın sonucuna yalnızca siz katlanacaksınız; dün olduğu gibi, bugün olduğu gibi, yarınlarda da!.

Kendiniz için de, tüm dostlarınız için de, muhtemelen belki de hiç göremeyeceğiniz bu garîp için de, duanızı esirgemeyin.

26 Ağustos 2005
Raleigh – NC, USA

TANRININ GÖKTEN İNEN "KADİR"İ

Tanrı kavramına dayalı dinsel anlayışta, şöyle bir gece hayal edilir ki adına "**Kadir Gecesi**" derler...

Ulu tanrı, yeryüzündeki seçme kulları için bir nimet hazırlamıştır!.. Kimler kendine çok tapınıyorsa, onları mükafatlandırmak için. O büyük nimete de "**KADİR**" demiştir...

Bu nimeti getiren(!) melekler, müslümanların yaşadığı yöreye bir kutsal kandil gecesi inerler; çünkü güneş ışığı görürlerse bozulurlar, tıpkı ışık görmüş C vitamini gibi!..

İşte o "gün görmez **Kadir**"(!), bin aylık, yani seksen üç sene sürecek tapınmadan çok daha hayırlı bir şey(!)dir!.

Her sene Ramazan ayının 27'sinde, Ulu *tanrının* buyruğu ile melekler yanlarına ruhu da alarak kanatlarını çırpıp çırpıp, hızlı bir koşu ile binlerce yıllık mesafeyi kat ederek dünya üzerine inerler ve gece olan bölgedeki tapınan kulları başlarlar araştırmaya, ev ev!.

Elbette o sırada dünyanın aydınlık bölgesinde yaşayanlara bir şey yok!.

Eğer bulurlarsa bir samimî tapınan ellerindeki şartnameye göre, hemen rablerine sorarlar, "*buna verelim mi **KADİR**'i?*" diye... Tanrı da

izin verirse, hemen o kula “**KADİR**” verilir. Bu hane, hane arama veya o “**Kadir**”in dağıtılması işlemi gün doğana kadar böyle devam eder...

Kaç kişiye o gece “Kadir” verilir, bilinmez!. “**Kadir**” verilenlerde ne değişir, bu da bilinmez!... Güneşi gören melekler ve ruh, hemen ulu tanrı yanındaki yuvalarına dönerler gün ışmasıyla!.

Bu arada mümin kullar da câmi câmi dolaşıp, onlara, bu câmilerden birinde kadir ikramı rastlaması şansını değerlendirler!.

...

ALLAH Rasûlü Muhammed Mustafa aleyhisselâm merkezli “DİN” anlayışına göre “KADR” gecesi anlatımının deşifresi, yorumlanması ise ehlullah indinde şöyledir:

“**Kurân**” ismiyle işaret edilen “**sırlar bütününü**” ve “**özündeki hakikati**” (**enzalna HU**) kişinin, kendi varlığının “**yok**”luğunu (**LEYL**) yaşadığı anda, şuurunda açığa çıkardık. (“**Kurân ve insan ikiz kardeştir**”, uyarısı hatırlanmalı.)

Bu hakikatin, sırrın (**KADR**) ne olduğunu bilir misin?

KADR sürecinin yaşandığı “**yok**”luk karanlığı (gecesi), bin ayda (80 küsur yıllık insan ömrü sürecinden) yaşanabileceklerden daha hayırlıdır.

Melekler (melekî kuvveler —kanatlar bu kuvvelerin 2–3–4 yönlü olması) ve **ruh** (varlığındaki hüviyetin “**HU**” hakikatin anlamı), kişinin rabbinin (esma terkibinin—

varlığını oluşturan ALLAH isimlerinin (bileşiminin) **izni** (kapsamı–kapasitesi) **kadarıyla, şuurunda açığa çıkar**; böylece o anda, **kendi “yok”luğu hissi** yanısıra, mutlak var olan “ALLAH”ı hissedip yaşar! **Her hükümden “Selâm”ette olarak!**

Bu hâl, tâ ki, tekrar varlık, beşeriyet hissi ve fikri ağır basana (**FECRE** dönene) kadar devam eder.

Bu imkânı, yılın her gecesinde, yani, ismi “**ALLAH**” olan indinde “**yok**”luğunuzu hissedebildiğiniz her süreçte, araştırın!... **“Kadr gecesini yılın her gecesinde arayın”** uyarısı...

“Ramazan da arayın” uyarısı... **Gerçek anlamıyla yaşanan oruç** ile, kendinde beşeriyetten arınma ve hakikatini hissetme çabalarını verdiğiniz süreçte, bu hâli yakalamaya çalışın!.

“Ramazan’ın son günlerinde arayın” uyarısı... **Orucun taklidi değil tahkikî yaşanması sonucu**; manevî arınmanın son evrelerinde bunu araştırın!.

Şimdi, “**KADR Sûresi**”nde işaret yollu benzetmelerle anlatılanlardan algıladığımızı topluca ifade etmeye çalışayım:

İnsanın bir ömür boyu yaşadıklarından çok daha hayırlı olan bir an (KADR anı) vardır ki; bu anlık şuursal sıçrama veya açılım süresi içinde hakikatine ait bilgi, kendisine bir tenezzül, yani “özünden bilincine” doğru açığa çıkar!. **Bu “HU” hüviyeti hakikatidir!**

Bu hakikat, “İnsan, Kurân’ın sırrı; Kurân, insanın sırrıdır” prensibince, insanın derûnundan gelen bir şekilde açığa çıkar!.

Ne zaman?

Kişi, ben neyim, kimim sorgulamasıyla yola çıkıp, **ALLAH Rasûlü Muhammed** aleyhisselâma iman edip, O’nun getirdiklerini anlamaya ve tanrı kavramından arınıp, ismi “**ALLAH**” olanı en azıyla “**İhlâs**” **Sûresinde** bildirilen kadarıyla algıladıktan sonra... “**ALLAH**” özel ismiyle isimlenmiş indinde, kendi birimsel varlığından, yani gün aydınlığından, “**yok**”luğunu fark etme karanlığına düştüğünde; tüm varlık nazarında varlıklarını yitirdiklerinde...

Hakikati olan ALLAH isimlerinin özelliklerinin kendi varlığını oluşturduğunu hissettiği ve yaşadığı bir anda, RUH, yani bu esmânın anlamı ile, melekler, yani bu isimlerin kuvvelerinin her an kendisinde açığa çıkmakta olduğunu fark edip algılar!.. Bunu bir anda hissediş ve yaşayışı “KADR” hâlidir.

O an ne kendi kalır, ne de varlıktan bir zerre!..

“Bu an (yevm) mülk kimindir?”

“Lillahil vahidil kahhar (Vahid ve Kahhar olan ALLAH’ındır),” gerçeğine şehâdet eder!. “Eşhedü...”yü “OKU”r!.. Seyreden Kendi olur!

Bu hâl, onda kendini tekrar beşeriyet boyutunda buluşuna (fecre) kadar sürer. Böylece varlığının hakikatini yaşamış

olarak ehli hakikat arasında tahkik ehli olarak yerini alır ve artık Kurân sırlarını “OKU”maya başlayarak ölümü (boyut değişimini) bekler, ve yaratılış amacına uygun şekilde “KUL”luğuna devam eder.

Bunu niye yazdık?...

“*Tanrının Buyruk Kitabı*” diye nitelenen “**Kitab**”ın, bize göre çok çok farklı “**bir SİRLAR KİTABI**” anlamı ifade ettiğini; “OKU”nması öğrenilmedikçe, nelerden mahrum kalınacağı bilgisini sizlerle paylaşmak istediğim için yazdım...

Bu bir örnek... Başta “**Mİ’RÂC**” olmak üzere, böyle daha nîce örnekler var deşifre edilmesi zorunlu, o yüce **ALLAH Kelâmı Kitap**’ta!..

Ne yazık ki büyük çoğunluğumuzun ruhunun dahi haberi bile yok bunlardan belki!!! Kurân-ı Kerîm’i hâlâ tanrının buyruk ve tarih kitabı(!) sanıyoruz...

Bu değerlendirmede haklı olabilirim, yanılmış olabilirim!. Ne var ki, böyle okuduk ehlullah eserlerinde...

Haklı isek; bu anlayışı değerlendiremeyenler, daha başka nelerden mahrum kalmakta olduklarını kendileri düşünsünler!.

Hatalıysak; o yukarılarda bir yerde oturup, melekler ve ruhu yılda bir kere yeryüzüne gece karanlığında yollayan tanrı elinde hâlimiz harap demektir!..

2 Eylül 2005
Raleigh – NC, USA

KANMAYIN

Sürekli oyuna getirip kandırıyor!.

Sürekli oyuna getirip kandırıyor!.

Göz açıp kapamak kadar bir süre gaflet bassa, akabinde bakıyoruz oyuna gelmişiz!.

Oyunu yuttuktan sonra da uyan, uyanabilirsen!..

Allem ediyor, kalem ediyor, sürekli oyuna getirip saptırıyor!.

Nihayet öyle bir noktaya geliyoruz ki artık; bir düşünüyoruz, dönüşü olmayan noktadayız!.

Oysa atasözü meşhur:

“Zararın neresinden dönülse kârdır”!

Kandıran kim mi?..

Kâh insanın **baş düşmanı**, kâh da **vehmimiz!**

Biri dışarıda, diğeri içeride!.

Dışarıdakinin derdi belli!. İnsanın kendisinden üstün vasıflarla varoluşunu hazmedemiyor; **“eşref-i mahlûk”** olan insanı, hayvaniyet derekesinde yaşatmak istiyor!. Bunun için de görünmezliğinin ve yapısının getirisi olan her silahı kullanıyor!.

İçerdeki ise, bilgisizliğimizi veya anlayışsızlığımızı, kendimizi ve özümüzü inkâr edişimizi kullanarak bizi cezalandırıyor!.

Biri, **dışarı çekiyor!**...

Diğeri, **içeri gömüyor!**

Peki nasıl kurtaracağız kendimizi bu belâdan!.. Türlü oyunlarla, kapana kısılan hayvan gibi toprak altını boylamaktan!?

El cevap!

“**EUZÜ OKU**”mak sûretiyle!.

Ya huuu, her gün belki yüz kere “**eüzü...**” çekiyoruz, ama hiçbir şey olmuyor!. Bu ne belâdır ki, “**eüzü çekmek**” kâr etmiyor!..

Etmez dostum, etmez!.. “**Eüzü çekmek**” boştur; hiç kâr etmez bu belâya!.

Sen, tıpkı bir ses kayıt cihazının tekrarlaması gibi, ezberlemiş olduğun kelimeyi tekrar ediyorsun!. Buna “**çekmek**” demişsin!. Ömür boyu çekersin elbette daha!.

İlk olarak...

Aramızda yaşayan görünmez varlıkların varlığına iman etmek ve onların kendilerine özgü bir şekilde insan beyinlerine çeşitli impulsar yollayarak, düşünceleri etkileyebildiğini fark etmek gerekir!.

ALLAH Rasûlü ve son nebîsinin bildirdiği her şey, insanın, bir sistem gerçeğini fark edip; işleyiş mekânizmasını anlayıp, ona göre kendini koruması (takva) ve de kendi hakikatini tanınması içindir!.

ALLAH Rasûlü, “OKU”muştur (ikra); ve bizim de “OKU”yanlardan olmamızı istemektedir!.

Bu nedenle de...

Bizim korunanlardan olmamız için, “OKU”mamız zorunludur!. “**Çekmemiz**” değil!... Hatta kesinlikle, “**çekmekten**” uzak durmamız gerekmektedir!.

ALLAH Rasûlü “OKU”nasıdır!..

Sünnetullah, “OKU”nasıdır!..

Eüzü “OKU”nasıdır!..

Bismillâh, “OKU”nasıdır!..

Kurân, “OKU”nasıdır!..

Hâl böyle ise...

“**Eüzü çekmek**” yerine, **eüzü “OKU”**mak gerekir!

Eüzü “OKU”mak ne demektir?

“**Eüzü çekmek**”, âdet üzere, şartlanma üzere, bir şeylerden koruyacağı fikriyle, “**Eüzübillahi mineş şeytânir racîm**” demek; ve bunu, aklına düştükçe, kafana göre sırası geldikçe tekrar etmek, demektir!.

Eüzü “OKU”mak ise...

“**Eüzü**”, sığınırım, anlamınadır... “**B-illahi**”, varlığını oluşturan, ismi **ALLAH** olanın kuvvet ve kudretine, anlamındadır... “**Min eş şeytânir racîm**”, taşlanarak (yani, kendisine acı veren bir olayla) kendi hakikatinden uzaklaştırılmış olan, kandırıp saptırıcıdan!

Tek bir cümleye dönüştürelim şimdi bu anlamı:

Kendisinin fevkinde bir kapasiteyle yaratılmış bulunmam sebebiyle, hakikatinden uzak düşmüş varlığın, intikam amaçlı beni kandırıp saptırıcı davranışlarından; ismi “ALLAH” olanın, varlığımdaki zati, sıfat ve esmasının kuvvelerine sığırım!.

İşte, euzü “OKU”yabilmek için, önce bu anlamı kavramak gerekir kanâatimizce... Bu da işin ikinci basamağı!!.

Bu idrâk oluştuktan sonra...

Şimdi geldik işin önemli olan üçüncü yanına... Görünmez (şeytâniyet özellikli) varlıkların, nasıl kandırıp saptırma işlemi yaptıklarına...

Burada, onların ana felsefesini açıklamaya çalışacağım, tek tek örnek olay vermek yerine...

İblis'ten bu yana, “**şeytâniyet**” vasıflı tüm görünmez varlıkların ana amaçları, insanların, “**halife**” ve “**eşref-i mahlûk**” özelliklerinden uzaklaşarak, tamamen hayvan gibi yaşamalarını sağlamaktır!. Böylece, insanın yaradılışı aşamasındaki, “**o topraktan meydana gelmiş bir hayvandır; yeryüzünde ancak kan döküp fesad çıkaran bir insansı türüdür**” savını doğrulatmak isterler!.

Bunun için de **temel prensipleri, İNSANI, DIŞA YÖNELTEREK; İÇSEL KUVVELERİNİ**

KULLANMAKTAN BIRAKMAKTIR!.

MAHRUM

İnsana daima, kendisini **beden kabul ettiren** fikirler ilham ederler; sürekli **etrafla** uğraştırırlar; bu yolda **ego (benlik) besleyici** düşünceler ve eylemler hatıra getirirler... **Dışarıda, ötelerde, uzayda bir tanrı tasavvuru oluşturup ona tapındırırlar... Olmayan bu tanrıya dayalı varsayımlar kabul ettirip, sonra da bu varsayımların boş çıktığını yaşattırarak, ta ki, "ALLAH" adını taktıkları tanrıyı inkâra kadar sürüklerler akli kıtları!**

Bütün amaçları, insanın, özüne hakikatine yönelmesini kesip; varlığını meydana getiren ismi ALLAH olanın esmâsının kuvvelerinden mahrum kalmasını temin etmektir!

Kazara tasavvufa girmiş olanları ise, mülhime nefis bilincinin girdabında boğmak, onlar için en geçerli ve kolay yoldur!

"Çekmek", ötedeki birine yönelmektir; âdet, şartlanma, ezber veya taklit yüzünden!.

"OKU"mak ise, geçerli olan sistemi (sünnetullah) algılayıp kavrayarak, bunun gereği olan DÜŞÜNCE ve DAVRANIŞI ORTAYA KOYMAKTIR!.

İşte bu "kavrayış ve gereğini yerine getirmenin" adı, Kurân'da "İKRA", dilimizde "OKU"maktır!.

İmdi!.

Bir kişi fark ederse ki, bilincinde açığa çıkan bir fikir, kendisini bir dış tanrıya veya objeye

yönlendiriyor; ona bağlı, bağımlı hâle getiriyor, kendindeki değerlendirme yerine; işte bu noktada, sapma tehlikesiyle yüz yüzedir, demektir.

Buna karşılık...

“Euzü B-illah...” uyarısı da, **“İstaiynu B-illah”** uyarısı da insanı, **özündeki, ismi “ALLAH” olana yönlendirmek için** bildirilmiştir!. Kişi, eğer bu uyarıları **“OKU”**yabilirse, görünmez varlıkların, onu, dış dünyası derinliklerinde kaybettirme çabalarından kurtarabilir, **kendi hakikatindeki ilahî kuvvelere sığınarak!**

“OKU”yamazsa bu iki uyarıyı; bu defa da dış dünyasının bir objesi ve oyuncağı olarak, **bedensellik** denizinin dalgaları arasında bir oraya bir buraya savrulurken ölümü bekler!.

Hakikatindeki ilahî kuvvelere sığınmak nedir; nasıl olur; sorusunun cevabına gelince...

İşte **“KUL EUZÜ....”**ler!.

“KUL”... Fark et, algıla, kavra, hisset ve sonunda dillendir ki...

“Euzü bi-rabbil felak”... Bilincimin algılayamadığı karanlıkları yarıp beni aydınlığa çıkararak varlığımdaki rabbanî (esma) kuvveye sığınırım...

“Min şerri mâ halek”... Yaratılmışların şerrinden...

“Ve min şerri gâsikin izâ vekab”... Basan karanlık dolayısıyla algılayamadıklarımın şerrinden...

“**Ve min şerrin neffasâti fiylûkad**”... Beyin dalgalarını iplikteki düğümlere yönlendirerek büyü oluşturanların şerrinden...

“**Ve min şerri hâsidin izâ hased**”... Hased eden kem nazar sahiplerinin hasedlerinden...

“**Euzü bi-rabbin nâs**”... Sığınırım tüm insanların Rabbi olan Rubûbiyet boyutuna, ki o varlığımın Hakikatidir!...

“**Melîkin nâs**”... Tüm insanların varlığında mutlak tasarrufu geçerli olana...

“**İlâhin nâs**”... Tüm insanların hakikatinde yer alan Ulûhiyet hakikatine ki her birim varlığını onunla devam ettirir... Ne var ki yanlış zan ile O mertebeyi kendi dışında ilah kabul eder.

“**Min şerril vesvâsil hannas**”... En fark edilmez şekilde vesvese oluşturanın şerrinden..

“**Elleziy yuvesvisu fiy sudûrin nas**”... Ki o, insanların sadrında (şuurunda) **hakikatleri hakkında** vesvese oluşturur!

“**Minel cinneti ven nâs**”... görünmeyen varlıklardan da olabilir bunu oluşturanlar, insanlardan da!

Burada anlayabildiğimiz yönüyle ve kadarıyla bir çeviri yaptık **KORUNMA** Sûrelerine, konuya açıklık getirmek için.

Şimdi bunu topluca ele alalım... Önce **Felâk** Sûresi...

Varlığımı oluşturan **Rubûbiyet** mertebesindeki **esmâ kuvvelerinin**, yarıp açığa çıkarma özelliğine sığınırım, bana karanlıkta kalan hususlardan,

algılayamadıklarımından, üflemeği oluşturan beyin dalgalarıyla bana büyü yapmak isteyenlerden ve üzerimdeki nimetlere hased eden kem nazarlardan....

Tam bir **“zerre küllün aynasıdır”** açıklama ve uygulaması mevcuttur **Nâs** Sûresinde...

“Kalpler ALLAH’ın iki parmağı arasındadır”!.. Birinde tasarrufla bir milyarda tasarruf aynı şeydir!

Şöyle ki...

Tüm insanların hakikatini meydana getiren, varlığımdaki —“B”— **Rubûbiyet** boyutuna sığınırım; ki kendimdeki bu sığınma aynı zamanda otomatik olarak tüm insanlarda oluşmaktadır aynı anda!.. Aynı zamanda **“Melîkiyet”** mertebesine, ki tüm bilinçlerde hükmedendir O her an!.. Ve dahi tüm insanları kendi sıfat ve esmâsıyla yaratana (ilâha)... İnsanın şuurunda en sinsî şekilde vesveseler uyandırandan... Ki o vesveseler yüzünden insan derûnundaki Hakk’ı inkâr edip kendini et–kemikten ibaret olan bir insansı kabul edip hayvanî istek ve arzuları tatmin için yaşamak durumunda hisseder!.

Evet, bu yorum ve açıklamalar üzerinde biraz tefekkür edelim bakalım... Açıklamaya çalıştığımız şeyler acaba fark edilebilecek mi?

Kesin gerçek şu ki...

“İllâ B-iznihi”!

9 Eylül 2005
Raleigh – NC, USA

PARAMPARÇA OLURDU

“**Adamda dağ gibi benlik var!**” sözünü duymuşunuzdur mutlaka!.

“**Dağ**” ismiyle çok büyük ve kuvvetli benlik kavramı özdeşleştirilmiştir insanlarda!.

Benlik, ego, nefsanîyet; hep aynı anlama işaret eden kelimeler...

“**BEN**” der, başka şey demez!... Öyle büyük dağdır ki, küçük dağları o yaratmıştır sanki!. İşte böyle bir bilincin tasviri, “**dağ**”!

“**Benlik günahı kuşatmış dağ gibi seni...**” mısraı da buna işaret eder!.. Ama buradaki anlam, biraz daha farklıdır yukarıda söz ettiğimizden!. Buradaki kasıt, kişinin kendi nefesine tanrılık pâyesi vermesi; ismi “**ALLAH**” olan yanısıra *nefsini var kabul etmesi* anlamındadır.

İşte bu anlayışlarda olanları uyarmak isteyen çok önemli bir işaret vardır **ALLAH Rasûlü**'ne vahiy olan **Kitap'taki Haşr Sûresi'nin** son üç âyetinde.

“*Eeee, ne var bunda!. İşte, **Kurân** o kadar azametli kitap ki, dağa bile inse, dağ paramparça olurmuş; ama insan bunun farkında değil işte!!!.*” Demeyin lütfen sakın!.

“**Eğer inzâl etseydik** (bilincinde açığa çıkarsaydık) **bu Kurân**'ı(n ihtiva ettiği anlamı)

dağ gibi benlik sahibine, (kavrayacağı Hakikatin oluşturacağı) haşyet ile benliği paramparça olmuş görürdün onu!..

Bu misâlleri insanlara, üzerinde tefekkür etsinler diye veriyoruz!..” (Haşr:21) Bu âyetin anlam çevirisi bize göre böyle!.

Oysa bu âyetin, *dağın tepesine indirilebilecek bir Kurân’dan söz ettiğine* inananlar çok!

“Ötemizde gökte tanrı var” yanılığısından arınamadıysan, konu böyle de... İsmi, “ALLAH” olanı açıklayan “İhlâs Sûresi”nde anlatılan anlamı doğru kabul ediyorsak, konumuz o zaman ne olur?

Dağ gibi benliği, kavrandığı takdirde paramparça edip silip atacaktır; insanın bilincini dehşete düşürüp şaşkın hâle getirecek o muazzam hakikat nedir acaba?

Bunu nasıl anlayabiliriz?

Bundan önceki yazılarımızı okumuş olanlar bilirler ki...

Zâtı itibariyle **mutlak gayb** (bilinmez) olan “ALLAH”; **Rubûbiyet** işlevi ile, varlığın tüm mertebelerinde, sıfat ve isimlerinin özelliklerini açığa çıkartarak sayısız varlıklar, türler yaratmış; hem bunları hem de fiillerini halk etmiştir!.

“Siz’leri ve fiillerinizi halk etmiştir!”
(Saffat:96)

“Siz”leri kelimesinin işareti, **ehlullah** indinde, “**isimlerinizi**” demektir!.. **Müsemma** ise, yalnızca **O’nun sıfat ve esmâsının terkip şeklinde** fiiller âlemindeki açığa çıkışıdır!.

Her birim, yalnızca **O**'nunla **Hay** (diri) ve **Kayyum**'dur (hayatı kâim)! Her birimden, her an açığa çıkan her oluşum, yalnızca, **kendisini meydana getiren ALLAH isimleri bileşiminin terkip şeklinde o andaki dışa vurumudur!**

İş böyle olunca...

Bu durum gösterir ki, birime dayalı bir özellikten söz edildiğinde, gerçekte, **birim ismi ardındaki esmanın ef'âl âleminde (fiiller boyutunda) ortaya çıkışından söz edilmek istenmektedir.**

Burada şunu da fark edelim ki... Yaradılış noktasında başlayarak, tüm birimlerin oluşumunda, aynı mertebeler ve boyutlar mevcuttur. Varlık katmanlar şeklinde tüm yaratılmışlarda mevcuttur. Bunu tarif için ister dinî mecazları kullanın ister bilimsel deyimler, sonuç hep aynı gerçeği vurgular. Birinde mevcut olan boyut, hepsinde aynı şekilde mevcuttur. Fark, açığa çıkanların farklarıdır.

Öyle ise bu da bize şunu fark ettirir ki...

“Zerre küllün aynasıdır” işâreti ile, **ALLAH Rasûlü** aleyhisselâmın bize hibesi, sırlar sarayının anahtarı değil, maymuncuğudur!. Öyle bir maymuncuk ki; sadece dış kapıyı açan anahtar değil; ehli elindeyse, tüm hazine odalarının kapısını açan bir maymuncuktur!.

Sonra yolumuza devam etmek üzere, bir süre burada soluk alıp, bu arada şu **ALLAH Rasûlü** uyarılarını hatırlayalım:

“Rasûlullah salla’llahu aleyhi ve sellem söyle buyurdu:

-ALLAH’ın yüzden bir eksik, 99 ismi vardır. Her kim bunları iẖsâ ederse Cennet’e girer...

1.Hu vALLAHulleziy lâ ilâhe illâ Hu,
2.Rahman, 3.Rahîym, 4.Melîk, 5.Kuddûs,
6.Selâm, 7.Mü’min, 8.Müheymin, 9. Azîz,
10.Cebbâr, 11.Mütekebbir, 12.Hâlik,
13.Bâri, 14.Musavvir, 15.Ġaffar,
16.Kahhar, 17.Vahhab, 18.Rezzâk,
19.Fettah, 20.Alîm, 21.Kaabız, 22.Bâsit,
23.Hafîd, 24.Râfi, 25.Muizz, 26.Muzill,
27.Semi, 28.Basir, 29.Hakem, 30.Adî,
31.Lâtîf, 32.Habîr, 33.Halîm, 34.Azîm,
35.Gafûr, 36.Şekûr, 37.Âliyî, 38.Kebîr,
39.Hafîz, 40.Mukit, 41.Hasîb, 42.Celîl,
43.Kerîm, 44.Rakîb, 45.Mucîb, 46.Vasî,
47.Hakim, 48.Vedûd, 49.Macîd, 50.Bâis,
51.Şehîd, 52.Hakk, 53.Vekîl, 54.Kaviyy,
55.Metin, 56.Veliy, 57.Hamid, 58.Muhsî,
59.Mubdî, 60.Muîd, 61.Muhyî, 62.Mumît,
63.Hayy, 64.Kayyum, 65.Vâcid, 66.Macîd,
67.Vâhidül Ahad, 68.Sâmed, 69.Kaadir,
70.Muktedir, 71.Mukaddim, 72.Muahhir,
73.Evvel, 74.Âhir, 75.Zâhir, 76.Bâtın,
77.Vâli, 78.Müteâli, 79.Berr, 80.Tevvab,
81.Muntakim, 82.Afuvv, 83.Raûf, 84.Mâlik-
el mülk, 85.Zül Celâl-i vel ikrâm,
86.Muksit, 87.Câmi, 88.Ġani, 89.MuĠnî,
90.Mâni, 91.Dârr, 92.Nâfi, 93.Nûr, 94.Hâdî,
95.Bedî, 96.Bâki, 97.Vâris, 98.Reşîd,
99.Sabûr, (celle celâluhü).”

Bu uyarıda anahtar “İHSÂ” kelimesidir!.

Bazılarının yetersiz tercümesi olan “*ezberleyip tekrarlamak*” diye çevrilmesine karşın; “**İHSÂ**” kelimesinin esas mânâsı, “**bu isimlerin işaret ettiği anlamlarını bilmek, bu anlamların kendinde ve tüm birimlerde açığa çıkışını müşahede etmektir**”.

Bu da sonuçta insanı, benliğinden arındırıp, “**ALLAH ahlâkıyla ahlâklı olduğu**”nu fark etmeye ulaştırır!.

Bu kavrayışta da, **dağ gibi benlik paramparça olur!**

“**Bâkî ALLAH**”tır!. **Ezelden Ebede bu böyledir!. Yok (fâni) yoktur; Bâkî, ezelden ebede Bâkî’dir!**

Şimdi yukarıdaki **Rasûlullah** aleyhisselâm cümlesine dikkat!.

“.....**kim bunları İHSÂ ederse cennete girer!**” deniyor!. Arada, “**kıyâmetten sonra**” uyarması yok!. **Bu isimlerin anlamlarının kendinde açığa çıkış mertebesini ve açığa çıkış sistemini ve dahi bunun nihâi anlamının ne demek olduğunu fark edip yaşamamanın; insanı cehennemden (çeşitli nedenlerle yanmadan) çıkarıp onu cennete (huzur ve mutluluğa) erdireceğini** söylüyor!.

İman eden kendine etmiştir!. Küfr eden kendine etmektedir!.

İman da gaybına, hakikatinedir! **Küfr** (inkâr, gerçeği örtmek) de gaybına, hakikatinedir!

Çünkü, “**Hakikat**” mertebesinde (boyutunda) var olan, yalnızca **O**’nun sıfat ve isimlerinin işaret ettiği anlamlardır!.

Evet bir solukluk bu mütaalâdan sonra, kaldığımız yerden düşünsel yolculuğumuza devam edelim...

Bakın **ALLAH Rasûlü Muhammed Mustafa** aleyhisselâm ne diyor **Haşr** Sûresinin son üç âyeti hakkında:

“Her kim sabahleyin üç kere, ‘euzü “B”–illahi’s Semî’il Alîmi min–eş–seytân–ir–raciym’ deyip Sûre-i Haşr’ın son üç âyetini OKUrsa, **ALLAHu** Teâlâ ona yetmiş bin melek (kuvve) müvekkel kılar; akşama kadar ona salâvat getirirler; eğer o gün ölürse **ŞEHÎD** (sahne şehiti değil, **ALLAH** için bedeninden geçmek amacıyla ölümü göze almış kişi) olarak vefat eder... Onları akşam OKUyan da aynı durumdadır (sabaha kadar).”

“**OKU**”nması bu derece değerli ve önemli; getirisi, akılları hayrete ve haşyete düşürüp, **anlamın fark edilmesi hâlinde, dağ gibi benlikleri paramparça** edecek olan **Haşr Sûresi son üç âyetinde** neye işâret ediliyor acaba?..

Niçin bu kadar büyük önem verilmiş bu âyetlerin anlamına?

Bizim anladıklarımızdan, yazabileceğimiz kadarıyla:

“**O** (ismi) **ALLAH** olan **ki, tanrısallık yoktur hüviyet** (benlik sahibi) **O’dur!.. Âlim’dir** (tüm incelikleriyle ne olup bittiğini bilendir) **algılanabilen ve algılanamayan her boyutta. Rahman ve Rahîm O’dur** (hakikatinde).

O (ismi) **ALLAH** olan **ki, tanrısallık yoktur hüviyet** (benlik sahibi) **O'dur!.. Melîk** (hükmeden), **Kuddûs** (saf, arı, orijini değişmemiş), **Selâm** (varlık kendine teslim olmuş), **Mü'min** (gayba imanı açığa çıkarıp tereddüt ve şüpheyi yok eden), **Müheymin** (farkındalığı dışında hiçbir şey olmayan), **Azîz** (dilediğini yapan, misli olmayan), **Cebbâr** (yaratmış olduğu sistem sonucu dilediğini karşı konulmaz şekilde açığa çıkararak), **Mütekebbir** (kibriyâ, benlik sahibi)... ismi **"ALLAH"** olan **şirk koşulmasından beridir** (yalnızca şirk koştuğunu sanan olabilir!)..

O (ismi) **ALLAH** olan **ki, tanrısallık yoktur hüviyet** (benlik sahibi) **O'dur!.. HÜviyet sahibi, ALLAH ismiyle anılan Hâlik** (esmâsıyla —isimlerinin özellikleriyle) **"yok"u var kılarak her şeyi meydana getiren; Bârî** (yarattığı her birimi kendine özgü formülle açığa çıkararak), (farklı esmâ terkiplerini oluşturan); **Musavvir** (her birimi bir sûretle algılamayı oluşturan); **O'na aittir tüm kemâl vasıfların isimleri!**

Semâlarda ve arzda (bilinç veya madde olarak algılanan tüm boyutlarda) **bulunan her ŞEY**, (onun bir özelliğini ortaya çıkarmak suretiyle) **tesbih hâindedir** (farkında olmasa da!)..

Hu, Azîz'dir Hakîm'dir (hüviyet sahibi olan Zât, her ŞEYİ, bir hikmete dayalı olarak, bir sistem ve düzen içinde, **oluşmasına karşı koyulmaz biçimde** meydana getirendir)!. Bizim bâzı müşahedelerimize göre...

Aslında bir kitap yazılası anlamlar gizli bu âyetlerin derinliklerinde...

Ne çare ki, burada sadece bir gerçeğe, **O'nun TEK'liği** açısına dikkatleri yönlendirmek amacıyla bu kadarıyla değindik.

Selâm olsun bu yazılanların ötesini tefekkür edebilecek beyinlere...

Evet...

O!...

Her birimin ve zerrenin Hakikati; özündeki **Rabbi, Melîki, İlâhı** (Ulûhiyet mertebesinin özelliklerinin, yani sıfat ve esmâ mertebesinin olduğu boyut) olan, **O!**.

Gerçekte, vehmî (var sandığın) benliğinin ardındaki gerçek, **O!**.

Tanıyamaman yüzünden cehennem yangınlarını şimdiden yaşadığın; **O!**.

Bilgisizliğin yüzünden hayâlinde yarattığın tanrıya tapınarak şirke düştüğün; bundan dolayı da mahrum kalıp hüsrana uğrayacağın; oysa özündeki, **O!**.

Gökte ararken, sırrında, gizli derûnunda ve daha da içerisinde erebileceğin, **O!**.

Algılamakta olduğun her ŞEYin hakikatinde olan, **O!**.

Fark ettiğinde, benlik dağını paramparça edip, “**yok**”luğunu, aslında hiç “**var**” olmamışlığını hissettirecek, **O!**.

İnsan “**ismi anılan bir şey değilken, yok iken**”, kendi özellikleriyle varlığa çıkartıp;

sonra tekrar “**yok**”luğumu fark ettirip; sonra tekrar bu gerçeği bilmiş olarak yaşatırken; bunun hakkını verememenin cehennemini ebediyen yaşatacak olan, **O!**

Sana, “**ben**” kelimesi ile işâret ettiğin varlık dağını paramparça edecek sırra işaret ettiği halde; farkındalığı da açığa çıkarmayan; bunun a’**mâ**lığı ile dünyanı değiştirecek olan, **O!**

Gel dostum; yarın her şeyinle terk edeceğin bu dünyanın, ölümle uyandığında senin için hiçbir anlam taşımayacak işleriyle kafanı bu kadar yorma!

Sonsuzlukta süregidecek yaşamın için bir şeyler yap artık!

Sana, Hakikatinin ne olduğunu ve özelliklerini bildirmek için **inzâl** olmuş (**gökten inmiş(!) değil**), **SİRLAR Kitabı Yüce Kurân’ı** anlamak için biraz zaman ayır kendine!..

ALLAH Rasûlü sana ne getirmiş, niye getirmiş bunu sorgula!

Sonradan pişmanlık asla sana yarar sağlamayacak; elinden kaçırdığın devlet kuşunu bir daha kesinlikle yakalayamayacaksınız!

Sana, sensiz, “**Sen**”dekini anlatan bu **Muhteşem Kitap**’taki bilgileri ve onu sana ileten **ALLAH Rasûlü ve son Nebî Muhammed Mustafa** aleyhiselâmi değerlendiremezsen, bil ki sonun sükûtu hayâl ve hüsrân olacaktır!.

Zirâ ölünce (boyut değiştiren) göreceksin ki...

Var sandığın “**tanrı**” meğer hiç var olmamış!.

16 Eylül 2005
Raleigh – NC, USA

YENİ EVİNİZ NASIL OLSUN

Herkese yeni bir ev vaad edilmiş!.

“Hepiniz yaşamakta olduğunuz bu evlerinizi terkedeceksiniz, sonra da hepimize birer yeni ev verilecek,” demişler...

“Eğer inanıyorsanız size yeni bir ev verileceğine, istediğiniz gibi tasarlayın, siz şekillendirin yeni evinizi,” denmiş!..

Bu arada tek şart, yeni ev, içine girene kadar görülmeyecek!..

Buna inanmayanın ise elbette yeni ev konusunda hiç bir talebi yok!.

Anadolu'nun ücra bir köyünün mezrasında yaşayana da soruluyormuş nasıl bir ev istediği; New York, Manhattan'da gökdeleninden dünyayı seyredene de...

Hiç **haksızlık edilmeden**, her inanana, nasıl bir ev tasarladığı soruluyor; hepsinin tüm istekleri onların yeni evlerine uygulanıyormuş!.

Arasıra gidebildiği yakınındaki, kerpiç duvarlı evlerle donanmış köyü, en gelişmiş muhteşem dünya olarak bilen; mezrada, tezek duvarlı tek göz odada, sarıkız adlı ineğiyle yaşayan kişi de tasarlıyormuş kendi için yeni bir ev; **ufkuna, görgüsüne göre...**

New York'ta, ya da Los Angeles'ta, uzaktan kumandalı, bilgisayar kontrollü, güneş enerjili evinden, dünyanın her köşesine istediği anda bağlanıp dostlarıyla online görüşebilen, yahut asistanlarına talimatlar yağdırarak işlerini yöneten; aynı gün içinde akşam yemeği için Tokyo'ya havalanan kişi de tasarlıyormuş kendi için yeni bir ev, edindiği **görgüsüne, ufkuna göre!**

Mezrada doğup büyüyen yeni evini istiyormuş **düşünebildiği en gelişmiş hâliyle, edinmiş olduğu görgüsü ve ufkuna göre...**

“Duvarları tezekten değil, köydeki gibi kerpiçten olsun evimin... Tavanı da topraktan değil, sağlam tahtadan olsun... Damı da naylon kaplı olsun da yağmur girmesin, kar girmesin... Hemi de iki göz olsun da sarıkız benimle aynı odada kalmak yerine, bitişik gözde kalsın. Bana da sıcağı gelsin!!!.. Hemi de içersinde odun yakan yuvarlak güzel sobası olsun... Bu ot dolu yatak yerine, yün yatağım da olsun yeni evimde... Mum yerine gaz lambam da olsun!..”

Sıralıyormuş böylesine isteklerini mezrada doğup lüks denen yaşamı göz ucuyla köyde gören kardeşimiz...

Günlük sorunları da malûm... Sarıkızın sağlığı, koyunun sütü, tavuğun yumurtası! Bir de mezraya çıkanlarla, köylünün dedikodusu...

New York'taki de sipariş veriyormuş yeni evi için...

“Bıktım bu durağan manzaralı sabit evden... Uçan mobil bir evde yaşamak istiyorum artık... Bilgisayar komutuna bağımlı, yazılımından başka şekilde evi düzenleyemeyen sistemden nefret geldi!.. Beynimden geçirdiğim düşüncelerimi okuyup, anında uygulayacak zeki bir ev istiyorum!.. Özel sistem istiyorum evimde, normalde göremediklerimin hepsini istediğimde görebilmeliyim... Diğer canlı türleriyle görüşüp, konuşup, anlaşabimemi sağlayacak sistemler istiyorum evimde!.. Onların zararlarından korunabilecek güvenlik sistemleri istiyorum!.. Uzayda sonsuzluklarda dolaşp, o ortamların sonsuz yeniliklerini ve güzelliklerini değerlendirebileceğim; beni daima sağlıklı ve mutlu yaşatabilecek sistemler kurulu olsun yeni evimde!” deyip, acaip isteklerde bulunuyormuş Yeni Kent’li de, o güne dek edinmiş olduğu görgüsüne, ufkuna göre!.

Hiç derdi değilmiş Yeni Kent’linin, kabile halkının sorunları!.. Onların dedikoduları, yalanları, iftiraları, çıkar kavgaları vs. vs... Gün dolsun da gideyim şu hazırlanmakta olan yeni evime beklentisindeymiş sadece!.

Hikâye bu ya... Gerçekten de günü gelmiş, terketmişler her ikisi de yaşadıkları evlerini, herkes gibi. Bırakmışlar geride eski hane halkını, yaşadıkları ortamlarını, toplumlarını ve açmışlar gözlerini yeni evlerinde!

Gözlerini açmışlar ikisi de, görgülerinin, bilgilerinin ve ufuklarının karşılığı olan yeni evlerinde çok mutlu bir şekilde;

birbirlerinden habersiz yaşam şartlarında!..

Tezek içinde yaşamaktan kurtulmuş olmanın rahatlığı içinde, hayal edebildiği en gelişmiş kerpiç evde, yanibaşında sarı kıızıyla en mutlu bir şekilde yaşarken bizim mezralı; Yeni Kent’li de uzayın bilinmedik boyutlarında yeni eviyle tur atıp, düşünceleriyle çevresini kontrol ederek keyif çatıyormuş!.

Neyse... Onlar ermiş muradına, biz çıkalım kerevetine...

Bu hikayeden, “**önemli olanın geride bırakacağımız evin nasıl olacağı değil, gelecekte gideceğimiz evin nasıl olacağıdır**” sonucunu çıkarmış olabilir bazılarımız.

Evi ahşap veya beton olarak da algılayan olabilir; kişinin bilinç bedeni olarak da değerlendiren çıkabilir!.

Ancak, bir gerçek daha var ki, o da, sadece yeni bir eve gideceğini kabul etmekle veya sadece “**âhirete iman ettim**” demekle, hatta ve hatta, eskinin değil, yeni evin daha önemli olduğunu kabul etmekle, iş bitmiyor!. Çünkü, sonsuza kadar yetineceğiniz o evi, kendinizde keşfedebildiğiniz ve kullanabildiğiniz kuvve ve özelliklerle; kendi ellerinizle; **el ân** ve “**B”iz-zat kendiniz imar etmektesiniz!**

Eğer, bugüne kadar öğrenebildikleriniz, farkedip kavrayabildikleriniz, kendinizi nasıl ve hangi özelliklerle tanıyabildiğiniz size yetiyorsa, “**bundan sonra yeni şeyler öğrenmeme ve yeni kavrayışlara ihtiyacım**

yok, elimden gelen budur" diyorsanız; buyrun yaşam sizin! Seçim de, karşılaşacağınız sonuçları da size ait!

Yok eğer, **kozanızla** yetinemiyorsanız ve daha iyiye ulaşma arzusu varsa içinizde; bunun da ötesinde, sadece, bu dünya yaşamınız sürerken, değerlendirebileceğiniz varlığınızdaki ilâhî kuvvelerle ebedi yaşam evinizi imar edeceğinizin bilincine ermişseniz; o takdirde, her şeyin **aslını** sorgulamak, araştırmak, öğrenmek; gerekenleri de uygulamak zorundasınız!. Sürekli yeni ufuklara açılmak, sürekli yeni birşeyler görüp öğrenmek, sürekli yeniyeye kendinizi adapte etmek zorundasınız!. Çünkü "**ALLAH her an yeni bir şandadır**"; sürekli yeni yaratmaktadır. Oysa siz, yenilere açılıp, yenilere adapte olmadığınız takdirde, "**dün**"de kalmış olacaksınız; yeni ve yeniliklerden ebeden mahrum kalmak üzere...

Bunun için de yaşam kılavuzumuz olan "**Kurân'ı OKUMak**" tek çaredir... **Kurân'ı OKUYabilmek için de "B" sırrı ile bakışa "Bi-zati-hi" ermek, ve de bu kavrayışın gereğini ve sonuçlarını bilmek değil, "B-il-fiil" yaşamak zorunludur!**

Sırr-ı "**B**"den söz et bana dostum!..

Küllü zerrede, zerreyi külden gören holografik bakıştan söz et!..

Gel öyleyse, hiç olmazsa, bakalım uzaktan, "**B**" harfinin yazılışına...

Önce kalemle koyar noktayı ve sonra yukarı doğru çeker uzatırız onu. Nokta olur çizgi; ya da "**Elif**"!. Sonra ondan, önce bir yarım daire,

o da yetmez ikinci bir yarım daire çizeriz altına!.

Nokta oldu çizgi; çizgide iki yarım daire toplandı altlı–üstlü...

Üste **Zâhirin** temsil olduğu birinci yarım daire; altta **Bâtını** sembolize eden ikinci daire. Her iki daire de çizgiden, "**Elif**"ten alıyor varlığını. Elif ise "nokta"dan oluşmuş.

Çizgiden (**Elif**'ten) başlayıp, çizgide biten sıra noktalardan oluşmuş iki yarım daire! Çizgi de, çizginin kıvrılmasına göre değişik bir isim verilmiş yarım daire de... Hepsi de noktalardan oluşmuş bir şey işte... Adı "**B**"!.. Ne isim "**B**"!

Latinceyi bırakalım da Arapça'da bakalım "**B**" harfine...

Üstte bir yayvan kazan üstü... Altta bir nokta!.

İki boyutlu bakarsan böyle... Ya üç boyutlusu?

Altta bakarsan, noktadan yukarıya doğru uzanan bir koni!. Noktadan projekte olan bir koni!. Koninin içi, sırlarla dolu **Nokta**'dan açılan!.

Nokta'dan oluşan sonsuz sayıda koni... Koni içre koniler!

Sayısız esmâ açılımları noktalardan koniler hâlinde!.

Fe tebârek allahu ahsenül HÂLIKIYN!

Oysa kimi iki boyutlu algılıyor herşeyi, gözünün gördüğünden ibaret sanarak; kopuk nokta yukardaki yayvandan; diyerek... Kimi

de “Nokta’dan gelmiş Noktayım ben. Bir koniyim ki, her noktam noktalardan başka bir şey değildir!. Açılıp saçılıp nice noktalar meydana getiren NOKTA’yım ben”, diyor!..

Her ne demekse!.

“B” sırrını gör dostum!..

İnsana ayna olan Kurân’ın neden “B” ile başladığını bir sorgula!.

“İkiz kardeşin olan Kurân”, “B” ile başladığına göre, “B” ile başla her işine ve her algıladığına; her değerlendirmene. Kendini tanımana!.

Görgünü, ufkunu genişlet!. Varlığını oluşturan “esmâ”yı tanıyarak!

Kozanı terket!

İki boyutlu **basar** (göz) yaşamı kayıtlarından çıkıp; çok boyutlu “**BASÎR**” olduğunu fark et!.

Şuurunla, “**B**”ismi–**ALLAH** de..

Kurân aynasında, seyret Rahman’ı, Rahîm’i; Hâlik’i, Muhyi’yi ve daha nice nîcelerini!..

İsimlerini ayna yaptı sana, kendini tanıyasın, ona göre yeni evini iyi düzenleyesin diye...

Ama gel gör ki sen nelerle ömrünü tüketip, ömrünü harcayıp gidiyorsun; neler uğruna neleri kaybediyorsun, ebeden!.

“**Halifesi**”, dedi sana, kendini hatırlayasın diye; sen sandın kendini insanların efendisisin!.

Dünya bir rüya... Yeni boyutta uyandığında anlayacaksın bu rüyanın ne olduğunu; ama ne çare ki, o zaman da yeni evini şekillendirme hakkın son bulmuş, fırsat elinden kayıp gitmiş olacak!.

“**KANMAYIN**” isimli bundan önceki yazımızı hatırlayın!..

Bırak dışındakilerle uğraşarak ömür tüketmeyi de **kendini tanı, özündekini keşfet, ufkunu genişlet**; görgünü arttır; Dünya'yı ve sana bahşedilmiş özündeki üstün kuvveleri keşfet “**B**” sırrı ile, holografik bakış aynasında!.

Hatırla ki...

Herkesin tek şansı var ve bir ikincisi asla olmayacak!.

23 Eylül 2005

NELERİ KAÇIRDINIZ

Adam otomobiliyle mola vermiş kasabanın girişindeki faytoncunun önünde...

Selam vermiş faytoncuya... Fayton imalatçısı güleryüzle karşılamış onu elindeki işi bırakmadan... Bir yandan da yabancıнын geldiği beyaz otomobiline bakmış yan gözle... Sonra burun kıvrıp konuşmuş...

“Bak bey, bu şeytan arabaları tehlikelidir!. Siz şehirliler pek meraklısınız ama bunlar başınıza iş açar!. Hızlıdır benim faytonlardan ama sonra devriliverir maazallah!. Bizim faytonlar salıncak yaylıdır, rahattır... Oturağını yumuşak yaparım ben... Tekerlekleri de böyüktür benim faytonun bir dönüşte epey yol kat eder!. Burdan kalktın mı soluksuz şehre kadar gidersin de bana mısın demez!. Benzinim bitti derdi de yoktur!. Üstündeki tente hem yağmurdan korur, hem de güneşten. İstersen açarsın tentesini üstü açık da gidersin etrafını seyrede seyrede... Dizginleri özel deridendir. Hem sağlamdır hem ellerini acıtmaz... Hemi bunlar çift beygirdir... Git gidebildiğin kadar... Hem bu faytonlar çok bilimseldir. Tekerleğin çapını hesap etmek, dengesini hesap etmek, ne kadar yüksek olması gerektiğini hesap etmek hep bilim işidir!. Biz bilimsel çalışırız. Biz inanmışız bu işe ama biliminden de asla geri kalmayız faytonculuğun!”

Onlar böyle konuşurken yabancıyı gören kasabalılar da toplanmış çevrelerine; kafa sallayarak tasdik ediyorlarmış faytoncuyu...

Faytoncu onlardan aldığı bu destekle daha da methetmeye başlamış faytonunu... Faytonun rahat huzurlu bir sürüşü olduğunu... Kasabalıların çevredeki köylere faytonla zevkle gidip geldiğini; faytonun arkasındaki dolapta eşyaların taşındığını... Kısacası faytonun ne kadar fazileti varsa hepsini sıralamış...

Kasabalılar da bu bilgiç fayton imalatçısını zevkle kendilerinden geçerek adeta huşu içinde dinlemişler, keyiflenmişler... Övünmüşler içlerinden böyle bilgiç faytoncuları olduğu için...

Ama hoşgörülü ve sevgi dolu oldukları için de beyaz metal yığını arabasıyla gelen yabancıyı kırmamışlar. Ayran ikram etmişler...

Yabancı sessizce seyretmiş kasabalıları...

Sessizce dinlemiş kasabanın bilgiç fayton imalatçısını...

“Haklısın efendi”, demiş fayton imalatçısına... **“Çok güzel işler başarıyorsun... ALLAH gücünü kuvvetini arttırsın... Ne güzel; sen mutlu, hemşerilerin mutlu... Huzur afiyetle yaşayın...”** demiş...

Sonra kalkmış yerinden... Yürüyüp beyaz arabasına binmiş...

16 saniyede hard top tepesini açmış otunun... Vites koluna parmağını dokundurup

arabayı çalıştırmış. “Navigation” ekranından arabanın arkasına takılan çoluk çocuk olup olmadığını kontrol etmiş. Sonra da arabanın içinden el sallayıp, “**ALLAH’a ismarladık**” demiş kasabalılara...

7 vitesli 493 beygirli, 2000 devirde 516 tork arabasının gazına basıp sessizce gözden kaybolmuş 5–6 saniye içinde!...

Kasabalılar cin görmüş gibi bakan gözlerle arkasında tozunu gördükleri arabanın gidişini şaşkın seyretmişler...

Faytoncu, hâlâ faziletinden ve güzelliğinden söz etmedeymiş kasabalılara sanki o yabancı **hiç oraya gelmemiş gibi...**

Kasabalılar da zevk ve hayranlıkla dinliyorlarmış faytoncuyu, uğrayan yabancıyı **hiç görmemişçesine...**

İşte size yine bir hikaye anlatarak gönlünüzü hoş ettim sanırım...

Ha bir de şu geldi aklıma... Hani **İslâm Dini**'ni beğenmeyip Budizm ve diğer bu tür inançlar peşinde koşanlardan söz etmişim geçen konuşmalarımdan birinde... Tasavvufun hası Budizmdeymiş falan... İnsan nirvanaya ulaşacakmış kendi içinden “Ommmmmm” diyerek...

Canlarım benim!.. Ortadaki **Müslümanlığa** bakıp, “**İslâm**” budur sanan aydınsı canlar! Ya Budizmde çare arıyorlar ya da Hristiyanlıkta İsa'ya tapınma yolunu seçiyorlar... Tanrının oğlu gelip onları uzay gemisine bindirip babasının yanına götürecektir ya!.

Ama ne yapsınlar?.. Düşünün bir... İnsaf edin...

İslâm Dini diye, uzayda yukarıda bir yere oturtulmuş tanrılı, “*yukarıda ALLAH var*” anlayışı, *iki kefeli terazide tartılacak günahlar, sevaplar*; buyruğuna karşı çıkan *Ebu Cehil, Ebu Leheb gibi giyinmeyi, sakal bırakmayı “sünnete uymadı diye”* cehenneme atacak din anlayışı... 1400 senede onyüzbin tane *fetva* ile oluşmuş bir şeriat anlayışı!..

Ne yapsın bu adamlar bir yerlere kapağı atmayı da!

Bütün bu toz bulutu ardında parlayan İslâm güneşi nasıl görülebilsin!.

İnsanların benim gibi kırk kusur senesini bu işin hakikatını bulmaya hasredecek şartları yok ki!.

Oysa, hangi anlayışta olursa olsun kıyamete kadar gelecek bütün insanlara hitap edecek kapsamda bir Kurân ve Din güneşi insanlığın üstünde parlamakta!.

Güneş istediği kadar güneş olsun, bulutlar göğü kapladı mı, güneşi göremez olursunuz ufkunuz da tepeniz de kararır! Hatta öyle olur ki önünüzü bile göremez olursunuz!. Tek çare o kapkara bulutlu yöreden, açık bulutsuz yörelere gitmektir...

Rasûlullah güneşi, *bağnaz, derinliksiz, şekilci, militarist kafalı dindarlık bulutlarıyla örtülünce* de, insanlar o anlayış yöresinden uzaklaşmak için nereye kaçacaklarını

bilemiyorlar yıllardır... Kimi budizme, kimi hristiyanlığa hoşgörü ve sevgisi yüzünden!.

Oysa insanlar bir görebilseler **Rasûlullah** güneşini...

“Kolaylaştırın zorlaştırmayın, sevdiren nefret ettirmeyin” diyen o sevgi abidesini... Hayatını insanların geleceklerinin kurtulmasına adayan o muhteşem insanı bir görebilseniz...

“Yukarıda tanrı yok, boş yere olmayan şeye tapınıp dışardakinden bir şey beklemeyin. ALLAH adıyla her noktada ve zerrede var olanı dışarda değil kendi varlığınızda, özünüzde, kalbinizde, şuurunuzda, sırrınızda, hafinizde, ahfanızda arayın ve ona erin ki eriyesiniz” demeye çalışan o muhteşem **Zâtı** bir fark edebilmek!

“İster erkek ol ister kadın, sen yeryüzünde halifesin; ALLAH isimlerinin anlamını dışa taşıyan varlık olarak”, güzelliğini sana fark ettirmek isteyen o **ALLAH Rasûlü**’nü bir anlayabilsek...

“İki müslüman birbirine kılıç çekerse ölen de öldüren de cehennemdedir,” diyen...

“Bir kişi birisini küfürle itham ettiğinde, itham edilen ALLAH ve Rasûlü’ne iman eden bir kişi ise, itham eden kafir olur!” uyarısını yapan **Nebiyullah**’ı bir değerlendirebilsek...

Ve olayın en muhteşem yanını bir görebilsek...

Nedir o yan?

Nefsimizden başlayıp, nefsimizin hakikatına yükselen “mi’râc” yollu ALLAH adıyla işaret edilene uzanan yolculuk... Derûnumuzda...

Beynimizden başlayıp, doğa kanunları denilen, bedenimizin ve bedenimizin devamı olan ruhumuzun tâbi olduğu kanunları ve çalışma sistemini tanımakla devam eden ve evrensel gerçekleri fark ettiren dışsal yolculuk!

“Her şey gördüğümden ibarettir; göremediğim şey yoktur!” ilkeğinden, çağ dışılığından arınabilirsek!

“Dünya düzdür, gökte tanrı vardır, 3–5 kanatlı melekleriyle işlerini görüp, derdi gücü insanları ve cinleri cehenneme atmaktır; kainatın merkezi dünyadır; herşey insana yaranmak için yaratılmıştır” dar görüşlülüğünden kurtulup....

Muhteşem **ALLAH Rasûlü’nün** açıklamış olduğu **“Sünnetullah”** isimli **evrensel yaratılış sistem ve düzenini** fark edebilirsek...

“ALLAH” adıyla işaret edilenin ve her zerrede isimlerinin özellikleriyle var olanın, tüm varlıktaki tasarruf ve tahakkümünün **her birimin özünden gelen bir biçimde açığa çıkmak üzere var olduğunu** kavrayabilirsek!

İbadet denilen tüm çalışmaların, tanrıya yönelik değil; içsel yanı itibariyle kişinin kendi hakikatını tanıması ve **ALLAH’a** ermesi amaçlı; dışsal yanının da sonsuz yaşamını oluşturacak şartları hızla iyileştirmesi ve

bunun için de kendindeki ilahi bağış olan kuvveleri tanıyıp kullanılabilir hale getirmesi gayesine dönük olduğunu fark edebilssek...

Hele hele... O muhteşem beynin **Risalet** ve **Nübüvvet** kemalâtını en kapsamlı biçimde kendinde açığa çıkarması sonucu bize **evrensel mekanizmayı, neyin, neyi, nasıl oluşturduğunu, neler yaşanacağını ve yaşanacak olanlara karşı neden ve nasıl tedbirler alınması zorunlu olduğunu fark ettirmek için ne mücadeleler verdiğini** fark edebilssek...

Kendisinde açığa çıkan ve bahşedilen evrensel sistem manueli mahiyetindeki o muhteşem Bilgi Kitabının kapsadığı zaman üstü gerçeklikleri basiretimizle okuyabilsek ve böylece **Kurân'ın "RUHU"na** erebilsek!..

Ah dostlarım ah...

Hangi birini anlatayım size...

Hep konu başlıklarını anlattım sizlere...

Oysa bu konuların detaylarına girsem saatler boyu, aylar boyu anlatsam bitiremem müşahedelerimi...

Biliyor musunuz, gençliğimde Grundig TK 145'li makaralı teyplerimi söküp tamir ederdim manueline bakıp kendi başıma.. Sonraları lambalı tv'ler çıktı, onların lambalarını değiştirip tüp ayarlarını yapmaya başlamıştım... 1303 kaplumbağamın karbüratörünü de söküp temizler hava ayarlarını, süpap ayarlarını yapardım... Daktilo tamiri ise çocuk oyuncağıydı bana. Sonra bilgisayar geldi karşıma 2 megabayt

hard diskli olan o günün en gelişmiş PC'si ile başladım işe... Şimdi ise Türkiye'ye gelmeden önce ASUS P5AD2-e bordlu, 10 devirli hard diskli olan SATA 4 gig ram'li sata bilgisayarımı yapıp onu getirdim buraya...

Hep kendi göbeğimi kendim kestim hayatım boyunca, elimden geldiği kadarıyla!. Burnumu sokmadığım ne atom fiziği kaldı, ne kimya, ne tıp, ne psikiyatri... Hep "**DİN**"i daha iyi anlamak uğruna...

Düşündüm ki, **Din** ve **Kurân'ı** anlamak için tüm bu bilgilere ihtiyaç var. Zira **Sistemde hepsi bir diğli bunların!** Ve sonuçta sistem tümüyle entegre çalışan muhteşem bir mekanizma, **ALLAH**'ın yarattığı!.

Okumadığım hadis veya tasavvuf kitabı ne kaldı bilmiyorum...

Bunları anlaman için yaşamalısın diyen **Ahmed Rufai**'ye, **Bursevi**'ye bakıp 90 – 120 günlük riyazetler, 3 – 5 günlük bağlamalı yani hiç iftar etmeden tutulan oruçlar mı yapmadım...

Anlıyacagınız, yalnız yürüyüp, yalnızca **Rasûlullah**'a tâbi olarak ilerlediğim hayat yolunda denemediğim pek az şey kaldı...

Kimler nelerle korkutmadı, vehmimi tahrik etmedi ki!. Ama ben yalnızca **ALLAH**'a inandım ve yalnızca **ALLAH**'a güvendim.

Kimsenin anlayışı ile kendimi sınırlamadım... Hep yeniyi aradım... Herkesin görüşünü aldım, inceledim ama yalnızca kendi yolumda yürüdüm. **ALLAH**'ın bana takdir etmiş olduğu yolda **O'nun ilmi, iradesi ve kudretiyle**...

Yeniye açık olmayanın yeniye erişme şansı asla yoktur!.

Yeni şeyler daima yeni uygulamalar eşliğinde açığa çıkar!

Eski uygulamayla yeni şeyler üremez!.

Burada sizlerle samimî bir sohbet yapıp, yeni uygulamalar olmaksızın yeniye ulaşamayacağını anlatmaya çalıştım. **Her yeni açığa çıkanın arkasında kesinlikle yeni bir uygulama vardır!. Asla eski ile yeniyi elde etmek mümkün değildir kanaatimce!.**

İşte bu anlayış içinde bugünlere geldim. **Rasûlullah'ı** ve O'nun anlattığı **sistemi**, getirdiği **Kurân'ı**, kapasitem kadarıyla anlamamın ve **ALLAH'a** kulluğumun huzuruyla dünyadan ayrılacağım günleri bekliyorum artık köyümde...

Dilerim **ALLAH zikriyle** sizlerin de gönlü huzur ve tatmine ersin!

Zira **ALLAH'ı** bilmenin insana yaşatacağı cennet hiçbir şeyde yokmuş!.

Dünyada ne elde ederseniz sonu vardır ve sonu, düşünen insan için tatminsizlik ve bunalımdır!.

ALLAH'ta ALLAH'la yolculuk ise sonsuzdur ve asla bıkmak diye bir kavram sözkonusu değildir!.

Kozanızdan çıkıp, sonsuzluğa kanat açmaya çalışın ey **Anka Kuşları!..**

Farkedin artık, **minik serçeler** olmadığınızı;
çevrenizdeki ufak yemlerin bir zaman sonra
sizi tatmin etmeyeceğini...

27 Ekim 2005

YENİLEYİCİNİN İŞLEVİ

DİN” olgusunun ne olduğunu kavrayamamış, “**Tanrı Buyruğu**” sanan bir kısım müslümanlar, dar, derinliksiz ve şekle dayalı anlayışlarıyla, düşünce dünyasının varoşlarındaki gecekondularında ömür tüketirlerken; hiç farkında değiller **Zamanın Yenileyicisi**'nin neler oluşturmakta olduğunu!.

Çok kısa bir şekilde, anlayışıma göre, bu **YENİLEYİCİ**'nin işlevine değinmek istiyorum ana konumuza girmeden önce müsaadenizle...

Hicrî 1400 - 1410 yılları arasında görevine başlamış olan (İmam Rabbanî, Saidî Nursî veya Kuşadalı'ya göre) **Zamanın Yenileyicisi**, o tarihten bu yana, her alanda, bugüne kadar eşine rastlanmamış bir **yenileme** evresine sokmuştur dünyayı..

Bundan önceki yenileyiciler, tıpkı kavimlerine gelmiş nebiler veya Rasûller misâli, klâsik din anlayışındaki itikadî (inançsal) yanlışları düzeltme yolunda işlev ortaya koyarken...

Algılayabildiğim kadarıyla...

Bu defa gelmiş olan **Yenileyici**, Hazreti **Muhammed** aleyhisselâmın işlevinin vârisi olarak, tüm insanlığın yaşamına ve düşünsel değerlerine bir **yenileyici** olarak görev ifâ

etmektedir; gerçek anlamda “**DİN**” anlayışı **yenileyicisi** olarak!.

Onun 1980'li yıllardan başlayarak dünya üzerine yaydığı yenileme dalgaları, o frekansı almaya açık beyinler tarafından alınarak, **varoluş programlarına** (fitratlarına) göre, çeşitli işlevler şeklinde dünya üzerinde açığa çıkarılmaktadır; büyük çoğunluk veya basîreti yeterli olmayanlar tarafından fark edilemese de... Kimi de olayın bu yönü ile ilgilenmediği için, fark etmemiştir bu işlevi!

İşte bu yenilenme dalgalarını alanların bazıları, gerek Türkiye’de, gerek Amerika’da, gerek Kuzey Afrika veya Doğudaki Müslüman ülkelerde kendilerini “**MEHDİ**” veya “**nezîr**” veya “**uyarıcı**” zannedip, çevrelerine bu imajı bilerek veya bilmeyerek vermişlerdir. Oysa bu kişilerin benim anladığım ve açıkladığım manâda bir “**yenileme**” ile yakından-uzaktan bir ilgisi yoktur!.

Gerçek **yenileyici kişilik**, kanaatimizce, günümüz keşif sahibi velilerince dahi bilinmemektedir!. **O**, işte böylesine bir **ALLAH** örtüsü altındadır!. Ancak farkedilebilen, bir kısım işlevleridir!.

Benim için de önemli olan O’nu tanımak değil; O’nun işlevlerini ve neler yapmakta, neler getirmekte olduğunu fark edebilmektir!.

O, anlayabildiğim kadarıyla insanlık âleminde “**MUHAMMEDİ**” güneşin tüm haşmetiyle görülebilmesi için gereken hizmeti vermekte; **O’nun** bu yayını alanların hepsi de,

insanları, aradan tüm aracı bulutları dağıtarak, RASÛLULLAH'a ve KURÂN'a yönlendirmeye çalışmaktadırlar.

“**MUHAMMEDÎ**” anlayış, en başta insanlarla elindekini **KARŞILIKSIZ** paylaşmaktır!. Elindekilerden çıkar sağlamak değil!.

İşte “**Muhammedî**” anlayışı yeryüzüne yayan ve insanlara bu gerçeği fark ettirmeye çalışanlar, ellerindeki değerleri çevreleriyle karşılıksız yaymaya başlarlar hangi inancı kabul etmiş olurlarsa olsunlar, dünyanın neresinde yaşarlarsa yaşasınlar!.

İşte size bir büyük örnek bu konuda:

LINUX !

Okurlarımın dahi büyük çoğunluğunun farkında olmadığı bir olay!.

Size bunu anlatmaya çalışayım dilim döndüğü kadarıyla olayı basite indirgeyerek.

LINUX, bilgisayarlarda kullanılan bir işletim sistemidir... **Windows** diye bilinen **Microsoft**'un işletim sistemine alternatif olarak geliştirilmiş bir sistem!.

Windows, **atalarınızdan, babalarınızdan kalma** sürekli eksikleri bulunarak güncellenen, bir işletim sistemidir!.

LINUX, yaklaşık 20 yıl önce başlayan ve katılanların ilmi ve araştırmalarıyla geliştirilerek topluma (elbette bilgisayar toplumuna) sunulmuş bir işletim sistemidir!.

Windows yalnızca Intel veya AMD platformlarındaki bilgisayarlarda çalışır... Tıpkı, "**Kurân Kursları**" veya "**Din Okulları**"

şartlandırmalı din öğretisi platformlarının sınırlarıyla sınırlı beyinler gibi!

Linux ise platform bağımsızdır! Apple'dan Amiga'ya, Sun Sparc işlemcili iş istasyonlarından dünyanın en hızlı bilgisayarı olan IBM BlueGene/L'e kadar tüm windows ötesi sistemlerle dahi çalışır...

Tıpkı, **ALLAH Rasûlü'nün** getirmiş olduğu bilgileri değerlendirip, **ALLAH adıyla işaret edilenin sonsuz yaratış âleminde sınır tanımadan gezinip seyr hâlinde** olan beyinler gibi!..

Windows'ta hiç bir değişiklik yapma hakkınız yoktur!. Yalnızca elinize verileni kullanmak zorundasınız! Paylaşma hakkınız da yoktur! **Ya mutlak olarak Windows işletim sistemine tâbi olacaksınız; ya da o alanı terkedeceksiniz!. Ya windows cemâatindensiniz; ya da Windows cemaatinden dışlanmış olarak kendinize yeni bir hayat ortamı seçmek zorundasınız!.**

LINUX'ta ise:

Yazılımı kullanan kişi onu her türlü amaç için çalıştırmakta özgürdür. Özgür yazılımlar, kullanıcıları kısıtlamazlar. Yazılımı kullanan kişi, yazılımın nasıl çalıştığını inceleyebilmektedir ve kendi özel ihtiyaçlarına daha iyi cevap verebilmesi için yazılım üzerinde değişiklik yapmakta özgürdür. Kendisi yeterli bilgiye sahip değilse, bunu bir başkasına da yaptırabilir. Yazılımı kullanan kişi, elindeki yazılımı dağıtmakta ve toplum ile paylaşmakta

özgürdür. Yazılımını geliştirmekte ve geliştirdiği yeni hâlini toplum ile paylaşmakta özgürdür.

Windows, para ödenerek elde edilen bir sistemdir (cemâatlere, tarikatlara; dinsel kuruluşlara; aydınlatma kurslarına, klüplerine, vs... gibi.)!

LINUX, insanlığa bağıştır!. İnsanlığa karşılıksız hibe edilmiş bir bilgi, bir işletim sistemidir! Telif hakkı yoktur!. Kimseye para, yardım vs. ödemezsiniz bu sistemi edinmek veya kullanmak için!

Windows'ta kaynak kodları gizlidir!. Kullandığınız sistemin içindeki hangi kodların, sizi farkında olmadan nerelere kopyalayacağını bilemezsiniz!.

Linux'ta, kaynak kodları, her şey açıktır!. Hiç bir yere bağımlı değilsiniz! Bilgisayarınızla, ulaşmak istediğiniz hedefiniz arasına kimse giremez!

Windows'ta işletim sistemini aynen kabullenmek zorundasınız; size verilenler hakkında hiç düşünme sorgulama şansınız yoktur!. Kesin, kayıtsız şartsız tâbi olmak durumundasınız!. Bu konuda artık araştırma ve beyninizi çalıştırmak zorunda değilsiniz!

LINUX'ta ise sorgulama ve düşünme hakkınız vardır! Sürekli düşünüp sorgulamak, araştırmak ve yeni yeni keşifler yapmak şansına sahiptir. Buna göre istediğiniz yeni keşifleri yapıp, bunları düşünme, (pardon) uygulama sisteminize ekleme hakkınız vardır. Bunun için kimseye hesap vermek durumunda değilsiniz! Bu konuda tek şart

yaptığınız ekleme için **telif hakkı istememek** ve bunu toplumla karşılıksız paylaşmaktır!.

Windows'ta, onun tâbileri, kullarısınız; onun sisteminde yaşayabilmek için!

LINUX'ta herkes özgürdür; kendi yolunu kendi çizer ve sonuçlarını da kendi yaşar veya sonuçlarına kendi katlanır!

Windows kolay yoldur. Üç-beş tıklamayı öğrendiniz mi, artık hiç düşünmeden aynı işlemleri gözü kapalı taklit ederek, sizi tatmin edecek bir şeyler elde edersiniz!.

LINUX'ta ise, herkes, hep yeniye açık olarak, hep yeni bir şeyler öğrenerek, mevcuda kendindeki güzellikleri katarak; ve dahi bunları karşılıksız olarak çevresiyle paylaşarak yaşar.

Windows, topluma kabul ettirilen şartlanma ve taklit esasına dayalı müslümanlık anlayışı gibidir sanki...

LINUX ise, ferdî, birebir Rasûlullah'ı muhatap gören, ALLAH ile arasına kimseyi sokmayan; her şeyi kendinde bulup keşfetmeyi öngören; insanları bu yolda sürekli düşünmeye ve sorgulamaya yönlendirerek sistem ve düzeni tanımamızı isteyen ALLAH Rasûlü ve son nebisi'nin orijinal sistemine dayanır!

Evet...

İşte benim anlayışıma göre, **Zamanın Yenileyicisi'nin** dünya üzerine getirdiği **yeni anlayışın**, bilgisayar dünyasında açığa çıkışına bir örnektir bu olay..

Düşünün bu sistem, nasıl böylesine bir örtü altında işlevini yerine getirmektedir. Bugüne kadar varlığından hiç haberdar olmayanların, LINUX adını dahi duymadan onun nimetlerinden faydalananların çokluğunu veya tüm bilgisayar dünyasını windows işletim sisteminden ibaret zannederek; "**yenilik**" denince de sadece windows'tan görebildiği kadarını izleyebilenlerin kalabalığını düşünün... Oysa, sizin büyük çoğunluğunuz onu bilmiyor olmanıza rağmen, şu satırlar bile size şimdi bir LINUX işletim sistemi üzerinden ulaşmaktadır.

Bu durum da "**örtü**"ye de bir misâldir...

Ömrümüz varsa, o **Yenileyici**'nin yaydığı dalgalarla, kimbilir daha hangi alanlarda, daha ne yeni anlayış ve değerlendirmeler ile karşılaşacağız; ya da karşılaştık da farkında değiliz!

Kısacası, "**YENİLEYİCİ**" anlayışımızı da yenileyip, **O** değerli **Zâtı**, *din hocası*, ya da *eli kılıçlı mehdi(!)* kisvesinden arındırıp, **Hazreti Muhammed** aleyhisselâm örneğinde olduğu gibi, **evrensel ALLAH kulu** olarak düşünemezsek; dünya üzerindeki tüm toplumlara, **konularında**, yeni ufuklar açmak işleviyle dünyamıza gönderilmiş biri olduğunu anlayamazsak; **düşünsel gecекondumuzda** bu dünyaya veda edeceğiz demektir!.

7 Kasım 2005

YENİDEN OKUYALIM

Amerika'daki köyümden çıkıp, Londra, Paris, Berlin, Hamburg, Gelsenkirshen, Düsseldorf, Amsterdam turundan ve orada yapılan sohbetlerden sonra, Ramazan'ı geçirmek ve biraz da dinlenmek için geldiğim Türkiye'de, hasbelkader açılan bu pencereden sizlerle beraber olmak benim için ummadığım bir nimet oldu. Şükrederim sizlerle bu samimi beraberliği ve bilgi paylaşımını nasip edene...

Yarın sonuncusu olacak bu sohbetlerden amacım sizlere akıl öğretmek hiç değil.. Zira içinizde benden çok daha akıllılar, konularında benden çok daha bilgililer muhakkak ki vardır... Benim amacım yalnızca, bu güne kadar baktığınızdan daha değişik pencereler de olabileceğini, eldeki seçeneklerle sınırlı olmadığınızı farketirmek...

Bu yüzdendir ki, çeşitli konularda, kısa kısa, değişik bakış açılarını paylaştım sizlerle.

Bu gün de sizlerle Kurân'dan bazı âyetlerin anladığım kadarıyla anlamlarını paylaşmak istiyorum...

Kur'an "OKU"mak nasıl olur?

Öncelikle, **Kurân**'ın, yukarıdaki tahtından dünya üstünde Mekke'deki insanlara odaklanmış, *derdi onlar olup, değişen*

şartlara göre sürekli buyruklar yollayan bir tanrının hükümleri olmadığını çok iyi anlamak gerekir.

Kurân'ı ciddi, tutarlı, mantıksal bütünlük içinde bir **bilgi ve sırlar hazinesi** olarak anlamak istiyorsak, bunun için bizim de tutarlı, mantıksal bütünlük içinde o **bilgiyi değerlendirmemiz** zorunludur.

Bu yüzden de **Kurân'**ın tümüyle mantıksal bütünlük içinde inzal olmuş vahiylerden meydana gelmiş olduğunu **fark etmek zorundayız**.

Kurân'da çelişki görürsek, **bu onda çelişki olmasından değil, bizim Kurân'ın RUHUNU ve bütünselliğini anlayamamamızdan kaynaklanır**.

Kurân'ı anlamanın yolu, onu temelinden anlayıp her bilgiyi daha sonra bu temel fikirlere göre değerlendirmekten geçer.

Misal vereyim... **İhlas** suresi "**ismi ALLAH olanın**" mutlak tekelliğini ve gayrının olmadığını vurgularken, siz kalkıp bir başka ayetteki anlatıma göre olayda *kul-tanrı dualizmi* algılıyorsanız, **bu sizin, olayda mantıksal bütünlük ve derinlikli ve kapsamlı bakışa sahip olmadığınızı gösterir**.

Kurân'da yazılı olanların da neye işaret ettiğini anlamak için, **O Kitabın ÖNCELİKLE neyi anlatmak istediğini kavramalısınız!...**

Geçmiş hikayeleri, olayları değil; bir düşünce, bir bakış açısını, bir değerlendirme sistemini açıkladığını

farkedip kavramalısınız! Bundan sonradır ki, anlatılan bütün olayların neyi farketirmek istediğini kavrayabilesiniz!

Bilir misiniz **Kurân**'ın en çok sevdiğim bölümleri nereleridir?...

Elime aldığım anda aklıma, *mantığıma ters gelen, yanlış gördüğüm* bölümleri!. **İşte bütün sırlar o bölümlerdedir!**

Sınırlı ve şartlanmış görelî mantığım, ne zaman nereyi kendine uyduramasa, tecrübemle hemen anlarım ki **orada sırlar gizli!**... Bilirim orada bir "**GİZ**"li **GÜLŞEN** olduğunu ve dalarım içine!.

İnsanlar çoğunlukla, *düşünmeden kabul ettiklerini tasdik ettirmek amacıyla bakarlar Kurân* meallerine!. Ben ise her defasında, farketmemiş olduğum bir başka GERÇEĞİ **okumak** amacıyla önyargısız elime alırım **Kurân**'ı...

Önyargılı yaklaşım, duyduğunu tasdik ettirmek için meâllere "**bakan**"lar, beyinlerine tek kelime girmeden kapatıp koyarlar kitabı daha sonra da bir yana!.

Kurân okumanın edebi, her eline alıfta, ilk defa açıyormuşçasına içine girip, defalarca okumuş bile olsan, hiç bir şey bilmiyormuşçasına orada yazılı olanı okuyup ne dediğini, neye işaret ettiğini anlamaya çalışmaktır!.

Bu yüzdendir ki Kurânı anlamak için önce temel ayetlere göre olayın ana çelik karkasını inşa edecek, sonra da bu ana yapıya göre diğer konuları yerleştireceksiniz... Ki konu

tam bir bütünsellik içinde algılanabilsin. Aksi takdirde, **Kurân'ı bir bütünsel bilgi kitabı olarak değil, kopuk kopuk anlayışa göre farklılıklar gösteren çelişkili bir düzenleme olarak kabul noktasına gelirsiniz.** Ya da hiç düşünmeden, taklit yoluyla “*bu tanrımızdandır, hepsi doğrudur*” deyip hiç düşünmeden kabullenmek noktasında yaşarsınız.

Oysa sizden **Kurân'ı aklınızla değerlendirmeniz, üzerinde fikir yürütüp işaret yolu anlatılanların neyi göstermek istediğini fark etmeniz istenmektedir.** **Zira Kurân, size dışardan empoze edilen bir şey değil, varlığınızdaki bir hakikatin size dışardan hatırlatılmasıdır.**

Özünüzdekinin size seslenişidir!

Bu arada bir önemli konuya da değinmeden geçemeyeceğim...

Birileri çıkıp **Kurân** latince harflerle okunamaz, diyerek Arapça harflerle yazılmışı okumasını bilmeyenlere bu yolu kapamaktadır!.

Taklit ehli olanlar da hemen bu fetvayı tekrar etmeye başlıyorlar.

Anlatayım efendim... Önce bir Türk'ün hele 30'undan 40'ından sonra ayın çatlatarak, gayın gatlatarak Kurân okuması kolay kolay mümkün değildir. Tıpkı bir Fransız gibi Fransızca'yı telaffuz edemeyeceğimiz gibi... Sizi bilmem ama ben küçük yaşta Amerika'da yetişmediğim için İngilizceyi de ana dili “Amerikanca” olan Amerikalı gibi konuşamam. Arap gibi harfleri çatlatamam. Bu bir...

İkincisi ve esası önemli yanı...

Kelimeler beyinde tekrarlanır ve sonra dile düşer!. Bunu lütfen iyi anlayın!

Göz harf şekillerini beyne ulaştırır bir elektrik sinyali olarak, belli dalga boyu olarak. Beyin o dalgayı deşifre ederek veri tabanındaki harflere benzetir ve hayal merkezinde Musavvir ismi mânâsınca suretlendirir, görüntüye dönüştürür ve sonra da dile yollar gırtlaktan geçirerek!.

Dil olayın en son safhasıdır. Önemli olan beyin o kendisine gelen mesajı şekillendirmesi değil oradaki anlamı deşifre etmesidir. Buraya kadar olan işlem dünyanın her yerindeki insanda ortak işlem iken, gırtlaktan dile uzanan kısım yöreye göre değişkendir.

Önemli olan beyne ulaşmanın anlamıdır düşünen beyinler için. *Olayın anlamsal derinliğine giremeyenler* ise **dile veya göze dayalı materyalist bakışla konuları değerlendirirler dini anlarken!.**

Dolayısıyla siz **Kurân kelimelerini kolayınıza gelen kelimeler hangi harfle yazılmış olursa olsun okuyunuz** ve esas önemli olan yanı, **o kelimelerin anlamlarını değerlendirmeye çalışınız.** Bizim 40 küsur yıllık incelemelerimizin bizde oluşturduğu kanaat budur.

Evet, **İhlâs** Sûresi'nin vurguladığı **TEK**illik açısından ve **Hazreti Âli'nin** açıkladığı **"B"** sırrı anahtarı ışığında, **Kurân**'ın satır aralarında gizli kalmış, farkedilmeyen bazı

ayetlerine eğilelim şimdi de vaktimiz elverdiğince...

Fatiha'dan sonra yer alan **Bakara Sûresi**'nin ilk ayetleriyle başlayalım konumuza...

“Elif lam mim... Zalikel kitabu la reybe fiyhi hüden lil muttakiyn..”

Daha önce de belirttiğim gibi Arapça'daki kitap kelimesinin dilimizdeki işaret karşılığı **BİLGİ** demektir. Yani ayetin anlamı, **“Üzerinde şüphe edilmesi mümkün olmayan bu kesin bilgi, korunmak isteyenler için yeterli gerçeği idrak ettiricidir,”** demektir.

“Elleziyne yu'minune B-ılgaybı ve yukıymunes salate ve mimma razaknahüm yunfikun...”

“Onlar gayblarındakine yani hakikatlarının ALLAH esması ve sıfatları olduğuna iman ederler ve yukıymunessalate yani bu hakikatı yaşamak, hissetmek için “salat”ı, namazı ikame ederler, yaşarlar ve yaşadıkları bu rızkı maneviyi yaşayamayanlara infak ederler, duyururlar ve onların da yaşaması için vesile olurlar.”

“Velleziyne yuminune bima ünzile ileyke ve ma ünzile min kablik..”

“Ve onlar, senden kendilerine inzal olana ve aynı şekilde kendilerinden önce yaşamışlara bu şekilde inzal olana da iman ederler.”

“Ve B-il âhireti hüüm yukinun..”

“Ve kendi yaşamlarının geleceğine de imkan yani kesin bilgi sahibidirler inzal olandan sonra.”

“Ulaike ala hüden min rabbihim ve ulaike humül muflihun...”

“Onlar özlerindeki rububiyet mertebelerinden nazil olup bilinçlerinde açığa çıkan bu gerçeklik ile doğruyu idrak etmişlerdir ve işte onlar bu yüzden kurtuluşa ermişlerdir.”

Gelin şimdi bir de çoğunuzun duymuş olduğu, korunmak için okuduğunuz Ayetel Kürsi'nin anlamına bakalım **bizim pencereden..**

Burada çok önemli bir hususa dikkat çekmek istiyorum... Ayetel Kürsi, **insan adı altında açığa çıkan ALLAH isim ve sıfatlarının mertebelerini bize fark ettirmeye çalışmaktadır bu ayette anlayışına göre... Ta insanın hakikati olan Ahadiyetteki Huviyet mertebelerinden başlayarak beden mertebelerine kadar...**

“ALLAHu la ilahe illa hu el hayyul kayyum...”

“Tanrı ve tanrılık kavramı yoktur yalnızca ALLAH vardır ve hayatın kaynağı O'dur, O'nunla kaimdir her şey.”

“La tehuzuhu sinetün vela nevm...”

“İnsanın hakikatindeki bu mertebeler itibariyle O'nun ne uyuması ne de uyuklaması sözkonusudur.” Yani varlığındaki ALLAH ismiyle işaret edilenin varlığı, derûnundaki o mertebeler itibariyle

asla kendinden veya açığa çıkardıklarından gaflete düşmez!.

“Lehu mafissemavati ve ma fil ard.”

“Semavat –yani şuur mertebelerin– veya arz –yani beden boyutundaki varlığın– hep O’nun isim ve sıfatlarının açığa çıkması içindir.”

“Men zelleziy yeşfau indehu illa Bi–iznih...”

“Varlığını meydana getiren ALLAH isimlerinin bileşimi, anlamı elvermedikçe kimsenin sana yardım etmesi, şefaati mümkün değildir!”

“Yalemu ma beyne eydiyhim vema halfehüm...”

“Ortadakini ve ötesini o merteye bilmektedir.”

“Vela yuhiytune bi–şeyin min ilmihi illa bi–ma şae...”

“Kimse derûnundaki ilmi şuuruyla kapsayamaz o dilemedikçe, açığa çıkarmadıkça.”

“Vesia kürsiyyühüs semavati vel ard ...”

“Rububiyet mertebesindeki isimlerinin özellikleri birimin şuur ve bedensel tüm varlığını kapsamış ve yönetmektedir!”

“Ve la yeuduhu hıfzıhuma ve huvel aliyyül aziym.”

“Bunları koruyup devam ettirmek doğal işlevidir. Derûnundaki o hakikat yüce ve azametli bir gerçektir...”

İşte bu da bizim anlayabildiğimiz kadarıyla **Ayetel Kürsi**'nin bireydeki zuhurla ilgili anlamı... Ayrıca aynı olayı evrensel boyut itibarıyla de değerlendirmek gereklidir. Zira her ayetin zahiri vardır batını vardır, matlaı vardır **ALLAH Rasûlü'ne göre**. Elbette siz çeşitli meal ve yorumları araştırabilirsiniz anlayışını paylaştığınız kişilerde...

Ekim 2005
(Expo Channel sohbetleri)

VEDAM

Değerli Dostlarım,

Yakın geçmişte pek bizim gibisine rastlamamış olanlar, haklı olarak soruyor:

“–Amacın, beklentin, hedefin ne?... Ne yapmak istiyorsun?...”

Daha nasıl açıklayabilirim bilemiyorum... İşte bu sorunun cevabı:

Nerede yayınlanırsa yayınlansın tüm yazılı, görsel ve sesli yayınlarımın telif hakkı olmayıp, hepsi de maddî ve mânevî olarak karşılıksızdır; insanlığa sebildir!. Dileyen herkes, bu eserleri, orijinaline sadık kalmak şartıyla, dilediği kadar çoğaltıp insanların istifadesine sunabilir.. Bu çalışmalarım ile ilgili olarak kimseden hiç bir talebim yoktur!. Ölümümde de ardından maddî miras kalmayacaktır, ardımdakilere !.

Ne bir derneğim vardır bağış toplanan; ne de bir vakfım; ya da başka bir kuruluşum!. Bu çalışmalarını beğenip katılmak isteyenlere sözüm şudur: Kendiniz, dilediğiniz kadar çoğaltın ve dilediğiniz şekilde değerlendirin!

Hiç bir dernek, vakıf, teşkilât, kuruluş, klüp, cemaat üyesi değilim; boynumda bağ yoktur dünyadaki hiç bir merkez veya

kuruluş veya organizasyona!.. Ne politika ve siyaset ile ilgim var; ne de bu alanda bir beklentim ve emelim!.

Kimseyi kendime veya bir cemaate dâvet etmiyorum!. Üstelik, beni aramayın; yazdığım bilgilerden yararlanıyorsanız, sadece ALLAH Rasûlü Muhammed Mustafa aleyhisselâma bağlanın samimiyet ve safiyetle, O'nu tanımaya çalışın bu size yeter; diyorum!..

Beni aramayın boş yere... diyorum... Ulaşamazsınız!. Bu yüzden de 60'lı yıllarda yazdıklarımın bu yana kitaplarıma **soyadımı koymuyor, sadece ön iki adımı yazıyorum...**

E-mail adresim yok!. Arkadaşım Ahmed Bâki sitelerimizi yürütüyor. O da benim gibi soyadını kullanmıyor insanları başına toplamamak için.

Belirteyim ki, benim adıma konuşacak, yorum yapacak kimsem de yoktur ardımda. Bu konularda fikir beyan edenler yalnızca kendi yorumlarını dillendirir kesinlikle, benim görüşümü değil. Benim düşüncelerim ya yazılıdır ya da sesli-görüntülü kayıtlarda.

Kitaplarım siyah kapaklıdır. Bunun mesajı, *karanın sembolize ettiği bilgisizlik alanına beyaz ismin getirdiği konuda ışık tutmaktadır* bana göre. Adım yeşil yazılmıştır çünkü o konuda **Rasûlullah'ın bakışını** yansıtmaya çalıştığımı düşünüyorum.

Kitaplardaki logoda “**La ilahe illALLAH Muhammed Rasûlullah**” yazılıdır orijinal

Arapça kûfi harflerle, A ve H harfi üstünde; ki bu, "**A.H.'nin başının tacıdır bu gerçek**" anlamındadır. Bu gerçek ışığında bu kitaplar kaleme alınmıştır, demektir.

Kitaplarımı okurken sizlerle satırlardan konuştuğumu hissedecek, ama bir takım gerçekleri anlatmakta ne kadar yetersiz olduğumu da fark edeceksiniz. Olsun!. En azından size yepyeni bakış açıları sunmuş oluyorum ya... Bana bu hizmetin zevki de yeter. Sizler bunu çok daha ileri götürebilirsiniz.

Daha önce de vurguladığım gibi, "**İslâm Dini**" insanlara "**Evrensel ALLAH SİSTEM ve DÜZENİ**"ni bildirmek için gelmiştir.. İnsan bu sistemi ve içindeki düzeni anlarsa, buna dayalı olarak kendi durumu ve geleceğini de çok iyi farkedebilir!. Bu farkediş de ona ölümötesinde süregidecek olan sonsuz yaşamı kazandırır. Çünkü insan, ancak şu anda dünyada yaşarken, yapabileceği bazı çalışmalarla ölümötesi yaşamına yön verebilir, ALLAH SİSTEMİNE ve DÜZENE göre!.

Öyle ise insanlara verilebilecek en güzel hediye, onlara **sonsuzluğu kazandırabilecek ilimdir...**

ALLAH'ı ve kendini tanımış olan, tüm insanlarla barışıktır!. İrk, renk, din, dil farkı gözetmeden yağar rahmet gibi hepsine... Aldatmaz onları!.

ALLAH'ı bilen, insanlardan beklentisi olmaz; **ALLAH yeter ona!**

Hakkı tavsiye eder; hoşgörüyü sabreder
dünya günlerinin sona ermesi için..

Bilir ki, herkes, yaratılış amacına hizmet ederek, zâten mutlak anlamda **ALLAH**'a kulluk hâindedir!. Gene bilir ki, ister ağa, ister paşa, ister vali, ister veli, kim olursa olsun herkes tek başına ölümü tadarak madde boyutundan ayrılıp, yeni bir boyutta yerini alacak; **dünyadayken o ortama hazırlandığı oranda da, orada zorunlu olarak sonuçlarına katlanacaktır..** Öyleyse oranın şartlarını iyi bilmek gerek!.

Acı ya da tatlı, sayılı günler nasıl olsa geçer; ama gelecekteki, ölüm diye bildiğimiz **dönüşüm** sonrası sayısız günler..?

İşte bu sebeptendir ki, hiç bir dünyevî değer veya şartlanmanın tesirinde kalmaksızın, tüm insanlarla bu gerçekleri paylaşmayı seçmişiz. Erenler elbette bilir bizi, kimiz, neyiz, neyleriz; bilmeyen zâhir ehlinin ise zâten bilmesine gerek yoktur!. Zira, kimseden bir beklentimiz yok; yalnızca bu bilgileri paylaşmak için aralarına çıkıyoruz insanların; işimiz onlara, bildiklerimizi zorla uygulatmak değil ki!. Zorlama, **ALLAH Rasûlü**'ne bile tanınmamışken, biz kim oluyoruz!.

İşte bu nedenledir ki, insanların yaşam tarzları ve tercihleri bizi hiç ilgilendirmediği gibi; bizim de yaşam tarz ve tercihimiz kimseyi ilgilendirmez!.. Çünkü...

Örnek ben değilim; örnek: **'ALLAH Rasûlü Muhammed Mustafa'dır!..**

O bir güneştir, ebedi, insanların dünyasını aydınlatan...

Bense yalnızca bir meteorum, derinliklerden gelip **düşünce semanıza** girerek parlayan, bir ramazan boyu... Sonra da sönüp kaybolan!.. Hani derler ya “bak yıldız kaydı dilek tut” diye!.. İşte öylesine...

Hemen DUAYA yönelin gecenizde bu yıldız kayarken!. Abdest alıp iki rekât namaz kılın bir gece kendi başınıza bir odada ve secdede dua edin...

"Arşın, Ruh'un ve bütün melâikenin Rabbı olan yüce ALLAH'ım. Senin indinde bir hiç olduğum idrâkı içinde sana yalvarıyorum. Ne olur Rabbim bana indindeki gerçekleri idrak etmeyi nasibet. Ne olur beni bütün yanlışlarımdan, bilmeyerek ve dayanamayarak yaptığım bütün fiillerimden dolayı beni bağışla!..

Efendimiz Muhammed aleyhisselâm'ın Rabbı olan ALLAH'ım, bana en'âmda bulduklarının yolunu kolaylaştır ve gerçekten sapanlardan olmaktan beni koru!.. Kendine seçmekle şereflendirdiklerinden eyle; şu anda yeryüzünde yaşayan en sevdiğin zâtlara beni yakın eyle; onların fiillerini bana da kolaylaştır, sevgili eyle!.. Sevdiğin kullarında açık ettiğin hakikatları yaşamayı kolaylaştır, yanlışlarımı bana göster ve onlardan uzaklaşmayı bana kolaylaştır.

Kendisinden gayrı olmayan Allâhım, yarattığı her şeyi tam bir mükemmeliyetle var eden ALLAH'ım, ihata edilmesi aslâ mümkün olmayan Allâhım, Ya HU ya men HU!..

Zâtın hakkı için, basiretimdeki körlükten beni kurtar; mutlak gerçeği bana idrâk ettir, hazmını ver!.. Öyle bir yakîn ihsan et ki, ondan sonra küfr ve şirk olmasın!..

ALLAHım, hakkel yakîn olarak yaşamama engel her ne var ise ondan sana sığınırım. Senden sana sığınırım!.. Benlikle huzurunda bulunmaktan sana sığınırım. Koruyucu sensin ve senin gücün her şey için yeterlidir. Alemlerin Rabbi olan Azîm Rab sensin ALLAHım.

Bu gerçekleri bize bildiren Rasûlü'nü hakkıyla anlama yollarını bize aç. İndindeki sayıca O'na ihsanda bulun, ne şekildeğine lâıyk ise; biz onu takdirden aciziz," diye..

ve daha dua edin *secdede içinizden geldiği gibi...* **Özünüzdekine** ulaşacaktır mutlaka bu istekleriniz. Ve **sizden size icabet edecektir, kuşkunuz olmasın, Rabbiniz!**

Sizinle paylaştığım bu bilgilerin ötesinde, tekrar söylüyorum ben **ne din adamıyım, ne ilahiyatçiyım, ne şeyhim, ne Âlim. Ne bir önderim, ne de bir lider... Ne de başka bir unvan ve etiketim var.** Yalnızca, kendi halinde, okyanus ötesindeki köyünde yaşayan bir **ALLAH Rasûlü hayranı!**

Sayırsız eksiği, kusuru, hatası olan bir dertli!.

Rasûlullah'ı, O'nun bildirdiği ALLAH'ı ve sünnetullahı hakkıyla tanıyamamış olmanın derdini çeken bir dertli!.

Size en açık ve net Türkçe ile bir muhteşem bir olayı anlatmaya çalışıyorum... Ne var ki

anlayışlar çok farklı. Bakın iki örnek vereyim bana yansıyanlardan:

Adamın biri arkadaşının tavsiyesi ile bu sohbele bağlanıyor ve bizi kısa bir süre dinledikten sonra çat diye tv'yi kapatıyor ve arkadaşına telefon açıp bana küfrederek şu cümleyi söylüyor:

“–Adam resmen tanrı yok diyor!. Bunun nesini dinletiyorsun bana!”

İkinci olay bana gelen bir mesaj:

Bir arkadaşımızın Özdenur isimli 6 yaşında bir kızı var. Size SOHBET BABA diyormuş ve babasının kucağında TV programını izliyormuş; genelde gözleri kapalı olarak... Ebeveyni de onu uyuyor sanıyormuş.

İki gün önce annesi Özde'nin okuldan bir arkadaşı ile ilginç bir konuşmasına şahit olmuş.

Özde'nin arkadaşı kızdığı biri için;

“–Onu (*parmağını yukarı kaldırarak*) **ALLAH'a şikayet edecem,**” demiş.

6 yaşındaki Özde :

“–**ALLAH** yukarıda değil, niçin parmağını göğe kaldırıyorsun?” demiş.

Annesi şaşırmış kalmış. Çünkü o Özde'nin babasının kucağında uyuduğunu düşünüyormuş...

Sonra çocuk sormuş Özde'ye:

“–Peki **ALLAH** nerede?”

Özde:

“–Herkesin içinde O,” demiş...

Gene soruluyor bana...

“Niye bunları biz daha evvel duymadık?”

Duyamazdınız!..

Çünkü Türkiye’deki en katı sansür **Ahmed Hulûsi**’ye uygulanmaktadır. **Ahmed Hulûsi** adını anmak dahi yasaktır belli çevrelerde. **40 yıldan beri telif haksız basılan Ahmed Hulûsi**’nin kitaplarını satmak yasaktır Diyanetçe. Konuşmalarının yayınlanmasına bile müsaade yoktur!.

Yanlışlıkla yayınlayacak bir medya çıksa, hemen görünmeyen eller devreye girer ve olayı anında yasaklarlar ve dahi belki de o yöneticileri işten attırırlar. O yüzden de Ahmed Hulûsi’nin Türkiye’de yaşamasına gerek yoktur!.

Bazıları da hemen iftirayı yapıyor Amerika’dan new age, ılımlı islam görüşünü getiriyor diye!

Bu kadar önyargılılığa ancak gülünür!. Cevap vermeğe bile değmez **böyle ithamlara...**

Ahmed Hulûsi’nin çizgisi apaçık ortadadır.

Açın okuyun 1966 yılında 21 yaşında iken kendisindeki açılımlar sonucu düşünüp hissettiklerini yazdığı **TECELLİYAT** isimli kitabını. Açın 1985’te yazdığı **İNSAN** ve **SIRLARI**’nı okuyun. Açın 1989’da yazdığı **HAZRETİ MUHAMMED’İN AÇIKLADIĞI ALLAH** kitabını okuyun, göreceksiniz ki Ahmed Hulûsi **çıkış çizgisinden zerre kadar sapmadan** 42 yıllık bir seyir sonucu bugünlere gelmiştir ve bunları **sizlerden hiç**

bir şey talep etmeyerek paylaşmıştır!. İşte bir ramazan boyunca Ahmed Hulûsi'yi dinlediniz, yayınları ortada... Niye sansür uygulanır bu görüşlere, bunu da takdirinize bırakıyorum.

Dostlarım...

Bu bilgileri alın, değerlendirin; sonra da beni terkedin!. İşiniz benimle değil, yeryüzüne gelmiş en muhteşem bilinç **Muhammed Mustafa aleyhisselâm** iledir!.

İlminizin gereğini anlayışınız kadarıyla uygulayın ve sonuçlarını yaşayın!. Bilin ki ölümlötesinde hiç bir mazeret geçerli olmayacaktır!. Orada yanılmanıza yol açan falanca veya filanca size mâzeret oluşturmayacaktır!. Herkes yalnızca yaptığının sonuçlarına katlanacaktır!.

DECCAL'in dünyasının renk ve şekilleri sizi kandırmasın ve yanıltmasın!.. Onun dünyasında geçiciler bâki görünür; yanlışlar doğru!.. Sonsuzda değersiz olan, sonluda değerli sanılır deccaliyetin dünyasında!.. Bir kısım insanlar, gerçekler farkedilip foyalar ortaya çıkmasını diye, bol bol yasaklamalar ile, insanları sorgulamaktan ve düşünmekten uzak tutmaya çalışmaktadırlar!. İnsanları sürüler halinde gütmek istemektedirler. Onlar çoban insanlar koyundur onların indinde.

Özgürlüğünüzü kazanın artık. Düşünün, sorgulayın eski bilgilerinizi her an, Kurân'ı ve Muhteşem insan **ALLAH Rasûlü'nü** daha iyi tanımak için.

Size dost elimi uzatıyorum çığın altından kurtulmanız için!. Hazreti Âli'den bu yana

gelmiş onyüzmilyon fetvanın altından kurtulun, çıkın dışarı. Yalnızca **Rasûlullah'** dinleyin ve **O'nun** dediklerine göre yaşamınıza yön verin yeter!. Dünyanın bin çeşit yöresinde yaşayıp, tanrı yoktur **ALLAH** vardır inancına sahip, **Rasûlullah'**ı ve **Kurân'**ı kabul eden milyonlarca insan, onbinlerle fetvadan habersiz diye, tarikata bağlanmamış ya da mezheb kavramı yok diye, dinsiz midir kafir midir sizce? Lütfen aklınızı mantığınızı kullanıp gerçekçi olarak sorgulayın DİN olayını ve anlatılanları!.

Kesin olarak bilelim ki, **Rasûlullah'**ı kabul edip Kurân'ın bildirdiklerine iman etmiş her kişi mümindir! Dünyadaki tüm müslümanlar ona kafir dese de!.

Tâbi olduğunuz tek kişi Dünya üzerinde yaşamış en muhteşem kişilik, **ALLAH Rasûlü** ve son nebisi olan **Muhammed Mustafa** olsun!.

Hristiyanlıkta kişi kilisesiz, vaticansız tanrıya yönelemez! Yahudilikte haham olmadan tanrıya yönelinemez!. İslam dinini kabul etmişlerin ise ne dini teşkilatlara, ne müftüye, ne şeyhe ne lidere ne öndere **ne devlete** ihtiyacı vardır!. **Dönün yüzünüzü Rasûlullah'a... Dönün özünüzdeki ALLAH'a, aranıza kimseyi sokmadan!**

Bizim, Yahudi veya Hristiyanlıkla en büyük ayrılığımız **Hazreti Muhammed konusundadır.** Onlar **Hazreti Muhammed'in ALLAH Rasûlü olduğunu kabul etmezler** ve O'nun açıkladığı **ALLAH kavramına inanmayıp, gökte bir tanrı olduğunu kabul ederler...** Belki de yakında

yeryüzüne gelecek bir tanrı! Oysa bakın **Hazreti Muhammed farkı** buradadır işte!. **O, ALLAH'ı bildirerek, insanın ALLAH ile arasındaki tüm araçları kaldırmıştır!** İncil denen bugün ellerdeki kitap bir hadis kitabı muadilidir, Kurân muadili değil!. Çünkü İsa'nın havarilerinin akıllarında kalanların yazılımından ibarettir; Kurân ayetleri gibi birebir vahiy değil!. İncil yani müjde adıyla Hazreti İsa ya bildirilenler ise ne kadarıyla bu hadis kitabı muadili kitaplarda yer almıştır bilinmiyor.

Siz, **Rasûlullah** öğretisi doğrultusunda, hiç kimseyi **ALLAH**'la aranıza sokmadan tüm yeryüzünde ibadet edebilirsiniz!. Fetvaya, müftüye, hacıya, hocaya, şeyhe, efendiye bağımlı değilsiniz **Rasûlullah öğretisine göre!** Öyle ise her yerde her aklınıza geldikçe **Özünüzdeki ALLAH'a** yönelip, **her şeyinizi her an ALLAH'tan isteyiniz!** **Kimseyi ALLAH ile aranıza sokmayın.** O günlerden bu yana gelmiş geçmiş onbinlere hocanın yüzbinlerce fetvasına **tâbi olmak zorunda değilsiniz!**

Dinde fetva bir kurum değildir!. Fetva kimseyi bağlamaz!. Fetva denen şey sadece birisinin kendi anlayışı kadarının sonucu olan yorumudur!. Yanılmışsa şayet, fetva size asla mazeret de olmaz!.

Yalnızca **ALLAH Rasûlü'nün** bildirdiklerini esas almanız yaşamınıza sizin ebedi mutluluğa ulaşmanız için yeterlidir.

Bak dostum, Eğer, 1400'lü yıllarda başlayan bu devir, son yenileyicinin devri ise... Bilelim ki, artık, mezheplerin ve tarikatların son

bulup, tek yenileyicinin ilminin dünyaya yayılıp, benim dahi bugün istifade etmekte olduğum o zatın ilmi doğrultusunda **Rasûlullah** güneşinin evlerimizi aydınlatacağı devirdir bu devir. O güneş ışığında artık tüm yıldızlar gün be gün silinir görüntü alanından.

Yok eğer bu devir son yenileyicinin devri değil de, o normal bir yüzyıl yenileyicisi ise... Bu devir bu insanlık neslinin kıyametine gitmiyorsa... Kıyamet alameti sandıklarımız gerçek değilse, Deccal'ın, İsa'nın ortaya çıkması sözkonusu değilse önümüzdeki yıllarda... Bu takdirde de birbirine sapık, kafir gözüyle bakan mezhep, tarikat, cemaat zıtlıkları daha bir hayli zaman sürüp gidecektir demektir!.

Ben köyümden seyredeceğim gelişmeleri, ecelim gelene kadar... Rasûlullah 61 inde ayrılmıştı **dünyanızdan**. 60'ından sonra benim de ne kadar ömrüm var dünyanızda bilemem!. Ama bu arada fark edin ki ömür hızla tükenmekte!. Bitiş düdüğü bizi hangi haldeyken yakalayacak bilemiyoruz.

Bu nedenle kalan ömrü iyi değerlendirmek için Kurândaki özellikli kelimelerin anlamını ve niye o kelime yerine öbür kelimenin kullanılmadığını düşünün araştırın. Niye **Rasûl** denmiş de **Nebi** denmemiş kelime-i şahadet misalinde olduğu gibi. Niye **Rahman** denmiş **Kurân**'ı talim eden olarak da burada **Hak** veya **Rahim** denmemiş misalinde olduğu gibi!. Bu gibi kelimelerin orijinalinin yerinde kullanılmadığı mealler size **Kurân**'ın mesajını hakkıyla iletmezler!.

Rasûlullah kapısından girmeye çalışın ki ALLAH'a eresiniz! Bunu yapmaz yukarıda **ALLAH** var diye hayalindeki tanrısını ve cennet anahtarını pazarlamaya çalışana tâbi olursanız, uzayda gökte, ötenizde, dışınızda bir tanrı arayarak; bulamayınca da, sonunda **ALLAH'**ı inkara giderek ömrünüzü boşa geçirmiş olursunuz!

TOP SİZDE ARTIK!

Bilin ki kurtulacaksınız **ALLAH Rasûlü'nün** gösterdiği yoldan yürüyerek **ALLAH'a** **erecek** ve kendinizi kurtaracaksınız!

Bunu yapmazsanız yarın size acıyacak hiç kimse olmayacaktır; çünkü o şartlar altında artık hacılar hocalar, şeyhler, veliler dahil herkes kendi derdine düşmüştür!. Herkes hakkıyla hazırlanamamanın pişmanlığı içindedir o ortamda.

Pişmanlığın hiç bir yarar sağlamayacağı o günden kendinizi koruyun dünyada yaşarken, alacağınız tedbirle; denmektedir.

Bunun yolu da yaşamınızda REFORM yapmaktan geçer!. DİN anlayışınızda REFORM!

Değerli dostlarım...

ALLAH'ın lûtfettiği bilgileri, 1965 yılında yazdığım ilk kitaptan bu yana geçen 40 yıllık süreç içinde, yazabileceğim ve dillendirebileceğim ölçülerle sizlerle paylaştım.

Bugün görebildiğim kadarıyla, bizim ilk defa açıkladığımız değerlendirmeler ve bakış açıları, "DİN"e en tutucu ve şekilci

yaklaşanlardan, en aydın görünenlere kadar, hemen her çevrede, yer almaya başladı; altındaki imzadan söz edilmese de.

Samimi olarak “DİN”i değerlendirmeye çalışanlara şu görüşümü son kez belirteyim ki...

İslâm Dini’ni gerçekten samimiyetle benimsiyorsanız, geçmişin şartları içinde oluşmuş yorumları bir yana koyarak, Hazreti Muhammed aleyhisselâmdan bize intikâl eden verileri günümüz şartları ve bilgileri ışığında yeniden değerlendirmeye alınız.

DİNDE REFORM OLMAZI!... Çünkü Din, “ebeden değişmez sünnetullah” üzerine bina olmuştur. Din **ALLAH**’ın evrensel yaratış sistemidir ki onda reform olması imkansızdır!. Siz, nasıl insan bedeninin doğasını değiştiremezseniz, doğa kanunlarını değiştiremezseniz, DİN denen evrensel yasalar da öylece değişmez!. Reformu kendi DİN anlayışınızda yaparak Hazreti Muhammed’in bildirdiği İslam Dinini yeni baştan öğrenerek yaşamınızda reform yapın!.

DİNİ ANLAMADA REFORM ise çağımızda zaten başlamıştır...

Ancak bu reform, çeşitli çevrelerde dine lokalize yaklaşımlarla yapılmaya çalışılan şey değildir!.

Bilmemne şûralarının, “falanca filanca konular bugüne nasıl uyarlanır”, yaklaşımı boştur ve asla bu türden yaklaşımlarla “Din”i anlamada reform meydana gelmez.

Dini anlamada REFORM'un gerçekleşmesi için, konunun kesinlikle en başından ele alınarak, "DİN"İ ANLAYIŞIN temelden yeniden yapılandırılması zorunludur.

"DİN", "*gökte tanrı var yerde postacı - elçi peygamberi*" kabulüne dayalı şekilde ele alınıp; sorunlara lokalize çözümler arayışı ile anlayış reformuna çalışılırsa, kesinlikle bilelim ki, ortaya çıkan ucube, hiç bir akılı başında insan tarafından üzerinde düşünülme, tartışılmaya değer bulunmayacaktır!.

"Kurânın RUHU" esas alınmadan ortaya konulacak bütün yaklaşımlar, "*göktanrı'nın fermannamesine* kelime ve harf bazında şekilci ve mantık-akıl dışı yaklaşımlar getirecektir. Bu da bazı akılsızların, "*iman akılsızca yaklaşımdır*"(!?) savına pâyeye vermekten başka bir şey sağlamayacaktır.

Fark edelim ki...

İslâm Dini, bir kabile veya aşirete tanrı manitu ya da ilah anlayışı edindirip; onları sopa korkusuyla yola getirmek amacıyla, bir tanrı peygamberi tarafından topluma tebliğ edilmemiştir!.

"İslâm DİNİ", ALLAH indindeki "DİN"dir ve insanlığın tek kurtuluş reçetesidir!... Evrenin, insanı ilgilendiren kadarıyla, boyutsal sistemini açıklamaktadır!. Ne var ki, ahmakların bu gerçeği kavrayabilmesi mümkün değildir!.

Öte yandan, maâlesef, Türkiye'de en aydın kesimler dahi, henüz, "İslâm DİNİ"ni temelden ele almak ve her boyutuyla akıl ve

mantık eşliğinde, ilim ışığında
değerlendirebilmek noktasına
ulaşamamışlardır.

“DİN”, hiç bir zaman ne, neden, niçin, nasıl sorgulama ve araştırmalarıyla değerlendirmeye alınmamakta; *falanca demişse öyledir* “MUKALLİTLİĞİYLE”, *düşüncesiz kabul edişler yaşanmaktadır!*

Konulara yaklaşımlar, bunların tümünde, *lokalize yaklaşımlardır*; olay temelden ele alınmamaktadır.

Tıpkı körlerin filin çeşitli organlarını tutup, *ele gelen şekle göre* filin yapısı hakkında hüküm vermeleri gibi!

“Yüzde 99’u müslüman toplum” aldatmaca ve masalıyla hiç bir yere gidilemeyecektir!. Bu kendi kendini aldatmaktan ve avunmacadan başka birşey değildir!.

Kesin olarak bilelim ki...

“İMAN”, TAKLİT KABUL ETMEZ!

Kimse, “iman” gereken konuları bilinçli olarak, idrak ederek kabul etmedikçe, “mümin” olmaz! *Taklidî kabuller* kişiye ahrete dönük olarak, hiç bir yarar sağlamayacaktır.

Tanrı-manitu-ilah anlayışıyla gerçekte ne İslâm Dini kabul edilmiştir, ne de “iman” oluşmuştur.

Bütün bu konular topluma en açık ve anlaşılır şekilde açıklanmadan; bu gerçek kavranılmadan “DİNİ anlamada reform” da asla oluşmaz.

Gerçekte müslüman toplumların ihtiyacı olan şey, ilimdir. Müslümanlar, “uyarıcı” - “mehdi”ler ve konfeksiyon kurtuluş reçeteleri beklemeyi terkedip, ilme yönelmek, sorgulamak, düşünmek ve gerçekleri kavramak zorundadırlar.

İnsanlar, samimi bir şekilde sorgulayarak, araştırarak “DİN”in gerçeğini ve dayandığı SİSTEM ve DÜZENİ yani “sünnetullahı” kavramadıkları takdirde, enti püften meselelerle, boş tartışmalarla ömür tüketecekler, sonunda da hüsrandan başka bir şey yaşamayacaklardır!.

Bugüne kadar nasıl yaşamış olursanız olun; dün dünde kalsın, bugüne yeni bir güne başlayın. Hedefiniz **ALLAH**’ın bize en büyük nimeti olan O muhteşem insan **ALLAH Rasûlü Muhammed Mustafa**’yı yeniden tanımak, bildirdiklerini yeniden değerlendirmeye almak olsun!. Bu o kadar zor değil. Sadece O’nun anlatmak istediklerinin RUHUNU, **Kurân**’ın **RUHUNU** kavramaya çalışın yeter!.

Şunu da vurgulamış olayım ki, tek bir kitabım okunmakla, anlatmak istediğim SİSTEM kesinlikle anlaşılmaz.

Ahmed Hulûsi’nin bakış açısını öğrenmek için, tüm kitaplarının okunması zorunludur... Zira, tüm kitaplar, aslında, “İSLAM DİNİ” adıyla bildirilen **ALLAH** yaratısı SİSTEM ve DÜZENİ, günümüz anlayışı ve diliyle açıklayan, tek bir kitabın değişik bölümleri hükmündedir. Ve...

Topluma gereken kadarıyla da düşünce ve değerlendirmelerim, bakış açım kitap ve kasetlerimde mevcuttur.

Dua edin bu fakire, **ALLAH**, *İman ile huzuru Rasûllah'a gidenlerden olmayı nasip etsin...* Tüm eksik ve kusuruma rağmen!. Dedikodu ve gıybetimle ömrünüzü boşa harcamayın; zira kötüysem zaten kötülüğümün sonuçlarını yaşayacağım. İyi isem, ne desanız bana ulaşmaz, size zaman kaybettirmekten, nefesinizi boşa harcamaktan başka!

Ayrıca... Tamamen **Rasûlullah** açıklamalarına yani **Kurân** ve **hadislere**, ve maneviyatın en ileri gelenlerinin görüşlerine dayalı bu değerlendirmem isabetli ise... Buna ters düşen görüşlerin yeri neresidir ve sonuçları ne getirir kişiye, bunu da takdirinize bırakırım efendim.

Evet...

ALLAH bizleri, birbirimizle uğraşmaktan kurtarıp, kendi geleceğimizi en güzel şekilde hazırlamayı kolaylaştırın!. Tekrar ediyorum kesin gerçeği; Pişmanlık, geleceği kurtarmamıza yetmeyecektir yeterli bilgi ve çalışmalarımız yoksa!

İşte Bayram geldi... Şeker değil, **Şükür veya** Ramazan Bayramı... Ramazan'ın bereketine erenlerin Bayramı...

Yaşamınızda Dünyanın en muhteşem insanı **Rasûlullah** güneşi mekanınıza doğmuş olarak bayram edin!

O'nu yakından tanımaya çalışın ve amacını anlayın ki, çok seversiniz... O size dünyadaki

tüm yakınlarınızdan daha **yakındır ve korumacıdır.** Sizin ebeden sıkıntı görmemeniz, ebedi mutluluğu yaşamanız için elinden geleni yapmıştır!.

İşte bu bilince ermenin bayramı olsun Bayramınız.

Allâh'tan niyâz ederim ki: Habibi Muhammed Mustafa aleyhisselâm hürmetine, bu ilmin dile gelmesine vesile olan fakîre, dinleyene, paylaşına, paylaşılmasına vesile olanlara indinden rahmet ihsan eyleye, "iman ve mârifet nuru" bağışlaya, sadık yakîne erdire, her türlü tefrika ve nifaktan muhafaza eyleye!.. İlmince Rasûlüne salât ve selâm eyleye bizim tarafımızdan.

ALLAH cümlemize Rasûlullah'ın bildirdiği İslâm'ı değerlendirenlerden olmayı nâsib etsin!..

Bana ramazan boyu yuvanızı açıp misafir ettiğiniz için şükranlarımı sunuyor; haddimi aştımsa özür diliyor; taşmışsam, bunu içtenliğime vermenizi ve hoşgörmenizi istirham ediyorum... Elin ehli kitabına gösterdiğiniz hoşgörüden minicik bir pay talep ediyorum efendim...

ALLAH'tan hepinize selâmet dilerim.

Elveda dostlarım...

3 Kasım 2005
(Expo Channel sohbetleri)

KİTABULLAH DİYOR Kİ

1. "İnnallahe le ğaniyyun anil âlemiyn."

(29.Ankebut:6)

"Kesinlikle ALLAH âlemlerden Ganî'dir."

2. "Leyse ke mislihî şey'â" (42.Şûra:11)

"O'nun misli hiç bir şey yoktur!"

3. "Küllü men aleyhâ fân; ve yebkâ vechu rabbike Zülcelâli vel'İkrâm"

(55.Rahman:26/27)

"Yer yüzünde bulunanların hepsi fânîdir..

BÂKÎ, Celâl ve ikram sahibi Rabbinin

vech'idir."

4. "La tudrikühül ebsâru ve HUve yudrikül

ebsâr." (6.En'am:103)

"Gözler O'nu idrak edemez; Fakat O,

görüşleri idrâktadır."

5. "Len terâniy" (7.A'raf:143)

"Sen, BEN'i göremezsın (Ya Musa)."

6. "...Ma kaderullahe hakka kadrihî"

(22.Hac:74)

"...ALLAH'ı hakkıyla idrâk edemediler."

7. "Er Rahmânu âlel arşistevâ" (20.Tâhâ:5)

"Rahman arşa istivâ etmiştir."

8. "İnnemâ emruhû izâ erâde şey'en, en yekûle lehû kûn, fe yekûnu; fesubhân elleziy biyedi'hî melekûtu külli şey'in ve ileyhi turceûn." (36.Yasin:82,83)

"O,bir şeyin olmasını diledi mi, OL der; ve o şey olur!.. Her şeyin orijinini elinde tutan SUBHANDır ki, O'na dönmedesiniz."

9. "Ve fiy enfusikum, efelâ tubsirûn" (51.Zariyat:21)

"Nefslerinizde!. Hâlâ görmüyor musunuz?"

10. "Ve men kâne fiy hâzihi a'mâ, fehuve filâhireti a'mâ; ve edallu sebiylâ" (17.İsra:72)

"Kimin bu dünyada basîreti yoksa, âhirette de basîreti olmaz ve daha da şaşkındır!"

11. "HU vel Evvelu vel Âhiru vez Zâhiru vel Bâtın" (57.Hadid:3)

"O'dur Evvel ve Âhir ve Zâhir ve Bâtın"

12. "Ve nahnu ekrabu ileyhi min hablil veriyd" (50.Kaf:16)

"Biz ona (İnsana) şahdamarından daha yakınız."

13. "Ve HUve meâkum eyne mâ küntüm" (57.Hadid:4)

"Sizinledir, nerede olursanız olun!"

14. "Fe eynema tuvellû fesemme VECHULLAH" (2.Bakara:115)

"Her ne yana dönerseniz ALLAH'ın VECHİ oradadır"

15."Elâ inne HU BikÛlli şey'in Muhiyt"
(41.Fussilet:54)
"Dikkat edin; O gerçekten her şey'in kendisi olarak ihâdadadır"

16."Ve mâ halâknes semâvâti vel arza ve mâ beynehumâ illâ BilHakk" (15.Hicr:85)
"Semâları ve arzı ve aralarındakileri sadece "B" HAK olarak halkettik".

17."Kulillah, sÛmme zerhum...." (6.En'am:91)
"ALLAH de, ötesini bırak...."

18."Ve mâ rameyte iz rameyte ve lakinnALLAHe ramâ" (8.Enfâl:17)
"Attığında sen atmadın, atan ALLAH'tı!.."

19."La yus'elu ammâ yef'âl" (21.Enbiya:23)
"Yaptıklarından sual sorulmaz"

20."Yahlûku mâ yeşâ" (42.Şura:49)
"[ALLAH] dilediğini yaratır"

21."İnnALLAHe yef'âlu mâ yürîd"
(22.Hac:14)
"Kesinlikle ALLAH dilediğini yapar"

22."Ve yef'âlullahu mâ yeşâu"
(14.İbrahim:27)
"ALLAH istediğini yapar.."

23."Ve ennALLAHe yehdiy men yuriyd"
(22.Hac:16)
"Muhakkak, ALLAH dilediğine hidayet eder."

24. "Yehdillahu li nûrihî men yeşâu"

(24.Nur:35)

"ALLAH, istediğini nuruna hidayet eder."

25. "Men yehdillahu fehuvel muhtediy"

(7.Araf:178)

"ALLAH kime hidâyet ederse, işte hidâyete eren odur."

26. "Ve men yehdillahu fe mâ lehû min

mudıll" (39.Zümer:37)

"ALLAH bir kimseye hidayet ederse, artık onu kimse saptıramaz."

27. "Ve yehdiy ileyhi men yuniyb"

(42.Şura:13)

"Kendine yönelenleri hidayetlendirir.."

28. "Yu'til hikmete men yeşâu; ve men yu'tel

hikmete fekad ûtiye hayran kesiyrâ, ve mâ yezzekkeru illâ ulul **elbâb.**" (2.Bakara:269)

"ALLAH hikmeti dilediğine verir.. Kime HİKMET verilirse, hakikaten ona çok hayır verilmiştir. Bunu ÖZ'e ermişlerden gayrısı anlayamaz."

29. "ALLAHu yectebiy ileyhi men yeşâ'...."

(42.Şura:13)

"ALLAH dilediğini kendine seçer...."

30. "Zalike fadlullahi yu'tîhi men yeşâ'."

(57.Hadid:21)

"Bu, ALLAH'ın fazlıdır ki, onu dilediğine verir."

31. "Ve men yehdillahu femâ lehû min mudıll"

(39.Zümer:37)

"ALLAH bir kimseye hidayet ederse, artık onu saptıracak yoktur."

32."Ve lâkinn**ALLA**He yuzekkiy men yeşâ"
(24.Nur:21)

"Fakat, ALLAH dilediğini tezkiye eder (arındırır)."

33."Kad eflaha men zekkâhâ" (91.Şems:9)

"Gerçek şu ki, NEFSİNİ arındıran kurtuldu"

34."Va'lemû enn**ALLA**He yehûlu beynel mer'i ve kalbihî ve ennehû ileyhi tuhşerûn."
(8.Enfâl:24)

"İyi biliniz ki, muhakkak ALLAH kişi ile kalbinin arasına hâil olur; ve mutlaka O'nun divânında haşrolacaksınız.."

35."Külle yevmin HUve fiy şe'n"
(55.Rahman:29)

"O her an yeni bir oluşturmada(yaratmada)dır"

36."Yemhullahu mâ yeşâu ve yusbitu, ve indehû ummulkitâb" (13.Râd:39)

"ALLAH dilediğini yok eder, dilediğini bırakır. Ümmülkitab O'nun indindedir."

37."Mâ yubeddelül kavl" (50.Kaf:29)

"Benim katımda söz değiştirilmez!."

38."**VALLA**Hu yertzuku men yeşâu bi ğayri hisâb." (2.Bakara:212)

"ALLAH dilediğine hesapsız rızık verir."

39. "Liküllin ceâlnâ minküm sir'aten ve minhâcâ" (5.Maide:48)

"Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir program meydana getirdik"

40. "Amener Rasûlu Bîmâ ünzile ileyhi min rabbihî" (2.Bakara:285)

"Rasûl de iman etti,Rabbinden B SIRRI gereğince inzâl olana..."

41. "La nuferriku beyne ehadin min rusulih." (2.Bakara:285)

"O'nun Rasûllerinden hiç birini tefrik etmeyiz!.."

42. "Lev yeşâullahu lehedennâse cemiy'â" (13.Ra'd:31)

"Eğer ALLAH dileseydi, elbette bütün insanlar hidayete ererdi"

43. "Ve lev şî'nâ leâteynâ külle nefsin hudâhâ ve lâkin hakkel-kavlu minniy le emneenne cehenneme minelcinneti vennâsi ecmaiyn." (32.Secde:13)

"Eğer dileseydik, elbette her nefs'e hidayetini verirdik.. Fakat, Cehennem'i bütün insanlar ve cinlerden dolduracağım, diye benden hak söz (hüküm) çıkmıştır.."

44. "Velev şâe rabbuke leâmene men fil ardı küllühüm cemiy'â; efeente tukrihun nâse hatta yekûnu mu'miniyn. Ve mâ kâne linefsin en tu'mine illa Biiznillahi...." (10.Yunus:99,100)

"Eğer Rabbin isteseydi yeryüzündekilerin tamamı iman ederdi... O halde, sen mi insanları zorlayacaksın mü'min olmaları"

İçin.. ALLAH'ın izni olmadıkça hiç bir kimsenin iman etmesi mümkün değildir...."

45."Mâ alerraRasûli illel belağ.." (5 Maide:99)
"Rasûl'ün üzerinde tebliğden başka vazife yoktur."

46."La ikrâhe fid DİYN" (2.Bakara:256)
"Dinde zorlama yoktur."

47."Ve mâ künnâ muazzibiyne hattâ neb'ase Rasûlâ" (17.İsra:15)
"Biz bir Rasûl göndermedikçe, kimseye azap edecek değiliz."

48."Ve mâ erselnâke illâ rahmeten lilâlemiyn" (21.Enbiya:107)
"Seni ancak âlemlere rahmet olarak irsâl eyledik."

49."Ve lakin RasûlALLAHi ve hâtemen nebiyyin" (33.Azhab:40)
"Fakat, Muhammed, ALLAH Rasûlu ve Nebilerin Hatemidir."

50."Ya eyyühel müddessir, kum fe enzir" (74.Müddesir:1,2)
"Ey örtüye bürünmüş olan, kalk ve uyar!."

51."Ene beşerun mislüküm" (18.Kehf:110)
"Ben beşerim benzeriniz olarak"

52."Ve etiy'ullahe ve râsûlehû" (8.Enfal:46)
"ALLAH'a ve Râsûlü'ne uyunuz!.."

53. "İnned diyne indALLAHil İslâm" (3.Ali İmran:19)

"Kesinlikle ALLAH indinde Din;İslâmdır."

54. "Ve men yebteği ğayrel İslâmi diyne felen yukbele minhu" (3.Ali İmran:85)

"İslâm'ın dışında din arayandan, bu kabul edilmez"

55. "Efemen şerahALLAHu sadrahû lil-İslami fehuve a'lâ nûrin min rabbih" (39.Zümer:22)

"ALLAH kimin anlayışını İslâm'ı kavramak üzere açarsa, bu ona Rabbinden bir nurdur.."

56. "El yevme ekmeltu leküm diyneküm ve etmemtu aleyküm ni'metiy ve radiytu lekümül İslâme Diynâ.." (5.Maide:3)

"Bugün Dininizi kemâle erdirdim. Üzerinize nimetimi tamamladım. Ve sizin için Din olarak İSLÂM'a razı oldum (seçtim, beğendim)"

57. "HUvelleziy yusavvirukum fil erhâmi keyfe yeşâ" (3.Alu İmran:6)

"O, sizi rahimlerde dilediği biçimde şekillendirdi."

58. "Ve in tusibhüm hasenetun yekûlu hâzihi min indillahi, ve in tusibhum seyyîfetün yekûlü hâzihi min indik, kul küllün min indillah"

(4.Nisa:78)

"Eğer onlara bir hayr isabet ederse, bu ALLAH'tandır, derler.. Eğer onlara bir şer isabet ederse, bu sendendir, derler... De ki: Hepsi ALLAH'tandır!"

59."Ve Rabbuke yahluku mâ yeşâu ve yahtar; mâ kâne lehumul hiyerah"
(28.Kasas:68)

"Rabbin istediğini halkeder ve dilediğini seçer.. Onların ihtiyarları (tercih hakları) yoktur!.. [İnsanlar takdirlerindeki yaşamak zorundadırlar!]

60."Ve men yudebbir-ul emr, fe seyekûlûn**ALLAH.**" (10.Yunus:31)

"Olup bitenler kimin hükmüyle idare oluyor... Diyecekler ki ALLAH!"

61."Ve men şekera fe innemâ yeşkûru li nefsih" (27.Neml:40)

"Şükreden, ancak, nefesine şükretmiş olur.."

62."Küllün min indi rabbinâ..." (3.Alu İmran:7)

"Hepsi, Rabbimizin indindedir..."

63."Ve men yetevekkel al**ALLAH**i feHUve hasbuh" (65.Talak:3)

"Kim ALLAH'a tevekkül ederse, ALLAH ona kâfidir."

64."İsteiynû Billahi." (7.A'raf:128)

"Yardımlı, B SIRRI gereğince ALLAH'tan(özünüzdeki ulûhiyet hakikatından) isteyin!.."

65."Ve kadâ rabbüke ella ta'budû illa iyyâhu"
(17.İsra:23)

"Ve Rabbin hükmetti ki, kendinden gayrına kulluk edilmeye."

66. "Ve mâ halaktül cinne vel inse illa liya'budûn" (51.Zariyat:56)

"Ben İns'i ve Cinni ancak bana kulluk etmeleri için yarattım."

67. "VALLAHu halekakum ve mâ ta'melûn" (37.Saffat:96)

"Sizi de, yapageldiklerinizi de ALLAH yaratmıştır"

68. "Kul, küllün ya'melu alâ şâkiletihi" (17.İsra:84)

"De ki: Tümü de programları [şâkileleri] doğrultusunda fiiller yaparlar"

69. "Ve lehû men fissemâvâti vel arzi, küllün lehû kânitûn" (30.Rum:26)

"Semalarda ve arzda olanlar hepsi O'nundur. Hepsi, O'na boyun eğmektedir."

70. "Ve in min şey'in illâ yusebbihu Bihamdihi velâkin la tefkahûne tesbîhahum" (17.İsra:44)

"Hiç bir şey yoktur ki, O'nu (O'nun) hamdiyle tesbih etmesin. Fakat siz onların tesbihlerini anlayamazsınız!.."

71. "Mâ min dâbbetin illa huve âhizun Binâsiyetihâ" (11.Hud:56)

"Hiç bir canlı yoktur ki, Rabbim > alında < çekip götürmesin!."

72. "Ve mâ teşâûne illâ en yeşâALLAH" (76.İnsan:30)

" Siz dileyemezsiniz; dileyen ALLAH'tır!."

73."İnnâ külle şey'in halaknâhu Bİ-KADER"
(54.Kamer:49)

"Gerçekten biz, her şeyi kaderiyle halk ettik!.."

74."Ve min şey'in illâ indenâ hazâinuhû ve mâ nunezziluhû illa Bî'kaderin malûm"
(15.Hicr:21)

"Hiç bir şey yok ki, hazineleri indimizde olmasın!.. Ve, biz onu ancak ma'lum bir kader ile indiririz.."

75."Mâ esâbe min musiybetin filarzi velâ fiy enfusikum illâ fiy kitâbin min kabli en nebraehâ. Likeyla te'sev alâ mâ fâtekum velâ tefrahû bimâ atâkum" (57.Hadid:22/ 23)

"Afakta ve enfüste varlığınıza isabet eden hiç bir olay yoktur ki, biz onu yaratmadan evvel, bir Kitapta belirlemiş olmayalım! Bunu, elinizden çıkana üzüлüp ümitsizliğe düşmeyesiniz ve (ALLAH'ın) size verdiği ile de sevinip şımarmayasınız; diye açıklıyoruz"!

76."Ve asâ en tekrahû şey'en ve huve hayrun leküm; ve asâ en tuhibbû şey'en ve huve şerrun leküm; vALLAHu yâ'lemu ve entum lâ tâ'lemûn" (2.Bakara:216)

"Olabilir ki, bir şey sizin için hayırlı olduğu halde siz onu kötü görürsünüz.. Ve bir şey sizin için şer olduğu halde onu sevebilirsiniz.. ALLAH bilir siz bilemezsiniz."

77."Mâ esâbeke min hasenetin feminALLAH ve mâ esâbeke min seyyietin femin nefsike."(4.Nisa:79)

"Sana gelen iyilik ALLAH'tandır; Sana isabet eden kötülük ise nefsendendir."

78. "Ve lezikrullahi ekber." (29.Ankebut:45)
"ALLAH zikri EKBERDİR."

79. "Vezkûrullahe zikran kesiyrâ." (8.Enfal:45)
"ALLAH'ı çok çok zikredin!.."

80. "Vezkürûhu kemâ hedâküm."
(2.Bakara:198)
"Hidayetiniz kadarıyla O'nu zikrediniz."

81. "Lâ yükellifullahu nefsen illâ vüs'ahâ."
(2.Bakara:286)
"ALLAH,hiç bir nefse(birime) yaratılış kapasitesi dışında yük yüklemmez.[Hiç bir nefes vüs'âtinin dışındakinden mükellef değildir.]"

82. "Vezkur isme rabbike ve tebettel ileyhi tebtiylâ." (73.Müzemmil:8)
"Rabbinin adını zikret ve bütün varlığıyla O'na yönel !.."

83. "Fezkûrûniy ezkuruküm...."
(2.Bakara:152)
"Beni zikredin ki, bende sizi zikredeyim..."

84. "FezkurALLAHe kıyâmen ve ku'ûden ve alâ cunûbiküm" (4.Nisa:103)
"ALLAH'ı ayakta, otururken ve yanlarınız üzere yatarken zikredin."

85. "Elleziyne yezkürûnALLAHe kıyâmen ve ku'ûden ve alâ cunûbihim" (3.Ali İmran:191)
"Onlar ki ALLAH'ı ayakta iken,

**oturlurlarken ve yanları üzere uzanıp
yatarken zikrederler...."**

86."Ve in techer bilkavli fe innehû yâ'lemus
sirra ve ahfâ." (20.Ta Ha:7)

**"Senin sesini yükseltmen farketmez,
çünkü O, (gizliyi)SIRRI da (açığı) AHFA'da
bilir."**

87."Yâ eyyuhelleziyne âmenû lâ tulhiküm
emvâluküm ve evlâduküm an zikrillahî ve
men yef'âl zâlike feülâike hümül hâsirûn."
(63.Münafikun:9)

**"Ey iman edenler, mallarınız ve
evlâdlarınız sizi ALLAH'ı ZİKİR'den
alakoymasın!.. Kimler böyle yaparsa, işte
onlar hüsrâna uğrayanlardır.**

88."Ve men a'rade an zikriy fe inne lehû
maişeten danken ve nahşuruhû yevmel
kiyâmeti a'mâ.." (20.Ta Ha:124)

**"Her kim, benim zikrimden yüz çevirirse,
ona dar bir geçim vardır ve onu kiyâmet
günü a'mâ(Basireti kapalı) olarak
haşrederiz.."**

89."Ve lâkin metta'tehüm ve âbâehüm hattâ
nesuz zikra, ve kânû kavmen bûra."
(25.Furkan:18)

**"Fakat onları ve babalarını o kadar bol
ni'metlere gark ettin ki, onlara dalarak
sonunda ZİKİR'i unuttular.. Ve, böylece
mahvolmaları kesinleşen bir topluluk
oldular."**

90."Ve men ya'shu an zikir rahmani nukayyid
lehû şeytânen fehuve lehû kariyn, ve

innehüm leyesuddûnehüm anissebiyli ve yahsebûne ennehüm muhtediyn."

(43.Zuhruf:36/37)

"Kim RAHMAN'ın ZİKRİNDEN göz yumup yüz çevirirse biz ona yanından ayrılmayan bir şeytanı (CİN'i) musallat ederiz.. Şeytanlar (CİNLER) onları gerçeklerden saptırır da; onlar, gerçek üzere olduklarını ZAN ederler.."

91."İstahveze aleyhimüş şeytânu feensâhum zikrALLAH ülâike hizbüş şeytân, elâ inne hizbeş şeytâni hümül hâsirûn."

(58.Mücadele:19)

"Şeytanî cinler onları gaflete düşürüp "ALLAH" zikrinden alakoymuştur. Cinlerin topluluğuna katılmıştır onlar. Dikkat edin şeytanî cinlerle ilişkide olanlar hüsrana uğramışlardır."

92."Ricâlün lâ tulhiyhim ticaretün ve lâ bey'un an zikrillah" (24.Nur:37)

"RİCÂL'i(ALLAH'a adanan kimseleri) ticaret ve alış veriş, ALLAH zikrinden alıkoymaz!.."

93."Ve izâ seeleke ibadiy anniy fe inniy karîb, uciybu da'veted dâ'i izâ deâni"

(2.Bakara:186)

"Kullarım sana beni sorduğunda ben KARİYB'im (yakınım).. Dua edenin davetine, bana dua ettiği anda icabet ederim.."

94."Velen tecide li sünnetillahi tebdiyâ" (48.Fetih:23)

"ALLAH'ın Sünnetinde (sisteminde) asla bir değişiklik bulamazsın!.."

95."Ve len tecide li sünnetillahi tahviylâ"
(35.Fatır:43)

"ALLAH'ın Sünnetinde(sisteminde) asla bir tahvil (dönüşüm, sapma) bulamazsın."

96."Hâfizû alessalâvâti vessalâtil vüstâ"
(2.Bakara:238)

"Namazlara ve Orta Namaza devam ediniz."

97."Fe veylün lil musalliyn elleziyne hüm an salâtihim sâhûn" (107.Maun:4,5)

"Vay haline o namaz kılanların ki ; namazlarından gafildirler !..[Namazın Hakikatinin farkında değildirler]."

98."Elleziyne hüm fiy salâtihim hâşi'ûn"
(23.Mu'minun:2)

"Onlar ki, namazlarında huşû içindedirler."

99."İnnemâ yahşALLAHe min ibâdihil ulemâ"
(35.Fatır:28)

"ALLAH haşyetini, kullarından sadece ilim sahipleri duyar."

100."Ve hâfûniy in küntüm mu'miniyn" (3.Alu İmran:175)

"Benden korkun, eğer mü'min iseniz!.."

101."Ya eyyuhelleziyne âmenû, âminû Billahi..." (4.Nisa:136)

"Ey iman edenler, iman edin > B < harfindeki anlam itibariyle ALLAH'a.."

102. "Ve minennâsi men yekûlu âmennâ Billahi ve Bilyevmilâhiri; ve mâhum Bimu'miniyn" (2.Bakara:8)

"Ve insanların bir kısmı, > B < harfinin işaret ettiği sır ile ALLAH'a ve yine > B < harfinin işaret ettiği sır ile âhirete iman ettiklerini söylerler... Oysa, onlar > B < harfinin sırrını anlamış olarak iman etmemişlerdir."

103. "Feâminû Billahi ve Rasûlihın Nebiyyil Ümmiyyi" (7.A'raf:158)

"> B < sırrı ile ALLAH'a ve ümmi Nebi olan Rasûlü'ne iman edin!"

104. "Feemmelleziyne âmenû Billahi va'tasamû bihî fesityudhiluhum fiy rahmetin minhu ve fadlin ve yehdiyhim ileyhi sirâtan mustakiymâ" (4.Nisa:75)

"> B < nin sır anlamıyla ALLAH'a iman eden ve O'na bağlanıp O'nunla korunanları rahmetine ve fazlına erdirir, sıratı mustakiyme hidayet eder"

105. "Ve izâ kiyle lehümüttebiû mâ enzelALLAHu kâlû bel nettebiu mâ elfeynâ aleyhi âbâenâ, ve lev kâne âbâuhum lâ yâ'kilûne şey'en ve lâ yehtedûn. " (2.Bakara:170)

"Onlara ALLAH'ın inzâl ettiğine tâbi olun; denildiğinde, 'Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz yola uyarız.' derler.. Peki, ya ataları bir şeye akledememiş ve doğruyu da bulamamış idiysele de mi?"

106. "Ennennâse kânû biâyatınâ lâ yûkinûn" (27.Neml:82)

"İnsanlar âyetlerimize îkan sahibi olmadılar."

107. "Ve leinitteba'te ehvâehüm min ba'di mâ câeke minel ilmi inneke izen le minez zâlimiyn" (2.Bakara:145)

"Sana hakikatin ilmi geldikten sonra onların hevâlarına (arzularına, hayallerine) tâbi olursan, işte o zaman zâlimlerden olursun.."

108. "Feakim vecheke liddiyni haniyfâ, fitrat**ALLAH**illetiy fetarennase aleyhâ. Lâ tebdiyle lihalkillah; zâlike diynül kayyim; velakinne ekseren nâsi lâ ya'lemûn" (30.Rum:30)

"Vechini Hanîf olarak dine döndür.. O ALLAH FITRATI ki, insanları onun üzerine yaratmıştır; ALLAH'ın [belli bir amaç ve programla] yarattığı sisteminde asla program değişikliği olmaz!. İşte dosdoğru din budur!. Ne var ki insanların çoğunluğu bu gerçeği bilmezler."

109. "İnniy veccehtu vechiye lilleziy fetarasse mâvâti vel arza HANİYFen ve mâ ene minel müşrikiyn." (6.En'am:79)

"Ben HANÎF olarak vechimi, o veche döndürdüm ki, semâların ve arzın FÂTİR'ıdır.. Ve ben, müşriklerden değilim!"

110. "Ereeyte men ittahâze ilahehû hevâh..." (25.Furkan:43)

"Kendi hevâsını kendine tanrı edineni gördün mü?..."

111. "İnn**ALLA**He la yağfiru en yüşrake bihî; ve yağfiru mâ dûne zâlike limen yeşâ'." (4 Nisa:48)

"ALLAH, kesinlikle kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz!. Fakat bunun dışındakileri dilediğine bağışlar.."

112. "Lein eşrakte leyahbetanne a'mâluke" (39.Zümer:85)

"Eğer şirk koşarsan, amellerin boşa gider"

113. "Eşrakû Billahi mâ lem yünezzil bihî sultânâ" (3.Ali İmran:151)

"ALLAH'ın hakkında hiç bir delil indirmediği şeyleri O'na ortak koşarlar."

114. "İnneşşirke le zulmun aziym" (31.Lokman:13)

"Hiç şüphesiz ŞİRK çok büyük bir zulümdür."

115. "İnnemel müşrikûne necesün." (9.Tevbe:28)

"Kesinlikle müşrikler necistir.."

116. "La yemessuhû illel mutahharûn." (56.Vakıa:79)

"O'na arınmamışlar (şirkten temizlenmemişler) dokunmasınlar – dokunmazlar!.."

117. "Ve la ted'u me**ALLA**Hi ilâhen âhar, la ilâhe illâ HU; Küllü şey'in hâlikun illa vecheHU" (28.Kasas:88)

"ALLAH yanı sıra tanrı edinme!.. Tanrı

yoktur, sadece HU!.. O'nun vechi dışında her şey, > yok < tur!"

118. "La tec'âl meâllahi ilahen âher, fetak'ude mezmûmen mahzûlâ" (17.İsra:22)

"ALLAH yanısıra tanrı oluşturma!. Sonra, aşağılanmış ve kendi başına bırakılmış olursun.."

119. "ŞehidALLAHu enne HU lâ ilâhe illâ HUve vel melâiketu ve ulul ilmi." (3.Alu İmran:18)

"Şahittir ALLAH ki, tanrı yok, sadece, ZATINA işaretle HÜVİYET'i vardır.. Ve ALLAH, dilediği birim isimleri altında (melekler, ilim sahipleri), bu şahitliğini izhâr eder.."

120. "Levkâne fiyhimâ âlihetün illALLAHu lefesedetâ, fesubhanALLAHi rabbil arşi ammâ yesifûn." (21.Enbiya:22)

"Eğer göklerde ve yerde, ALLAH dışında, tanrılar olsaydı, sistemin düzeni bozulurdu.. Arş'ın rabbi olan ALLAH şirk koşanların tanımlamalarından münezzehtir.."

121. "Tebârekelleziy ceâle fissemâi burûcen" (25.Furkan:61)

"Semâda BURÇLARI meydana getiren, yücedir.."

122. "İnna zeyyennes semâed Dünya biziynetinil kevâkib ve hıfzan min külli şeytânin mariyd." (37 Saffat:6,7)

"Biz Dünya semâsını yıldızlarla donattık ve bütün azgın şeytanlardan koruduk."

123. "Vennucûmu müsahharatun biemrih"
(16.Nahl:12)

**"Bütün yıldızlar emriyle (ruhuyla-
hükmüyle) faaliyettedirler"**

124. "Yudebbirul emre minessemâi ilel arzı"
(32.Secde:5)

**"EMR'i, semâdan (boyutsal olarak)
yeryüzüne tedbîr eder."**

125. "ALLAHulleziy haleka seb'a semâvâtin
ve minelarzi mislehünne, yetenezzelul EMR'u
beynehünne." (65.Talak:12)

**"ALLAH yedi kat göğü ve yerden de
onların bir mislini yaratmış; EMR'i (ruhu-
hükmü) aralarından nâzil olmaktadır."**

126. "HUve rabbüş şî'ra" (53.Necm:49)

"Şir'a (sirius) yıldızının Rabbi de O'dur.."

127. "Ve Binnecmi hum yehtedûn"

(16.Nahl:16)

"...Yıldız ile hidâyete ererler.."

128. "Hel etâ alel insâni hıynun mined DEHRİ
lem yekün şey'en mezkûrâ" (76.İnsan:1)

**"İNSAN üzerinden, kendisinin anılır bir
şey olmadığı, DEHR içre bir zaman
geçmedi mi?"**

129. "Ve iz ehaze rabbuke min beniy Âdeme
min zuhûrihim zürriyyetehüm ve eşhedehüm
alâ enfüsihim, Elestü Birabbiküm, kâlû belâ,
şehidnâ; en tekûlû yevmel kıyâmeti innâ
kunnâ an hâzâ ğafiliyn" (7.A'raf:172)

**"Rabbin, âdemoğlullarından, onların
bellerinden zürriyetlerini almış ve onları**

kendilerine şahit tutmuştu; —Ben, sizin Rabbiniz değil miyim (elestü birabbiküm) diye... —Evet, şahidiz (kalû belâ) dediler!.. Kiyâmet günü, biz bundan habersizdik, demeyesiniz!.."

130. "Ve yes'elûneke anir RUH, kul'ir ruhu min emri rabbiy; ve mâ ûtiytum minel ilmi illâ kaliylâ.." (17.İsra:85)

"Sana RUH'tan soruyorlar. de ki; RUH Rabbinin emrindedir. Sizlere (soran yahudilere) ancak pek az bir ilim verilmiştir."

131. "Ve nefahtu fiyhi min ruhiy" (38.Sad:72)
"Ona RUHUMDAN nefhettim."

132. "İnniy CÂİLUN fil arzı HALİYFE !."
(2.Bakara:30)

"Şüphesiz ki, ben arzda bir halife oluşturacağım."

133. "Ve alleme Adem'el esmâe küllehâ"
(2.Bakara:31)

"Adem'e isimlerin tamamını tâlim etmiştir.."

134. "Lekad halaknal insâne fiy ahseni takviym.. sümme radednâhu esfele safiliyn"
(95.Tin:4,5)

"Gerçek ki, insanı en mükemmel bir şekilde yarattık.. Sonra da onu aşağıların aşağısına indirdik (madde kaydına soktuk)."

135. "Elleziy halekake fesevvâke feadeleke, fiy eyyi sûretin maşâe rakkebek"

(82.İnfitar:7,8)

**"(Kerim olan Rabbin) Seni halketti,
düzenledi ve dengeli kıldı.. Dilediğince
seni terkibetti.."**

136."Ve nefsin ve mâ sevvâhâ, feelhemehâ
fucûrehâ ve takvâhâ" (91.Şems:7,8)

**"Nefse ve onu düzenleyene, sonra da ona
hem kötülüğü hem de korunmayı ilham
edene."**

137."Va'bud rabbeke hatta ye'tiyekel
YAKIYN" (15.Hicr:99)

**"Kulluk et RABBİNE, YAKÎN gelene
kadar."**

138."Leyse lil insâni illa ma se'a"
(53.Necm:39)

**"İnsana kendi çalışmalarının getirisinden
başka bir şey yoktur"**

139."Ve mâ tuczevne illa mâ küntüm
ta'melûn" (37.Saffat:39)

**"Yaptıklarınızın dışında bir şeyden dolayı
cezalanmazsınız!."**

140."Ve la tuczevne illa mâ küntüm ta'melûn"
(36.Yasin:54)

"Ancak yaptıklarınızın karşılığını alırsınız"

141."Ve mâ kânALLAHu liyazlimehüm ve
lâkin kânû enfüsehüm yazlimûn"
(29.Ankebut:40)

**"ALLAH onlara zulmetmiyor asıl onlar
nefslerine zulmediyorlar"**

142. "Ve liküllin derecâtun mimmâ amilû ve liyuveffiyehum a'mâlehum ve hüm lâ yuzlimûn" (46.Ahkaf:19)

"Herkesine yaptıklarına göre dereceler vardır.. Onlara yaptıklarının karşılığı verilir.. Kendilerine asla zulmedilmez !"

143. "İnneküm lezâikul azâbil eliyim, ve mâ tuczevne illa mâ küntüm ta'melun" (37.Saffat:38,39)

"Kuşkusuz siz elem verici azabı tadacaksınız, ancak bu yaptıklarınızdan başka bir şeyin karşılığı değildir."

144. "Zâlike bimâ kaddemet yedâke ve ennALLAHe leyse bizallâmin lil abiyd." (22.Hac:10)

"Senin ellerinle yaptıklarının karşılığıdır bu! ALLAH kesinlikle, kullarına zulmedici değildir."

145. "Ve mâ hâzihil hayatud dünya illâ lehvun ve laib" (29.Ankebut:64)

"Şu dünya yaşamı, oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir."

146. "İ'lemû ennemel hayatud dünya leibun ve lehvun ve ziyetun ve tefâhurun beyneküm ve tekâsürun fil emvâli vel evlâd... Ve mel hayatüd dünya illa metâul ğurûr." (57.Hadid:20)

"İyi biliniz ki, dünya hayatı ancak bir oyun, bir eğlence, bir süslenme, aranızda bir övünme ve mal ve evlatta çoğalma isteğinden ibarettir... Dünya hayatı aldatıcı ve mağrur edici şeylerden başka bir şey değildir."

147. "Ve le neblüvenneküm bişey'in minel havfi vel cû'i ve naksim minel emvâli vel enfüsi ves semerât ve beşşir'is sâbiriyn.." (2.Bakara:155)

"Yemin olsun ki sizi korku ve açlıktan bir şey ile, mallardan, canlardan ve ürünlerden noksanlaştırma ile imtihan ederiz.. Buna SABREDENLERİ (katlanabilenleri) müjdele!.."

148. "Len tenâlul birr'e hattâ tunfikû mimmâ tuhibbûn" (3.Alu İmran:92)

"Sevdiğiniz şeylerden infak etmedikçe, BİRR'e eremezsiniz."

149. "İn yettebiûne illez zanne ve mâ tehvel enfus, ve lekad câehüm min rabbihimül hüdâ.." (53.Necm:23)

"Onlar ancak, ZANN'a ve nefislerinin hoşlandığı şeylere tâbi olurlar.. Andolsun, kendilerine Rablerinden hidâyet gelmiştir."

150. "İn yettebiûne illez zanne, ve innez zanne lâ yuğniy minel hakkı şey'â.." (53.Necm:28)

"Onlar sadece ZANN'a tâbi oluyorlar.. ZAN ise haktan hiç bir şey ifade etmez!.."

151. "Ve zâliküm zannukümülleziy zanentüm birabbikum erdâküm feasbahtum minel hâsiriyn." (41.Fussilet:23)

"Rabbiniz hakkında (sizi yönlendiren) beslediğiniz ZAN var ya.. Sizi işte o mahvetti!.. Ve siz, kaybedenlerden oldunuz!.."

152. "Yâ eyyuhelleziyne âmenuctenibû kesiyran minez ZANni, inne ba'dez ZANni ismun ve la tecessesû ve lâ yağteb ba'duküm ba'dan, eyuhibbu ehaduküm en ye'küle lahme ehıyhi meytan fe kerihumûh."

(49.Hucurat:12)

"Ey iman edenler, ZANnın bir çoğundan kaçın! Çünkü bazı ZAN günahdır. Biribirinizin kusurunu araştırmayın!.. Kiminiz de kiminizin GIYBETİNİ(dedikodusunu) yapmasın! Sizden herhangi biriniz ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı?.. İşte bundan tiksindiniz!.."

153. "Ve liküllü ümmetin ecel, feizâ câe ecelehum lâ yeste'hirûne sâaten ve lâ yestakdimûn" (7.Araf:34)

"Her ümmet için (takdirle) belirlenmiş bir ecel vardır. Ecelleri geldiğinde, ne bir an geri kalabilirler, ne de öne geçebilirler."

154. "Küllü nefsin zâikatül mevt" (3.Alu İmran:185)

"Her nefis ölümü tadar!"

155. "Ve lâ tehsebennelleziyne kutilû fiy sebiylillahi emvatâ, bel ehıyâun inde rabbihim yurzekûn" (3.Alu İmran:169)

"ALLAH yolunda öldürülenleri, ölümler sanma sakın!.. Hakikatte onlar Rableri katında diridirler, (Cennet meyvelerinden) rızıklanmaktadırlar.."

156. "La yezûkûne fiyhâl mevte illelmevtetel ûlâ.." (44.Duhan:56)

**"Orada ilk ölümden başka bir ölüm
tatmazlar.."**

157. Keennehüm yevme yeravnehâ lem
yelbesû illâ âşiyeten ev duhâhâ.
(79.Naziat:46)

**Onlar (ölümü) gördükleri zaman,
(dünyada) sanki aşiyen (Güneşin batımı
ile karanlığın kaplaması arasındaki süreç),
ya da sabahın bir vakti kadar yaşadıklarını
farkederler.**

158. "Keyfe tekfurûne Billahi ve küntüm
emvâten fe ehyâküm sümme yumiytuküm
sümme yuhyîküm sümme ileyhi turceûn"
(2.Bakara:28)

**"ALLAH'a nasıl olup da
küfrediyorsunuz?.. Siz ölümler (bilinçsiz)
iken, O (ilimle bilinçlendirerek) diriltti..
Sonra sizi yine öldürecek (biyolojik
bedenden ayıracak); tekrar O sizi
diriltecek (ruh bedenle yaşama devam
edecek) ve nihayet O'na
döndürüleceksiniz (Hakikatı
anlıyacaksınız)"**

159. "VALLAHU enbeteküm minel arzı
nebâtâ, sümme yuiyduküm fiyha ve
yuhricuküm ihrâcâ, vALLAHu ceâle lekümul
arza bisâtâ, liteslukû minha subulen ficâcâ."
(71.Nuh:17/20)

**"(NUH Nebi kavmine hitap etmekte devam
ederek) ALLAH, sizi yerden nebat bitirir
gibi bitirdi.. Sonra sizi onda öldürecek ve
bir çıkışla çıkartacak!. ALLAH arz'ı sizin
için bir döşek yapmıştır.. Onun geniş
yollarında gezip dolaşasınız diye.."**

160. "Hattâ izâ câe ehadehumul mevtu, kâle, rabbirci'un lealliy a'melu salihan fiymâ teraktu; kellâ, innehâ kelimetün huve kâiluha ve min verâihim berzehun ilâ yevmi yub'asûn; feizâ nufiha fissûri felâ ensabe beynehum yevmeizin ve la yetesâelûn" (23.Mü'minun:99,101)

"Nihayet onlardan her birine ölüm geldiğinde, "Rabbim beni dünyaya geri gönder, ta ki boşa geçirdiğim hayatımı orada bıraktıklarımla, yararlı çalışmalarla değerlendireyim" derler. Asla!. Bu, diyenin, geçersiz görüşüdür!. Onların ardında, Bâ's [mahşer] gününe kadar sürecek kabir âlemi vardır.. Toplu Baas için sûra üflendiğinde, aralarında ne soysopluk vardır, ne de birbirlerini sorup soruşturabilirler."

161. "Yevme tubeddelul arzu ğayral arz" (14.İbrahim:48)

"O gün, yeryüzü başka bir yeryüzüne değiştirilir.."

162. "Yetehâfetûne beynehüm in lebistüm illâ aşran." (20.Ta Ha:103)

"Aralarında, kabirde ancak on gün kaldınız diye konuşacaklar."

163. "Lekad künte fiy ğafletin min hâzâ, fekeşefnâ anke ğitâeke febasarukel yevme hadiyd." (50.Kaf:22)

"Andolsun sen bundan gaflette idin. İşte senden perdeni kaldırdık.. Bugün artık görüşün keskindir."

164. "İkrâ' kitâbek, kefâ Binefsik el-yevme aleyke hasiybâ" (17.İsra:14)

"OKU kitabını, bugünde Hasiyb olarak nefsin yeterlidir"

165. "Ve lev terâ iz vukifû alennâri fe kâlû ya leytenâ nuraddu ve lâ nukezzibe biâyâti rabbinâ ve nekûne minel mu'miniyn.. Bel beda lehum mâ kânû yuhfûne min kablu ve lev ruddû leadu li mâ nuhû anhu ve innehum lekâzibûn.. Ve kâlû in hiye illâ hayatunad dünya ve mâ nahnu bi meb'ûsiyn.. Ve lev terâ iz vukifû alâ rabbihim kâle eleyse hâzâ bilHak, kâlû belâ ve rabbinâ kâle fe zûkul azâbe bimâ küntüm tekfurûn. "

(6.En'am:27/30)

"Onları Cehennem üzerinde durduruldukları zaman görsen..

'Keşke dünyaya geri dönsek, Rabbimizin bildirdiği gerçekleri yalanlamaz ve inananlardan olurduk' derler..

Aksine, daha önce gizleyip reddettikleri şeyler şimdi apaçık karşılardadır.. Eğer dünyaya geri döndürülseler dahi, GENE YASAKLANDIKLARI FİİLLERE

DÖNERLERDİ.. Onlar, kesinlikle bu isteklerinde yalancıdırlar!.. Onlar;

(dünyada iken) 'Bu dünya yaşantısının devamında başka bir yaşam yoktur. Biz bundan sonra ikinci bir şekilde yaşamımıza devam etmeyeceğiz'

demişlerdi.. Onları o günde yönlendiricileri huzurunda

durdurulduklarında bir görsen.. (Rableri

der ki:) 'Bu, (ölüm ötesi yaşam) gerçek değil miymiş?..' Onlar da: 'Rabbimize andolsun ki, evet!.'

dediler.. Rableri de

buyurdu: 'Gerçeği inkâr ettiğinizden dolayı tadın azâbı'!.."

166. "Ve ciy'e yevmeizin bicehenneme yevmeizin yetezekkerul insânu ve ennâ lehuzzikrâ, yekûlu ya leyteniy kaddemtu lihayatiy." (89.Fecr:23,24)

"O gün Cehennem, mahşer yerine getirilir; O gün insan bütün yaptıklarını hatırlar.. Ancak bu hatırlayış hiç bir fayda sağlamaz.. —Keşke bu hayatım için bana fayda sağlayacak şeyler yapıp gönderseydim, der."

167. "İnne cehenneme kânet mirsâdâ" (78.Nebe:21)

"Kesinlikle Cehennem herkesin güzergâhı üzerindedir (pusuda beklemektedir).

168. "Ve in minküm illâ vâriduhâ kâne alâ rabbike hatmen makdiyyâ, sümme nuneccil leziyettekav ve nezeruz zalimiyye fiyhâ cisiyyâ" (19.Meryem:71,72)

"Sizden oraya (Cehennem'e) uğramayacak hiç bir kimse yoktur! Bu, Rabbin üzerine kesinleşmiş bir hükümdür. Sonra biz, KORUNANLARI kurtarıyoruz. Zâlimleri de dizüstü orada bırakıyoruz."

169. "Yeveddul mucrimu lev yeftediy min azâbi yevmeizin bibenîhi ve sahibetihî ve ehyihi ve fesiyetihilletiy tu'viyhi ve men fil arzı cemiy'an sümme yunciyhi" (70.Mearic:11/14)

"Mücrim (suçlu, Dinin ön gördüğü tedbirleri ihmal etmiş), o günün azâbından kurtulmak için oğullarını, eşini, kardeşini,

kendisini barındıran ailesini ve yeryüzünde bulunanların tamamını fidye vermek ister ki, böylece kendini kurtarabilsin."

170. "İnnâ enzernâküm azâben kariybâ, yevme yenzurul mer'u mâ kaddemet yedâhu ve yekûlül kâfiru ya leyteniy küntü turâbâ." (78 Nebe:40)

"Biz sizi yakın olan sıkıntı ve azaplara karşı uyardık. O gün kişi yaptıklarının neticelerine bakar.. Gerçeği inkâr eden ise, keşke toprak olsaydım der.."

171. "Yevme yekûlul münafikûne vel münafikâtu lilleziyne amenunzurûnâ naktebis min nûriküm, kıylarciû verâeküm feltemisû nûra, fe duribe beynehüm bisûrin lehû bâb. bâtinuhu fiyhî rahmetu ve zâhiruhu min kibelihîl azâb." (57.Hadid:13)

"O günde münafık erkekler ve münafık kadınlar mü'minlere:

—Aman bize nazar edin de nurunuzdan biraz iktibas edelim, derler. Ancak kendilerine:

—Geri dönün nuru orada arayın, denir.. Nihayet onlarına arasına bîatını rahmet, zâhiri azap bulunan bir sur çekilir.

172. "Nûruhum yes'â beyne eydiyhim ve bieymânihim yekûlûne rabbenâ etmim lenâ nûranâ vağfirlenâ." (66.Tahrim:8)

"Onların (mü'minlerin) nurları önlerinden ve sağ taraflarından yürür.. Mü'minler ; —Ey Rabbimiz şu nurumuzu daha ziyade tamamlayıp parlat ve bize mağfiret et, derler.."

173. "Fe menn**ALLAH**u aleyhâ ve vekâne azâbes semûm." (52.Tur:27)

"ALLAH bize lûtfetti de bizi SEMÛM'un (radyasyonun) azabından korudu.."

174. "Ve inne yevmen inde rabbike ke elfin senetin mimmâ teuddûn." (22.Hac:47)

"Rabbinin indinde bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir."

175. "Ta'rucul melâiketu ver rûhu ileyhi fiy yevmin kâne mikdâruhu hamsiyne elfe senetin" (70.Mearic:4)

"Ruh ve melâike bir günü ellibin sene olan bir zaman ölçüsünde O'na uruç ederler."

176. "İkra' bismirabbikelleziy halâk, halâkal insâne min alâk; ikra' ve rabbükel ekremulleziy alleme Bil kalem, allemel insâne mâ lem yâ'lem" (96.Alak:1/5)

"Halkeden Rabbinin ismiyle (işaret edilen manâlar özünde olarak halkoldun), oku!. Ki, pıhtılaşmış kandan insanı meydana getirmiştir. Oku!. Rabbin Ekremdir! Ki, o yüzden kalemle bildirmiştir.. İnsan'a bilmediklerini tâlim etmiştir."

177. "Kul lilleziyne ûtul kitâbe vel ümmiyyîne" (3.Alu İmran:20)

"Ehl-i kitab'a ve ümmîlere sor!."

178. "Ve mâ künte tetlu min kablihî min kitâbin ve lâ tehuttuhû biyemiynike" (29.Ankebut:48)

"Sen, bundan önce bir kitab okumuyordun, sağ elinle de o'nu yazmıyordun"

179. "HUve KUR'AN'un meciyd, fiy levhin mahfûz" (85.Büruc:21,22)

"O şanı yüce KUR'AN, LEVHI MAHFUZ'dadır."

180. "Ha–Miyim, vel kitabil mübiyn; innâ cealnâhu Kur'ânen arabiiyyen le'alleküm ta'kılûn." (43.Zuhruf:1,4)

"Ha–Miyim, açıklayan kitaba yemin ederim ki biz Onu anlayasınız diye Arapça bir Kur'ân olarak meydana getirdik...."

181. "Ma ferratnâ fil KİTÂB'i min şey'in" (6.En'am:38)

"Biz KİTAB'da hiç bir tefrit ve taksir yapmadık.. Hiç bir şeyi eksik bırakmadık.. Hepsini KİTAB'da yazdık.."

182. "Ve mâ ya'lemu te'vilehû illALLAHu ver rasihûne fil ilmi." (3.Ali İmran:7)

"Onun (KİTAB'ın) te'vîlini ALLAH'tan ve ilimde RASİH (ihsana nail olan, ilimde mütehasıs) olanlardan başkası bilemez."

183. "Ve tilkel emsâlu nadribuhâ linnasi leallahüm yetefekkerûn." (59.Haşr:21)

"Bu misâlleri insanlara üzerinde düşünsünler diye veriyoruz"

184. "Kul, Rabbi zidniy ilmen" (20.Ta Ha:114)

"De ki, Rabbim, ilmimi artır!."

185. "Ve allemnâhu min ledünnâ ilmâ" (18.Kehf:65)

"Ve O'na (Hızır'a) LEDÜNNÜMÜZden ilim ta'lim ettik!.."

186. "Kul hel yestevilleziyne ya'lemûne velleziyne lâ ya'lemûn" (39.Zümer:9)
"De ki, Hiç bilenler ile bilmeyenler bir olur mu?"

187. "Ve evhâ Rabbuke ilen nahl"
(16.Nahl:68)
"Rabbin balarısına vahyetti ki..."

188. "Ve mâ min dâbbetin fil arzı ve lâ tâirin yetiyru bicenâhayhi illâ ümemün emsâlüküm"
(6.En'am:38)
"Yerde hareket eden hiç bir hayvan ve iki kanadıyla uçar hiç bir kuş yoktur ki, sizin emsaliniz ümmetler olmasın."

189. "İnne rahmetALLAHi kariybun minel muhsiniyn" (7.A'raf:56)
"Şüphesiz ki ALLAH'ın rahmeti muhsinlere yakındır[Onlardan insanlara ulaşır]."

190. "Yudiy'u ve lev lem temseshu nâr. "
(24.Nur:35)
"Ona ateş dokunmasa da, o ışık verir kendiliğinden.."

191. "İnnâ aradnel emânete alessemâvâti vel arzı vel cibâli fe ebeyne en yahmilnehâ ve eşfakne minhâ ve hamelehel İNSÂN.. İnehhû kâne zalûmen **cehûlâ.**" (33.Ahzab:72)
"Biz EMANET'i göklere, arz'a ve dağlara arzettik de onlar bunu yüklenmekten kaçındılar, endişeye düştüler.. İNSAN bunu yükledi! Gerçekten O, çok zâlim ve çok câhildir"

192. "Velleziyne câhedû fiyha
lenehdiyennehüm subulenâ."

(29.Ankebut:69)

**"Bizim uğrumuzda mücadele edenleri
elbette kendi yollarımıza eriştiririz."**

193. "Velleziyne âmenû ve amilus sâlihâti"
(2.Bakara:82 ve 103.Asr:3)

**"Onlar ki (Hüsrandan kurtulanlar) iman
edip kurtuluşa erdirecek olan fiilleri tatbik
ederler."**

194. "Radiyahu anhum ve radû anhu."
(98.Beyyine:8)

**"ALLAH onlardan razı, onlar da O'ndan
razı olmuşlardır."**

195. "Ve sekâhum rabbuhum şerâben
tahûrâ." (76.İnsan:21)

"RABLERİ onlara temiz bir şarab içirir."

196. "SibğatALLAH" (2.Bakara:138)

**"ALLAH boyasına bak (ALLAH boyasıyla
boyan!)"**

197. "İnnallâhe lâ yuhliful miy'âd" (3.Alu
İmran:9)

"Kesinlikle ALLAH vaadinden caymaz.."

198. "Fe emmâ men e'tâ vettekâ, ve saddeka
bilhüsnâ, fesenuyes siruhû lil yüsrâ, ve
emmâ men behile vesteğnâ, ve kezzebe bil
hüsnâ fesenuyes siruhû lil usrâ."

(92.Leyl:5,10)

**"Artık, kim verir ve sakınırsa, en güzeli de
tasdik ederse, biz de onu en kolay
hazırlarız.. Ama kim cimrilik eder ve**

kendisini müstağni sayarsa, en güzeli de yalanlarsa, biz de onu en güç olan için hazırlayacağız!.. "

199. "Ve lillâhi alennâsi hiccülbeyti menistetâa ileyhi sebiylâ" (49.Alu İmran:97)
"Yoluna gücü yetene, Beytullahı hacetmek, insanlar üzerinde ALLAH'ın hakkıdır."

200. "Kâtilûhum yuazzib humullahu Bieydiyüm. " (9.Tevbe:14)
"Onlarla mukatele yapın ki, ALLAH elleriniz olarak onlara azap versin."

201. "Tûlicul leyle finnehâri ve tûlicun nehâre filleyle, ve tuhricul hayye minel meyyiti ve tuhricul meyyite minel hayy, ve terzuku men teşâu biğayri hisâb." (3.Alu İmran:27)
"Geceyi gündüzün içine sokarsın.. Gündüzü de geceye sokarsın.. Ölüden diriyi çıkarır, diriden de ölüyü çıkarırsın.. Dilediğine de hesapsız rızık verirsin."

202. "Ve lekad halâknâküm sümme savvernâküm sümme kulnâ lilmelâike'tiscudû liâdeme feseceğû illâ ibliys." (7.A'raf:11)
"Andolsun sizi yarattık, sonra şekillendirdik (özelliklerle bezedik), sonra da meleklerle: 'Secde edin Ademe' dedik. Secde ettiler, sadece İblis etmedi."

203. "Fevesvese lehümeş şeytân.. Ve kasemehuma inniy lekümâ le minennâsihiyn. fe edallehumâ biğurûr." (7.A'raf:19/21)
"Şeytan onlara (Adem-Havva'ya) vesvese verdi.. Ben size (dostum) nasihat

veriyorum diye, yeminler etti.. Gururlarını okşayarak onları aldattı."

204. "Ve asâ Âdemu rabbehû feğavâ" (20.Ta-Ha:121)

"Ve Adem Rabbine asi oldu da şaşıp kaldı"

205. "Ve zeyyene lehümüş şeytanu a'mâlehüm fe saddehüm anissebiyli" (29.Ankebut:38)

"Şeytan onlara yaptıkları işleri güzel gösterip böylece onları doğru yoldan saptırdı.."

206. "Ve iz kulnâ lil melâiketiscudû liâdeme, feseceğû illâ İbliyse kâne minel-cinn." (18.Kehf:50)

"Hani biz meleklerle; secde edin Adem'e, dedik. Secde ettiler; Sadece İblis etmedi.. Çünkü, cin idi!"

207. "İllâ İbliys, istekbere ve kâne minel kâfiriyn" (38.Sad:74)

"Yalnız İblis büyüklendi ve kâfirlerden (gerçeği örtenlerden) oldu.."

208. "Kâle men mene'ake ellâ tescude iz emertüke kâle ene hayrun minhu, halâkteniy min nârin ve halâktehû min tiyn; kâle fehbit minhâ femâ yekûnu leke en tetekebbera fihâ fahruc inneke minessâğiriyn" (7.Araf:12,13)

"Sordu: Sana emrettiğimde secde etmene ne engel oldu?.. Dedi ki: Ben ondan daha hayırlıyım. Beni ateşten (–ışınsal kökenli olarak) yarattın. Buyurdu: Oradan in!.."

**Kendini büyük görmek orada yakışmaz!..
Çık!.. Çünkü, sen küçülenlerdensin!.."**

209. "Kâle enzirniy ilâ yevmi yub'asûn."
(7.A'raf:14)

**"Dedi ki: Hiç olmazsa Bâ's gününe kadar
bana mühlet ver."**

210. "Kâle fe-Bîma-eğveyteniy leak'udenne
lehüm sırâtekel müstakiym, sümme
leâtiiyennehum min beyni eydiyim ve min
halfihim ve an eymânihim ve an şemâilihim
velâ tecidû ekserehüm şakiriyn"
(7.A'raf:16,17)

**"İblis dedi ki: Bana yolumu şaşırtmana
karşılık, and içerim ki, ben de onların
doğru yolları üzerine oturacağım.
(Böylelikle yollarını kesip saptıracağım).
Sonra, elbette onlara önlerinden,
arkalarından, sağlarından, sollarından
sokulacağım.. Ve sen, onlardan çoğunu
şükreder bulmayacaksın!.."**

211. "Kâle febi izzetike le uğviyennehüm
ecma'iyn, illâ ibâdeke min humul muhlesiyın"
(38.Sad:82,83)

**"(İblis dedi) İzzetin adına yemin ederim ki,
bütün kullarına yollarını şaşırtacağım..
İhlaslı kulların hariç olmak üzere.."**

212. "Leanehullah ve kâle leettehizenne min
ibâdike nesiyben mefrûzâ, ve le
udillennehüm ve le ümenniyyennehüm ve
leâmurrehüm feleyuğayyirunne
halk**ALLAHİ**;ve men yettehizişşeytâne
veliiyen min dunillâhi fekad hasira, husrânen
mubiynâ,... yeiduhum ve yumennihim ve mâ

yeiduhumuş şeytânu illâ ğurûrâ"

(4.Nisa:118/120)

"ALLAH ona lâ'net etti.. O da dedi ki: Kullarından belli bir kısmını alacağım!.. Onları mutlaka şaşırtıp, saptıracağım. Boş umutlara, varsayımlara boğacağım. Onlara hükmedeceğim de, davarların kulaklarını kesip yaracaklar. Onlara elbette hükmedeceğim de, ALLAH'ın yarattığını değiştirecekler. Kim, ALLAH'ı bırakıp da şeytanı (cinleri) veli, hami, dost edinirse, o kesinlikle zarara girer.. Şeytan onları boş vaadlerle hırs sahibi yapar. Onun bütün vaadleri hep onları aldatmak içindir."

213."Ve inne aleyke lânetiy ilâ yevmiddiyn"

(38.Sad:78)

"Ve kesinlikle lâ'netim üzerinedir, din gününe kadar.."

214."İhbitû ba'zuküm liba'zin adüvv"

(7.A'raf:24)

"Biribirinize düşman olarak mevkiinden inin!."

215."Mâ entum aleyhi bifâtiniyn, illâ men huve sâilcahiym" (37.Saffat:162,163)

"Cehennem'e salınacak olanlardan başka kimseyi, O'na karşı azdırıp fitneye sürükleyemezsiniz.."

216."Ve lekad saddeka aleyhim ibliysu zannehû fettebeûhu illâ feriykan minel mu'miniyn ve mâ kâne lehû aleyhim min sultânin illâ lina'leme men yu'minu bilâhıratı mimmen huve minhâ fiy şekk."

(34.Sebe:20,21)

"Andolsun İblis'in, onlar (insanlar) hakkında tahmini doğru çıktı.. Mü'minlerin dışında hepsi ona tâbi oldular.. Halbuki, İblis'in onlar üzerinde zorlayıcı bir gücü yoktur. Ancak, âhirete iman eden ile, şüphede olanları ayırt etmek için (ona bu izin verilmiştir.)"

217."Ya ma'şerel CİNNİ vel İNSİ elem ye'tiküm rusûlun minküm yekussûne aleyküm ayâtiy ve yunzirûnekum likâe yevmiküm hâzâ.. kâlû şehidnâ alâ enfusinâ ve ğarrathümül hayatud dünyâ ve şehidû alâ enfusihim ennehüm kânû kâfiriyn"

(6.En'âm:130)

"(Hesap gününde) Ey Cin ve İnsan topluluğu! İcinizden size ayetlerimi anlatan ve bu günle karşılaşacağınıza dair sizi uyaran Rasûller gelmedi mi? Derler ki: Kendi aleyhimize şahitlik ederiz.' Dünya hayatı onları aldattı (da bu duruma düştüler) ve gerçeği örttüklerine dair kendi aleyhlerine şahitlik ettiler."

218."Vel CÂNNe halaknâhu minkablu minnâris SEMÛM"(15.Hicr:27)

"Cinleri de (insandan) daha önce nar-i SEMÛM'dan (mesamata, gözeneklere nüfuz edici ve zehirleyici ateşten – ışından) yarattık."

219."Ve halakal CÂNNe min MÂRİCin min nâr." (55.Rahman:15)

"(ALLAH) Cinleri dumansız ateşten yarattı.."

220. "Ve iz sarafnâ ileyke neferan minelCİNni yestemiûnel KUR'ÂN, fe lemmâ hadarahû kâlû ensitû, fe lemma kudiye vellev ilâ kavmihim münziriyın. Kâlû ya kavmenâ innâ semi'nâ kitâben ünzile min ba'di Musa musaddikan limâ beyne yedeyhi yehdiy ilel Hakki ve ilâ tariykın müstekıym.. Ya kavmenâ eciybû dâiy**ALLAH**i ve âminû bihî yağfirlekum min zünûbikûm ve yücirkûm min azâbin eliyım." (46.Ahkaf:29/31)

"Hatırla o zamanı ki, cinlerden bir tâifeyi KUR'AN dinlemeleri için sana yöneltmiştik. KUR'ANı dinlemeye hazır olunca (Birbirlerine); susun, demişler. KUR'AN'ın okunması bitince de uyarıcılar olarak kavimlerine dönmüşlerdi. Ey Kavmimiz, dediler; Gerçek ki, biz Musa'dan sonra indirilmiş olan, kendinden öncekileri tasdik eden, HAKka ve doğru yola ileten bir kitap dinledik.. Ey Kavmimiz, ALLAH'ın davetçisine icabet edin!.. O'na iman edin ki, günahlarınızdan bağışlasın ve sizi çok elem verici bir azaptan kurtarsın."

221. "Ve ennehû kâne yekûlu sefiyhunâ al**ALLAH**i şetâtâ...Ve ennehû kâle ricâlun minel insi yeûzûne bi ricâlin minel cinni fezâdûhum rahekâ." (72.Cin:4,6)

"(Kur'anı dinleyen cinler aralarında şöyle konuşurlar) Doğrusu bizim sefihimiz ALLAH hakkında pek aşırı yalanlar uyduruyormuş. Şu da gerçek ki, insanlardan bazı kimseler, CİN'den bazı kişilere sığınır, bu suretle de onların (yani sığındıkları cinlerin) azgınlıklarını artırır.."

222. "İn yed'üne min dûnihî illâ inâsâ ve in yed'üne illâ şeytânen mariydâ." (4.Nisa:117)
"Şirk ehli, ALLAHı bırakıp bir takım dişi tanrılardan isterler ve onlar ancak inatçı şeytandan istekte bulunurlar.."

223. "İnnehümüt te hazüş şeyâtiyne evliyâe min dûnillahi ve yahsebûne ennehüm muhtedûn. " (7.A'raf:30)
"Onlar, ALLAH'ı bırakıp şeytanları(cinleri) veli, dost edindiler.. Böyle iken, kendilerinin hidayet üzere olduklarını ZANNEDİYORLAR."

224. "Ve cealû lillahi şurakâel CİNNE ve halakahum" (6.En'am:100)
"Cinleri ALLAH'a ortak koştular.. Oysa ki, onları ALLAH yaratmıştı.."

225. "Ve hakke aleyhimulkavlu fiy ümemin kad halet min kablihîmin minel CİNNİ vel İNSİ" (41.Fussilet:25)
"Cinlerden ve insanlardan, kendilerinden evvel geçmiş ümmetler için de, bunlar için de o söz (azap) hak olmuştur.."

226. "Ve ceâlû beynehû ve beynel cinneti nesebâ, ve lekad alimetil cinnetu innehüm lemuhtarûn. " (37.Saffat:158)
"Bir de O'nunla (yani, ALLAH ile) cinler arasında bir nesep (soy birliği, hısımlık) uydurdular.. Andolsun ki, bizzat cinler dahi kendilerinin behemahal tutuklu olarak getirileceklerini bilmişlerdir"

227. "İnnehû leyse lehû sultânun alelleziyne âmenû ve alâ rabbihîm yetevakkalûn, innemâ

sultânuhû alleziyne yetevellevnehû
velleziynehum Bihî müşrikûn"

(16.Nahl:99,100)

"Doğrusu iman edenler ve rablarına güvenenler üzerinde onun tasarrufu yoktur. Onun tasarrufu ancak kendisini dost kabul edip böylece şirk içinde olanlardır.."

228."Ya ma'şeral CİNni kadisteksertüm
minelİNS ve kâle evliyâuhum minelİNSi
rabbenastemtea ba'dunâ biba'din ve beleğnâ
ecelenelleziy eccelte lenâ, kâlen nâru
mesvâküm hâlidiyne fiyhâ illâ mâşâ**ALLAH.**"
(6.En'am:128)

"Ey CİNN topluluğu, insanların EKSERİYETİNİ hükmünüz altına aldınız. İnsanlardan onları dost edinenler de, 'Rabbimiz biz biribirimizden yararlandık ve bizim için takdir edilen vakte ulaştık' derler. ALLAH (hükmü): Yeriniz ateştir. ALLAH'ın diledikleri dışındakiler ebedî orada kalıcıdır. "

229."Elem a'hed ileykum ya beniy Âdeme en
la ta'budüş şeytâne innehû leküm adüvvün
mubiyn; Ve lekad edalle minküm cibillen
kesiyrâ, efelem tekûnû ta'kilûn."
(36.Yasin:60,62)

"Ey Ademoğlu, Ben size yemin vermedim mi şeytana kulluk etmeyin, o sizin kesinlikle apaçık düşmanınızdır, diye!.. Andolsun ki, o, sizden nice nice nesilleri baştan çıkardı.. Hâlâ akıllanmadınız mı?.."

230."İz nâdâ rabbehû enniy messeniyeş
şeytânu binusbin ve azâb" (38.Sad:41)

"(Eyyub) Rabbine nida ederek; Doğrusu şeytan bana yorgunluk ve azab verdi, demişti.."

231. "Kul, Rabbi eûzu bike min hemezâtîş şeyâtiyni ve eûzu bike rabbi en yahdurûn."
(23.Mü'minun:97,98)

"De ki; Rabbim şeytanların tahriklerinden sana sığınırım.. Onların huzurunda bulunmalarından da sana sığınırım, rabbim"

232. **"Yâ ma'seral CİNNİ vel İNSİ inisteta'tüm en tenfuzû min aktâris semâvâti vel arzı fenfuzû lâ tenfuzûne illâ bisultân!. Yurselu aleykümâ şuvâzun min nârin ve nuhâsun felâ tentesirân.. Feizen şakkatis semâu fe kanet verdeten keddihân... Fe yevmeizin lâ yus'elu an zenbihî İNSÜN ve lâ CANN"**

(55.Rahman:33/39)

"Ey CİN ve İNSAN toplulukları!.. Semaların ve arzın aktarından geçip gitmeye gücünüz yeterse, geçip gidin!.. **ALLAH** tarafından bir ferman, bir güç olmadan geçemezsiniz.. Üzerinize ateşten alev ve duman irsal edilir de, birbirinizle yardımlaşamaz ve kurtamazsınız! Gök yarıp da, eriyip kızarmış yağ gibi bir gül haline geldiği zaman, o gün insana da cine de günahı sorulmaz..."

AHMED HULÛSİ

www.ahmedhulusi.org

Allah Rasûlü ile aranızı konmuş bütün duvarları yıkın ve O'nun bildirdiği İslâm'ı yeniden değerlendirin!

Ötenizde ve yukarıda diye size empoze edilen Pollyanna'nın tanrısından yüz çevirip, Hazreti Muhammed'in tanıttığı ALLAH ismiyle işaret edileni ve "sünnetullah" ismiyle açıkladığı "ALLAH SİSTEM ve DÜZENİ"ni tanıyın!

Kur'an'ın bildirdiği "B" işareti sırrıyla ALLAH'a iman edin ve özünüzdeki, derûnunuzdaki O'na ait kuvveleri, melekeleri varlığınızdaki açığa çıkartarak cehennemden kendinizi kurtarıp "cennet" adıyla işaret edileni yaşayın!

İman hissedistir, yaşamdır; kelime tekrarı değil!

KİTSAN

KİTAP BASIM YAYIN DAĞITIM

Ticarethane Sokak No:41

34400 Cağaloğlu - İSTANBUL

Tel: (212) 513 67 69

Faks:(212) 511 51 44

Web: www.kitsan.com

